Notandum q̄ vulgata editio parabolas· que hebraice maſloth: ꝓuerbia ꝓhoemias ·i· ꝓuer bia dicit. Sed ſatis conuenit. Que eñ parabole quia occulta ſunt nuncupant᷑ etiã ꝓuerbia iure vocantur· quia talia ſunt q̄ ſepe i ore colloquentiũ verſari· ac memoria debẽt retineri ·etiã prouerbia pleriq̄ tã obſcura ſũt· vt ꝑabole bñ dicãt᷑. Vñ. hec in ꝓuerbijs locut᷑ ſũ vob ⁊c.

Prouerbioꝝ liber nõ vt ſimplices arbitrant᷑ patentia habet precepta· ſꝫ quaſi i terra aurũ· in nuce nucleus· in hirſutis caſtanearum opculis abſconditus fructus inquiritur· ita in eis diuinus ſenſus alt⁹ ẽ inq̄rẽd⁹.

Parabole ſalomonis ſcd̃m hebraicã veritatẽ tranſlate ab euſebio hieroĩmo p̄ſbitero· petente chromatio ⁊ heliodoro ep̄is.

Parabole grece latine ſimilitudines· qđ vocabulũ iõ ſalomon huic opi ipoſuit· vt ñ iuxta literã itelligam⁹ que dicit. In q̄ dñm parabolice turbis locutũ ſignificat· ſicut et noĩe ſuo· ⁊ regno pacifico: regnũ chriſti ⁊ eccleſie de q̄. Multiplicabit᷑ eius impiũ· ⁊ reg. c.n.e.fi. Sup ſoliũ dauid· ⁊ ſup regnũ ei⁹ ſedebit. Sicut tẽpli cõſtructõe ⁊ dedicatõe· edificatõꝫ ecc̄ie i tpe reſurrectõis. Ipſe etiã chriſtus fili⁹ dauid ⁊ rex ſpũal' iſrl' ẽm teſtioniũ turbe· q̄ occurrit ei cum ramis palmaꝝ ⁊ laudib⁹.

Quid aũt vtilitatis habeãt i titulo mõſtrat᷑ cum dicit᷑· ad ſciẽdam ſapientiã ⁊ diſciplinã. i. quõ recte credere ⁊ viuere oportet· at queq̄: quo intentõnem cordis dirigere.

Ad intelligẽda verba pru. i. nõ ſolum ſapiẽtiam quã perceperũt amplectant᷑· ⁊ diſcipline ↄ̄tutum inſeruiant· ſꝫ etiã verba prudẽtie: quib⁹ proficiant auſcultẽt: ⁊ ſolerter intelligant

Aſtutia. que incipiẽtib⁹ neceſſaria· vt ſophiſmatũ cauere ↄ̄ſutiã poſſint· ne abducant᷑ a ſimplicitate ſapiẽtie q̄ duc ad vitã.

Adoleſcẽti· ſingul'r· q̄ q̄s ſapia licꝫ diuſos ſuſcipit in vnã virtutis ꝑfectõẽ erudiẽdo ꝓducit. Vñ i ac. ap. m̃ltitudis credẽtiũ erat cor v. ⁊ a. v.

Adoleſcenti. ſ. q̄ q̄ prudent' declinat falſa: ↄ̄ñter ſciam ↄ̄itatis ꝑcipiet.

Au. ſa. Plere a ſapia icipit· q̄ optõe ſibi data ſapiãꝫ petijt ⁊ accepit

Audiens ſa. Oſtendit neminẽ tã ſapientẽ in hac vita q̄ nõ poſſit ſapiẽtior eſſe etiã dictis minoꝝ. Audiuit regia ſaba ſalomonẽ· mĩor maiorẽ et ſapiẽtior redijt. Audiuit moyſes ſoceꝝ multo iferiorẽ et ſapiẽtior fact⁹ ẽ

Et intelligens. Nemo iactet ſe de ſua ſciẽtia· quia q̄ ſapientiũ ↄ̄ba audire negligit· vitã ſuã gubernare ñ nouit· m̃ltoq̄ min⁹ alienã. Vñ ergo ait. audiẽs ſa. ſa. e. ad ↄ̄gnitionẽ reꝝ q̄ ꝑ ſapientiã noſcunt' reſpiat· ſꝫ hoc intelligẽs gub. po. ad rectitudinẽ vite· ⁊ cõgruit titulo· quo dicit᷑ ad ſciendam ſapientiã ⁊ diſciplinã ⁊c.

ſalomonis inſcribit᷑· ⁊ in eccleſiaſtico quem eſſe ieſu filii ſyrach nullus ignorat calamũ temperaui· tãtummodo canõicas ſcripturas vobis emẽdare deſiderans: ⁊ ſtudiũ meũ certis magis q̄ dubijs ↄ̄mẽdare. Iõ greco ⁊ hebreo prefaciuncula vtraq̄ in libro premiſſa eſt· quia nõnulla de greco hoc ad illuminationẽ ſenſus ⁊ legentis edificationẽ· vel inſerta hebraice tranſlatõni· vel extrinſecus iuncta ſunt. Et idcirco q̄ legis ſemꝑ ꝑegrina memento·

De parabolis ſalomonis.

Ca. I

Latine ſimilitudo hebraice maſloth

Parabole
Pacifici ‖ Attentũ facit

ſalomonis filii
ſ a natura ‖ a fortuna ‖ ſ a con

dauid regis iſra
ſ vel dandam

el ad ſciendam
ſ De fide ‖ ſ De vita ‖ ſ et poſt hec habita

ſapiẽtiam ⁊ diſciplinam ad intel-
ſ Quibus proficiãt

ligenda verba prudentie· ⁊ ſuſci-

piendam eruditionem doctrine·
qua ſcdʒ dei regulã veritatis bene operamur
Ut recta diſcretõne cũ proximis agamus
Ut ſincera intentõne in his que recte agimus vel iudicamus ſoli deo placere cõtẽdamus

iuſticiam ⁊ iudicium· ⁊ equita-
ſ qui nuper aurem ſapientie cõmodauerunt

tem. Ut det paruulis aſtutia· et
ſ cõprehenſio veritatis
ſ ſubtilior

adoleſcenti ſcientia ⁊ intellectus

Timor dñi ⁊c. Beda. Duo ſũt timores dñi ſeruilis· q̄ principiũ ſapiẽtie vel ſcientie ẽ· amicalis q̄ ꝑfectionẽ ſapie comitat᷑. Seruil' principiũ ſapiẽtie· q̄ q̄ p⁹ errata ſape icipit. ꝓmo tĩore dño corripit᷑ ne puniat᷑. Sꝫ hũc perfecta caritas foras mittit. Succedit huic timor dñi ſanctus p̄. in. ſe. ſe. quẽ non excludit caritas ſꝫ auget· quo timet fili⁹ ne vel in modico oculos amantiſſimi patris offẽdat. Ut q̄ i futo ceſſabit· caritas nũq̄ excidꝫ.

ſ Incipit ſ Etiã minores dum quidquid vtilitatis audit in corde recondit
ſ In rerũ cognitione

Audiens ſapiens ſapientior erit·
Uite proprie et aliene ſ Rectitudinem vite

et intelligens gubernacula poſſi-
ſ Hoc chriſtus diſcipulis dedit vt eius parabolas intelligerẽt et enigmata legis
ſ Que aliud dicit et aliud ſonat

debit. Animaduertet parabolam
ſ Eius

et interpretationem· verba ſapien
ſ Obſcura dicta ‖ ſ Seruilis

tium ⁊ enigmata eorum. Timor
Recti dogmatis

domini: principium ſapiẽtie. Sa
Pure conuerſationis ‖ ſ Ut pharisei dicta et facta chriſti

pientiam atq̄ doctrinam ſtulti d
ſ Tu aũt fili mi ‖ ſ Sic enim deũ diligere et ei obtemperare debemus vt vnitatem eccleſie fraterna caritate ſeruemus

ſpiciunt. Audi fili mi diſciplinã

patris tui· ⁊ ne dimittas legeꝫ ma
Corona ſ Caritas mentis vt ardentius inflametur ‖ ſ Sicut mos certanti legitime ſic et nobis

tris tue· vt addatur gratia capiti
ſ predicationi ‖ ſ ergo

tuo: ⁊ torques collo tuo. Fili mi ſi
ſ Adulando ‖ ſ Uel ad facienda impellendo vel facta fauoribus extollendo· ab vtroq̄ nos remouet ſapientia

te lactauerint peccatores: ne acq̄
Quilibet vel iudei ‖ ſ Huiuſmõi

eſcas eis. Si dixerint: veni nobi-
Cuiuſlibet vel chriſti ‖ ſ licet cenſum dare ceſari an non et huiuſmodi

ſcum inſidiemur ſanguini: abſcõ
ſ Uel predicas ‖ ſ Quia ab illo i nullo leſi imo multa beneficia experti

damus tẽdiculas contra inſontẽ

fruſtra degluciamus eum ſicut in-
ſ mõ ‖ ſ Ne vixiſſe videatur ‖ ſ omnino

fernus uiuentem ⁊ integrũ qua
ſ Poſuerũt me in lacu iſer. ‖ ſ Quia ſ Hic eſt heres venite occidamus eum et ha. he. eius

ſi deſcendentem in lacum. Omnẽ

precioſam ſubſtantiam reperiem⁹

Sapiam atq̄. Dixit. au. ſa. ⁊c. Dice cõtrario de ſtultis· q̄ ſapiãꝫ recti dogmatis ⁊ doctrinã. i. diſciplinam pure ↄ̄uſatõis ſ mõ nõ aſſequunt᷑· ſꝫ ⁊ noſſe cõtemnũt.

Deſpiciũt. Pluraliter. q̄ plẽs ſapiẽtibus ſtulti. ⁊ omniũ ſapientũ ce⁹ vnanimis eſt. errantiũ diſſimilis vita et dogma. Vñ. ſingl'ant᷑· audiẽs ſa. ⁊c.

Audi fi. mi diſ. Hactenꝰ ꝓuerbialiter de vtraq̄ pte· hinc ſedulo queq̄ fidelẽ ammonet. vt diſciplinã legi diuie ꝓponat hiã dicijs rephoꝝ· q̄ hinc corona· inde mors eterna. Vñ ⁊ filiũ vocat· quẽ patñe iſtruẽ curat

Pot ẽ ꝑſona dei patris dici mater eccleſia. q̄ tũc ſinagoga vocabat᷑. vel ipſa dei grã apud hebreos eñ ſpiritus qui gratiaꝫ preſtat: feminine ruha dẽ

Addat᷑ grã. Hiſ q̄ legẽ dñi ſeruabãt· i aduẽtu chriſti addita eſt grã no. te. cũ ſpe regni celeſtis· e⁹ ſplẽdor crimi⁹ ſicut corona vel torq̄ſ· nllo fine dandetur. Nob q̄ꝫ cũ ꝓ hoĩs q̄ diuĩa grã ꝓrogauit lux eña tribuit᷑· q̄ſi capiti grã: ⁊ collo torq̄s addit᷑. Vñ. Accepim⁹ grãm ꝓ grã. ſ. grãm beate retributõis ꝓ grã recte operationis·

Et torques. Fulgor ꝑfecte opatõis ꝑ predicatõi q̄ ꝑ colliũ ꝓcedit· q̄ confirmet in deficienti virtutum connexione.

Fili mi. Affectu pr̃is alloquit᷑ filiũ blãdiẽs ne acq̄eſcat peccatoribus

Inſidiemur. Uel generalit᷑ de latronib⁹ q̄ innocẽtib⁹ iſidias parãt vel ſpãliter de illis q̄ vite autorẽ neci tradiderunt

Cũ general'r ad oẽs q̄ ſangui iſidiant᷑ hoc ptineat· ſpãlit᷑ tñ ad iudeos q̄ inſonti dño tẽdiculas abſcõderũt· ei⁹ q̄ aplos ↄ̄tutib⁹ pẽnatos dol' circũueniebãt· q̄ ↄ̄tra ſanguinẽ ⁊ aĩas ſuas agebãt: q̄ timẽtes ne terrenũ regnũ ꝑderẽt· celi regẽ occiderũt· ⁊ celi ciues ꝑſeq̄bant᷑ in terra. Ideo q̄ ⁊ q̄d i terris habebãt· ⁊ q̄d i cel' acq̄rere regnũ poterãt ꝑdiderũt. General'r aũt dicẽdũ q̄ q̄cũq̄ odios fidei hꝫ aptos· accipiet pẽnas a dño vt colũbe· q̄b⁹ eternã volet ad requiẽ· fruſtra talib⁹ nectũt laq̄os mali ⁊ ſe poti⁹ ꝯſumẽdo ꝑimũt

Inſontẽ. Qui pccm̃ nõ fecit nec inuẽtus eſt dol⁹ in ore eius

Degluciam⁹ ⁊c. Extiguam⁹ memoriã ↄ̄tutũ ⁊ doctrine ill⁹· vt etiã inter nos vixiſſe non memoret᷑·

Omnẽ pre. ſ. Homines ſcꝫ quos chriſto adherẽtes videbãt· quos

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

putabant ab eius amore ⁊ comitatu ſecernere ſi eū occiderēt· ⁊ ſpolijs tali/ um domos ſuas replere.i.coꝝ animabꝰ ſua conuenticula

Sortem mitte ⁊c. De latronibꝰ generaliter patet·quia ſocijs quos cō quirunt ꝑde portionē ꝑmittūt·ſed ⁊ chriſti ꝑſecutores:quoſcūqꝫ ſibi pote rant adiungebāt·quos cū ſequi videbāt extra ſinagogam faciebant.i.ſua communiōe ꝑuabāt·

Ad malū currūt Non ſolū qꝺ facturi· ſed qꝺ ꝑ facti ſ paſſuri Nam qn̄to ad faciꝰ implendū ꝑperāt· tan to ad penā ꝑ facinore tolerandā ꝑpinquant

Fruſtra ⁊c. Ce tera de inſidiatoribuſ chriſti ſpāliter· hec de fidelibus generaliter· Fruſtra aūt laqueꝰ ꝑ ſecutionis aut mortis tendit̄ electis· qui pen nas habēt ſpei ⁊ cari· tatis ⁊ aliaꝝ virtutuꝫ quibꝰ ⁊ celeſtia dū vi/ uunt deſiderēt·⁊ poſt mortē ꝑtingāt· habēt ⁊ oculos mētis quibꝰ mala q̄ patiunt̄ tranſi tura·bona q̄ merētur mānſura in eternū ꝑui/ deant· et reprobоꝝ ſu ꝑbiam finiendā·tormē ta in eternū manſura. Uel ꝑ rete:prauā do/ ctrinā quā ab eo loco cōtexuit· vbi ait Si te lactauerint.ꝑ.hoc fru ſtra iacit̄ añ eos · qui oculis cordis ſupna ꝑ ſpiciūt·q̄ dicūt cū pro pha·aīa.n.ſic.p.e.de. la.ve.

Sic ſemite Nō ſolū q̄ rapinis ⁊ cedi/ bus innocentiū inuigi lant · ſeipſos ꝑdunt· ſ̄ ſimilit̄ oīs auari co/ gitationes q̄ auꝫ deo ꝑferunt·hunc ad inte/ ritum trahunt.

Aliter. Sic ſemite om.aua.⁊c. Sicut ꝑ/ fatus ſum:auarꝰ quiſ/ qꝫ pimit·vl̄ nudat eoſ q̄ poſſeſſionibꝫ abun/ dant·vt ipſe potiꝰ pe reat·in pauperibus cū nihil habet cauſe

§ Qua reperta † § conuēticula § Alabus
implebimus domus noſtras ſpo/
§ communica § Cum
liis ſortem mitte nobiſcum . mar/
ſ̄a communia
ſupium ſit vnuꝫ omnium noſtruꝫ.
§ Deo § † Nō ambulandum eſt cum impijs
†§ Chriſtum credens deū non cōmunices cū iudeis perſequētibus eum Unde petrus Sal uamini a generatione iſta praua
Fili mi ne ambules cuꝫ eis Pro
hibe pedem tuum a ſemitis eoꝝ
Pedes enim illoꝝ ad malum
currunt· ⁊ feſtinant vt effundant
†§ Laqueū in terra facile euadit qui oculos habet in celis † § laqueus perſecutionis vl̄ praua doctrina
ſanguinem Fruſtra autē iacit̄ re/
§ virtutibus
te ante oculos pennatorum. Ipſi
§ ſanguis eius ſuper nos et ſuper fi·no·
§ vt temporali morte plectātur
quoqꝫ contra ſanguinem ſuum in/
vt anime eoꝝ
ſidiantur ⁊ moliuntur fraudes cō/
damnatione eterna puniantur
† ſubtiles cogitationes quibus pecuniā cu rat augere·
tra animas ſuas † Sic ſemite om/
† qui pecunie ibiant· † ad inte
nis auari·animas poſſidentiū ra
ritum † contra ſanguine ſuū inſidiantur ſed ſapiētia foris pre.
piunt. Sapientia foris predicat:
§ in latitudine plebiū † § i principibus qui buſ
in plateis dat vocem ſuam In ca
mortem chriſti ad memoriā reuocabat et voca bat ad penitentiā § predicatoribuſ
pite turbarum clamitat . In foribꝰ
§ eccleſie
portarum vrbis profert verba ſua
§ hoc § ſenſu.
dicens . Uſqꝫquo paruuli diligi/
† § vetus teſtamentum nouo clareſcente · vſqꝫ quo moiſen chriſto·legem perfectis euangelio precepta rudibus data per ſeruū eius que perfe
tis infantiam· ⁊ ſtulti ea que ſibi
ctis per filium † § literam legis
ſunt noxia cupient· ⁊ imprudētes

Sapiētia. Huc uſqꝫ ꝑſecutiones quas chriſto iudei intulere· hinc ea que ꝑ apoſtolos ꝑ ſecutoribꝰ eiꝰ dē de paſſione loquit̄

Sapientia id eſt.chriſtus loquit̄ foris.id eſt.in luce palam vt relicta in fantia ſint paruuli malicia.

Foris. Apte poſt reſurrectōꝫ·quia miſſo ſpū ꝑ apl'os ſeipſam decla rabat·añ eū paucis miſteria diuinitatis patefecit . Un̄ . Nemini dixeritis viſionem donec filius h.a m.re. Et potentiā ſuam magis opibꝰ oſ̄debat impleta ꝑphetia. Non audiet aliquis vocem eius in plateis

In plateis d.v.ſ. Que ante paucos docuerat maīfeſte replicabat Un̄. Que dico vobis in tenebris dicite in lu.

In foribus porta.vrbis. Urbs domini eccleſia ex vtroqꝫ po/ pulo adunata·cuius portaꝝ fores·ꝑdicatores qui in eam introducūt. Ja bis verba ꝑferebat·cum in apoſtolis loquebat̄·e quibus vnus. An expe rimentum q̄ritis eius qui in me loquit̄ chriſtus. Uel fores ſynagoge maio res ſancti in quibꝰ ſapientia diſputabat cū ꝑ apoſtolos loquēs ·legis pe/ ritos·pharifeos·⁊ ſacerdotes ad grāꝫ ſuā reuocabat·ita vt ſicut lucas ait multa turba ſacerdotum obediret fidei

Uſqꝫquo. Jam chriſtū in carne vidiſtis iam miracula facientē quē ſpreuiſtis occidiſtis · mō vel reſuſcitatā a morte diligite ⁊ dimittet quod peccaſtis

§ euāgeliū † § o iudei § nolite dilige re infantiā ſed conuer.
odibunt ſcientiam † Conuertimini
†§ per apoſtolos·eo quod credere nolebant·
† § et ſi adhuc negli
ad correctionem meam En profe
ǵitis § vindictam. § ce vera
ram vobis ſpiritum meum ⁊ oſten
† § quibus perditionē veſtrā predixi § † veni te ad me omnes qui laboratis·
dam verba mea quia vocaui ⁊ re
† § non tātum vocaui ſed extendi § primo benefaciēdo ·liberādo oēs oppreſſos a diabo lo poſt in cruce.
nuiſtis Extendi manum meam· ⁊
§ ſed etiam
non fuit qui aſpiceret. Deſpexiſtis
§ mei dicētis penitētiā agite·
§ que ſolet ter
omne conſilium meum· ⁊ increpa/
rere † § ſicut vos mō § ſapientia minatur con temptoribus ſuis·
tiones meas neglexiſtis Ego quo
qꝫ in interitu veſtro ridebo· ⁊ ſub/
ſannabo cum vobis qꝺ timebatis
§ ſubita·
aduenerit. Cum irruerit repentina
§ a romanis· § vehemens
calamitas· ⁊ interitus quaſi tem/
peſtas ingruerit. Quando venerit
† § foris ab inimicis· † § intus deo nō cōſolāte
ſuper vos tribulatio ⁊ anguſtia·
Tunc inuocabunt me· ⁊ non exau
diam·mane conſurgent ⁊ non in/
§ hoc illis † § non mō non ha buerunt.ſed odio perſecuti ſunt
uenient me·eo qꝫ exoſam habue/
† § correctōem moꝝ ſ̄ meoꝝ; § qui ē principi um ſapientie·
rint diſciplinam·et timorem dñi
† cū conſuleret eis·vnde inexcuſabiles
nō ſuſceperint· nec acqeuerint conſi
§ imo § .quod peius·
lio meo· ⁊ detraxerint correctioni
† quia detraxerūt nec acquieuerunt
meę vniuerſę . † Comedent igitur

Conuertimini ⁊c Sapiētia hortat̄ ꝑūti ad deuꝫ ⁊ ꝑfert ſpūm

Ad cor. ⁊c. Per apoſtolos iudeos cor ripit· ⁊ vel pꝰ aſcenſio nem ⁊ reſurrectōnem monet conuerti

Spiritum.id ē. vindictam. Un̄. Mi ſiſti ſpiritum tuū ⁊ co/ operuit eos mare . Et in iob . Uidi impios flante deo periſſe ⁊ ſpi ritu ire eius eſſe ꝯſum/ ptos

Deſpexiſtis. Ue vob ſcribę ⁊ pha riſei ⁊c. Generaliter q̄ non credit iam iudica tus eſt.

Conſilium inopis confudiſtis qm̄ domi nus ſpes eius eſt.

Ego quoqꝫ. Si militer i pſalmo . Qui habitat in celis irride/ bit eoſ· ⁊ d·ſubſanna. eos· Nō qꝫ bucciſ aut naſo irrideat· vel ſub/ ſannet·ſed ſic vis deſi gnat̄ quā dedit apo/ ſtolis qua ꝑuiderent i pios nihil contra eum inſidijs acturos · niſi qꝺ ꝑmitteret·ſed om/ nia coꝝ cepta euacuā/ da·eius vero gloriam poſt paſſionē ꝑ orbeꝫ terraꝝ dilatandā. Jōꝫ qꝫ ſupbiam eoꝝ etiaꝫ cum maxime valere cō ſpicerent:quaſi nihilū contemnerent

Qꝺ timebatis ⁊c Timebatis dicentes. Si dimittimus eum· ſic omnes credēt i eum et venient romāi ⁊ tol lent noſtrum locum et gentem.

Cū irruerit re. cala. Obſidioneꝫ hie ruſalem ſubitam ⁊ expugnationē totius ꝑuintię a romanis factam dicit. De qua. Uidens ciuitatem fleuit ſup eam.

Quando venerit ſu.v. Poteſt hęc tota correctō ſapientię d' om nibus reprobis generaliter accipi qꝺ in die iudicij clament ad dominum· ianuam regni ſibi apiri poſtulātes nec audient̄. Qꝺ eū ſequit̄·mane con/ ſurgent ⁊ non inuenīēt me. Tempus iudicij ſignificat quo alij in vitā alij i opprobrium reſurgent ſempiternum.

Tribulatio ⁊ an. Sancti cum extra patiunt̄ ſpe certa ſalutis i cor de dilatant̄. Unde ꝑpheta. Cum inuocarē exau.m.d.i.m.i.tri.d.m.

Inuocabunt. Non legūtur iudei in obſidione dominū inuocaſſe· et ſi qui inuocauerunt·quia vere nō penituerunt·exauditi nō ſunt

Exoſam ⁊c. Juſtus econtra. Iniquos inquit odio habui · et legem tuam dilexi

Comedent igit̄. Quia vias meas ingredi noluerunt·vt viuerent· recipient mercedem viarum ſuarum vt in eternū ꝑeant. At cōtra de illis.

qui timent dominum. Beati qui ambulant in vijs eius. labores fructuū tuorum man. be. eſ. et bñ tibi erit.

Fuiſq; con. Quibus dicebāt Abſcōdamus tendiculas contra īſontē quibus p ſaluatore latronem eligebāt. vt ſcʒ vaſtarent a latronib' ⁊ inter latrones damnarent. quod de omnib' verbi dei ↄtemptorib' ſicut cętera poteſt accipi

Auerſio. Auerſio et pſperitas pdit. cum a timore ↄditoris auerſus anim' īra ei' dem conditoris in hiſ quę peccat. nihil ſuſtinere videtur aduerſi. ꝟ vt iob ait. Ducūt in bonis dies ſuos. et in puncto ad infernū d ſcendunt.

Paruulor ſenſu vñ ſupra. Uſq; quo puuli di. infan. q ſenſu pfecti eſſe potuiſſēt. ſi nō a conſilio ſapientię aurē auertiſſent. ꝟ qr auertūt ſe inficiūt.

Qui autem ꝛc. Poteſt ⁊ in hac vita intelligi ⁊ in futura. q eīn deo pfecte ſeruit. ñ terret. imo gaudꝫ. ⁊ in aduerſis. ⁊ i morte. vt in ingreſſu vitę letet. q etus a ſupnacuis cogitationib'. ⁊ a temptationib'. ⁊ cū trāſierit a ſeculo. in gaudio ſperate reſurrectōnis quieſcet.

Ca. II.

Fili mi. Duob' notat. ſapiam eſſe de celeſtibus. prudentiaꝫ de ſecularibus.

Audiat ſa. au. Audit nō aure. q aure tm̄ corpis pcipiens meōria retinere. ⁊ ope cōplere negligit. Si ſt mādata dei f. ro amore diſcendi. ⁊ cuſtodiē di ſuſcepis. primo humilitatiſ viā tene. hoc eſt eīn qd ſequit'. Inclina cor tuū ꝛc

Inclina cor. Inclina. humilia. mūda. vt dignū fiat ad pcipienda miſteria. Vñ. Abſcōdiſti hęc a ſapientib' ⁊ pru. ⁊ re. ea p. id eſt. abſcondiſti a ſupbis. ⁊ reuelaſti ea humilibus.

† ſ de qua ſupra. pedeſ eorū ad ma. c.
ſ meis noluerunt.

fructus † vię ſuę. † ſuiſq; cōſilijs ſa
ſ qr. ſ Sua. ſ ſenſu.

turabuntur. Auerſio paruulorum
ſ quā putant beatitudinē.
ſ Expeditio dū nihil retar

interficiet eos. ⁊ proſperitas ſtul
dat ab eo quod meditātes aiunt omnē precioſam ſubſtantiā ꝛc.

torum perdet eos. Qui autem me

audierit abſq; terrore requieſcet.
ſ bonorū operum nūc. tunc gaudiorum in premio. vbi nihil aduerſi.

⁊ abundantia perfruetur. terrore
ſ Qui corpus occidunt.

malorum ſublato.

Ca. II.

ſ vt abſq; terrore quieſcas

Fili mi ſi ſu
ſ Sapiētia hortatur ſuſci

ſcepis ſermones me
pere ſermones ſuos. ſapientiā. ſ. et prudentiā.
† ſ ne volucres celi comedāt ſemē ſecus viā.

os. ⁊ mandata mea † abſconderis
† ſ ſolicito corde. Unde. In corde meo abſcōdi. e. t. vt n. p. t.

penes te. † vt audiat ſapientiā au
ſ humilia.

ris tua. inclina cor tuum ad ↄgno
ſ dei

ſcendam prudentiam. Si enī ſa
cognitionē. qua beatus ē hō.
† ſ quod a deo. ſ quod a te.

pientiam † inuocaueris ⁊ inclina
† ſ Tanta cura quāta cupidi pecuniā. vt ſi tā

ueris cor tuum prudentię. † ſi quę
ſolicite quaſi infinitas p hāc et īeffabileſ diuitias acquiſiturus premiū habebis qd ſequitur

ſieris eam quaſi pecuniam. ⁊ ſicut
ſ ſi ſolicito

theſauros effoderis illā. tunc itel
corde quęſieris

liges timorem domini: ⁊ ſcientiaꝫ
ſ diuinitatis ſ tacet pelagius. † ſ Reſpicit ad hoc quod ſupra. ſi eni ſapientiam. vſq; ad hoc. et ſcientiā dei inuenies

dei inuenies. Quia † domin' dat

Si enī ſa. inuo. Inuocare. i. in nos vocare orando. nihil niſi dn̄m debemus. Cū ḡ ſapiam inuocandā docet. oñdit ſe nō quālibet ſapiētiaꝫ ſed ipam dei ↄgnitionē nobis ꝓponere. in cui' pceptōe eſt ſumma beatitudo. ꝟm hoc. Hec eſt aūt vita ęterna vt ↄgnoſcāt te v. d. ⁊ quē miſiſti ieſum chriſtū. Notandū qꝛ ⁊ ſapiam inuocare ⁊ noſmetipſos ad ↄgnoſcendam prudentiā cor inclinare ſuadet. qr ⁊ diuinū neceſſariū eſt auxiliū. nec liberum debet abeſſe arbitrium

Et ſicut the. Qui theſauros effodit terrā reijcit foueaꝫ ī altū facit. ſedulus inſiſtit donec inueniat qd q̄rit. Sic q theſauros ſapię inuenire deſiderat. omne pōdus terrenū a ſe reijciat. in ſe foſſam humilitatis faciat. nec quieſcat donec inueniat.

Tunc intel. ti. Timorē amicabilē q nō initiū. ꝟ pfectio celeſtis ſapię ī hac dūtaxat vita. idq; pfecta dilectō ñ eū foras mittit: ꝟ facit pmanere ī

ſeculū ſeculi. ꝟ etiā ſcientiā ipius diuinitatis q ppetuo beatam facit. inueniēſ qr do.

Quia do. dat. Ipō nāq; ſapiētia. i. deus inuocādus eſt ad accipiēdam ſapiētiam. qr a nobiſipſis haberi nō poteſt. ꝟ a dño datur.

Ex ore. Eterna filij natiuitate. de q alibi. Ego ex ore altiſſimi prodij pmogenita añ omnē creaturā. Uel os dñi i ſanctis. Uñ: Os domini locutū ē. ⁊ ex ore eius ſciētia naſcitur. et prudētia. dūꝫ dñs os humanū ſanctificat ⁊ ſuū facit vt ſcienter et prudent' loquat'

ſapientiam. ⁊ ex ore eius pruden
ſ Cognate ſunt rectitudo et ſimplicitas: nec ſeparātur. vnde ſapia vnā cari tum ſine altera nō requirit. ſed in quibus ambę conueniūt hos cuſtodit et protegit

tia ⁊ ſcientia. Cuſtodiet rectorum

ſalutem. ⁊ proteget gradiētes ſim
ſ Arctiora precepta.

pliciter. ſeruans ſemitaſ iuſticię. ⁊
ſ Generalia precepta. ſ Cū in

vias ſanctorum cuſtodiens Tunc
no cautus ſapientiam. † ſ vt recta diſcretione cum proximo agas

intelliges † iuſticiam ⁊ iudicium
ſ Quid per ſingula. illo illuminante nullius boni ſciētia te effugiet.

⁊ equitatem ⁊ omnem ſemitam bo

nam. Si intrauerit ſapientia cor

tuum. ⁊ ſcientia animę tuę placue

rit: conſilium cuſtodiet te. ⁊ prudē
ſ a prauis operibus

tia ſeruabit te vt eruaris a via ma
ſ doctore praue operationis

la. ⁊ ab homine qui puerſa loquit'
ſ a quo fugiendū eſt ſ quod ī luce agitur

Qui relinquunt iter rectum. ⁊ am
ſ ideo.

bulant per vias tenebroſas. Qui

letantur cum maleſecerint. ⁊ exul

tant in rebus peſſimis. Quorum
ſ Praue diſpoſitiones ſ operatiōes.

vię peruerſę. ⁊ infames greſſus eo
† ſ Prudentia ſeruabit te vt eru. † heretica doctrina † ne adulteres vel hererum.

† Ut eruaris † a muliere † alie
ticis ſ molliti ſūt ſermones eius ſu. o. et ipſi ſunt. ia.

na. ⁊ ab extranea quę mollit ſermo
ſ Primū virū vel doctorem fidei.

nes ſuos. ⁊ relinquit ducē puber

tatis ſuę. ⁊ pacti dei ſui oblita eſt.
ſ Lata eſt via que ducit ad mortem. † cōuerſatio vel caro.

Inclinata eſt enim ad mortē † dom'

Cuſtodiet. Ut in quocūq; virtutum gradu. rectos iuuet et ſimplices.

Iob ſimplex ⁊ rect' ſimplex p innocētiam māſuetudinis. ⁊ rectuſ p cautelā diſcretōnis. Simplex: nullū ledēs imo cūctis pficiēs: rectus a nullo corrupt'.

A via mala. Ad quā vocāt. q dicūt. veni nobiſcū inſidiemur ſanguini. puerſa loquitur. qui ē autor huius pſuaſionis

Qui reliquūt iter. Pulcre vias tenebroſas recto itineri oppoīt. qr ꝟ ī luce agitur ⁊ ad lucē ducit. At q male agit odit luceꝫ vt nō arguant' ei' opa et finis eius ī tenebris exterioribus.

Qui letant' ꝛc. Quia p vias tenebroſas ambulāt ⁊ neſciūt quo eant. Si enīꝫ ad quas tendunt penas aſpicerēt. greſſus cohiberēt. noxiaſq; leticiaſ ſalubri fletu caſtigarēt

Ut eruaris a muliere ꝛc. Poſtq̄ auditorē quē ſapiētia docet āmonuit. ne cuꝫ latrōib' pticipaꝫ. ne ſi videꝫ furē curreret cū eo. ꝟ recte et ſimplr incederet. nūc ne cum adulteris portionē ſuam ponat. de qb' pōt et hoc ſpālit' intelligi. vt eruaris a via mala et ab homīe qui puerſa loquit'. Que pnerſior locutō q̄ꝫ ad ſtupra pſuaderi. qd capitulū incipit. Fili mi ſi ſuſcepis ſermones meos ꝛc

Poteſt p mulierē extraneā hereticoꝝ prauitas intelligi. a chriſto eccleſiaq; aliena. q mollicie eloquētię et linguę blādimētis corda innocētiū decipit. Uñ. Molliti ſunt ſermo. eius ſup oleū ip. ſ. iacula.

Et relinquit ducē. Paꝫ et de mēte heretica. quia relinq̄t doctorē a quo fidē eccię didicerat. et oblita eſt pacti dei ſui. i. fidei dñicę q in ſimbolo ↄtinet'. quā ſe die baptiſmi ſeruaturā pmiſerat

Pacti eius qd cū viro ſuo tpe nuptiaꝝ pepigit. dño teſte. qꝛ fideꝫ. ſcꝫ caſtitatis ſibi inuicē ſeruarēt. vel in baptiſmo.

Inclinata eſt enī. Oñis ↄuerſatō adulterę ad interitū duc' et q̄uis blanda videat' ac māſueta nō minorē ſentiet in fine vindictā q̄ꝫ q latrocinādo apte ī ipietati famulant'. Pōt dom' adulterę ipſa ei' caro in q turpitudini. et luxurię ſubſternit'. accipi. q̄ ī iudicō ppetuā reſurgꝫ in mortē

Sed hereticoꝝ domꝰ q: ſup arenã ↄſtruiť ⁊ cũ ſtare videť vergit in occaſum. ſuiſq; cremẽtis q̄ſi q̄buſdã ſemitis ad impioꝝ ↄſortia .i. ad ſpirituuz tendit tormẽta malignoꝝ.

Ad eã non reuertenť. Morte .ſ. nõ mulierẽ. Põt enĩ qui adulterę mixtꝰ eſt dño innãte reuerti ac vitã penitẽdo mereri. Põt q̄ pollutus eſt hereſi reſipiſcẽdo redire ad ſalutẽ. At q̄ ſemel eterna morte raptꝰ ẽ nũq; rediet ad vitam. Hoc ↄtra origenes q̄ etiã dyabolo remiſſionẽ pmittit deceptꝰ yſaia dicẽte. Et claudenť impij in carcerẽ ⁊ poſt dies mltos viſitabũť. Sz yſaias mõ clauſos tormẽtis penaꝝ tpe reſurectõis ad modicũ viſitãdos ſignificat. tm̃ vt receptis in iudicio corpibꝰ grauiꝰ dãnenť ⁊ pꝰ iudiciũ atrocioribꝰ in penis redudãť. Q̃uãuis ⁊ ita recte pt accipi ad eaz .i. ad meretricẽ ł domuz eiꝰ nõ reuertẽť q: q̄ntũ attinet ad naturã iniqua ſua volũtate dãnatã ł depuatã recurſum p ſemetipãz n̄ hz ſ p dei grãz q̄ adiuuatur ⁊ iſtaurať vt ſcitaſ vitę apphẽdat. Deſignat enĩ p h̄ põduſ iniq̄tatis vt cũ reuitať q̄s nõ ſibi attribuat ſ gratię dei

ſ operta conſilia.
eius. ⁊ ad inferos ſemitę ipſius.
ſ Nec ſola perit ſed omnes ſ mortẽ .ſ.
Dĩns qui ingrediũtur ad eam nõ
ſ per ſe. ſ aggrauatio
reuertentur: nec apprehendent ſe-
| ſ Prudentia ſeruabit te vt ambules. | ſ vnitate recte fidei. de qua dominus. ego ſum via veritas et vita. Et alibi Nemo venit ad patrẽ niſi per me.
mitas vitę. | Vt ambules in | via
ſ exempla.
bona. ⁊ calles iuſtorum cuſtodiaſ
ſ Qui cuſtodiedi. Qui enĩ | ſ hic ſ eccle
Qui ei recti ſunt | habitabunt i ter
ſia. ſ in futuro.
ra. ⁊ ſimplices permanebunt in ea
ſ Aperte. ſ poteſt hoc de aliquo populo itelligi ita q: cũ viueret recte in terra feliciter ſua remaneret. at cum peccaret exterminaretur ab hoſtibus.
Impij vero de terra perdentur. et
ſ occulte
qui inique agunt auferentur ex ea.

Ca. III.

ſ Sapiẽtia hortatur nõ eſſe obliuiſcen
Fili mi ne
dam legem et precepta.
obliuiſcaris legis
ſ Ne impoſita preceptorũ cuſtodia turbaret audientem premiſit certa premia. et ſic .i. poſt enumerauit precepta.
meę. ⁊ precepta mea cor tuuz cu-
| ſ Que cuſtodienda ſ Sempiternam lucem
ſtodiat. | Longitudinẽ ei dieꝝ et
ſ tranſcenſum mortalitatis huius
annos vitę. ⁊ pacem apponent ti-
Ergo
bi. Miſericordia et veritas non
ſ Sed ſ vox proxi
te deſerant. Circunda eas gutturi

Qui enĩ r. ſ. ⁊c. Hic rectis iũgit ſimplices vt ſupᷓ cũ dicet: Cuſtodiet rectoꝝ ſalutẽ ⁊c. Quia nimirũ implicitaſ ſine rectitudine diſſoluta ẽ ⁊ ſtulta. Rectitudo ãt ſine ſimplicitate auſtera ⁊ dura. Vtr. vtraq; v̄tus ↄiũcta pfectũ reddit hominẽ. ſ h̄ inteſt q: in illo q̄ i pñti dñs certãtes adiuuet .i. iſto q̄ victores in futuro coronet: idicať. Terrę ei noĩe eccĩa deſignať q̄ ſpũalẽ fructũ deo generat in q̄ habitãt ⁊ pmanent q̄ a ↄſortõ eiuſ nec morte ſeparanť. Sz ſiminata hac vita ad illã eiꝰ ptẽ q̄ cũ chriſto i celꝰ regnat pueniũt

Impii. De illꝰ dr ſpũaliť q̄ ad terrã dñi .i. eccĩaz ptinere videbãť ſ auferenť ex ea q̄dã apto iudicõ ipiꝰ eccĩę vt ſimõ artꝰ ⁊ porfirꝰ. q̄dã v̄o ſecreto dei iudicõ ſic mlti q̄ boni hoĩbꝰ videnť. Impios eĩ apte apoſtatas dic. inique agẽtes oẽs q̄ pceptis fidei ſacramẽtis ab eiꝰ caſtitate degenerãt. Vtriq; ãt in futuꝰ de terra viuentiũ pdenť. Quia n̄ habitabit iux te ma. n. pma .in. añ. o. r. Et recte q: de bonoꝝ maloꝝq; vijs mlta p̄dixit de vtriuſq; fine in ↄcluſiõe ſubiũgit. quõ ⁊ in p̄cedẽte pabola q̄ latronũ ↄſortia vetabat fec. dicẽs de fine maloꝝ. Proſperitas ſtultoꝝ pdet eos. de fine bonoꝝ. Qui aũt me audierit abſq; terrore q̄eſcet

Ca. III.

Fili mi. Hic docz mĩę opibꝰ iſiſtẽdũ neq; nr̃is viribꝰ eẽ fidendũ ſed a deo auxiliũ eſſe implorãdũ vł flagitandũ ⁊ ſatis ↄgruo ordine pꝰq; coercuit a crudelitate ⁊ a luxuria caſtigauit: ornat actibꝰ boĩs quẽ iſtruit.

Pacẽ .i. ſtatũ btĩtudinis de q̄ yſaias. Mltiplicabiť eiꝰ ipiũ ⁊ pacis n̄ erit finis. Sz ⁊ poſt pplo dei datũ ẽ vt cũ legi dei obediret lõgo tpe i pacis quiete viueret

Miſericordia ⁊ ve. Ab ore tuo nũq; abſit v̄itas dicẽda. nũq; ab ope p̄ria mĩa ipẽdẽda. Sic eĩ fit vt et te dei ſp pſequať miſericordia ⁊ veritas. Miſericordia q̄ deleat pctã. Veritas v̄o q̄ ↄpleat pmiſſa

Circũda eas .g.t. In gutture organũ vocis i tabuł cordis latitudinẽ ilinnat cogitatõis. Sic ḡ v̄tꝰ mĩę ⁊ v̄itas radici mẽtis iſixa: pnũciatur voce loquẽtis vt ⁊ occlto iſpectori placeãt archana intẽtõis ⁊ pxios inpent officia locutõis. Bñ ãt v̄tutes circũdari docet gutturi cũ vox loq̄ntiſ potiꝰ in gutture fieri ſoleat q: videlicz p̄dicatõis vox de iternis emanat. ſ extra circũdat. Nã q̄ alios ad bñ opanduz ⁊ viuẽdum excitat, eo ad bñ agẽdũ opa p̄dicatõis ſeipm ligat. ne eĩ ſermõz actõ traſcat nec voci vita ↄdicat.

mum ſuueť | ſ intentõ domini delectet.
tuo. et | deſcribe in tabulis cordis
tui. et inuenies gratiam et diſcipli-
nam bonam coram deo et hoibus
ſ ſed ne timeas nõ poſſe ſeruare. ſ Habẽda eſt fiducia ad deum non heſitandũ in oratõne. non confidendũ propter prudẽtie. | ſ non in te nõ in tuis viribus nõ in naturali ſcientia.
Habe fiduciam in | domino ex to-
ſ preponendo te
to corde tuo. et ne innitaris prudẽ-
patribus.
tię tuę. In omnibus vijs tuis co-
gita illum. ⁊ ipſe diriget greſſus tu-
ſ in his que percepiſti a patribus. quaſi ceteris doctior
os. Ne ſis ſapiens apud temetipz
ſ Hec autem eſt vera ſapientia.
Time deum et recede a malo.
ſ time deũ et ſani. ſ in perfectis operi
Sanitas quippe in vmbilico tuo
bus. ſ ſolidorũ operum. ſ et
erit. et irrigatio oſſium tuorũ. Ho-
vt hoc ſit. ſ Eius laudẽ quere non tuã. aliter non honoras. ſ Non aliena.
nora dominum de tua ſubſtantia.
ſ de potioribus bonis tuis.
et de primitijs omnium frugũ tu-
ſ et ideo. ſ in fu
arum da pauperibus. ⁊ implebũť
turo. | ſ nõ eſuries ãplius. | ſ ſatiabor cũ apparuerit g. t. ſ nõ ſi
| horrea tua | ſaturitate. et vino tor-
ſ correctionẽ
ties ãplius. | ſ quia hec tibi a domino | ſ Ne
cularia | redundabunt | Diſciplinã
eloquia dei negligãtur. | ſ quaſi onus importabile
domini fili mi ne | abijcias: nec
ſub onere. Correctõ ẽ nõ ira.
deficias cum ab eo corriperis.

Et inuenies g. Corã dño inenit grãz ⁊ diſ. b. q̄ vſu v̄tutuz iugi pmereť a dño vt p dies ſeipõ pfectior inueniať ⁊ melior. Sz et corã hoĩbꝰ grãz inenit et diſ. bo. cꝰ opibꝰ in re laudať pat. et pñs exẽplũ viuẽdi p̄beat:

Habe fi. in do. Ne metuas ob ibecillitatẽ tuã diuĩa n̄ poſſe ſuare mãdata. Nec te rurſũ putes tuis implere viribꝰ poſſe. vel tua natali ſcĩa noſſe. ſi nõ p illiꝰ legẽ inſtruaris. ſ potiꝰ ⁊ i dicendo et in agẽdo eiꝰ q̄re auxiliũ. et qd iuſſit: vt implere valeaſ: donabit

Ne ſis ſa. Videtur idẽ dixiſſe: ne innitaris p. t. Sz prudentię ſuę innitť. q̄ ea q̄ ſibi agẽda vł dicenda videť. patꝝ decretis p̄ponit. Sz ſapiẽs eſt apd ſemetipm q̄ i illis q̄ et patꝝ magiſterio potuit recte ↄgnoſcere ſeſe p̄ ceťis q̄i doctior extollit. Quę ſit aũt vera hoĩſ ſapĩa ſic oñdit. Ti. deũ ⁊ re. a m. Quale ẽ in iob. Ecce timor dñi. ipẽ ẽ ſapĩa et recedẽ a malo: itelligẽtia. Perfecti enĩ ita ſe debẽt a malꝰ oĩbꝰ ↄtinẽ vt diuię pñtiã maieſtatis cũ metu ſp recogitent. Et notãdũ q̄ ſupra fiduciã hrẽ i dño nũc ãt deuz timẽ ãmonet. Ibi fragiliũ aĩos: ne deſperẽt, pmiſſo dei auxilio corroborat. hic fortiores ne de ſe p̄ſumant diuini timoris memoria coercet.

Sanitas q̄p. ⁊c. In oſſibꝰ ſolida v̄tutũ opa. i vmbilico q̄ i iferiore pte corpis mediꝰ ẽ iſirma adhuc ⁊ ipfecta bonoꝝ actõ deſignatur. Si ḡ deuz timueris ⁊ n̄ tuis viribꝰ ſ deo ↄfiſus a malis abſtinueris ⁊ iſirmitas opis ad ſtatũ pfectõis ↄualeſcet et fortia: vñ amplius roboreť accipient.

Honora vt ſ. hoĩes q̄ eiꝰ plaſma ſũt. q̄ ad eiꝰ imaginẽ fcĩ ſũt reuerenť.

Subſtãtia ⁊c. Nõ ſolũ de ſubã pecunię quã paupibꝰ damꝰ. ſ de oĩbus q̄ bñ agimꝰ. de grã quã a dño recepimꝰ. Ille etiã dñm de ſuę ſubę ſuarũq; frugũ pmitijs honorat. q̄ q̄cq̄d boni agit nõ ſibi ſ ei tribuit.

Implebũť h. t. Theſaurizate vob the. in. c. Si ſcĩ theſauros hñt in celo q: v̄as diuitias ibi inueniũt. hñt vtiq; ibi et horrea et torcularia. ſ. q: non eſurient neq; ſitient amplius

Et i pñti nõnũq; doctori: q̄ panẽ v̄bi. q̄ poculũ grẽ ſpũal idigẽti miniſtrat. maiora miſtrãda dona dñs p mercede ↄdonat. Qui terrena ſubſidia largiť inopibꝰ. ditior dãdo celeſti remuneratõe redditur.

Torcularia ⁊c. Quia intna ſuauitas gaudioꝝ corda cũctoꝝ fideliũ in laude ſui ↄditoris accẽdit. hic eteni dic. Vt eda. et bi. ſ. mẽ. m. i reg. m.

Diſciplinã. Sunt qui in pſperis ſeruiũt dño. in aduerſis recedunt.

Unde ſapīa que in pſperiſ viuere docuit·etiā ne in correctōe deficiat hor
tat̄·ne accedēte infirmitate vl̄ paupertate vl̄ hmōi·pietatē quā in tranquil
litate videbatur habere amittat.

Quē eñ di.d.cor. Tāto ḡ min⁹ de flagello·q̄ caſtigamur murmu
rare debemus·q̄to certi⁹ i eo patūe dilectōis pign⁹ tenem⁹. Uñ ipſe ait. Ego
quos amo arguo ⁊ ca
ſtigo

Beatus hō ⁊c.
Quia poſitos ſub di
ſciplina ⁊ correctōe cō
ſolabat̄ q̄d cepat ad
dit inſinuan⁹ q̄ bea
titudo v̄a ē hōis non
aduerſis carere q̄ in p̄
ſenti ſunt·ſ eterne ſa
piētie pceptōe letari.
q̄d eſt in hac vita dñi
volūtatē ↄgnoſcere.⁊
in futō ei⁹ viſiōe pfrui

Et qui affluit p.
Uñ cū diceret·q̄ inue
nit ſapiam:addidit·⁊
q̄ affluit p. Sūt eñ q̄
inueniūt ſapiam·do
ctrinā v̄itatis aure p
cipiēdo·ſ affluere pru
dētia negligūt.nolen
do corda ſua ad papi
endā eius amplitudi
nem laxare.

Melior eſt Nō
metuat de correctōe in
opie q̄ ſquis opes acq̄
ſiuit ſapie·omib⁹ the
ſauris munus celeſte
pcellit.

Primi ⁊ puriſ.
Quia radix ſapie ti
mor dñi.hi ſūt pmi ac
puriſſimi fructus·ſiue
q̄r de⁹ q̄ videt̄ ab ini
tio eſt·⁊ nihil inq̄natū
in ei⁹ viſione occurrit·
ſiue q̄r ad hāc ↄtēpla
tionē ↄtemplādā pri
mo hō creat⁹ ē. Uñ et
filio ad patrē redeūti
pma ſtola dat̄·ſiue q̄r
pmū ⁊ rude aurꝫ ſolet
eſſe puriſſimū·⁊ prima
ſtola nr̄a btitudo v̄e
eſt beatitudo credēda
q̄ nob i reſurrectōe red
dēda·ſed a dño pfecti
us pmittitur

Quem enim diligit dominus cor
ripit:et quaſi pater in filio compla
† ſ Ne abiicias d. quia nō eſt beatitudo care
cet ſibi·† Beatus homo qui inuenit
re aduerſis·ſed beatus hō qui inuenit ſapiam·
ſapientiam·⁊ qui affluit prudētia·
Melior eſt eñ acquiſitio eius ne
gociatione auri ⁊ argenti.primi et
ſ Quia
puriſſimi fructus eius Precioſior
† ſ nō mō terrenis·ſed celeſtibus·imo et ipſis
eſt cunctis opibus· et omnia que
angelorū conſpectibus huius claritas antefer
tur. vnde. Quid mihi eſt i celo·et a te quid vo
lui·ſ·t·
deſiderant̄ huic non valent com
ſ Quia
parari. Longitudo dierum in de
xtera eius·⁊ in ſiniſtra illius diui
ſ vl̄ illius ſ q̄r diuine.
tie ⁊ gloria. Uie eius vie pulcre·et
† ſ quia ad pacē ducunt † ſ In preſenti viuifi
omnes ſemite illius pacifice. † Li
cat corpore et ſanguine ſuo
gnum vite eſt his qui apprehende
ſ i fu
runt eam·et qui tenuerit eam be
turo. † Pater. † ſ Per eandē quoque ſ Per fili
um. † ſ omnia in ſapiētia·f·o·
atus. † Dominus ſapientia fun
ſ ad literā·et omnia † ſ predicatorū cor
da ſ i vl̄ per
dauit terram·ſtabiliuit celos pru
dentia. Sapientia illius eruperūt
ſ Ad literā patet·
abiſſi· ⁊ nubes rore concreſcunt·
ſ Quia tāta ſapiētia· ſ monet·non eſſe imi
tandum malū nec vias eius
Fili mi ne effluāt hec ab oculis tu
† ſ non occides·nō mechaberis·nō furtum fa
cies·† ſ Sapientie. † ſ quod dicit·Si vis per
fectus eſſe vade et vē.o.q.ha.et da pau.
is. † Cuſtodi legem atq̄ † conſiliū

Lōgitudo dierū ⁊c. Uiſione ſue diuitatis·electos in ppetua luce
donat·⁊ eoſdē in pñti vita·incarnatōis ſue ſacramētis ⁊ cariſmatib⁹ illu
ſtrat ⁊ roborat·dat eis q̄ ob ſe ↄpandū oīa ſua vendūt cētuplū in hoc ſe
culo·et in futuro vitam eternam.

Iuxta antiquā trāſlatōē parabolaꝝ diuitie ⁊ gl̄a ſeq̄t̄·q̄d nr̄i codices n̄
hñt. Ab ore ei⁹ pficiſcit̄ iuſticia·legē āt ⁊ miam in lingua portitat

Uie illi⁹ ⁊c. Actōes ⁊ doctrine q̄ in euāgelio ↄtinet̄·pulcre ſunt. q̄r
diuine ac puri hoīs legē trāſgreſſe·⁊ oīa ei⁹ iuſſa ad pacē ducūt eternam.
Oīa q̄ i carne geſſit:ad recōciliādos deo mortales·ad pacificādū cū an
gel̄ gen⁹ hūanū·ad demōſtrāda ſuis ſuāde ad inicē pacis ⁊ dilectionis ex
empla ptinent

Sic in medio padiſi lignū vite·ita p ſapiam dei q̄ ē chriſt⁹ viuificatur
ecc̄ia·⁊ nūc ſacramētis corpis ⁊ ſanguīs pign⁹ accipit vite·⁊ in futuro pre
ſenti beatificabitur aſpectu·

Dñs ſapia. Typice p filiū ecc̄iam fidei ſoliditate locauit ſtabiliuit
celos·pru·cū p eū ſublimiū p̄dicatoꝝ corda illuſtrauit.

Sapiētia illius. Eruperūt abiſſi in dieb⁹ noe·l̄ cū quotidie fōtes
et flumina de abiſſo p terre venas emanant

Aliť. Sapīa erupunt abiſſi·cū largiēte chriſti grā·pfunda ſacramētoꝝ
celeſtiū fidelib⁹ inoteſcūt·⁊ nubes rore ↄcreſcūt ecc̄ie.ſ.magiſtri ſublimes p
contēplatōē ⁊ vitā·rigātes corda coꝝ auditoꝝ q̄ ſubiectā ſibi terrā·q̄ ro
re ſuccreſcūt·q̄r ſubtiliſſima diſcretōe virtutes ſuas q̄bus pficiāt·quibus
alta petant·q̄q̄ minorib⁹ in exēplū monſtrēt·examinant.

meum·⁊ erit vita anime tue ⁊ gra
ſ proficies.
tia faucibus tuis·Tunc ambula
bis fiducialiter i via tua·⁊ pes tu
† ſ In tēptationibus nō deficies ſ i morte
us † non impinget. Si dormieris
† ſ Securus diē reſurrectōis expectans
nō timebis·† quieſces ⁊ ſuauiſ erit
ſ Mortis
ſomnus tuus. Ne paueas repen
ſ Malignorū ſpirituū·
tino terrore·⁊ irruentes tibi potē
ſ Demoniorū·
tias impiorum. Dominus eñ erit
in latere tuo·⁊ cuſtodiet pedem tu
um ne capiariſ. Noli prohibere be
† ſ Seo. ſ Aliter ſufficit voluntas·
nefacere eum qui poteſt· † ſi vales
ſ ſine dilatione. † ſ ne differas
⁊ ipſe benefac. † Ne dicas amico
tuo vade ⁊ reuertere·⁊ cras dabo
† ſ .i.benefac·et recede a malo
tibi·cum ſtatim poſſis dare. † Ne
† ſ .i.contra amicū q̄uis peſſimū † ſ vl̄ q̄d eſt
moliaris amico tuo † malum·cum
ſ vel ne·
ille in te habeat fiduciam. Nō con
ſ etiam
tendas aduerſus hominez fruſtra
ſ ne fa
cum ipſe tibi nihil mali fecerit Ne
cias malū·ne emule. ho.imu.
emuleris hominem iniuſtum·nec
imiteris vias eius:quia abomina
quos
tio dñi eſt omnis illuſor·⁊ cū ſim
facile decipit † ne imiteris·ege
ſtas eū a domino·
plicib⁹ ſermocinatō eius. † Egeſtaſ

Fili mi ne ef ⁊c
Ne diſciplina tēpali
fatigat⁹ ſapie q̄ tanta
eſt grām pdas·p̄caue

Et erit vita a.
Habꝫ aīa tua vitā cū
deo·ſi ei⁹ decreta cu
ſtodieriſ q̄uis caro di
ſcplīa correctōis aut
etiā mortis p̄matur.

Et grā fauci.⁊c
Quā dulcia faucibus
m.e.t.ſup m.o.m. Ha
bet ḡ ſenſus aī fauces
ſuas q̄b⁹ v̄ba q̄ audit
diiudicꝫ·q̄b⁹ reſ geſta
q̄ ſingloꝝ diſcernen
do examinet·⁊ ſ am
plectēdo recipiet·illa
repbādo ↄtēnat. Qui
bus nimiꝝ faucib⁹ cū
legē atq̄ ↄſiliū dei cu
ſtodim⁹.grā mltiplica
tur·q̄r q̄to ſolerti⁹ q̄ſ
q̄ diuis obtēpat iuſ
ſis tāto dulc⁹ ei⁹ amo
rē ↄcipit.quē nob ieſſe
deſiderās p̄pheta ait.
Guſtate ⁊ vi.q.ſu.eſt
do. Beat⁹ vir q̄ ſpe
rat in eo

Tūc ambu. In
via nr̄a fiducialiť ince
dim⁹:cū dei grā ↄſili.
pfectū in bona nr̄a cō
uerſatōe ſuſcipim⁹ Si
ḡ ei⁹ impijs hūiliť ſub
dimur. ⁊ guſtū ſupni
amoris ſuaui⁹ faucib⁹
mētis attigim⁹ ⁊ opa
tionis bone augmētū
ſp obtinebim⁹. Sꝫ ⁊ i
tēptatōib⁹ ne deficia
m⁹ ipō adiuuāte defē
dimur. Docē eñ q̄d
ſequit̄. Et pes tu⁹ nō i
pinget. qñ diligētib⁹
deū o.co.in bonum.

Si dormieris
Patꝫ iuxta lrāꝫ·q̄r ſe
curus ⁊ dormit ⁊ vigilat ⁊ q̄eſcit ⁊ ambulat q̄ ſe inocentē añ deū·⁊ iuſte vi
uere meminit. Sꝫ et iuſt⁹ cū dormierit i morte nō ſolū potētias malignoꝝ
ſpirituū nō metuit·ſ in pace q̄eſcit·ac ſecur⁹ diē reſurrectōis expectat·quia
deū vbiq̄ ꝓtectorē hꝫ et cuſtodē. Uñ ſi ambulauero i me.vm.mor.n̄.ti.
ma.qm̄ t.me.eſ.

Noli phi.⁊c Quia ſupra diligent̄ legē dñi et ↄſiliū obſeruare mo
nuit et eternā requiē obſuātib⁹ pmiſit·nūc mltipliciť q̄ obſeruāda ſunt re
plicat·pmoq̄ ad id q̄d intimiſerat rediēs·miam ꝓrio exhibēdā.et iuſte cū
illo docꝫ eſſe viuēdū.deinde et ab inimico cauēdū eſſe p̄monet. Noli ḡ in
quit phibere ⁊c. Ne audias a dño cum phariſeis. Ipſi non introiſtis et
eos qui intrabant phibuiſtis

Ne dicas ⁊c. Non ſolum de elemoſinis.ſ de omnibus mandatis
chriſti.qui ait. Uos amici mei eſtis ſi feceritis ⁊c.

Non contēdas. Nō vetat ↄtendere adūſus eū q̄ male facit vt cor
rigat̄·q̄r hoc fruſtra nō fit q̄d certa neceſſitas cogit.imo deus qui ait. Si
peccauerit in te frat̄ tu⁹. increpa illū·ipſe vult vt errantē q̄tū vales ad viā
veritatis reducas

Quia abominatō ⁊c. Quia illuſor eſt.qui vel verba dei q̄ nouit

implere contēnit· vel eadē puerſe intelligendo ac docendo corrūpit. Illuſor eſt ⁊ ille·qui ꝓmiſſa eius quaſi praua deſpicit·ac iram diſtrictōis quaſi tolerabilē ſpernit. Nec nō ⁊ ille qui primoꝝ ſimplicitati improbꝰ inſultat Ideoq; omnē huiꝰmōi illuſorem·merito diuina abominat̄ iuſticia. Bene aūt ſubdit·⁊ cū ſimpli.ſer.eius.quia ſupbi dum ſimplicibꝰ illudūt prudētiores ſe illis quos irrident indicāt. Ex bonorum prudētia vt iacobus ait·terrena ē·animal·dyabolica. Sermocinatō aūt dñi cū ſimplicibꝰ ē·qꝛ illos ſapiētie ſecretis illuſtrat quos terreni fauſtꝰ ac duplicitatis nihil habere ꝯſiderat. Unde ait. Abſcondiſti hec a ſa·⁊ pru.⁊ re.ea p.

In domo impij. Ut purpurati diuitis qui in hac vita ſpūalibus egnit·⁊ pꝰ ad tantam pͤuenit inopiam· vt nec guttā aq̄ quam q̄rebat acciperet.

Unde. Qui benedixit nos in oīa bñdictione ſpūali in celeſtibus in chriſto·q̄ in remuneratōe audient. Uenite bñdicti ⁊c. Et ad literā ſepe ꝯtingit eos qui aliena diripiunt·ad vltimum ī opia conſumi·at illos qui ſua largiunt̄·etiaz bonis abundare terrenis.

Illuſores ⁊c. Hos verſus iacobus et petrus iuxta antiq̄ꝫ tranſlationem poſuerunt·quia deus ſuperbis reſiſtit·humilibuſ autem dat gratiā·

Ca. IIII.

Audite filii. Hinc exhortaturꝰ ad philoſophiam qualiter ipſe ſapientiā ſit a patre edoctus explicat.

Nam ⁊ ego ⁊c. Nihil magis ad ſpes ꝑcipiende ſapiētie mētes erigit. q̄ꝫ cum eos quos in ſapientia iaz clarere miramur·aliquādo puulos ⁊ indoctos fuiſſe meminimꝰ.

Unigenitus cora. Quare aūt ſalomon ſe vnigenitū coram matre nominat·

vl' tabernacl'a
a domino i domo impij habitacla
† Ab antichriſto permittet deludi·
aūt iuſtoꝝ bñdicent' Ipſe deludet
Iudeos qui cum deriſerunt·
illuſores·⁊ manſuetis dabit grati
† vnde. Omīs qui ſe exaltat humiliabitur·et qui ſe humiliat exaltabitur
am. Gloriam ſapientes poſſide
bunt ſtultoꝝ exultatio ignominia.

Ca. IIII.

qꝛ ſtultorū exultatio ē ignominia.
Audite filij
diſciplinā patris amplectendam·
diſciplinaz patris et
Audi
attendite vt ſciatis prudentiā. Do
te et donum bonum   Ergo.
num bonum tribuam vobis·legē
Ne deſperetis de ſapientia nam et ego.
meam ne derelinquatis. Nam et
dauid   dei·† Alter eni quaſi non fuiſſet·cito mortuus ē
ego filius fui patris mei·tenellus
vnde carior   Berſabee   eccia·
et vnigenitus coram matre mea·⁊
pater
docebat me atq; dicebat. Suſcipi
† non tantū auris   et poſt   operet
at verba mea cor tuuz· cuſtodi p̄
Sic cuſtodi·   vt hereditatem
Inde   † De diui
cepta mea ⁊ viues· poſſide ſapi
nis·   De humanis.
entiam·poſſide prudentiam. Ne
Inculcatio ē   etiā   quod minus.
obliuiſcaris.neq; declines a ver
qꝛ·
bis oris mei. Ne dimittas eam·et
Cuſtodita   vl' diri·
cuſtodiet te·dilige eam ⁊ ſeruabit
Future.   eſt hoc.
te. Principium ſapientie: poſſide
ſapientiam·⁊ in omni poſſeſſione
vl' accipe·
tua acquire prudentiam. Arripe
quaſi deſiderată·† Et ſic vl' glorificaberis
illaz ⁊ exaltabit te· gloriaberis ab
† Quaſi rem amatam   Pami
ea cū eā fueris amplexatꝰ·Dabit

quem fratrem vterinū p̄ceſſiſſe ſcriptura teſtatur·niſi quia ille mox natꝰ ſine nomine quaſi nūq; eſſet de vita deceſſit.

Suſcipiat ⁊c. Huiuſmodi monita ſalomoni a dauid patre data. qui verba dierum relegit inuenit·

Poſſide. In omnibus que poſſides bonis ſapienter te agere memēto·l' omnia que poſſides terrena contēne dūmodo ſapientiā percipias·quod ipſe fecit. Data eñ ſibi optione·amorem ſapientie cunctis p̄poſuit rebus. In euangelio. Qui p̄cioſam margaritam queſiuit·inuentam venditis omnibus comparauit

Dabit capiti. Patet de ſalomone·quia dum p ſapientia cūcta deſpiceret: ea percepta·maiore glorie ſublimitate refulſit·ſed et noſtro capiti id eſt principali mentis·ſi ſapientiam amplectimur amplior gratia ſpirituꝰ augetur·et corona inſuper vite in futuro dabitur

Audi fili ⁊c. Expoſitis his que a patre acceperat·redit ad docēdū auditorē ſapientiam quam cepit

pali mentis   temporaliū vel ſpiritualium
capiti tuo augmenta gratiarum·
vite eterne   in futuro   doctus
et corona inclita ꝓteget te. Audi fi
meo exemplo· Audiens·   i·vt
li mi et ſuſcipe verba mea·vt mul
vite eterne dona percipias   Quia·
tiplicentur tibi anni vite. Uiam ſa
et ſic·
pientie monſtrabo tibi·ducam te
Per quas ſemi
per ſemitas equitatis·quas cum i
tas equitatis cū   et ſi ante   mētis·
greſſus fueris non artabunt̄ greſ
Et mali qui in medio curſu offendunt.
ſus tui·⁊ currēs non habebis of
Ergo
fendiculum. Tene diſciplinam·ne
Sed·
dimittas eam. Cuſtodi illam: quia
Ecce premiū. eterna· † Ingredere ſemitas eius.ſed ne delecteris.
illa eſt vita tua. Ne delecteris i
Subtilia conſilia malorum·
ſemitis impiorum·nec tibi place
aperta· nō placeat ſed fuge
at malorum via. Fuge ab ea nec
Etiam.
tranſeas per illam: declina ⁊ deſe
Adeo ſoliciti ad malū·
re eam. Non enim dormiunt. niſi
Aperte.   Quod delectāt·   † Uel nec etiā.
malefecerit.⁊ rapitur ſomnus ab
Quod delectāt.   fraude.   igitur   ita
actione·
eis.niſi ſupplātauerit Comedūt
panem impietatis·⁊ vinum iniq
ſemitas impiorum fuge·qꝛ tenebre·iuſtorum aūt ſemite·
tatis bibunt. Iuſtorum aūt ſemi
hic creſcēdo
ta.quaſi lux ſplendens procedit ⁊
Eternā   vl' um·   aūt.
creſcit vſq; ad ꝑfectam diem. Uia
Eſt   Ergo
impiorum tenebroſa.neſciunt vbi
tu aut ne cū eis ruas·   aure cordis
corruāt. Fili mi auſculta ſermo
expoſitō ē   humilia
nes meos·⁊ ad eloquia mea incli
etiam
na aurem tuam. Ne recedant ab
Quos debēt illuminare   nō in angulo.
oculis tuis.cuſtodi ea i medio cor
dis tui. Uita enī ſunt inuēientibꝰ

Audi. Monet ſuſcipi verba ſua.

Per ſemitas equitatis. Semite id eſt actiones equitatis dū inchoant̄·arte vident̄ ⁊ anguſte.dū vero ꝑfectū capiūt·iā ex ꝯſuetudine ſpacioſe vident̄ ⁊ late·ꝓba te ſtante·q̄ cū incipiens dño dixiſſet·ꝓpter verba labioꝝ t.ego .cu. vi. duras.poſtmodū ꝓficiens·iam canebat viam mandatoꝝ t.c. cum dila.cor.m. Et ſi ergo ſemite equitatis cum ingredi cepis.arte tibi videbunt̄·cum eas īgreſſus fueris·n̄ artabūtur greſſus mētis tue·ſiuxta quod dñs ait. Iugum enim meū ſuaue eſt ⁊ onus meū leue·repleſ. Et nī reprobi ⁊ in hac vita latū intrant iter·ac in die nouiſſimo ligatis manibus ⁊ pe.iuit. in te.exteri. Pedes vero electorum in viā pacis dirigentur

Et currēs Quo alacrius ad implēda dei mandata cucurreris.eo minus aduerſa que te impediāt timebis. Nam quicunq; ī praua actiōe deſudāt offendiculū in medio curſu repiunt qꝛ extimplo dum non ꝓuidēt rapiunt̄ ad penam

Comedunt panem. In actione ſcelerum ī qui quaſi epulis delectantur acquiſitis. Uel certe vinum damnatorum bibunt ⁊ eſurientibus ſpicas tollere gaudēt·vt eſſe motis impioꝝ. teſtatur ſcriptura

Iuſtoꝝ autem ſemita. Iuſtoꝝ opera ī luce ſcientie peraguntur.et eternam ducūt ad vitam que eſt perfecta dies

Uia impioꝝ ⁊c. Dicit de his iohannes apoſtolus. Qui diligit fratrem ſuum in lumine manet·et ſcandalum in eo non eſt. Qui autem odit fratrem ſuum in tenebris eſt.et in tenebris ambulat·et neſcit quo eat quia tenebre obcecauerunt oculos eius. Cui contra ſuperius dicitur ſapienti.quia currens non habebit offendiculum.

Fili mi auſculta. Auſcultandum monet ſermonibus ſuis et recedēdum a cogitationibus prauis.

Omni cuſto. ⁊c. Sunt q̃ recte viuere videntur hominibus. ſed quia recta intẽtiõe nõ faciunt. a deo q̃ cor reſpicit prauũ ⁊ vita reprobatur q̃ credebatur bona. Dñi q̃ diligẽtia cordis mundiciã ſua. quia ad eius examẽ modus extimatur vite

Remoue a te. Duobus mõis ſciendũ vt os tuũ ne prauũ loquatur aliquid. tua labia ne detractõnibus aſſueſcãt cuſtodias. et alios q̃ꝫ quos huic vicio ſubditos noſti. ne te corrũpãt: fugias.

Et palpebre. Iter iuſticie q̃ ingredi debeas. diligenter edi-ſce. ⁊ i cũctis q̃ agere diſponis ſolicitus ad quẽ finẽ ſint ventura puide. Docẽ enĩ palpebras recta videntiũ oculorũ. tuos pcedere greſſus. bonũ opus quod acturus es. ſedula cogitatione puenire. ⁊ quia ſm deum ſit meditãdo puidere

Stabiliẽtur. Ne leuitate mẽtis a propoſito bono mouearis. Hic apl̃s. Stabiles eſtote ⁊ imobiles. abũdantes in ope dñi ſp.

Ne declines. Dextera via bona. ſiniſtra accipitur reproba. Nõ q̃ dextera via ambulare. ſed ſiniſtram declinare prohibemur. Declinat enĩ ad ſiniſtram qui iniuſtus eſt. Declinat enĩ ad dexterã. q̃ ſibi vult arrogare q̃ iuſtus ẽ. declinat a dexteris. q̃ de ſuis viribus pſumit. declinat ad ſiniſtrã q̃ p ſua fragilitate deſpat ſe poſſe ſaluari. Declinat ad ſiniſtrã q̃ ſtulticie famulatur. declinat ad dexterã. q̃ vult plus ſape q̃ oportet ſape. quod ⁊ de ceteris virtutibus ⁊ vicijs codẽ mõ intelligitur.

Auerte pe. ⁊c. Hoc ẽ ne huc vel illuc a recto deuies. quia virtutes diſcretões ſeruãt. quarum nimietas oĩs in vicio eſt.

Si auerteris a malo pedẽ tuũ. ſi bona q̃ docui dño adiuuãte facere ſtudueris. aderit ipſe propicius conatibus tuis. vt ⁊ nũc recte igredi. ⁊ tũc ad pacẽ valeas puenire eternã

Imperfectio operibus

ca. ⁊ vniuerſe carni ſanitas. Omni cuſtodia ſerua cor tuum. quia ex ipſo vita procedit. Remoue a te os prauum. et detrahentia labia ſint procul a te. Oculi tui recta videant. ⁊ palpebre tue pcedãt greſſus tuos. Dirige ſemitas pedibus tuis. ⁊ omnes vie tue ſtabilientur. Ne declines ad dexteram neq̃ ad ſiniſtram. Auerte pedem tuũ a malo. Uias enim que a dexteris ſunt nouit dominus. peruerſe vero ſũt que a ſiniſtris ſunt. Ipſe autem rectos faciet greſſus tuos. itinera autem tua in pace producetur.

Interlinear glosses: Ne cogites malũ. — et mors. — etiã — Ne loquaris vel loquenti auſcultes. — tua vel aliena — Quia — Cordis — Monuit cuſtodire cor et linguam: nũc oculos. — preuiſio — opa — Ne videlicet erres in actibus vel fide — Ne moueãtur a propoſito. — Dirige ſemitas ne declines. — preſumẽdo de iuſticia. — peccando. — vt hoc fiat — eligit placent illi. ideo diſplicẽtibus et reprobis dicturus eſt. nõ noui vos. i. nõ vos elegi. nõ placetis mihi. — Hic. — vel curſus — eterna. — vt valeas peruenire.

Ca. V

Fili mi attende ſapientiã meam. ⁊ prudentie mee inclina aurem tuam vt cuſtodias cogitationes. ⁊ diſciplinam labia tua conſeruent. Ne intenderis fallacie mulieris. Fauus enim diſtillans labia meretricis ⁊ nitidius oleo guttur eius. Nouiſſima autem illius amara quaſi abſinthium. et acuta quaſi gladius biceps. Pedes eius deſcendunt in mortem. ⁊ ad inferos greſſus illius penetrant. Per ſemitam vite non ambulant. vagi ſunt greſſus eius ⁊ inueſtigabiles. Nũc ergo fili audi me. ⁊ ne receedas a verbis oris mei. Longe fac ab ea viam tuam. ⁊ ne appropinques foribus domus eius. Ne des alienis honorem tuum ⁊ annos tuos crudeli. Ne forte impleãtur extranei viribus tuis. ⁊ labores tui ſint in domo aliena. et gemas in nouiſſimis. quando conſumpſeris carnes tuas ⁊ corpus tuũ ⁊ dicas. Cur deteſtatus ſum diſciplinam. et increpationibus nõ acquieuit cor meum. Nec audiui vocem docentem me. ⁊ magiſtris non inclinaui aurem meam. Pene fui in omni malo. i medio eccleſie

Interlinear glosses: Quibus recte credas — Pro dulcedine. — Pro affluentia. — Modo fauus. — intus. — Foris — Uoluntates. — opera — ergo — per diuerſas hereſes. — Uicij decceus infinitũ eſt. — Ne ambules cum eis — diabolo — Quo etiã imago dei es. — ſpacium vite — Diabolo. — Demones — Anime vel corporis. — Quia qui in iſtis que agunt. laborant. — Conuenticulo hereticorum. — In morte vel iudicio — Laſciuiendo. — De fornicariis patet. — eccleſiaſtice fidei — Quibus redarguũtur heretici

Ca. V. Fili mi at. Actinus generaliter caſtigauerat auditorem. hinc ſub ſpecie meretricis ab hereticorum nequicia prohibet

Inclina. Sapientie inclinandã aurẽ ⁊ a meretrice fugiendũ pcipue a fornicaria

Labia tua. Labia quibus ipſam fidẽ p ſimplicia verba ⁊ conſueta atq̃ eccleſiaſtica pfiteris. ſed ⁊ iuxta literã. Qui adheret meretrici etiã labia vel oſculando vel turpia faciẽdo cõmaculat

Fauus enĩ. Cum enĩ more heretico. dulcedo eloquentie nõ ad ſufficiẽtiam ſolũmõ verum ad ſuperfluitatẽ reſonat. et ob id falſitas quia apte proferri cernitur. veritas a ſtultis eſtimatur

Labia mere. Patet de meretrice. quia ⁊ ſermonis ſuauitatẽ ⁊ formoſitatem corporis ad capiẽdos miſeros querit.

Oleo guttur. Oleo ſpũſancti fides catholica conſecratur. quo nitidius ſuum guttur oſtentat. qui ſua cenſa patrum fidei anteponit.

Nouiſſima ⁊c. Potio abſinthij intus amareſcit in viſceribus. Gladio foris mẽbra feriuntur. Ut igitur oñdat iniquos in nouiſſima vltiõe. ⁊ interius amaritudine ipleri. ⁊ extra circũdari penis pennibus. et amaritudine illos abſinthij torquẽdos. ⁊ gladio aſſeuerat illos eſſe trũcandos. Quare autẽ idem gladius biceps ſit dictus. aperit dñs cum ait. Sꝫ eum timete q̃ põt animã et corpus pdere in gehẽnam.

Uagi ⁊c. Uagi ſunt greſſus hereticorum quia alij chriſtum deum alij hominẽ negant. et huiuſmodi ⁊ in tã innumera hec peſtis ſe fundit itinera. vt penitus que ſint inueſtigari nequeant. at catholica veritas vaga ⁊ inueſtigabilis nõ eſt. quia vna eademq̃ cũctis ẽ agnita p totum orbem fidelibus.

Lõge fac. Apl̃s ait. Fugite fornicatõꝫ quia nimirum huius vicij primũ eſt remediũ longe fieri ab eis quorum pſentia. vel illicis ſcoperatur ad viciũ. ſed ⁊ ab hereticorum auditu prorſus ſegregari infirmis auditoribus pdeſt.

Ne des alie. ⁊c. Ne honorẽ q̃ ad imaginẽ dei creatus es imũdorum ſpirituũ voluntatibus ſubdas. neq̃ accepta viuendi ſpacia ad libitum aduerſarij crudelis expendas

Ne forte ⁊c. Ne demoniorum facta adimples. vt vel ingenium anime vel corporis tui vires ad patrãda facinora tradas. domũq̃ alienã. i. numerum perditorum te adiecto multiplices. Et pulcre dixit. labores tui in domo ſint aliena. quia ſunt qui iuxta prophetã vt etiam in que agant. laborãt. ⁊ heretici qñtũ laborẽ ſubierint contra eccleſiam. vtinam lateret.

Et gemas ⁊c. i. ideo te caſtũ cuſtodi. ne forte in penis gemere cogaris. quãdo non ſolum carnales illecebre tranſeũt. ſed et ipſo corpore derelicto anima que p corpus geſſit: cuncta reddere cõpellitur. Et in hac vita ſepe contingit. vt qui in adoleſcẽtia luxurioſe viuẽdo ſua diſpſerant. ipe ſenectutis inopia deficiãt. et refrigeſcẽte calore carnis ac flore iuuẽtutis marceſcente: rebus ſuis quas laſciue vendiderãt alios vti cõſpiciant. gementeſq̃ ſera penitẽtia. dicãt q̃ ſequuntur. Cur deteſtatus ſum.

Cur deteſtatus. De hereticis ſpecialiter patet quia nec veterum patrum nec nouorum dictis et exemplis potuerunt ab errore reuocari

In medio eccleſie. Idem eſt grece quod cõuentus pplorum. ſubtilius tñ eccleſia cõuocatio. ſynagoga cõgregatõ. Et veterus quidẽ pplus dei vtroq̃ nomine vocabatur. Nũc autẽ p differẽtia. ille ſynagoga noſter eccĩa dĩ merito. ſ. fidei et ſciẽ maioris. quia irrationabilia poſſũt cõgregari. ſola ratõabilia conuocari. Uerum aliquãdo in malis accipiuntur vt exarſit ignis i ſynagoga

coꝝ et ira ꝛc. ⁊ odini eciam malignãtiũ. Conteptoꝛ ĝ ſapiẽ dũ mala ſua cõſiderat· videt ſibi omĩ malo pene irretit⁹· ⁊ ħ ad cumulum mali accedit· q̄ꝰ non extremus· ſ; in medio in exemplũ alijs etiã quaſi autoꝛ. vel certe ĩ medio ſcõꝝ coꝛpe poſit⁹· alienã ab eis vitã ducere nõ timuit.

Bibe aquã. Docz ab hereticis cauendũ ⁊ cuſtodię ſcripturaꝝ ⁊ lectioni attẽdendũ· ſcien tiã inq̃t quã alijs p̄dicas ipſe hua. ⁊ tui rigatõe ſmonis ĩfundere.

Deriuẽt ꝛc. Cũ ipſe ſeruauis: tũc ⁊ alijs p̄dica· ⁊ in mag̃ auditoꝝ amplitudie diuina eloq̃a iuxta vni⁹ cui⁹q; q̃litatẽ diſpẽſa.

Habeto eas ꝛc. Aquas ĩ plateis diuidim⁹ ⁊ tñ ſoli habem⁹ qñ ⁊ exteri⁹ late p̄dicatões fundim⁹· ⁊ tñ per eas laudes humanas nõ ambimus.

Nec ſint alieni. Immũdi ſpũs ptici pes fiunt doctoꝛiſ· ſi e⁹ mentẽ· vꝉ elatõe dũ p̄dicat. vꝉ hereſi· ꝉ quo libet vicio corrũpunt. Sol⁹ aũt aq̃s poſſidz cũ mẽbris eccľię fideliť connexus ab extraneiſ ſe conſeruat.

Sit vena t. b. Sit doctrina tua: ⁊ q̃ cũq; naſcunť ex ea: in bñdictõe eccľię· ⁊ letare cũ ea cui ab adoleſcentia. i. ex quo credidiſti coniunctus es

Cerua cariſ. Ut grauiſſima vt q̃dã codices hñt· ſcã eſt eccľia q̃ ſerpẽtinã ꝯterit doctrinã. Gratiſſim⁹ hinnulus· ꝑplꝰ ei⁹ ꝟtutũ varietate delectabiliſ cui⁹ vberib⁹ ĩebriamur dũ ꝟtuſq; teſtamenti paginis ꝯtra heretico rũ fraudes ĩſtruimur.

Amore ei⁹ delectare iugiter. Non vxoꝛino amori ĩſiſtere docet. ſ; ne prima viuente aliã ducas· vel meretricẽ vnquã ſocieris.

† ſ Longe fac ab ea viã tuã· ſed bibe aquam. ¦ ſ Deſiderio proprię vxore mulieris et miniſterio eius.

et ſynagogę. Bibe aquam de ciſterna tua· ⁊ fluẽta putei tui. De
¦ ſ ſerua quod p̄dicas. † ſ Filiũ tuũ ac filias alijs nuptũ trabas· et hoc manifeſte· cũ pluribus conſcijs.

riuentur fontes tui foras ⁊ in plateis aquas tuas diuide. Habeto
ſ Predicatões. ſ In potentate retine qualibus matrimonijs liberos tuos ſocies. † ſ Foꝛnicarij vel meretrices. ¦ ſ tue ſobolis.

eas ſolus· nec ſint alieni participes tui. Sit vena tua benedicta·
¦ ſ Proles. ſ Tantã tẽperantiã cum muliere quã adoleſcẽs accepiſti· etiã cum ſenuerit· ſerua vt merito fidelis caſtimonie benedictionem conſequaris in prole.

⁊ letare cum muliere adoleſcentię tuę. Cerua cariſſima. ⁊ gratiſſim⁹ hinnulus. Ubera eius inebrient te
† ſ Illa ſit tibi coniũx cariſſima que ſicut cerua ſerpentes perſequatur ſcorta. et ſuis fuget ab oꝛibus· ſit natus ex ea filius· et ipſe caſtitatis amatoꝛ gratiſſimus.

omni tempoꝛe· ⁊ in amoꝛe eius delectare iugiter. Quare ſeduceris
¦ ſ Illius nõ alterius· quare cui ſeou...
ſ muliere vꝉ heretico.

fili mi ab aliena· ⁊ foueris in ſinu alterius. Reſpicit dominus viaz
† ſ Ne fouearis in ſinu alterius· q: reſpicit do.

hominis· et omnes greſſus illi⁹ ꝯſiderat. Iniquitates ſuę capiũt impium· ⁊ funibus peccatoꝝ ſuoꝛuz
¦ ſ Greſſus illius cũ quibus capitur· quia im quitates·
ſ funibus ligatus

conſtringiť. Ipſe moꝛietur quia ñ habuit diſciplinam· ⁊ in multitudine ſtulticię ſuę decipietur.
¦ Qua heretici ſanctis patribus ſapiẽtõꝛeſ ſe autumãt vꝉ cũ opera tenebraꝝ faciẽtes ĩiquiſ a domino nõ videri ac ſe facile eius irã putãt poſſe tolerare

Reſpicit dñs. Nõ ſe putẽt adulteri noctis tenebris vꝉ pietũ obtegi· ñ heretici ſua molimĩa poſſe celari· q: tenebrę non obſcurabunť a dño ⁊ nox ſicut dies illu.

Iniq̃tates ꝛc. Peccatoꝛ q̄ vel in magnis decidit ſceleri⁹. vꝉ in ꝑnis impius vꝉ infideľ· p⁹ acceptã fidẽ anathema fact⁹· vt heretici ꝉ catholici nimis flagitijs inuoluti· q̄ vicijs vꝉ funib⁹ pccoꝝ ꝯſtringunť cum inceſſabili augmẽto ſuę prauitatis intereũt. Qui eñ funẽ facit· toꝛq̃ndo ſp et ĩ uoluẽdo ſ. dẽ ſidib⁹ auget· talꝭ eſt foꝛtitudo opm maloꝝ. tales libri hereticoꝝ. in quib⁹ prauis praua nectẽtes nõ aliud ſcribẽdo q̃; quo ſe arti⁹ obligent agunt.

Ipſe moꝛieť. Quia de adulťis mſta diſputauerat· moꝛe ſuo ĩ clauſula narrandi· qualis ſit finis talium oſtendit. i. quia ad moꝛtem tendunt ęternam· qui diſciplinã vitę deteſtati ſunt

Ca. VI.

Fili mi ꝛc. Literalꝛ patet q: ſuadet ei q̄ ſpopõderit ꝑ amico ſuo· vt cũ ſolicitus admoneat· q̃tenus reddita pecunia quã debz creditoꝛi ⁊ ſeipſz liberet. Alias aũt in hac periocha doctoꝛẽ· in ſeq̃nte aũt vacantẽ q̄ulibet vt ſe gerere debeat inſtruit. Diciť eñ p̄ceptoꝛi. Si ſpoponderis ꝑ amico tuo defixiſti apud extra. ma. t. Qð eſt apte dicere. Si aĩam fratris ĩ ꝑiculo tuę ꝯuerſatõis accepis· iã ligaſti mentẽ apud curã ſolicitudis q̃ añ deerat. Illaqueat⁹ es ꝟ. o. t. ⁊ cap. ꝑ. ſ. q: dũ ꝯmiſſis tibi. cogeris bona p̄dicando dicere· teipſum prius neceſſe eſt q̃ dixeris cuſtodire.

Suſcita. Nõ tñ ipe bñ uiuendo vigilare memẽto· ſ; illum cui p̄ees ꝟ pcc̄i toꝛpoꝛe p̄dicãdo ſuſcita

Ca. VI.

FIli mi ſi ſpo ponderis ꝑ amico tuo
† ſ Quẽ cuſtodiendũ accepiſti.

defixiſti apud extraneum manũ tuam. Illaqueat⁹ es verbis oꝛis tui

⁊ captus ꝑpꝛiis ſermonibus tuis. Fac ergo quod dico fili mi· ⁊ temet
ſ Quia illaqueatus ſ Sic.
ſ et opus eſt

ipſum libera· quia incidiſti in manum p̄mi tui. Diſcurre. feſtina.
† ⁊ Libera ſic.

ſuſcita amicum tuum. Ne dederis ſomnum oculis tuis· nec dormitent palpebrę tuę. Eruere quaſi damula de manu· ⁊ quaſi auis
ſ A ſomno peccati ¦ ſ Subditoꝛum curã omnino negligendo. ¦ ſ Pre tedio non coꝛrigendo. † ſ Nõ dormites ſz eru.
ſ Mundus ſtrenuus perſpicax.
ſ ¦ capientis ſ pennis virtutum † dyaboli. ¦ ſ Et ſi ad erudiendũ alios nõ ſufficis· ſaltẽ tui curã nõ negligas.

de iſidijs aucupis. Uade ad foꝛmicam o piger· ⁊ cõſidera vias ei⁹
ſ Si non potes ab homine.

⁊ diſce ſapientiam. Que cum non habeat ducem nec p̄ceptoꝛem: nec
ſ Sicut tu deũ.

principem: parat ęſtate cibum ſibi

et congregat in meſſe qð comedat. Uſq; quo piger doꝛmies· quando
ſ Uade ad foꝛmicam· et vſq; quo
ſ peccati. † ſ Qui dicis.

conſurges e ſomno tuo? Paululum doꝛmies: paululũ doꝛmitabiſ
ſ In vicijs ſ Qui dicis.

Ne dederis ſõnũ o. Somnum dat oculis qui ſubditoꝛuz curã omnino negligit Doꝛmitat aũt q̄ q̃dẽ reprehenſibilia eoꝛum geſta cognoſcit· ſ; hęc ꝑpt mentis tedium digna inuectione nõ coꝛrigit.

Eruere. Q. di. Uelut damula ď manu captantis q̃rit euadere· ſic nitere vt auditoꝛe tuo ſalubriť inſtituto ipſe a ſponſiõe vitę eius liber effugiaſ. Uel certe q: damula mundũ natura eſt animal. velox curſu· viſu acerrimuz· vnde grece apothoy doꝛchen. i. a videndo doꝛcas nũcupatur. Auis aũt volãdo· alta petere ꝯſueuit ⁊ tu cũ; in docẽdiſ occuparis ſubditis: mundus a peccatis oĩbus· ſtrenuus ĩ bonis operibus. perſpicax ĩ deprehendendis maloꝛum inſidijs· ⁊ ꝟtutum pennis tutus eſſe ſatage· quatenus expleto predicandi negocio ad ſuperna trãſuolare· ⁊ cęleſtis vitę paſcua merearis itrare.

Uade ad foꝛmicã o pi. Hic vacantem hoꝛtatur vt ſi ad alios erudiendos non ſufficit· ſaltem ſui met curam agere non negligat· ⁊ ſi ſapientiam docẽdi nequit ab homine diſcere· vel operandi ſapientiam· diſcat a foꝛmica· quę cum non habeat ducem nec p̄ceptoꝛem nec principem· parat ęſtate ſibi cibum· et congregat in meſſe quod comedat. Si tantillum animal principe carens rationis expers· natura duce ſibi in poſterum prouidet· multo magis tu ad imaginem dei conditus ad videndam eius gloꝛiam vocatus. doctoꝛum tanto magiſterio adiutus· ipſum conditoꝛem habens ducem· debes in p̄ſenti fructus bonorum operum congregare· quibus ineternum viuas in futuro. Hęc vita meſſi comparatur et ęſtati· quia nunc inter ardoꝛes temptationum tempus eſt colligendi futuroꝛum merita p̄mioꝛum. Dies iudicij hiemi· quia nulla relinquetur facultas laboꝛandi pro vita. ſed tantum cogetur quiſq; de hoꝛreo paſcę actionis quod recondidit proferre.

Uſq; quo piger doꝛmies. Uſq; quo piger doꝛmies in vicijs quando potes ſurgere ad bene operandum· qui noxio toꝛpoꝛe depreſſus ſemper dicis paululum adhuc iacebo· ⁊ ſic poſtea penitendo reſurgam. Fit namq; vt te ſemper differente opus bonum repente index: qui tua facta trutinat aſſit. hoc eſt enim quod ſequitur· et veniet tibi quaſi via

Egeſtas ⁊c̄. Pa
tet iuxta lrãm qꝛ pigri
cia nutrix ē egeſtatis ⁊
penurię
Egeſtas ⁊ pauper
tas pena ē vltima i q̄
damnati nihil diuiti/
arum merent̄ q̄ q̄ſi vi/
ator veniet·quia imp
uiſa ⁊ ſubitanea·
Si vero impi/
ger. Fruct⁹ terreni q̄s
metimus nō fonti cō/
parāt̄ ſꝫ ciſternę· quia
ad tps paſcūt colligē/
tem·⁊ in tpe deficiunt
At q̄ impiger fuerit ꝑ
celeſtib⁹ laborare diui
tijs hui⁹ meſſis vt fōs
adueniet·qꝛ mercedeꝫ
laborum indeficienteꝫ
percipiet.
Nō apoſtata.
Dixerat de hereſi et
alijs viciorꝫ generibus
inſtituerat p̄ceptorem
excitauerat pigruꝫ. at
nūc redarguit ⁊ ſciſma
ticū. Ubi notandū qꝛ
quē ſeminantē iurgia
dicere voluit·pri⁹ apo
ſtatā nomīauit·qꝛ ni/
ſi more ſupbientis an/
geli a cōſpectu cōdito/
ris prius intus auerſi/
one mentis caderet·fo
ras poſtmodum vſqꝫ
ad ſeminanda iurgia
nō veniret. de quo re/
cte dicitur. Qui annu
it.o.t.p.quia interior
cuſtodia eſt·que ordi/
nata ſeruat exteri⁹ mē
bra. Qui ergo ſtatum
mentis pdidit · foris ī
conſtantia motionis
fluit.atqꝫ exteriorꝫ mo
bilitate indicat·ꝙ nul
la interius radice ſub/
ſiſtat
Sex ſunt ⁊c̄:
De eodem q̄ꝫ ſit odi/
bilis deo ſeminando
diſcordiam·inſinuat.
Deteſtat̄ anima
Scd̄m conſuetudineꝫ
hominum loquit̄ · vt
cum valde tales odiſ/
ſe ſignificet. Unde in
yſaia ſolennitates ve
ſtras odiuit aīa mea·
Oculos ⁊c̄:
Enumerat ſex capita
lia crimina que tamen
compatione diſcordi/
am ſeminantis· quaſi
minora deponit·quia maius eſt facinus illud·quo vnitas et fraternitas
que per ſpirituſſancti gratiam eſt connexa: diſſipatur. Poteſt enim quili
bet oculos iactanter extollere·lingua mentiri·homicidio pollui·et mala ꝓ
ximo machinari·alijs ſceleribus membra ſubdere. falſum contra quempi/
am teſtimonium proferre. quod non idem eſſe putandum eſt quod ſupra
linguam mendacem nominat. Poteſt enim mendacium · ſed non contra
proximum dici· Poteſt inqꝫ pditus quiſqꝫ huiuſmodi mala ⁊ ſibi ⁊ alijs

ſ Qui dicis. ſ Uacabis a bono opere
paululum conſeres man⁹ vt dor
ſ interim ſ impuiſa
mias · et veniet tibi quaſi viator
ſ Eterna. ſ .i.in
egeſtas·et pauperies quaſi vir ar/
uincibilis. ſ ad laborandū
matus . Si vero impiger fueris ·
ſ Indeficiens.
veniet vt fons meſſis tua · et ege/
ſ ſatiabor cū ap.g.t. ſ Talis impiger ſed bo
mo apoſtata. ſ Sciſmati
ſtas longe fugiet a te. Homo apo
cus·
ſtata vir inutilis gradiens ore per
uerſo·annuit oculis·terit pede· di
gito loquit̄. prauo corde machina
ſ ſupradicta ·
tur malū·et omni tpe iurgia ſemi/
ſ Tali· ſ Sicut tur·
nat. Huic exemplo veniet pditō
ſua·⁊ ſubito contereť·nec habebit
ſ erubeſcat origenes· ſ Omni tēpore iurgia
vltra medicinam. Sex ſunt q̄ odit
ſeminat quod deteſtatur deus·
dominus·⁊ ſeptimum deteſtatur
ſ qꝛ peſſimū eſt ſ .ſ. ſuperbiam
anima eius. Oculos ſublimes. lin
ſ in quolibet·
guam mendacē·manus effunden
ſ hic peccatū ſ In pro
tes ſanguinē innoxium. cor machi
ximum·
nans cogitationes peſſimas · pe/
ſ alia ſcelera
des veloces ad currendū in malū
ſ .ſ.
proferentē mendacia·teſtem falla/
ſ ad rūpendā vnitatē vł
cem·et eum qui ſeminat inter fra/
veritatē· ſ Ne vnitatem corrumpas
tres diſcordias. Conſerua fili mi
ſ dei
precepta patris tui· ⁊ ne dimittas
ſ eccleſie ſ conſerua ſic· ſ ad co
legem matris tuę· Liga ea in cor/
gitandū. ſ Loquelā tuā bonū dulcedine vndi
qꝫ munito ne labaris in lingua. ſ ad loquen
de tuo iugiter·⁊ circunda guttu/
dum· ſ inſtruendo·
ri tuo. Cum ambulaueris gradiā
ſ in morte. ſ ne rapiat
tur tecum·cum dormieris cuſto/
boſtis. ſ in reſurrectōe· ſ expectando que ꝓ
diant te·⁊ euigilans loquere cū
miſerant ſ minoribus.
eis. Quia mandatum lucerna eſt:
ſ maioribus· ſ incipientibus
et lex lux.⁊ via vitę increpatō diſci
plinę·vt cuſtodiāt te a muliere ma
la·⁊ a blanda lingua extraneę Nō

concupiſcat pulcritudinem ei⁹ cor
ſ Auerte oculos t·ne vi·vani·
tuum·ne capiaris nutibus illius.
Precium enī ſcorti vix eſt vnius
ſ Sꝫ tamē· ſ ad imaginē dei factam ·
panis. Mulier aūt viri preciosam
ſ ſuge ergo qꝛ nūquid ·
animam capit. Nūquid poteſt ho/
ſ meretricis aut heretici cōfabulationē
mo abſcondere ignem in ſinu ſuo
vt veſtimenta illius non ardeant.
aut ambulare ſup prunas · ⁊ non
ſ Sicut illud non poteſt·
comburent̄ plantę eius. Sic qui i
ſ qd̄ impium·
greditur ad mulierem proximi ſui·
ſ qꝛ ſ etiā·
non erit mundus cum tetigerit eā
ſ Ad cōparationē adulterij·
Non grandis eſt culpa·cum quis
furatus fuerit. Furať enī vt eſuriē
ſ Non grandis ē. quod patet·qꝛ depre
tem impleat animā. Deprehēſus
ſ inſuper
quoqꝫ reddet ſeptuplum·⁊ omnē
ſubſtantiā domus ſuę tradet·et li/
ſ quod cōtigit ꝓpter
berabit ſe. Qui aūt adulter eſt· ꝓ
cordis· ſ inſipiētiā· ſ non tantū ſua · ſed et
pter cordis inopiā perdet animā
ſ In hoc· ſ In hac vita ſ in futuro
ſuam· Turpitudinē et ignomini
am congregat ſibi. et oppbriū illi⁹
ſ in morte·
nō delebitur. Quia zelus ⁊ furor
ſ ꝓprij vel chriſti. ſ iudicij·
viri non parcet in die vindictę nec
ſ nō aſpiciet me miſericorditer viſus dominiſ
ſ domic do. aperi no· ſ quia non tempus
acquieſcet cui⁹ q̄ꝫ precibus. nec ſu
orādi . ſed remunerandi·
ſcipiet ꝓ redēptiōe dona plurima.

Ca VII

ſ Ne hec cōtigāt tibi fi.mi
Fili mi cu/
ſtodi ſermōes meos
ſ In corde m.abſ.c.t.vt n.p.tibi
ſ ne rapiā tur.
⁊ precepta mea reconde tibi. Fi/
ſ de tua ſubſtātia ſ cōtra hoſtes
ſ Nolite timere e.qui cor.occidunt.
li honora dominum et valebis ꝓ
ſ dyabolū vel quēlibet.
ter eum vero ne timueris alienū

inferre·pace ſeruata ec
cleſię. At donatus ⁊
arrius eorumqꝫ ſequa
ces·grauius eſt quod
fecerunt·q̄ꝛ cōcordiā fra
ternę vnitatis ſcideīt.
Cōſerua. Nunc
ſub adulterę mulieris
ſpecie prohibet ab au
ditōne hereſeos.
Liga ea in c. ⁊c̄.
id eſt in cogitatōe p̄ce
pta dei fixa tene.
Cum ambu. Tā
ta ſit meditatō diuię
legis vt cum vigilans
aliquid operis· hanc
ſedulo mente recolas·
cum dormieris·in hu/
ius memoria requieſcas
cum euigilaueris hāc
ſedula mente primum
ad mentē reuoces · ſic
enim fiet vt nec vigi/
lans offendas·nec a ti
more nocturno ledaris.
Aliter Cū ambula
ueris in ꝑfectu iuſticię
gradiant̄ tecū mādata
dei·vt te inſtruant
Cū dor. Cū dor/
mieris in morte·cuſto
diāt animā tuā ne ra/
piat hoſtis·cū euigila
ueris in reſurrectōe lo
quere cū eis expectan/
do p̄mia q̄ tibi ſi ea ſ/
uaſſes ꝓmiſſa erāt.
Nō cōcupiſcat
Patꝫ d' adultera Sꝫ
heretica ſi bñ viuēt ap
te ſe agē videt̄ vid ne
ſeducaris eorꝫ doctris
Preciū enī ſ. ⁊c̄.
Breuis voluptas for
nicatōis·⁊ ppetua pe/
na fornicatoris·ſic enī
ieiunus diurnā ſoluꝫ
effugit eſuriē·⁊ nihilo
minus poſtmodū eſu/
rit·q̄ ꝯmeſto pane ſa/
turatus abſceſſerat·ſic
q̄ intrat ad ſcortū · ad
horā quidē euaporat
libidinē·ſꝫ poſt paulu
lum ardentior redit.
Nūquid po.
Soli ei ꝯcedit̄ hereti/
corꝫ libros legere· q̄ a·
deo ſolidatus eſt in fi
de catholica·vt verbo/
rum dulcedine l' aſtu
tia neq̄at ab ea ſepari
Nō gran. Furtū
n̄ ex ſe. ſꝫ ex ꝯpatōe pec
cati maioris.i. adulte
rij.nō grādis eē culpe phibet̄. Sic hieruſalē q̄ui⁹ peccāti dr̄. Juſtificata ē
ſodoma ex te·nō qꝛ ſodoma nulla vł pauca·ſꝫ qꝛ hīlm plura ꝯmiſit.
Quia zel⁹ ⁊c̄. Et de dño itelligēdū ē·qꝛ qd̄ nūc pat̄ repbis n̄ pat̄ in
die mortis nec acqeſcit p̄ab⁹ ſero damātiū ad ſe· Nec dona q̄ꝛ n̄ ē ibi tps
vł factas: ſuſcipit. Zelat̄ ei ſi q̄s ſpōſā ſuā,i, eccīaꝫ ſiue aīaꝫ quāqꝫ fideleꝫ
corrumpere p̄ſumit
Ca. VII
Fili mi. Hec p̄ioch a eadē q̄ ſupior plenī⁹ explicat.

¶ Et legē meā. Tā ſolerter ſerua q̄ doceo q̄ſi nil recti ſine his aſpicias. ¶ Liga eā. Alia tranſlatio. Deſcribe aūt in latitudine cordis tui. ¶ Dic ſapie ꝛc. Sapientiā eccleſiaſtice doctrine ſororia tibi dilectōe cōiunge. vt h̄ te a pollutōe ſeruet heretica. q̄ a ꝟa caſtitate eccle̜ pbat̄ extnea ¶ De feneſtra. Paꝫ iuxta lrām. qꝫ ſapientiū aſpect⁹ magiſtroꝝ et infirmoꝝ act⁹ ſedulo ſpeculat̄ ꝛ fortiū. At eterna dei ſapia de celo pſpexit et vidit oēs filios hominū

¶ Apte aūt ſalomon de feneſtra dom⁹ ſue ſe p cācellos pſpexiſſe dicit. vt puloꝝ geſta diiudicaret. Qui eīn de feneſtra p cācellos pſpicit. ipſe quidem q̄ foris agunt plene conſiderare ſufficit. nec tn̄ ipſum qui foris ſunt intra degentē aſpiciunt Hinc eīn apl's. Spiritualis omia iudicat ꝛ ipſe a nemine iudicatur.

¶ Iuuenē vocat adulterum. nō pp̄ter virtutem. ſed pp̄ter inſtabilitatem. qui tranſit in platea. quia deſeruit anguſtam viam. que ducit ad vitam. Iuxta angulum. quia deflectit a retitudine et prope viam. d. illi⁹ graditur. quia a via veritatis declinauit. Merito vie dom⁹ meretricis vel heretici appꝛopinquat.

¶ In obſcuro ꝛc. Quia iam talis p cecitatem cordis ad tenebras feſtinat peccati ꝛ damnationis

¶ Et ecce mu. ꝛc. Patent hec cuncta ꝺ meretricis operib⁹ iuxta literam. Verū doctrina heretica quemcunqꝫ incautum reperit ꝛ vecordeꝫ. hunc decipere temptat. Ipſa enim ornatu meretricio apparet et immunda refulget eloquētia p̄parata ē ad decipiēdas animas ꝛ quoſcūqꝫ aſſociare poteſt ſpirituali morte punit

¶ Nec vales ꝛc. Nulla eſt hereſis. que primis contenta ſit diſcipulis. ſi ci ſūt dom⁹ eius ſed ſemper nouos quos decipiat q̄rit

¶ Apprehenſum ꝛc. d. id eſt. falſorum verborum blandimentis temptat inſtabilem

ſ hec. ſ.
Serua mandata mea. et viues.
ſ diligēter.
et legem meam quaſi pupillā oculi tui. Liga eam in digitis tuis. ſcri
ſ actibus tuis. ſ in latitudine cogitatōis. † ſ ſcri
be illam in tabulis cordis tui † Dic
be in tabulis cor. t. et ama vt ſororem et hoc ē.
ſapientie. ſoror mea es. ꝛ prudentiam voca amicam tuā. vt cuſtodiat
Dic ſapientie
ſ heretica prauitate. ſ a caſtitate eccle.
te a muliere extranea. ꝛ ab † aliena
† ſ vt decipiat. † ſ Quaſi quid ſcis
que verba ſua facit † dulcia † De feneſtra eīn † domus mee. p cancellos proſpexi iuuenem. ꝛ video paruulos. Conſidero vecordem iuuenem qui tranſit per † plateas iuxta angulum. ꝛ prope viam domus illius graditur. in obſcuro adueſperaſcente die in noctis tenebris et caligine. Et ecce mulier occurrit illi ornatu meretricio p̄parata ad decipiendas animas. † Garrula ꝛ vaga. quietis impatiens: nec valens in † domo † conſiſtere pedibus ſuis Nunc foris. nunc in plateis. nunc iuxta angulos inſidians. Apprehēſumqꝫ deoſculatur iuuenem. ꝛ procaci vultu blanditur dicens. Victimas p ſalute deuoui. hodie reddidi vota mea. Idcirco egreſſa ſum in occurſum tuuꝫ deſiderans te videre ꝛ repperi. † Intexui funibus

ſ ſpūalis omnia iudicat. et ipſe a ne[illegible] dicatur. ſ de celo pſpexit. d. ſ leuē ſ declinās a rectitudine. ſ recte ſeſſiōū quod expoſuimus. et in platea. et iuxta angulū poſita eſt. ſ tenebris peccati. ſ qui male agit odit lucē. ſ eloquentia immūda. ſ la queis mortis. † ſ quietē eccle turbare deſiderās † ſ in primis diſciplinis. ſ ſemper diſcurrit vt acquirat. ſ Foris cum paganos rapit. in plateis. cum voluptuoſos. iuxta angulos. cuꝫ alios hereticos. ſ Sibi ſociat ſ leuem. † ſ Declināa ergo ad me qꝫ intexui.

v. arbi. ob. ſe. pte. d.

¶ Intexui ꝛc. Solent lecti qui ex funibus. vel iuxta aliam tranſlationem inſtitis intexuntur molliores fieri. q̄ꝫ ex ligno. vel ex qualiber alia materia. In lecto ergo de funibus. meretrix molliciem quietis deſignat. In tapetibus ergo pictis ex egipto etiam oculorum temptat illecebras. quibus nefādo aſpectu irretitis facili⁹ ad ſeducēda mētis archana penetret. Quia ꝟo nomie funiū aliq̄n ſolēt diuina p̄cepta figurari. q̄ nos a vicijs coercēdo religant. pmittūt ſe hꝫ retici. contextu verborum celeſtium ſalubre ſuis auditoribus quaſi ſtratum pare. quo a viciorum tumultib⁹ libero corde quieſcant ſed veraciter illis funibus peccatorum conſtruunt locum perditionis. vt ligatis manibus et pedibus damnentur. Vnde. Ecce mitto eam in lectum. et qui mechantur cuꝫ ea. In tapetibus ꝟo pictis ex egipto. ornat⁹ eloqentie et dyaletice artis verſutia q̄ ab ethnicis originem ſumplit intelligitur p quā heretica mens ſenſum doctrine peſtilentis q̄ſi meretrix thorum fa cinoris ſe texuiſſe gloriatur.

¶ Aſperſi ꝛc. Promittunt ſe tales odorē celeſtium habere virtutum. quib⁹ ſua ſuoꝝqꝫ corda velut ſtrata cubilia venuſta: conſecrant̄ q̄ſi chriſti bon⁹ odor ſum⁹ deo

¶ Veni ine. Doctrine ſancte poculiſſe inuicē ſatiādos iactāt heretici. et virtutum gratia piungēdos. do nec eorum geſta lux ſequatur eterna

¶ Sacculū p. ſe. t. Gloriam reſurrectionis. immortalitatis de eus. quo illius patrie cines letificaret ꝛ ditaret.

¶ Et fortiſſimi quiqꝫ. Vt ipſe ſalomon ſapientiſſimus. ſamſon fortiſſim⁹. dauid manſuetiſſimus a mulieris decipula. vt origenes ab heretica. quem poſt apoſtolos eccleſie magiſtrum ſuiſſe q̄dn recte ſapuit. qui negauerit errat.

ſ quietis mollicīe deſignat. † ſ vt viſu delecteꝫ
lectulum meum. † ſtraui tapetibus
ſ vt odore capiat.
pictis ex egipto. Aſperſi cubile meum mirra aloe. ꝛ cinnamomo Veni inebriemur vberib⁹ ꝛ fruamur cupitis amplexibus donec illuceſcat dies. † Non eſt eīn † vir in † domo ſua † Abijt via longiſſima. Sacculum pecunie ſecum tulit † in die plene lune reuerſur⁹ eſt domū ſuam. Irretiuit eum multis ſermonibus ꝛ blandicijs labiorum protraxit illū. Statim eā ſeqt̄. quaſi bos ducitur ad victimā. et quaſi agnus laſciuiens et ignorans q ad vincla ſtultus trahat̄. donec tranſfigat ſagitta † iecur eius. † velut ſi auis feſtinet ad laqueum. ꝛ neſcit quia de piculo anime illius agitur Nūc ergo fili audi me ꝛ attende verbis oris mei. Ne abſtrahat̄ i vijs illi⁹ mens tua. neqꝫ decipiaris ſemitis ei⁹. Multos eīn vulneratos deiecit. ꝛ fortiſſimi quiqꝫ iterfecti ſunt ab ea. Vie inferi dom⁹ ei⁹: penetrātes interiora mortis.

ſ Ergo ſ celeſti doctrina ſ alii cupidis. ſ eternus. † Iucūdemur. qꝫ nō ē. † chriſtus † ſ corporaliter ſ eccleſia. † ſ Celos aſcēdit reſurgens a mortuis. nobiſqꝫ miniſteriū gubernāde eccleſie ſuē ſeꝫ domus reliquit † In tēpore quo electorum ſuorum numerum eccleſia cōpleuerit reuertetur ad iudicium ſ eccleſiam ſ quaſi ſtultus neſciens ipſe ductus ad interitum ſ ſententia iudicis. † ſ omnia interiora. † ſ qua ſi bos et velut auis ſ nō corporis ſolū. ſ ab in ferioribus ne abſtrahatur in vijs illius. ſ Fac tibi periculū in alijs ſ Ne abſtrahatur in vijs illius mēs t. vie inferi.

¶ Ca. VIII.

Nunquid nō
ſ quātū ad celeſtia ſ in diuis
ſapientia clamitat. et

¶ Et procaci vul. h. d. Iuxta literam patet. quia meretrix conuiuiꝫ ſe magnificum preparaſſe fatetur. At heretici in cunctis que agunt victimas ſe ſue ſalutis deo immolare. vel autumant vel autumare geſtiunt. Nam et dominus ad diſcipulos. Sed venit hora vt omnis qui interficit

¶ Vie inferi ꝛc. Sꝫ de ecclia dñs ait. Porte īferi n̄ p̄ualebūt aduſus eā ¶ Interiora. Obſcuriora ꝛ artiora gehenne tormenta. quibus hereticos et fornicatores pſtat eſſe mergendos ¶ Ca. VIII.
¶ Clamitat Dominus palam locutus eſt mundo. et in occulto locutus

eſt nihil. Quid ğ neglecto euangelio eius. ad hereſim ⁊ laſciuiaꝫ miſeri ꝯfluunt.

¶ In ſummis ⁊c. In monte diſcipulos ſimul et turbas docuit. Sed et ꝑ vias ſepe his qui conueniebant ꝑdicabat. et eos q̃ cura indigebãt ſanabat. In ipa porta ciuitatis naym. mortuũ ſuſcitans. exemplo miraculi. verba que docuerat ꝯmendabat. Quaſi. Quid ſequimi eos qui contra eum in occulto loquuntur.

¶ O viri ad vos. Ad viros clamat. id ē ad ſtrenuos verbi auditores. in vtroq̃ ſexu namq̃ femineç. id eſt. fluxe menteſ ſapientię verba percipe nequeunt.

¶ Intelligite paruuli aſtu. ⁊c. Manifeſtum eſt de domino quia cum eſſet ipſe in mundo. omni etati ſexui conditõni locut⁹ eſt. Imo etiam clamabat: ſtans in templo. Si quis ſitit veniat ad me ⁊ bibat. Et nũc per doctores eccleſię. Ipſi enꝫ ſunt fores ciuitatis eius. Et viris ſimul et feminis ſapiẽtibus et inſipientibus grãdeuis ꝑdicat ⁊ ꝑuulis. At contra doctrina fallax clam et ꝑuatim quos ſeducere valeat querit.

¶ Labia m. Duo teſtamenta ſibi ꝯcordi adinuicem veritatis teſtatõe coniuncta. que ipa dei ſapiẽtia ĩ carne apparẽte. ꝑ ſanctiſpiritus donum ſunt ad pꝛedicandum ſalutem vniuerſũ apta per orbem

¶ Accipite diſ. ⁊c. Non poteſtis deo ſeruire et mammone.

¶ Ego ſapia. Ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo ibi ego ſum in medio eorum

¶ Arrogantiã ⁊c. Arrogantiam et ſupbiam in eis. qui ceteris ſe meliores exiſtimant. Uiam prauam in eis. qui aperte mala faciunt. os bilingue in eis. qui in bonis que loquuntur ſtabile quippiam non habent. Sꝫ iuxta auditorum libitum ſua verba ꝯmutant.

¶ Meũ eſt cõſiliũ. Non ſe extollat humana pꝛeſumptõ. plenitudinem virtutũ ſola dei ſapientia poſſidet. ab hac humana infirmitas q̃dquid habet virtutis accipit.

¶ Per me reges. Reges dicit apoſtolos ł alios ſanctos. qui ⁊ ſeipſos pꝛimum, deinde et eccleſiam ſibi ſubditam bene regere ſciunt. legum cõ

ſ in humanis ſ ſi nõ põt capere diuina † ſ ſermo in monte
prudentia dat vocẽ ſuam. In ſum ſ in iti
mis excelſiſq̃ verticibus: ſupra vi
nere. ſ Stãs aũt ieſus iuſſit eũ adduci ad ſe ſ In naym mortuuꝫ ſuſcitauit in porta
am in medijs ſemitis ſtans iuxta ſ pꝛedicatoribus
portas ciuitatis. in ipſis foꝛib⁹ lo † ſ Attentos facit. ſ non ad feminas.
quitur dicens. O viri ad vos cla ſ rationales nõ ad iumenta
mito. et vox mea ad filios homi ſ Uox mea hec. ſ.
num. Intelligite paruuli aſtutiam † ſ Attẽtos facit.
⁊ inſipientes animaduertite. Au ſ quia regnũ celoꝛum. et ꝓmiſit et dedit. fidẽ q̃ ſancte trinitatis docuit. atq̃ alia innumera
dite quoniam de rebus magnis que ꝓphete ei relinquebãt loquenda.
locutura ſuꝫ. ⁊ aperient labia mea ſ Ex pꝛemeditatõe loquetur veritatẽ quod eſt coꝛdis. ſed nihil niſi pꝛemeditatuꝫ et diſcretũ loquetur.
vt recta pꝛedicent Ueritatem me
ditabitur guttur meũ. ⁊ labia mea † ſ dyabolũ et mẽbꝛa eiuſ. ſ Eloquia
deteſtabunt impium Juſti ſunt domini eloquia caſta. ar. ig. ex.
omnes ſermones mei. non eſt ĩ eis † Juſti nõ omnibus. ſꝫ recti ſunt.
prauum quid neq̃ ꝑuerſum. Re ſ alijs non ita videtur. ſ alijs iniqui. ſed.
cti ſunt intelligentibus. ⁊ equi ſ vel accipiẽtibus. ſ quia recti ſunt intelligẽ
inuenientibus ſcientiam. Accipi tibus. et equi inuenientibus. accipite diſ.
te diſciplinam meã ⁊ nõ pecuniaꝫ
doctrinam magis q̃ theſauꝝ eligi
te. Melioꝛ eſt em̃ ſapientia cũctis ſ mundi. † ſ vt videtur. ſ quia cetera creata
opibus pꝛecioſiſſimis. ⁊ om̃e de ipſa creatrix. illa trãſitoꝛia. hec eterna
ſiderabile ei non poteſt compari. ſ Accipite dico quia ego ſum que habito ĩ cõ. † ſ ſanctoꝛũ. ſ deus qui gloꝛificatur ĩ cõ. ſcõꝛũ
Ego ſapientia habito in conſilio. ſ non ſtultis.
⁊ eruditis interſum cogitationib⁹ ſ Timete dominum vt habitet in vobis. Ti
Timoꝛ domini odit malum. arro moꝛ enim domini.
gantiam ⁊ ſupbiam. ⁊ viam prauã † ſ Nõ dominum. ſ in cõ
et os bilingue deteſtoꝛ. Meũ ē cõ ſilio habito. meum eſt conſilium.
ſilium ⁊ equitas. Mea eſt pꝛuden † ſ Et hoc patꝫ. quia per me reges ſ cui do. apoſtoli et alij ſancti
tia. mea foꝛtitudo Per me reges

regnant. ⁊ legum conditoꝛes iu
ſta decernunt. Per me pꝛincipes
imperant. ⁊ potentes decernũt iu ſ Et quia talis. diligite me. Ego enꝫ.
ſticiam. Ego diligentes me diligo. ſ Innouati mẽte.
et qui mane vigilauerint ad me. in † ſ Quod magnum. quia mecum.
uenient me Mecum ſunt diuitię ſ excelſe.
et gloꝛia. opes ſuperbę et iuſticia.
Melioꝛ eſt fructus meus auro et
lapide ꝑcioſo. ⁊ genimina mea ar
gento electo. In vijs iuſticię am
bulo in medio ſemitarum iudicij.
vt ditem diligentes me ⁊ theſau † ſ ſi antigraphus. ſ Diligite me. quia diligẽ
ros eoꝛum repleam. Dominus da ſum. dominus enĩ poſſedit me. ſ in initio
poſſedit me in initio viaꝝ ſuaruꝫ. non tẽpoꝛaliter. q꞉ antequã quic. fa.
antequã quicq̃ faceret a pꝛincipio. ſ anteq̃ quicquã. q꞉ ab eterno.
ab eterno oꝛdinata ſum ⁊ ex anti ſ vł nec. ſ q꞉.
quis anteq̃ terra fieret. Nondum ſ ad literã. † ſ A patre genita. vel idem ſecundũ hominẽ. ecce agnus dei qui tol. pecca
erant abyſſi. et ego iam concepta ta mundi. vel qui occiſus ē ab o. m.
eram; Nec dum fontes aquaꝝ eru
perant. nec dum mõtes graui mo
le conſtiterant. Ante colles ego ꝑ
turiebar. adhuc terrã non fecerat.
et flumina ⁊ cardines oꝛbis terrę.
Quãdo pꝛęparabat celos aderam.
quando certa lege ⁊ giro vallabat
abyſſos. Quãdo ethera firmabat
ſurſum. et libꝛabat fontes aquaꝝ
Quãdo circũdabat mari terminũ
ſuum. et legẽ ponebat aquiſ. ne trã
ſirent fines ſuos. Quando appen
debat fundamenta terrę. cũ eo erã ſ omnia in ſapia feciſti. † ſ A diebus eternitatis eius gaudebat vnũ eſſe cum patre.
cuncta ꝯponens Et delectabar ꝑ

ditoꝛes. autoꝛes ꝟtuſq̃. t. ⁊ ſequentes eccleſię ſcriptoꝛes. pꝛĩcipes et potentes ceteros fidelium pꝛęceptoꝛes et rectoꝛes appellat. Qui vtiq̃ omnes non niſi per ſapientiã vt eſſent aliquid habent. Ait enim. Sine me nihil poteſtis fa.

¶ Ego diligẽtes ⁊c. Qui diligit me diligetur a patre meo. et ego diligaꝫ eum ⁊ manifeſtabo ei meipſum. Mane quippe ad ſapientiam vigilãt qui innouato mentis ſtudio ad chꝛiſti viſionẽ attingere ſatagunt

¶ Mecũ ſunt di. ⁊c. Opes ſuperbas. opes excelſas dicit. vt celeſtia dona ſignificꝫ. Grece enim ſuperbus ypiphanos. id eſt. ſuperapparens dicitur. ⁊ iõ recte ſapiẽtia opes ypiphanos ſecum eſſe dicit. quia quidquid donoꝛum fidelib⁹ celitus datur. cunctis mũdi opibus excellenti⁹ ē quod etiam addendo iuſticiam manifeſtius inculcat. Nam terrenas opes et gloꝛiã ſepius habent iniuſti. Nos aũt in reſurrectione ſicut petruſ ait nouos celos et nouã terram ⁊ pꝛomiſſa ipſius expectamus in quibuſ eſt iuſticia

¶ Dñs poſſedit. Hucuſq̃ locutus eſt parabolice ad filium. nunc vero quia mentionem fecerat de ſapiẽtia. et non dixerat q̃ eſſet et quantę dignitatis quaſi incidẽter oñdit et commẽdat eam ſcd̃m vtrãq̃ naturam ſcꝫ diuinam et humanam dicens. Dñs ⁊c

¶ Domin⁹ poſſedit me ⁊c. Vię domini ſunt opera quoꝝ conſideratione ad fidem vel eius cognitionem ꝑuenit genus humanum. Inuiſibilia enĩ ipſius a creatura mũdi ꝑ ea que facta ſunt intellecta ꝯſpiciunt. Vię eius ipe illuminatões ꝑ quas ſe ⁊ angelicis ſpiritib⁹ et mentibus oſtendit humanis. In quoꝝ initio ſapiam poſſedit. quia in ꝓmoꝛdio creaturę naſcentis filium qui cũ eo cũcta diſpoſuerat: habuit. Sine aliquis putaret haꝝ in initio viaꝝ. ł aliqñ añ tpa filiũ eſſe cepiſſe. vigilant adiunxit. añq̃ quicq̃ faceret a ꝓn. ab et. oꝛdi. ſ. et ex an. añq̃ t. fi. e. vſq̃ dum ait. Qñ appendebat fũ. t. cũ eo erã cũcta ꝯponẽs. hoc ē. In pꝛincipio erat ꝟ. et ver. e. a. deũ. ⁊ d. e. ver. Om̃ia ꝑ ipm̃ facta ſunt. Pereant ergo qui negãt dei virtutẽ. ⁊ dei ſapiam. i. chꝛiſtũ ab initio. imo et añ omne q̃d dici vł cogitari põt initiũ. ab ipſo patre fuiſſe ꝓgenitũ. Alia trãſlatõ

Dñs creauit me principiũ viaꝝ ſuaꝝ in opa ſua. Qđ de incarnatõne dñi legit᷑. Creauit me dñs ſcđm carnẽ. caro deũ agnoſcit. gl'a patrẽ ſignificat. creatura dñm ꝯfitet᷑. caritas patrẽ nouit principiũ. Uel in principio viaꝝ ſuaꝝ vt ipſe ait. Ego ſũ via q̃ ducit eccłam ad vitã. in opa ſua. ſ. redimenda. De vgine creatus eſt. caro em̃ eius ꝓpter opa. diuinitas añ opa

Ludens in or. t. Quia cum ꝑpa et creaturę orbis terrę cepiſſent. ipſe qđ erat ĩ patre fili᷒ manebat. hoc ideo ne quis eum cum creaturis ꝛ temporib᷒ eſſe ꝓhiberet

Ad fores ꝛc. Scripturas vł doctores. iidem et poſtes. ſine quibus ad vitam quã pollicet᷑ non valemus ingredi

Ca. IX. Sapia edifi. Quia ď eternitate diuinitatis chriſti ſufficienter dixerat addit et de aſſumpta humanitate. Sapientia edificauit ſibi domum. q2 hominẽ filius dei quẽ in vnitatem ſuę gloꝛię ſuſciperet ipſuꝫ creauit.

Uel ſapientię domus eccleſia chriſti. columnę doctores ſacte eccleſię ſeptiformi ſpiritu pleni. quales fuere iacobus cephas et iohannes. quas ſapiẽtia erexit. q2 ab amore ſeculi diſiunctoſ ad poꝛtandam eccleſię fabricam erexit

Columnas ſeptem ſcꝫ eccleſias ꝑ orbeꝫ ſeptiformi gratia ſpiritus erexit. quę domuꝫ id eſt miſterium incarnatõnis eius. ne perfidoꝝ improbitate memoꝛia tolleret᷑. credendo. colendo. et ꝓdicãdo quaſi ſuſtentãdo continerent.

Immolauit v. His victimis. meretricis contrarię ſũt victimę. ad quas ſtultos ĩuitat vt ſupra dicens Uictimas pro ſalute deuou ho. red. v. m.

Miſit ancillas. Elegit pꝛedicatores ĩfirmos ac deſpicabiles qui fideles ad ſupna cęleſtis patrię edificia colligerent

gaudens
ſingulos dies ludenſ corã eo omni
tempoꝛe. ludens in oꝛbem terraꝝ.
ſunt. Quia deſiderat in noſtro amoꝛe quieſcere. et nos bonoꝝ grã meritoꝛum ad ſe videndum perducere.
et delicię meę eẽ cũ filijs hominũ.
Quia
Nunc ergo filij audite me. Beati
qui cuſtodiunt vias meas. Audi-
et ſic.
te diſciplinam ꝛ eſtote ſapientes.
tantum
ꝛ nolite abijcere eam. Beatus ho-
mo qui audit me. qui vigilat ad fo-
res meas tota die. ꝛ obſeruat ad
Ad poſtes vt me inueniat. qui eni inuenerit.
poſtes hoſtij mei. Qui me inuene-
ego ſum via ꝛc. et vita. copioſe Toꝛ
rit inueniet vitam. ꝛ hauriet ſalu
rente voluptatis. t. po. eos.
tem a domino. Qui aũt in me pec-
cauerit lędet animam ſuam. Omneſ
qui ſum vita.
qui me oderunt diligunt moꝛtem

Ca. IX.

Verbum dei
Sapientia edi
carnem.
ficauit ſibi domum ex-
eccleſias ſeptiformi ſpũ illuſtratas.
ſuis paſſionibus eccleſias conſecrauit. vel
cidit columnas ſeptem. Immola
vitam pꝛedicantiũ mactari in perſecutiõe permiſit. diuinitatis ſue archana capere non
uit victimas ſuas. miſcuit vinuꝫ
valentibus aſſumpte humanitatis ſacramẽta patefecit. et ſcripture ſacre pabula nobis aperiendo pꝛeparauit
et pꝛopoſuit menſam ſuam. Miſit
Ecli-
ancillas ſuas vt vocarent ad arcẽ
edificia hieruſalẽ. dicẽs ꝑ ãcillas
et ad menia ciuitatis: Si quis ẽ
humilis. nihil habentibus de faſtu humane ſapientię. tales aduocat. vt eos ſua doctri
paruulus veniat ad me. Et inſipi
na ſapientes reddat et aptos
entibus locuta eſt. Uenite come-
diuina eloquia.
dite panem meum. et bibite vinuꝫ

Uenite comedite. In vnã chriſti pſonã iunctã diuinitatẽ ꝛ hũanitatem. Uł in pane coꝛpus. in vino ſanguis ei᷒ quo ĩ altari ſatiamur.

Relinquite. Poſt oblatas epulas addit ꝛ vitę monita. vt quos ꝑceptis ſuę incarnatõnis miſterijs reficit. doctrinę ꝑiter inſtruat verbis

Qui erudit ꝛc. Quaſi interrogares cur ſapiã puulos ꝑ ceteris ꝛ inſipiẽtes ad ſuas inuitaret epulas. Iõ inquit fecit. q2 fruſtra laboꝛat q̃ verbum ſapiẽtię inculcare nitit᷑ ei q̃ audire ꝯtemnit. ſapientioꝛem ſe doctoꝛe ꝛ maioꝛem credens.

Noli argu. Non eſt timendũ ne tibi deriſoꝛ cũ arguit᷑ ꝯtumelias inferat. ſ3 hoc potius ꝓuidendũ ne tractus ad odiũ inde fiat peioꝛ. iõ tibi aliquotiens ab ei᷒ correctõe nõ tuę timiditatis. ſ3 dilectõis ei᷒ grã ceſſandum

Si ſapiẽs. Moneo te ad ſapiam qđ tũ tibi ꝓdeſt nõ mihi. Si em̃ ſapiẽs f. ꝛc

Bibite et relinquite.
quod miſcui vobis. Relinquite in-
vere. de virtute in virtutem
fantiam. ꝛ viuite ꝛ ambulate per
opera bona Paruulos inuito. qui eni
vias pꝛudentię. Qui erudit deriſo
erudit. q2 dat ſanctum canibus
rem. ipſe ſibi iniuriam facit. et qui
margaritas ꝓijciens poꝛcis.
arguit impium ſibi maculam genę
Ergo
rat. Noli arguere deriſoꝛeꝫ ne ode
ſed. Paruulum. In profectu. ſ. amatoꝛẽ ſapie. nã perfecte ſapiens non habet opus argui.
rit te. Argue ſapientem. ꝛ diliget te
Argue et ſic
Da ſapienti occaſionem. et addet
ei ſapientia. Doce iuſtum. ꝛ feſtina
Quaſi doce iuſtum et ꝑ primuꝫ
bit accipere. Principium ſapiẽtię
timere dominũ. q2 principiũ ſa. ti. do.
timoꝛ domini. et ſcientia ſanctoꝛũ
eſt. vera quaſi ego ſuꝫ ſanctoꝛũ principium. per me enim mul.
pꝛudentia. Per me em̃ multiplica
virtutes. eternita
buntur dies tui. ꝛ addent tibi an-
tis. Unuſquiſq3 onus ſuũ poꝛtabit.
ni vitę. Si ſapiens fueris: tibimet
ipſi eris. Si aũt illuſoꝛ. ſolus poꝛ
Sapientia miſit ancillaſ
tabis malum. Mulier ſtulta ꝛ cla
ſuas vt vo. ad ar. et ad me. ci. mulier aũt ſtul.
moſa plenaq3 illecebꝛis. et nihil om
nino ſciens. ſedit in foꝛibus dom᷒
cathedrã peſtilẽtię. in ſupercilio elatõis
ſuę ſuper ſellam in excelſo vrbis
Uocaret. Uocat hereſis ad perfidiam ſepe catholicos quos iter rectũ agere. et viã huius ſeculi tranſire citius velle atq3 ad eternam patriam feſtinare cõſpicit. catholicos.
loco. vt vocaret tranſeuntes per
huius ſeculi. ad patriam eternam
viam. ꝛ pergentes in itinere ſuo.
Qui eſt paruulus declinet ad me.
ſapiẽti nõ audet Uoc. ſ.
Et vecoꝛdi locuta ẽ. Aquę furtiuę
dulcioꝛes ſunt ꝛ panis abſcõdit᷒
ſuauioꝛ. Et ignoꝛauit q ibi ſint
demones. penis deputati eternis.
gigantes et in pꝛofundis inferni

Mulier ſtulta. Supius ꝯmẽdauit ſapiẽtiã ꝑ diuinitatẽ et hũanitatẽ. nũc ꝑ ꝯtrariũ illã eandẽ ꝯmẽdabilioꝛẽ oñdit. vbi mulier ſtulta ꝛc q̃ eſt ei cõtraria ſedit ꝛc

Mulier ꝛc. Mulier ſ3 hereſis ẽtraria ſapię q̃ ſua ſupius ſacramẽta cecinit. ſedet aũt in foꝛib᷒ dom᷒ ſuę. i. in doctoꝛib᷒ falſitatis. q̃ etiã ĩ penetralia ꝑfidię miſeros fallendos itroducit. ſupra ſellã aũt. q2 cathedraſ ſibi ꝓdicatõnis viſurpat. ſ3 eſt em̃ cathedra peſtilẽtię. ĩ excelſo vrbis loco dic ſapia. q2 ĩ ſũmis ꝛ excelſis verticibus dat vocẽ ſuam. ſ3 illa ĩ ſublimitate vtutum hec ĩ ſupcilio mõtis attollitur

Qui ẽ paruul᷒. Sapia puulos atq3 ĩſipiẽtes ad ꝯuiniũ pene iiſdẽ vbis videt᷑ ĩuitare. ſ3 diſtat. q2 illa ſimplr ad ſe veñre vocat. ſ3 aũt q̃ſi vocat ad ſe declinare ſuadet. q2 illa ad rectũ actõis iteꝛ q̃s errãtes cernit accerſit. ſ3 recte ꝑdientes ab itinere ſuo deuiare docet et ad ſe diuertere

Aque fur. Sapientia palã mẽſã oĩbus ꝓpoſuit. ꝛ miſcuit vinũ ſuũ. At ſtulta mulier nil meracũ hñs. ad aq̃s furtiuas ꝛ abſcõditũ panẽ. q̃ſcũq3 valet agregat. q2 catholica eccłia palã mũdo diuinoꝝ eloq̃oꝝ ꝯuiuia pãdit dñ diuinitatis et hũanitatis chriſti miſteria celebrãda pꝛecipit Uł certe ĩ vino mixto hiſtoricũ ſil᷑ ꝛ allegoricã auditoꝛib᷒ ſuiſ ſciãꝫ ꝓpinat. vt ꝓ ſuo quẽq3 captu vitę pocul' reficiat. At hereticoꝛum doctrina publice fidei ꝛ ꝓfeſſiõi ſua ſecretoꝝ decreta ꝓponit. et cũ nihil ſpirituale habeat. ſuauioꝛẽ ſe catholicis paſtoꝛib᷒ ſciam iactat docere. vt. ſ. libenti᷒ audiant᷑. ꝛ agant᷑ q̃ palã in eccłia dici. erudiri q3 ꝓhibent᷑. ꝛ dulcius hauriat᷑ inſipiẽtia q̃ putat᷑ ſciã: quã ꝓhibita furat᷑ audiẽtia. Põt ĩ aquis furtiuis ꝛ pane abſcõdito eoꝛũdẽ ſacrificiũ deſignari. At iuxta lrãm. Mulier ĩ aq̃s furtiuis ꝛ pane ꝓhibito illicita ꝯnubia dulcioꝛa eſſe aſſeuerat.

Et igno. ꝛc. Neſcit mulier adultera. neſcit hereticus. q2 immundi ſpũs

domos ſuas habitant ⁊ ꝗñ in ꝓfundis inferni penas luãt eternas. ipſi acti bus luxurioſoꝝ. ipſi hereticoꝝ dogmatibus quaſi ꝯuiuijs delectant̄ opti mis. At cum rite in eccleſia chriſti ſacramenta celebrant̄. et chriſti verbum audit̄. ⁊ ꝯſeruat̄. qđ eſt et ſapiã dei. ꝯſtat ꝗ angelice virtutes ibi ſunt et in excelſis celoꝝ ꝯuiue fideliũ. Panẽ em̄ celi dedit eis. Panẽ angelorum manducauit homo.

Parabole ſa. Nouũ ponit titulum qꝛ nouũ genus locutõ nis incipit. vt nõ ſicut prius de ſingul' bonorum maloꝝ ue ꝑſonis diuinus diſputet. ſed alternis verſibꝰ actus vtrorũqꝫ deſcribat.

Ca. X.

Filius ſa. ⁊c. Qui accepta fidei miſteria bñ ſeruat. letificat deũ patrem. Qui ꝯo hec actõe mala vl' hereſi ꝯmaculat matrem ꝯtriſtat eccĩam

Nil proderũt. ⁊c. Et a tranſitoria morte ſepius vt danielem. et tres pueros. ⁊ a ꝑpetua ſemꝑ iuſticia liberat. At ꝯo theſauri ꝑ impietatẽ congregati. et ſi aliquãdo a temporali morte videntur eripe. plus tñ mali pro ĩpietate qua acqſiti ſũt ꝗ̃ cõmodi in eo ꝗ pro vita ſunt dati conferunt.

Nõ affliget Et ſi aliquando iuſtũ impij fame affligunt. vel etiã necãt. ñ ledũt animam eius quã dominus in futuro ſue glorie viſionis cõſolabitur. qui et eaſdem impiorum inſidias in ipſos iuſte vindicando retorquet

Egeſtatem ⁊c. Qui negligẽter viuit ĩ hoc ſeculo egebit bonis in futuro. At ꝗ fortiter domino militãt diuitijs eterne beatitudinis remunerant̄

Qui cõgregat ⁊c. Qui ꝯgregat chriſto animas fidelium. filius ſapiẽs eſt. Et quidem hec meſſis multa eſt. operarij vero pauci. Qui vero hoc tempore acceptabili a ſua ſalute curando torpeſcit. ꝯfundet̄ in die tribulatõis.

Os aũt impio. Qꝰ comeſatõni ebrietati ⁊ colloquijs malis ſeruiebat. ꝓpter iniquitatẽ quã ꝯgeſſit ꝯdemnabitur. Deniqꝫ os illius iniquitas opit. qđ in tormẽtis in lingua ſibi in ꝗ ob plura ſcelera plus punitus eſt: refrigeriũ queſiuit

Memoria. In hac vita boni bonos ſiue viuos ſiue defunctos laudibus efferũt. impioꝝ aũt ⁊ actus deteſtant̄ et nomẽ. et in vita futura iuſti in dei laudibꝰ viuũt reꝑboꝝ aũt bonoꝝ nomẽqꝫ ⁊ laudes putribus gehenne ſupplicijs mutant̄ vbi vermis eoꝝ nõ moriet̄ ⁊ ignis eoꝝ ñ extinguet̄

Stultꝰ cedit. Stultꝰ labijs. vl' ſuis qbꝰ dãnari meruit. qꝛ mors ⁊ vita in manibꝰ lingue. vl' eoꝝ a qbꝰ qꝛ corrigi ñ potuit. ſententiã dãnatõis accepit. Vñ. dñe libera animã meã a labijs iniquis.

ſ qui cõdelectãtur ei
conuiue eius. Qui em̄ applicabit̄
ſ econtra
illi deſcendet ad inferos. nam qui
abſceſſerit ab ea ſaluabitur.

Parabole ſalomõis filii dauid regis hieruſalem

Ca. X

ſ deũ
FIliꝰ ſapiens letificat patrem. filius
ſ eccleſie
vero ſtultꝰ meſticia eſt matris ſue
ſ Qu od putatur.
Nil proderunt theſauri impieta
ſ vtraqꝫ aliquãdo. ſemper ab eterna.
tis. iuſticia vero liberabit a morte
ſ et ſi corpus.
Non affliget dominus fame aiam
iuſti. ⁊ inſidias impiorum ſubuer
ſ Veri boni vel verbi diuini
tet. Egeſtatem opata eſt manus re
ſ eternas
miſſa. manus aũt fortium diuitias
parat. Qui aũt nititur mendacijs
hic paſcit ventos: idem autem ipſe
ſ chri
ſequitur aues volantes. Qui con
ſto fideles ſ meſſiſ quidẽ multa. operarii pauci
gregat in meſſe filius ſapiens eſt.
ſ Torpet a bono opere. ſ tẽpore accep. ⁊c. ſ confundetur in die iu
qui aũt ſtertit eſtate. filius confu
dicii. ſ Venite benedicti patris mei
ſionis eſt. Benedictio domini ſu
ſ Vorat. loquat.
per caput iuſti. Os aũt impiorum
ſ aggere pene.
operit iniquitas. Memoria iuſti
cum laudibus. et nomen impiorũ
ſ inferni ſupplicais.
putreſcet. Sapiens corde ꝑcepta
ſ quaſi flagellis. ſ doctũs vl' ſui ipſius
ſuſcipiet. ſtultus ceditur labijs.
Qui ambulat ſimpliciter. ambulat confidenter. qui aũt deprauat
vias ſuas manifeſtꝰ erit. Qui an
nuit oculo dabit dolorẽ. et ſtultus

ſ flumia de vẽtre eius fluẽt aque viue
labijs verberabitur. Vena vite os
ſ excuſat
iuſti. os aũt impiorum opit iniqui
tatem Odium ſuſcitat rixas. ⁊ vni
ſ caritas operit multitudinẽ peccatorum
uerſa delicta opit caritas. In labijs
ſapientis inuenit̄ ſapientia. et vir
ſ i. ſapia.
ga in dorſo eius qui idiget corde.
ſ Scientes. qꝛ tẽpus tacẽdi et tẽpus loquẽdi
ſ In labijs ſapiẽtis inuenitur ſapiẽtia. tamẽ ſapi. ſ obmutui dũ cõſiſteret. ꝑ. aduẽr. m.
Sapientes abſcondunt ſcientiã
ſ quia l' inordinate bona. vl' aperte loquitur mala.
os aũt ſtulti confuſioni ꝓximũ eſt.
ſ Diuites confidunt in diuitijs. quaſi in vrbe munita. pauperes iõ pauent ne deficiãt. quia
Subſtantia diuitis vrbs fortitu
ſe norunt egenos
dinis eius. pauor pauperũ: egeſtas
ſ eternã ſ vo
eorum. Opus iuſti ad vitam. fru
luptas. ſ eſt.
ctus aũt impij ad peccatũ. Via vi
te cuſtodienti diſciplinam, qui aũt
increpatõnes relinquit errat. Ab
ſcondunt odium labia mendacia.
qui ꝓfert contumeliã inſipiens eſt
In multiloquio non deerit pecca
tum. qui aũt moderatur labia ſua.
ſ Sine menda.
prudentiſſimus eſt. Argentum ele
ctum. lingua iuſti. cor impiorum ꝓ
ſ vanum
nihilo. Labia iuſti erudiunt pluri
mos. ꝗ autem indocti ſunt. in cor
ſ Hic virtutibus
dis egeſtate morient̄. Benedictõ
in futuro omnibus bonis.
domini diuites facit. nec ſociabit̄
ſ gaudẽdo.
eis afflictõ. Quaſi per riſum ſtultꝰ
operatur ſcelus. ſapiã aũt eſt viro
ſ prouidere. ſ diſtrictio iudicii. ſ ſcienter peccãs.
prudentia. Quod timet impius
ſ cupio diſſolui. et eſſe cum chriſto.
veniet ſuper eum deſiderium ſuũ

Qui am. Qui ſimplicit̄ ſe viuere nouit. facilius cuncta ſpreuit adũſa. Quia ſe ꝑ hec ad gaudia venturũ eẽ cõfidit dicẽs. Dñs ꝓtector vite mee a quo tre. At ꝗ prauis ĩcedit vijs (nolẽs licet) pauet ſat ac digna factis recipit. Nihil em̄ occultũ qđ nõ reuelet̄

Qui annuit. Qui nutibꝰ oculoꝝ inſerit aliquẽ. nõ euadet ſine dolore tormẽta penitudinis de qbꝰ Qui oderũt me gratis et annuũt oculis. Vel certe dabit dolorẽ. qꝛ filꝰ ſtultꝰ meſtitia eſt matris ſue.

Os autem im. Qui ſua vl' alioꝝ peccata defendũt. Unde Ut ñ declines cor m. in ꝟba m. ad excu. excuſa in peccatis

Virga ⁊c. Vindicã ĩſequẽti vita quã plaga illa ꝗ philiſtei ĩ natibꝰ ferieban̄t ſignificat. Qui ḡ non vult dãnari. ponat ĩ labijs ſapiam. vt loq̄t̄ laudes chriſti. ⁊ ꝑcepta ꝑdicet. Sed qꝛ ſꝑ dñm laudare. nõ aũt ſꝑ docere. nec omĩa ꝗ̃ nouit oĩs docere. ſapiẽti cõuenit. recte ſubdit̄ Sapiẽtes abſcondũt ⁊c.

Sapiẽtes ab. Nihil indicaui me ſcire int̄ vos niſi ieſũ chriſtũ et hũc crucifixũ.

Subſtãtia di. Al' Spũalit̄ ꝗ in deũ diues ẽ ꝑ bona opa ꝯfidit ĩ illo. qꝛ ꝗ ĩ vrbe ĩexpugnabili. ꝗ̃ a nullo hoſte poſſit ſupari At ꝗ ꝟtutũ inopia coanguſtant̄. iõ celeſtibus egẽt diuitijs. qꝛ noxio pauore timẽt duros ꝓ dño tolerare labores

Abſcondũt ⁊c Si ḡ verax ⁊ ſapiens eſſe deſideras. odium neqꝫ in abſcõdito cordis ꝓteges. neqꝫ ꝑ ꝯtumeliã ꝓferas. ſꝫ tuum cor dilectione et os veritate repleatur.

Quaſi per ri. Prudentia a ꝓuidẽdo nomẽ accepit. Stultꝰ ẽ igitur ꝗ gaudet in ſcelere. Sapiẽtis aũt ẽ. et eius ꝗ viri noĩe dignus ſit. ꝓuidere qꝛ riſus dolore miſcebit̄. ⁊ gaudia peccãdi pena ſequet̄ vltionis.

Qđ timet im. ⁊c. De illo quoqꝫ impio dicit̄. ꝗ ſciẽs peccat. Timet

impius videre diſtri-
ctum iudiciũ q̃ eſt con-
trarius apl̃o deſiderã-
ti diſſolui ⁊ eſſe cũ chri-
ſto. Ille ne terrenis gau-
dijs priuet ⁊ ſempiter-
na vltione plectatur.
Iſti ne incolatus eoꝝ
prolonget ſed p̃mia p
quibus certauerunt p-
cipiant. Vtriſq; aũt
quod corde tenent ad-
ueniet.

Quaſi tẽpe. ⁊c.
De perſecutoribus ec-
cleſię dicit qui domũ
fidei ſubuertere q̃rũt.
Sed illa in vero fun-
damento id eſt i chri-
ſto collocata: ipſi ex ti-
plo diſpereunt.

Sicut ace. den.
Sicut hereticorum p-
fidia bonis doctori-
bus moleſtiam gene-
rat ⁊ lacrimas ſic ma-
le viuens catholic⁹ eis
qui ſe fidez ſuã et opi-
bus oſtendere iuſſerũt
per inertiam grauis
eſt. Oculi quippe ⁊ dẽ-
tes p̃dicatores ſũt ſan-
ctę eccleſię qui ⁊ recta
ei preuident ⁊ alimen-
ta ſp̃ualia ſuggerunt.
Acetum q̃d a vino de-
generat et fumus qui
ab igne aſcendẽs eua-
neſcit. hi ſunt qui ab
eccleſiaſtica ſuauitate
et caritate p ſupbiam
vel ſocordiam recedũt
et etiam verbis impu-
gnant. Unde. A nob
exierunt ſed ex nobis
non erant

Spes aũt ⁊c.
Non contra id q̃d ſu-
pra dicit q̃d timet im-
pius ſuper eum veni-
et: Sunt eñ qui ſcien-
tes iudiciũ nihilomi-
nus negligentia vl̃ de-
ſperatõne vel etiã de
induſtria peccãt. hiſ q̃-
dem interitus quẽ ti-
ment eueniet. Sunt q̃
mala nõ putant puni-
enda ſ ſicut bona re-
muneranda de q̃bus
Spes impioꝝ peribit
De his qui ſciẽter de-
linquunt adiũgit For-
titudo ſ. vi. d. ⁊ p. h. qui o. m.

Fortitudo ⁊c. Si obſcura ſcripturaꝝ cõprehendere nõ potes. non de ſalute deſperes ſ gradere viam domini. Age bona q̃ noſti ⁊ inter fortes numeraberis. paueant q̃ recta q̃ norũt opari cõtemnũt Ca. X.

Statera do. Vel pecunię vel iudicij vel dum quis meliora ſua bñ geſta q̃ primoꝝ iudicat et male geſta leuiora vel imponit importabilia in humeros hominũ digito aũt ſuo nõ vult ea mouere vel bona agit in publico mala in occulto. Qui aũt in omnib⁹ ſinceriter agit qui cauſam et cauſam equa lance diſcernit iuſti iudicis volũtati et actõni cõgruit.

Ubi fu. ſuper. Supbi vel cõtumelioſe ſe gerũt p cõtemptuz. ſine p

iuſtis dabitur. Quaſi tempeſtas
ecclesię pſecutor
tranſiens non erit impius. Iuſt⁹ au-
in chriſto
tem quaſi fundamẽtũ ſempiternũ.
predicatoribus ‖ idem
Sicut acetum dentib⁹ ⁊ ‖ fumus
qui dentes. catholicus
oculis. ſic piger his qui miſerunt
Amicabilis
eum in via. Timor domini appo-
eternos ‖ cũ hac luce p̃dunt bona que
net dies. et ‖ anni impioꝝ breuia-
amabant. ‖ Quia hic triſticia-
buntur. Expectatio iuſtorũ ‖ leticia.
Qui a p̃ſumũt ſe in futuro requieturos l' ni-
ſpes autem impiorum peribit. For-
hil futuros quia
titudo ſimplicis via domini. ⁊ pa-
certa ſunt mala que patientur
uor his qui operantur malum. Iu-
ſtus in eternum non cõmouebitur.
impij autẽ non habitabunt ſuper
viuentium aliis.
terram. Os iuſti pturiet ſapientiã
lingua prauoruz peribit. Labia iuſti
nihil temere et indu-
conſiderant placita. et os impioꝝ
ſtria loquit̃ p̃uerſa
peruerſa.

Ca. XI

Statera dolo-
ſa abominatio eſt apud
deum. et pondus equum volũtas
eius. Ubi fuerit ſuperbia ibi erit ⁊
contumelia. vbi aũt humilitas ibi
et ſapientia. Simplicitas iuſtorũ
duplicitas
diriget eos. et ſupplantatio p̃uerſo-
rum vaſtabit illos. Non p̃derunt
diſtricte
diuitię in die vltionis. iuſticia aũt
eterna Qui iuſtus eſt iuſti-
liberabit a morte. Iuſticia ſimpli-
cia augebitur. qui in
cis diriget viam eius. et in impie-
ſordibus eſt ſordeſcat adhuc
tate ſua corruet impius. Iuſticia
a morte
rectorũ liberabit eos. ⁊ in inſidijs
ſuis capient̃ iniqui. Mortuo ho-
mine impio. nulla erit vltra ſpes. ⁊
Iacobus
martirio coronatus eſt. petrus de carcere ſalua-
expectatio ſollicitoꝝ peribit. Iuſtus
tus. et herodes qui eos pſecutus eſt a vermib⁹
viſibiliter cõſumptus et inuiſibiliter rap⁹ vbi
vermis nõ morit̃ et ignis non extinguitur.
de anguſtia liberatus eſt. et trade-
hereticus
tur impi⁹ p eo. Simulator ore de-
cipit amicum ſuum. iuſti autẽ libe-
catholica opibus.
rabuntur ſcientia. In bonis iuſto-
hieruſalem.
rum exaltabit̃ ciuitas. et in pditõe
letabit̃ iuſtus cum viderit vindictam
impioꝝ erit laudatio. Benedictõe
he-
iuſtorum exaltabit̃ ciuitas. et ore i-
reticorum p voto eorum.
piorum ſubuertetur. Qui deſpicit
amicum ſuũ indigẽs eſt corde. vir
In publico occulte caſtigat.
autẽ prudens tacebit. Qui ambu-
proximi
lat fraudulenter reuelat archana.
corripe eum inter
te et ip. ſo.
q̃ autem fidelis eſt. celat amici cõ-
Tamẽ.
miſſum. Ubi non ẽ gubernator po-
pulus corruit. ſalus autẽ vbi mul-
ta conſilia. Affligetur malo q̃ fidez
facit pro extraneo. q̃ autẽ cauet la-
eccia ple-
queos. ſecurus erit. Mulier gra-
na ſp̃uſcõ al' hẽbit ‖ eternam virtutib⁹
tioſa inueniet ‖ gloriam. et robuſti
eternas. ‖ Iudiciũ ſine miſeri-
habebunt diuitias ‖ Benefacit ani-
cordia ei qui non facit mi.
mę ſuę vir miſericors. q̃ aũt crude-
lis eſt propinquos abijcit. Impius
quod peribit. ei
facit opus iſtabile. ſeminanti autẽ
retributio eterna pietas
iuſticiã. merces fidelis. Clemẽtia
eternã ‖ nõ ſecutio que ex iſirmi-
p̃parabit vitam. ⁊ ‖ ſectatio malorũ
tate
mortẽ. Abominabile dño cor pra-
uum. et voluntas eius i his q̃ ſim-
ambulate dũ lu. ha. ‖ Abomina-
tio domino cor prauũ quia manus in manu.
pliciter ambulãt ‖ Manus i manu

ignorantiã diſciplinę.
vel p̃rimis cõtumeliã i-
gerũt vel qui ſe ex. hu.

Ubi au. hu. Ab-
ſcondiſti ea a ſapienti-
bus ⁊ prudẽtib⁹ ⁊ re-
uelaſti ea paruulis. id ẽ.
humilibus

Mortuo hoie
Hoc origenes neſciuit
q̃ poſt vltimũ iudiciũ
vitã omnib⁹ impijs dã-
dam pmiſit. vl' defun-
cti hois iuſti nõ peribit
ſpes. glã aũt impiorũ
peribit. Sciendũ tñ q ⁊
ipſis impijs ſpes ve-
nię nõ eſt p⁹ mortem.
Sũt tñ q̃ de leuiorib⁹
pctĩs cũ q̃b⁹ defuncti
ſunt p⁹ mortẽ pñt ab-
ſolui. vel penis caſti-
gati. vl' ſuoꝝ p̃cib⁹ et
elemoſinis et miſſarũ
celebratõib⁹ ſ h̃ et añ
iudiciũ et de leuiorib⁹
Qui vero poſt iudi-
ciũ ſe liberandos pu-
tãt fallũt̃ ⁊ ad eos for-
taſſe ptinz q̃d ſeq̃t̃ ex-
pectatio ſol. c. toꝝ peribit

Expectatio ſo.
Solicitudo bonoꝝ ẽ
implere dei p̃cepta at
maloꝝ ſcient̃ peccãtiã
q eternã rapient̃ ad pe-
nã. Idq; expectatio il-
loꝝ coronabit̃ iſtoruz
dãnabit̃ etiã añ iudi-
ciũ dãnãte cõpria cõſcia

Simulator he-
reticus ſimulãs catho-
licã doctrinã. decipit
auditorẽ ſuũ. Qui ve-
ritatẽ ſequũt̃ euãgelij
liberabunt̃ ſapia ca-
tholica ne decipiã te-
cipiant̃ heretica

Qui deſpi. ⁊c.
Nõ eſt deſpiciendus.
q̃ nos ſimplr̃ amat. et
ſi q̃d iepte agat: Qui
eñ hoc facit indig; ſa-
pientia. Prudẽs aũt
publice tacet. occulte
caſtigat. q̃d melius in
ſequentib⁹ apit̃. Qui
aũt ãbulat fra. re. ar.
fidelis celat amici cõ.
⁊ i euãgelio Si pecca-
uerit in te fra. t. cor. e.
inter te ⁊ ip. ſolum ⁊c.
Unde et recte addit̃.

Ubi nõ eſt gubernator po. cor. ſalus aũt v. mul. cõſilia. Ne eñ putares ſi corrigere nõ potes vltra celare debere. recte dicit p̃plum ſine gubernatore corruere. Saluari aũt vbi ſunt mlta cõſilia. vt oñdat q̃d ſolus emendare non potes. pluribus eſt reuelandũ vt a plibus corrigat̃

Affliget̃. Ad lrãm patz. Al̃. ſ eſt a ſorte ſcõꝝ extrane⁹ q̃ peccata ſua ñ corrigit. Sz q̃cũq; talib⁹ vl' cõmũionis grãm cõcedit l' vitã pmittit eternã q̃ fidẽ fecit p extraneo. ſeipm añ diſtricti iudicis oc̃los vltõe dignũ reddz

Qui au. ca. ⁊c. Secur⁹ erit in futuro. q̃ nũc bñ formidoloſus. et ſua peccata p penitẽtiã curat. ⁊ ab ĩpenitentiũ ſocietate ſe ĩmunẽ ſeruat

Manus in manu ⁊c. Qui manũ iungit in manu. nihil iniq̃ opat̃

ſed manus in manu nõ erit ĩno.ma.q2 ꝛ ſi ab iniq̃ actõe man⁹ ad borã ſb
trabit·cordis tñ inocẽtiã mal⁹ hẽre n̄ pt. Vñ ꝑmiſſũ ẽ abomiabile domi-
no cor prauum.

Seme ã.iu·ſal. Doc ſnp. Se nãti ãt iuſticiã merces fidelis Vñ ſemẽ iuſtorũ ſal-uabit· q2 q̃ ꝑcedentiũ iuſtoꝝ exẽpla ſectant· boꝝ q3 veſtigia ad re cipiẽda ętnę ſalutis ꝑ mia ſeqũt. Vñ yſaias Dñs q̃ viderint eos ꝯgnoſcẽt eos q2 iſti ſũt ſemẽ cui bñdixit dñs

Circul⁹ au.ꝛc. Si ſuis narib⁹ circlm auri fixeris· nibilomi-n⁹ ille naſo ẽrã vertit. luto ſe immergit· Ita mulier fatua ſi pulcri-tudinẽ vult⁹ l' babit⁹ accepit· faciẽ tñ ſuam ad ĩfima vediare· ſuã ſpecioſitatẽ ad ũtẽdoſ vbiq3 caſtitatis floſcu los circumferre· ſe ceno voluptatis diligit in-q̃nare· Alr. Qui do-ctrinã hereticã nitore videt eloq̃ntię ſplẽde re· nec tñ ſapię apto ĩ-tellectu ꝯgruere. Cir-cul⁹ aure⁹ ĩ na.ſ.i.pulc̃ et circũflexa locutõ· in ſenſib⁹ ſtultę mẽtiſ· cui ex eloq̃o aurꝫ ſplẽdꝫ.ſ3 tñ ex ẽrenę intẽtõis põ dere more ſuis· ad in-fiora nõ reſpic. qd ex-ponit ſic. Mulier pul cra· ꝛ fatua.i. doctrĩa heretica· pulcra v̓bo· fatua intellectu.

Circul⁹ au.ꝛc. Qui ornamẽtũ diuini eloq̃ij meditãdo ꝯſe quit· ſ3 male viuẽdo inſequit̃ circulũ aureũ h3 in narib⁹ ſuis· ſ3 mo re ſuis terrã v̓tit. q2 q̃ odore noticię ꝑcepit ĩ mũda actõe ſordida-uit· iõ mulier pulcra ꝑ ſciam ꝛ fatua ꝑ actões q2 carnalibus dedit⁹.

Bñ cõſurgit.i. ad vitã ꝯſurgit in tpe reſurrectõis. q̃ nũc bo na agit in tpe opatõiſ Qui ãt mala q̃ dicat vl' agat inq̃rit cor põ dere ab altiorib⁹ retar datur.

ſ corde
non erit innocens malus. ſemẽ au
† ſ Pulcra et circũflexa locutõ
tem iuſtorum ſaluabitur Circulus
¦ ſ ſenſibus ſtulte mẽtis·
aureus in naribus ſuis· mulier
ſ verbo. ¦ ſ intellectu. † ſ Iuſticiam vbiq3 re
pulcra et fatua Deſiderium iuſto
gnare. † ſ Ira cui ꝑ ſilentium clauſa magis
eſtuat ſ cũ a prauo ope quieſcãt· vim furoris ĩ
ferre intendunt· ſ manus in manu nõ erit ino
cens malus· quia.
rum omne bonum eſt· preſtolatõ
† ſ diſpſit d.p. ſ nõ ali
impiorum furor Alij diuidunt ꝓ-
cna· † ſ centuplũ accipiunt in hoc tpe· et in fu
turo vitam eternam
pria. ꝛ ditiores fiunt· alij rapiunt
¦ ſ In futuro nec gutta aque dabit ad refri
gerandũ· et hic vbi ſemꝑ auarus eget.
non ſua· ꝛ ſemper in egeſtate ſũt.
¦ Exterius predicãdo· † ſ intus augmenti piu
guedinem recipit.
Aiĩma que benedicit inpinguabi
ſ auditores diuino eloquio ¦ ſ potu mĩ
tur· et qui inebriat ipſe quoq3 ine
tiplicis muneris· † ſ Seruus malus et piger
qui talentũ abſcondit ¦ ſ predicatõnis.
briabitur· Qui abſcondit frumẽ
ſ quia pro multis quos corrigere potuit dã
natur· ¦ ſ Euge ſerue bone et fi.
ta maledicetur in populis· bene-
quia ſ.p·ſ.fi. † ſ verbũ precio fidei et cõfeſſiõis
ſ negociamini dum venio
dictio aũt ſuper caput vendentiũ
¦ ſ conſurgit ad bonũ opus accinctus· ¦ ſ cre
ſcente luce iuſticie. ſ que faciat quibus ad ce
Bene conſurgit diluculo q̃ que
leſtia perueniat.
rit bona· qui aũt inueſtigator ma-
lorum eſt· ab eis opprimetur Qui
ſ Non attẽdẽs futura bona. ¦ ſ a vita eterna·
confidit in diuitijs ſuis corruet·
ſ ſpe
iuſti autem quaſi virens foliũ ger-
ſ opa bona· ſ Tumultib⁹ cogitationum.
† ſ mentem
minabunt. Qui conturbat domũ
¦ ſ Rapit eam flatibus malignorũ ſpirituũ qui
bus obruat. ¦ ſ cum dñari videa
ſuam poſſidebit ventos· et q̃ ſtul
tur. ſ ꝓbationem facit ꝑ equo· ſ merces.
tus eſt ſeruiet ſapienti. Fructus
ſ quaſi patronus.
iuſti lignum vitę· qui ſuſcipit ani-
ſ q2 fructũ ꝑcipiet
mas ſapiens eſt. Si iuſtus in ter-
ſ iudiciũ. † ſ Si iuſtus vix ſaluabit· impi⁹ et
peccator vbi parebit· quã traſlatione petr⁹ in
ra recipit. quanto magis impius

Iuſti aũt ꝛc. Quaſi Qui ſpe futuroꝝ ꝑmioꝝ bona faciũt in pñ ti· iuſte qd ſperant accipiũt. Virẽs q̃ppe ĩ arbore foliũ· fructus quos nõ dũ oñdit· ſignat affuturos· ꝛ iuſti q̃ virẽs foliũ germinãt· q̃ ſpe ſalui facti in fidei ac virtutũ grã ꝓficere nõ ceſſant

Qui ſtul.ẽ. Impi⁹ viuit pio· ille dãnat· iſte accipit brauiũ ꝓ q̃ ẽtabat

Fruct⁹ iu.li·vi.ꝛc. Viſio chriſti q̃ ſapia. De q̃. Lignũ vitę ẽ am-plectẽtib⁹ eã. Et i apocalipſi. Qui vicerit dabo ei edere de ligno vitę qd eſt in padiſo d·m. Et hũc fructũ iuſti expectãt· dũ q̃ virẽs foliũ germinãt

Qui ſuſci.a.ꝛc. Qui aiaꝝ curã ꝓ dño ſuſcipit· vt vl' errãtes doceat vl' ꝯſolet̃ meſtos vl' tpalib⁹ bõis ſuſtẽtet· vl' renitẽtes ad remedia ſalutis ptrabat· l' paſtore deſtitutos gubnet vt ſecũ pl'es ad dñm ꝑducat· ſapiẽs eſt· q2 ſibi vñ ſublimi⁹ cũ dño regnet ꝓcurat

Si iuſt⁹ in ter. Si martires tãta pa-tiũt̃ iniuſte. q̃ta tormẽ ta manẽt eoꝝ tortores Si iob et thobias et alij di electi· tãta ĩ hac vita paſſi ſũt· q̃d mira mur ſi nos lõge iferio-res aliq̃ tãgit afflictõ· Et ſi ei ipij ñ ſum⁹· cer te ſi pccõres nos ẽẽ ne-gam⁹ noſ ipos ſeducim⁹ ꝛ v̓itas ĩ nob ñ ẽ. C·XII

Qui bon⁹ ꝛc. Hoꝝ v̓ſicoꝝ ꝯnexio tal' ẽ· Qui bon⁹ ẽ ñ cõ fidit ĩ cogitatõib⁹ ſuiſ ſ3 dñi grãz q̃rit· ac ꝑ il lã pie viuit· q̃ ãt ĩ cogi tatõib⁹ ſuis ꝯfidit bo n⁹ ẽẽ neq̃t· q̃ eñi grãm dei ñ curat q̃rere in ꝑ-na actõne ꝑdurat.

ipſa ſua ſequit̃
et peccator.

Ca. XII.

Qui diligit di
ſciplinam diligit ſcien
tiam· qui aũt odit increpatõnes in
† ſ iuſtificabit̃ adhuc ſ hũi dabit̃ et abunda.
ſipiẽs eſt. Qui bonus eſt hauriet
¦ ſ qui non habet hoc quod habet au· ab eo·
ſibi a domino gratiam qui autem
confidit in cogitatõnibus ſuis· im
pie agit. Non roborabitur homo
ſ caritas nunq̃ excidet·
ex impietate· et radix iuſtorum nõ
† ſ Eccleſia. ¦ ſ ſtudioſe operans·
cõmouebitur· Mulier diligens
ſ omẽs qui ĩ circuitu ei⁹ ſ.oſ.m· ¦ ſ praue do
ctrine
corona eſt viro ſuo· ꝛ putredo in
ſ virtutibus· † ſ erubeſcã cum coram p.m.
oſſibus eius. que confuſione res
ſ ſcꝫ·
dignas gerit. Cogitationes iuſtoꝝ
iudicia· et conſilia impiorum frau-
ſ Nõ ſolum mens
dulenta. Verba impioꝝ inſidiant̃
ſanguini· os iuſtoꝝ liberabit eos.
ſ De hac vita quod fuerãt· q2 poſt mortẽ
Verte impios· ꝛ non erunt. dom⁹
nõ quod ſperabant inuenient. ſpe eni fruſtrati
ꝓ premijs tormẽta recipiũt· ¦ ſ Bene docens
autem iuſtoꝝ ꝑmanebit. Doctri-
et ipſens. ſ etiã· ſ virtuoſus.
na ſua cognoſcetur vir· qui autem
ſ ſine ſapia· † ſ quia virilis animi for
titudinem contempſit.
vanus et excors eſt patebit ꝯtem
¦ ſ Doctrina ſua noſcet̃· ſed tamen melior ẽ
¦ ſ ydiota ſimplex frat̃ que nouit faciẽs ꝓmẽ
ptui Melior eſt pauper et ſuffici
rens vitam in cel· † ſ In ſcripturis ſacris cla
rus· vel doctoris funct⁹ officio
ens ſibi· q̃ glorioſus et indigens
¦ ſ dilectõnis· de cuius ꝑte que ad ꝓmiũ ſub
pane. Nouit iuſtus animas iu-
dit. Nouit iuſtus a.
mentorũ ſuoꝝ· viſcera aũt ipioꝝ
ſ nõ cõpatiunt̃· † ſ Exercet ĩ ſpũalibus ſtudijs
ſ animam·
crudelia. Qui opatur terram ſu-
¦ ſ et nunc virtutum· et tandẽ premiorum
am· ſaciabitur panibus· qui autẽ

Mulier di.ꝛc. Ad lrãz. Mulier bõa ꝛ caſta viro ſuo ꝑbet honorẽ ĩ oĩb⁹· ei⁹ q3 v̓-tutib⁹ ipſa domũ bñ re gẽs· q̃ grãz addit co-ronã. At v̓o adultera ꝛ ſi foris ſpecoſa· int⁹ ſtercore coinq̃nata eſt luxurie

Vel ꝑ ſpũalit̃ eccia coro nã.i.ſeipaꝫ chriſto of-fert· q̃ eñi ĩ circuitu ei⁹ ſũt oẽs offerũt mũera ꝛ fili⁹ ſyrach d̓ magno ſacerdote· Ipe ſtãs in xta arã ꝛ corona fratꝝ iuxta illũ. At oſſa.i.v̓-tutes q̃s heretici videẽ tur hrẽ· putredo ꝑui dogmatis corrũpit

Cogitatões ꝛc Iuſti ſua facta ſi dño placeãt ſedula medita tõe diiudicãt· ne ipſis min⁹ ſolicite ſupn⁹ iu-dex ꝯ eos iuſibilr ad uerſa diſpõat iur illd Si noſmetipos diiu-dicarem⁹· ñ vtiq3 diiu dicaremr. At ꝯ rꝑbi d̓ fraude ꝯſiliant̃· obliti timoris dñi.

Verte im.i.ipie tatẽ ĩ eĩ· ꝛ ñ erũt.i.ipij ꝑit ei mẽoria ipietatis

Alia trãſlatõ. q̃cũq3 ſe v̓tit ſcelerat⁹ extĩnia bit̃ cꝫ de ſcĩs. Diligẽtibus deũ oĩa coop· ĩ bo.

Alr. Multa ĩpietas ĩ dijs gẽtiũ· mlta ĩ ſectis hereticoꝝ· ꝛ ĩ pſtigijs magoꝝ ꝛ ĩ ꝑſecutõib⁹ pagãoꝝ Sꝫ his a dõ ſubũ̓ is: ſubũ̓ſa ẽ ꝛ mẽoria ipietatꝫ cũ ipa dogmata igne cre-mata· vt ĩ ephẽſo tpe apl'oꝝ Do⁹ ãt iuſtoꝝ ꝑmãebit· q2 ſcã eccia nũq̃ ab ſcõdi l' auferri potuit· ñ ẽ aliq̃ ſcꝑraꝫ ñ fidẽ· tpiſ lõgitudo potuit auferre

Dom⁹.i.eccia q̃ ꝑtim ꝑegrinat̃ in terris· ꝑtim regnat in cel· nũq̃ deficit ſ3 quecũq3 mẽbra hinc illuc ꝑmiſit· q̃ ſperabãt gaudia inueniunt

Nouit iuſt⁹.i.ꝯpatit̃ ebitudini ac fragilitati ꝑmoꝝ ſibi ꝯmiſſoꝝ.

Viſcera aũt im.ꝛc Qui nõ ſolũ nõ ꝯpatiunt̃ ſubditis· ſ3 licet dño

ait·pcutiũt pueros et
ancillas dicẽtes·Mo
ram facit domin⁹ me/
us venire
¶ Deſideriũ im.
Deſiderat impius p̄/
cedentes malos imita
ri·⁊ de illorum vita·⁊
actibus loqui Vl'mo
nimentũ peſſimorum·
quia anime eius deſi/
derium eo tẽdit q̃mis
neſciat vt cũ prioribus
iniuſtis eterne mortis
carcere daudat. Vel
quia tales exitũ quez
minime credũt·vel p̄/
uident incurrant·dic
econtra de bonis Ra
dix aũt iuſtoꝝ pficiet·
fides·ſpes·caritas·q̃/
bus in chriſto ſũt radi
cati nõ eos fallũt·ſed
pluſq̃ ſperãt in futu/
ro papient
¶ Fatuus indicat
ſtatim irã ſ. Qui
p̄ſent deſiderat vi ci/
ſa fatuus eſt·q̃ aũt p
dño ptẽnit ſapiẽs eſt
¶ Qui aũt diſ. Nõ
ſic vult occltari·vt du
ret·ſed omnino delea
tur·eſt eñ natura ire·
vt plata magis ferue/
at·occltata lãgueſcat·
¶ Lingua au. ſa·
Quia ⁊ bona que p/
mittunt ipſi pficiẽdo
ad vitã pueniũt ⁊ aliſ
que ſequant' demon/
ſtrãt.
¶ Labiũ ve. ⁊c.
Fides catholica ſp p/
manebit·qui aũt repẽ
te noua dogmata in/
ſerit mendacij mini/
ſter eſt
¶ Hõ verſutus.
Sapiens et prudens
qui aliqñ celat ſciam·
vel nõ valens loq̃ q̃ſi
ſpũalibus. ſ q̃ſi carna
libus·vel nolens da/
re ſanctũ canibus. vel
margaritaſ añ porcos
proijcere
¶ Cor inſi. p. ſ. vl'
qñ plus appetũt ſape
re q̃ oportet ſape· et ĩ
cogitatõnibꝰ euaneſcẽ
do p ſapientia ſtulticiã hñt et tenẽt·vl' alijs que nequeunt cape ingerẽtes
quaſi infirmis oculis lumen ſolis·id eſt ſapiẽtie quã hr̃e videbãt' auferũt.
¶ Manus for. ⁊c. Perfecti non ſolũ vicioꝝ bella ſupant·ſ ⁊ electis
fratribus maiore virtutũ gratia principantur.
¶ Que a. re·eſt. Qui diſſoluti animo peccatis implicari nõ metuunt·
peſſimo exactori dyabolo tributũ vicioꝝ quotidie ſoluunt·et niſi viuẽtes
eius dominiũ euaſerint penitendo·poſt mortem traditi eidem in carcere
mittent' penaꝝ. Non eñ de talibus deſperandũ eſt·cum adiungit. Me/
ror in corde iuſti ⁊c.
¶ Meror in cor. iu. ⁊c. Quia neceſſe eſt·vt prius peccatorẽ meror pe
nitentie ſalubriter humiliet·et poſt p iudiciũ ſacerdotis date reconciliatõ·
nis ſermo letificet vel reficiat

ſ Pro ſalute laborare negligens inter ſtultos numerabit'. et ſi nunc vel mundana vl' diuina ſapientia gloſus videatur.
ſectatur ocium ſtultiſſimus ẽ. Qui
ſ benignus·
ſuauis eſt viuit in moderationib⁹
ſ nõ cõ
in ſuis monitionibus relinquit con
tumelioſe monens ſ vl' mo
tumeliã. Deſiderium impij: monu
nimentum·
mentum eſt peſſimoꝝ·radix autez
† ſ Mors et vita in manibus lingue
iuſtorum proficiet. † Propter pec
⁑ ſ eterna. ⁑ ſ conſequit' ſeris pena reos
cata labiorum ⁑ ruina ⁑ ꝓximat ma
pedibus·
lo·effugiet autẽ iuſtus de anguſtia
ſ Sermone bono·qui eñ male loquit' nõ ore fructum generat. ſed damnum.
De fructu oris ſui vnuſquiſq; re/
† ſ eternis·ſi tñ faciat quod dicit·hoc eſt enim q' addit·et iuxta opa·m. ſ. re. ci·
plebitur bonis·et iuxta opa manu
ſ opa cõſilia·
um ſuaꝝ retribuetur ei. Via ſtulti
ſ nõ alioꝝ· ſ audi
recta in oculis eius·qui autẽ ſapi/
ens ſapiẽs ſa. e· ⁑ ſ Alia trãſlatõ. ⁑ Stultus ca
ens eſt audit conſilia. ⁑ Fatuus in
dem hora pnunciat iram ſuã. occultat autem
dicat ſtatim iram ſuã·qui aũt diſſi/
ignominiam ſuam aſtutus
mulat iniuriam callidus eſt. Qui
q̃d nouit loquit'·index iuſticie eſt·
qui aũt mentitur·teſtis eſt fraudu
ſ ſe obedire veritati
lentus Eſt qui pmittit·⁊ quaſi gla
ſ dũ deficit tpe tẽptatõis. † ſ pmiſſi.
dio pungitur † conſciencia·lingua
autẽ ſapientum eſt ſanitas. Labiũ
veritatis firmum erit imppetuum
qui autẽ teſtis eſt repentinus·con
cinnat linguã mendacij. Dolus in
corde cogitantiũ mala. qui aũt pa
cis ineunt conſilia ſequit' eos gau/
ſ iuſtus vt leo confidit·
dium. Non ꝯtriſtabit iuſtum q̃d/
ſ q̃ ilico
quid ei acciderit·impij autẽ reple/
contriſtabunt'·
buntur malo. Abominatõ eſt dño
ſ veraciter·
labia mendacia·qui autẽ fideliter

ſ vel arguunt
agunt placent ei Homo verſutus
celat ſcientiam·et cor inſipientiũ
prouocat ſtulticiã. Manus fortiũ
dominabitur. que autem remiſſa
ẽ tributis ſeruiet Meror in corde
iuſti humiliabit eum·et ſermõe bo
no letificabitur. Qui negligit dã/
† ſ Chriſtũ· ſ Vos amici mei eſtis ⁑ ſ dũ vl'
num propter † amicũ iuſtus ẽ ⁑ Iter
ſua retinere·vel aliena rape gaudent. Eñ ſub
autem impioꝝ decipiet eos. Non
dit. Non inueniet.
inueniet fraudulẽtus lucrũ·⁊ ſub
ſtantia hominis: erit auri p̄cium.
† ſ Quo prau⁹ incedit
In ſemita iuſticie vita· † iter autez
⁑ ſ p dito tpali lucro quod appetũt· ⁑ ſ quam preuidere nolunt
deuium ⁑ ducit ad † mortem

¶ Ca. XIII

Filius ſapiens

ſ .i. doctoris ſui doctor·
doctrina patris·q̃ autẽ
illuſor eſt non audit cum arguitur
De fructu oris ſui·homo ſatiabit'
ſ vel preuaricatorũ·
bonis·anima autẽ impioꝝ iniqua
ſ cordis et exterius
Qui cuſtodit os ſuũ cuſtodit aiaz
ſ nõ cuſtodit os ſuum
ſuam·qui aũt inconſideratꝰ eſt ad
ſ pdet animã ſuam·
loquendũ ſentiet mala. Vult ⁊ nõ
ſ dei iuſſa
vult piger·anima aũt opantiũ in/
ſ qui ẽ.
pinguabit'. Verbum mendax iuſtꝰ
† ſ alios verbo mendacij
deteſtabit'. impius aũt ⁑ ꝯfundit et
ſ in futuro a deo
confundet'. Juſticia cuſtodit inno
centis viã. impietas aũt peccatorẽ
ſ vt ſperat· † ſ in mundo
ſupplantat. Eſt quaſi † diues cum
ſ apud deum ⁑ ſ in mundo
nihil habeat. et eſt quaſi ⁑ pauper
ſ in deo qui vere diuite
cũ in multis diuitiis ſit. Redẽptio

¶ Qui ne. ⁊c. Si
hoc ad literã accipit'·
quãto magis corona
dignus eſt iuſticie q̃ p
pter deũ·qui dixit·di
co vobis amicis meis
ne terreami ab his q̃
occidunt corpus·l' vẽ/
dens omnia dat pau
peribus·vel rapinam
bonoꝝ ſuorum cũ gau
dio patitur·vel ipſaz
carnem morti tradit
¶ Nõ inueniet ⁊c.
Fraude nãq; acquiſi/
ta pecunia anime dã/
num non lucrũ addit·
imo plus damni eſt in
anima q̃ lucri in ar/
cha·et qui p domino
ſubſtantiã diſpenſat
pro terrenis celeſtia re
cipiet.
¶ Aliter. Nõ iueniet
frau. lu. ⁊c. Qui frau/
dulenter ſimulat ſe eẽ
bonum·male viuens
in occulto·nõ inueni/
et eterna bona. Qui
aũt ſubſtantiam vir/
tutum veraciter acq̃/
rit·et ea mercabit' da/
ritatem regni p̄henniſ
q̃d aptius ſubiungit.
In ſemita iuſticie vi/
ta Semitam. i. ſubſtã
tiã acquirit virtutũ q̃
bus eterne vite clari/
tas auro p̄cioſior emit'
¶ Ca. XIII.
¶ Fili⁹ ſa. ⁊c. Tã
tum diſtat inter ſapiẽ
tem et ſtultum·vt hic
aliq̃n̄ pfectu eruditio
nis ad eum qui ſe do/
cuerat: docendũ pue
niat·ille ne cum argui
tur audiat.
¶ Vult ⁊c. Vult re
gnare cum domino et
nõ pati p eo·delectãt
premia cum pollicent'
terrent certamina cum
iubentur. De quo ia
cob⁹. Vir duplici ani
mo inconſtans ẽ ĩ om
nibus v. ſu. Et filius
ſyrach. Ve peccatori
terram duabus vijs ĩ
gredienti.
¶ Anima autem ope
rantium iuſſa dominica· impinguabitur·quia pfecta ſupnoꝝ dulcedine
reficietur. Unde. Sicut adipe et ping. re. a. m. Vel qui pijs pro domino
laboribus inſudant·imarceſſibili corona donabunt'.
¶ Eſt quaſi di. ⁊c. Nõ vere. vt q̃ induebat' purpura ⁊ byſſo. Sed q̃
deum nõ habuit·ꝯpit ĩ fine nihil eẽ q̃d habuit. De q̃bꝰ dr. Dormierunt
ſomnũ ſ. ⁊ ni. in. o. viri. d. ĩ ma. ſ. Paup ecõtra videbat' lazar⁹ q̃ iacebat
ad ianuã eius·vlce. ple. Sz in multis erat diuitijs q̃ virtutẽ habuit humi
litatis·qui ꝯditorẽ omniũ diuitiaꝝ·i. deũ corde geſtabat Quid autẽ ve/
re diuitie valeant·quid vera pauptas agat·ſubdit. Redemptio aĩme
viri diuitie ſue
¶ Redemptio aĩe. Qui animã ſuã vult redimere a futura ira·cõgre
get diuitias bonoꝝ opm·Qui eñ his eget increpatione diſtricti iudicis

ſuſtinere non valet. De q̄ Dñe ne in fu.t.ar.me.neq̄ ꝛc. Alioq̄n pauꝑes non ibi increpant a domino. ſ bñdictionem accipiūt a domino.

Subſtãtia feſti.nu. Qui volūt diuites fieri. incidūt in tēptationē neq̄ ipſas diuitias q̄s acquirūt ꝑpetuo poſſidēt. Qui aūt ꝓ accipiēda ſb ſtantia ꝑmioꝝ celeſtiū iuſtis inſiſtit laboribꝫ. multiplicia ſupnę beatitudinis munera ꝑcipiet. ð quo. Spes q̄ differt affligit animam

Spes que dif. ꝛc. Quia nimiruꝫ q̄ diu ð ffert ſpes eternorum affligit anima fidelium. vel pro dilatione bonoꝝ vel illatione maloꝝ. At vbi venerit qð deſiderat. facile obliuiſcit qð ſuſtinuerat. quia in eternū viuere incipit cuꝫ ſuo redemtore. qð tota intentione querebat Ipſe eſt eñ lignum vite amplectentibus ſe.

Qui detrahit. Aliter Is qui male rei detrahit ipſe ſe in futurū obli. non vt ꝓ tali detractõne penas luat. ſed vt poſt detractionem cautius agat quia qð in alijs iuſte reprehendit. impune non admittit. Vnde Qui p̄dicas nō furandū fura. ꝛc Qui autē timet preceptum ī pa. verſa. Melius eſt ergo quemq̄ ſibi timere. ne dei impium ꝑua ricetur. q̄ alioꝝ erra ta ſtulto ore lacerare. Vnde. Si p̄occupat⁹ fuerit homo in aliquo delicto ꝛc

Lex ſapiētis. Ex quo hō ſape incipit. vit hac lege. vt mortē vitet et vitā acquirat

Cōſilio. maxime diuino qð eſt ī ſcripturis. fatuus eñ eſt q̄ extra hoc ꝯſiliū viuit q̄ uis naturalr prudens videat. de quo recte. Nuncius impij in malum cadet

Qui cū ſa. ꝛc. Quilibet ſimplex aut ruſticus q̄ archana ſapientię ꝯprehēdere nequit ſi tñ exēpla ſapiē tiū viuēdo ſectat iure int ſapiētes nūerabit

Amic⁹ ſtul. Qui ſtultos nō q: homies ſunt. ſed ꝓpter ſtulticiam. quia mimi ſunt vel hyſtriones vel hmōi. nō vt inſtruēdo corrigat. amat. ſed vt fauēdo deteriores efficiat. licet ſapiēs videat ſtultoꝝ dānatione tenebitur.

Bon⁹ hō ꝛc. Sepe boni ſine filijs obeūt. ⁊ maiora ꝑmia audim⁹ ꝓmitti his q̄ virginitatē nuptijs ꝑpoſuerūt. ſ ⁊ ſubam iuſtoꝝ. a peccatoribꝫ tolli. et aplūs glīficat eos. q̄ rapinā bonoꝝ ſuoꝝ cū gaudio ſuſcepeūt Vn

ſ bonoꝝ opm ſ ī bo
anime viri diuitię ſuę. qui aūt pau
no. † ſ ite in ignem eternum.
per eſt increpationem nō ſuſtinet.
ſ Spes futuroꝝ. ſ perpetuo. ſ felicitas
Lux iuſtoꝝ letificat lucerna au
huius ſeculi que cito extinguitur.
tem impiorum extinguetur. Inter
ſ hereticos et alios reꝓbos. † ſ quia veritatē fidei non norunt. ſ fideles.
ſuperbos ſemꝑ iurgia ſunt. qui
† ſ diuinorum eloquioꝝ
autem agunt omnia cum conſilio
ſ moderatione que eos iurgari
reguntur ſapientia. Subſtantia fe
non ſinit
ſtinata minuetur. quę aūt paulatiꝫ
ſ ope bono ſ eñi boni
colligit manu multiplicabit. Spes
† ſ vt deſideret. ſ non auferet. ſ deſiderio deficit in ſa.t.a.m.
quę differtur affligit animam. li
ſ chriſt⁹ ſ cum venerit
gnum vitę deſiderium veniens.
ſ q non debet ſ bone ſ pe
Qui detrahit alicui rei. ipſe ſe i fu
nam qua cōſtrigat parat † ſ dei ſ Initi
turum obligat. qui autem timet ꝓ
um ſapientie timor dñi. ſ eterna. vel in ſpiritu manſuetudinis inſtruendo
ceptum in pace verſabitur Lex ſa
ſ eſt. ſ eterne. ſ quis oñdit vobis
pientis fons vitę vt declinet a ru
fugere a vētura ira. † ſ gratia ꝓ gratia.
ina mortis. Doctrina bona dabit
ſ in operibus ſ eſt ſ in
gratiam. in itinere ꝯtemptoꝝ vo
ferni.
rago. Aſtutus omnia agit cū conſi
lio. qui autē fatuus eſt apit ſtulticiam.
† ſ Arri⁹ et ſabelli⁹ et hmōi. ſ dyaboli. ſ neglecto cōſilio ſcripture. † ſ in gehennam
am. Nuncius impij cadet i ma
† ſ dei predicator. ſ catholicus predicator.
ſ eterna ſibi et auditoribus
lum. Legatus fidelis ſanitas.
ſ vel dei vel veri boni.
Egeſtas et ignominia ei qui deſe
ſ correctionem.
rit diſciplinam. qui aūt acquieſcit
ſ diſcipline. † ſ contra egeſtatē et ignominiaꝫ.
ſ bonum vl malū
arguenti glorificabitur. Deſideri
ſ ope
um ſi compleat delectat animam.
ſ ſed ſtulti qui carnalib⁹ deſiderijs gaudēt deteſtant eos qui ꝓ amore celeſtiū īfima oblectamenta contemnunt.
deteſtant ſtulti eos qui fugiūt ma

de ſpūaliter accipiendū. q: bon⁹ et iuſt⁹ dñs eſt q̄ aſcendēs celos reliq̄t heredes ſuę doctrinę aplos ⁊ ſucceſſores eoꝝ. ad cui⁹ fidē ꝯuerſa eſt multitudo gentiū q̄ erat ſubſtãtia dyaboli. Vñ. Cū fortis armat⁹ cu.atri.ſ.ī pa. ſ.om.q̄ po. ſi aūt fortior illo ſupue. oīa aufert ei in q̄bꝫ ꝯfidebat

Alit. Iuſto cuſtodit ſuba peccoris q̄ñ ablatū ē a iudeis regnū dei ⁊ datū gen.ſ.fr.c.

ſ ſapientiū act⁹ imitatur.
la. Qui cum ſapientibus graditur
ſ ſimilr. ſ vero.
ſapiens erit. amicus ſtultoꝝ ſimil
ſ cōuictus nocet.
efficietur. Peccatores ꝑſequitur
ſ pena ſ ſequunt.
malum. et iuſtis retribuent bona.
ſ chriſtus ſ aplōs
Bonus homo relinquet heredes
ſ aplorū ſucceſſores ſ deo
filios et nepotes. et cuſtodit iuſto
ſ gētes ſ dyaboli. † ſ cum ſibi iure pa
ſubſtantia peccatoris. Multi ci
terne hereditatis victus abundat
bi in noualibus patruꝫ. et alijs cō
ſ rōne.
gregantur abſq̄ iudicio. Qui parcit
virgę odit filium ſuum. qui autem
ſ non parcit virge ſue
diligit illum inſtater erudit. Iuſt⁹
ſ cibos ſapie. qui ī noualibus patrū.
† ſ de eis ſ ꝓficiendo. ſ capacitas ſen
comedit et replet animā ſuam vē
ſuo. ſ hereticorum. † ſ Semꝑ diſcentes nunquā ad veritatis ſciam ꝑueniunt. ſ q: non re fecti cibis patrū alijs congregāt abſq̄ iudicio.
ter aūt impiorum inſaturabilis.

Ca. XIIII.

ſ aīa fidelis vel eccīa
Sapiens muli
ſ bonis actib⁹. ſ in celis.
er edificat domū ſuā.
ſ ſed ſ reprobi † ſ que bñ ſūt a bonis ordiata
inſipiens extructam quoq̄ mani
ſ Deſtruet. q: am. ſ operibus
bus deſtruet. Ambulans recto iti
nere et timens deū. deſpicitur ab
ſ vt infinita. ſ in circuitu ipī ambulāt
eo qui īfami graditur via. In ore
ſ ſed. ſ doctria.
ſtulti virga ſuperbię. labia ſapien
ſ a virga. ſ.
tum cuſtodiunt eos. Vbi nō ſunt
ſ doctores. † multitudo auditorum
boues ꝑſepe vacuum eſt. vbi aūt
opa
apparent plurimę ſegetes. ibi ma
nifeſta fortitudo bouis. Teſtis fi
ſ cōtra vero.
delis nō mentiet. ꝓfert mendaciuꝫ

Multi cibi Alius trāſlator. Viri iuſti diuitijs annis multis fruent. iniqui autē ꝑibunt breuiter

Nō recte fac. q̄ diuitias ſedulo congregat ⁊ nō ꝓ redemptōe animę diſpēſat. ſ alijs diſpenſanda reſeruat Vñ ſupra. Cuſtodit iuſto ſubſtãtia p. Allegoꝛ. Multi ſunt cibi alimonię celeſtis in dictis et exēplis patrum et nō rōnabilr facit q̄ legēdis meditãdis et exponēdis inſtās non ſuę ſaluti ſ alioꝝ potius ſeruit. Talis eñ in noualibꝫ .i. in opibꝫ ſiue ſermonibꝫ patꝝ optima inſtitutōne excultis. nō ſibi ſ alijs ſubſidiū acquirit Vtriq̄ aūt ſenſui cōgruit qð ſubdit. Qui parcit virge ꝛc. Nā et bon⁹ pat filiū et diſcipulū magiſter catholic⁹. ne ad iniquitatē deflectat. ſolici⁹ erudit. Ca. XIIII.

Deſtruet Male viuēdo et aliq̄ñ apte repugnando. Quare aūt ſapientiū act⁹ ſtulti lacerāt. oñdit cū dic Ambulans rec.iti. ꝛc. Abominatō eſt peccatoribꝫ bonoꝝ religio. ſtultumq̄ videt incredulis cum fideles ꝓpter dei amorē aduerſa ſuſtinēt mūdi. et tormenta derident eoꝝ q̄ occidūt corp⁹ de q̄bꝫ apte ſubdit. In ore ſtulti ꝛc

In ore ꝛc. q: ſtulti ꝑ vaniloq̄ū hūiles q̄s dſpiciūt affligūt. ſ hi ꝑ doctrinā ſapiētiū ne decipiāt ſe muniūt

Vbi nō ſ. bo. ꝛc Hec herēt ſupioribꝫ. Boues nāq̄ doctores catholicos. ꝑſepe cetus auditorū. ſegetes fructus bonoꝝ operū dicit. Incaſſum ḡ ſupbus tumet. et indocta eloquētia ꝯberat aures et corda ſubiectoꝝ. quia vbi nō ſunt docti p̄dicatores. fruſtra ad audiendum ꝯfluunt fideles. Vbi ḡ plimę opatōnes apparent. patet q: nō hereticus. ſ ille pro verbi fruge laborauit. q̄ et verbū caſto ore ruminare ⁊ viam veritatis recto diſcretōis pede noſſet incedere

Bos alit de p̄ſepi. doctor verbo audiētes nutrit. ſ et labore bonis p̄ſepe repletur. et bos de preſepi ſuo reficit fructu. Sic fidelis p̄dicator. et

audiētes verbo reficit et eadem refectōe apd' deum pficit· qd' in helya figuratur· qui ſare ptanam viduā paſcit a qua et ipſe paſcitur·
¶ Querit de. ſa. Ut cayphas. Adiuro te p deum viuū· vt dicas nobis· ſi tu es chriſtuſ. Quia male q̄rebat· non inuenit. At diſcipuli· non ſolum chriſtum dei filium cognouerunt· ſed et ſcripturas. Sed et tūc doctrina prudentiū facilˀ erat· quādo cornelius cum domo ſua· et hꝰmodi verbum humiliter audientes· mox credebant· et accepto ſpiritu linguis omnium loquebanť. Nuncq̄ꝫ doctrinaꝫ fidei catholice prudēs quiſq̄ꝫ dū cathezizatur facilius pcipit q̄ꝫ heretici. qui quia puerſe querunt nunq̄ꝫ pſus inueniūt
¶ Uade cōtra ꝛc̄. Ideo derſor ſapientiam quam q̄rit non inuenit· quia et ſi aperte contra illius ſtulticiaꝫ diſputando incedas· neſcit intelligere q̄ dicis· velut arrius q̄ verbum conſubſtantialitatis in patre et filio· nunq̄ꝫ inueniri contēdebat· cum ei obijceretur. Ego et paťvnum ſumus· et deus erat verbū· et cetera talia. Iō doctrina prudentium facilis eſt· quia labia queq̄ꝫ reguntſapientie moderamine· de ſapientia ſoluꝫ loqui et audire dulce habēt eiuſq̄ꝫ meditatōi operam dare ſatagunt
¶ Extraneus. i. reprobus· qui propria ſponte cecatus q̄ in pſenti patitur nō videt q̄ in futuro ſit paſſurus non preuidꝫ· iōq̄ꝫ a futuris bonoꝝ gaudijs remanebit extraneus· quia amaritudinis eorum preſentis particeps eſſe noluit. Unde ſubditur. Domus impioꝝ ꝛc̄.
¶ Sapiēs ti· ꝛ de. Sicut ſtulti eſt de ſua alacritate confidere· torrentem rapidum· vel voraginem ſaltu velle tranſire· ſapientis aūt ad planuꝫ vel ad pontem diuertere· ita qui peccatum q̄ꝫtum valet declinat· timēs ne inuoluatur malis· ſapiens eſt. Stultus aūt qui ꝯtemnit peccat· blandiens ſibi· quia aut poſt peniteat aut poſt mortē fortiter penas ferat.
¶ Impatiēs ꝛc̄. Reprehenſibilis quidā eſt impatiens· ſed multo peior et odioſior verſutus. Ille em̄ palam oſtendit ſtulticiam ſuam· iſte cum ſit corde peruerſus ſimplicitatem ſimulat· et humano iudicio ſancꝰ· diuino inter reprobos extimať.

ſ puerſe ſ hereticus
dolosus teſtis. Querit deriſor ſapientiam· ꝛ non inuenit· doctrina
ſ Nō īueniť. Uade cū contra. ſ. diſputādo cū eo
prudentiū facilis. Uade contra virum ſtultum ꝛ neſciet labia prudē
ſ nō ītelligit· † ſ ſola in ſipientia ei dulcis· ſ diſcernere
tiē. Sapientia callidi ē intelligere
opa ſua·
viam ſuam· et imprudentia ſtultorum errans. Stultus illudit pec
ſ q: nō intelligit· ſ p riſum opať ſcelꝰ
catum et inter iuſtos morabitur
ſ q: non ludunt i peccato
gratia. Cor quod nouit amaritu
ſ Iuſti. ſ Quāto gaudio ſit inuitāda·
dinez anime ſue· in gaudio eius n̄
ſ dilatōis eternoꝝ vl' ire † ſ eterno
miſcebitur extraneuſ. Domus im
† ſ In māſione· † ſ habitatō pn̄s quam
piorum delebitur· tabernacula
putant eternā· ſ in itinere pn̄s cōuerſatō in
iuſtorum germinabunt. Eſt via q̄
qua incole et pegrini· † ſ creſcētibus meritis vſq̄ꝫ ad fructum celeſtis patrie·
videtur homi iuſta· nouiſſima aūt
eius deducunt ad mortem. Riſus
† ſ Ue vobis qui ridetis·
dolore miſcebiť. et extrema gaudij
ſ mundani.
luctus occupat. Uijs ſuis replebitur ſtultus· ꝛ ſuper eum erit vir bo
ſ ppetuus· ſ malˀ opibꝰ punietur
ſ i iudicō
nus. Innocens credit omni ver
† ſ Stulꝰ ſ Cariſſimi· nolite oī verbo credere
bo· aſtutus conſiderat greſſus ſu
ſ ſapiens. ſ pbate ſpūs ſi ex deo ſunt
os. Sapiēs timet et declinat a ma
ſ penas ſ pec
lo. ſtultus tranſilit et cōfidit. Im
cato· † ſ in cōſideratōe peccat ſ de ipunitate
patiens opabitur ſtulticiam. et vir
ſ apte.
verſutus odioſus eſt. Poſſidebūt
ſ ypocrita ſ quaſi hereditatē
paruuli ſtulticiam· et expectabunt
ſ ſenſu.
aſtuti ſcientiam. Iacebunt mali
ſ ſapientes † ſ vel ſapiam. ſ dānabunť coronatis iuſtis in iudicō ſ qui eoſ deprimebāt
ante bonos· et impij aū portas iu
ſ Idē qui aū bonos
ſtorum. Etiā primo ſuo paup odi
ad literā
oſus erit· amici vero diuitum mul
ſ hic
ti. Qui deſpicit proximū ſuū pec
ſ Carnē tuā ne deſpexeris

ſ nō ſolum nō deſpicit
cat. qui aūt miſereť pauperi beatuſ
ſ dei affutu
erit. Qui credit in domino miſeri
ram ſibi· ſ n̄ credūt· † ſ contra miſericordiā· ſ Iudiciū ſine mīa ei qui n̄. f. m.
cordiam diligit· errant qui opanť
ſ iuſticia.
malum· miſericordia et veritas p̄
ſ eťna ſ qui iuſtus ē iuſ· ad.
parant bona. In omni ope bono
ſ nō opus.
erit abundantia· vbi aūt verba ſūt
† ſ operis vel veri boni.
plurima. ibi egeſtas frequenter.
ſ Eterna p virtutibus· † ſ vere· ſ ē ſ nō terrenum emolimētum
Corona ſapientium diuitie eorū·
ſ at ſ· eſt quod. ſ. iprouidi eternoꝝ de pn̄tibꝰ tantum cōmodis gaudēt
fatuitas ſtultorum imprudentia.
ſ A dyabolo· † ſ chriſtus qui ē teſtis fideľ primogenitus· et qui teſtimoniū reddidit· ſub pō
Liberat animas teſtis fidelis· ꝛ
tio pilato. ſ. bonā confeſſionē· ſ Antigraphꝰ q: in diuerſis tranſlatōnibus diuerſi ſenſus
profert mendacia verſipellis In
ſ Qui iuciam ſapit ē
timore domini fiducia fortitudiniſ
ſ timoris· ſ Ducit ad deuꝫ· qui eſt
et filijs eius erit ſpes Timor do
fons vite
mini fons vite· vt declinet a ruina
ſ deo ſeruientis
mortis. In multitudine populi di
ſ gloria· ſ chriſti· † ſ ſi ſoli cathecumi· vel mo
gnitas regis· et in paucitate ple
do nati infantes· et in chriſto renaſci feſtinantes ſub regno dyaboli teneň· vel ſub hereticorum cōuenticulis pauci cum in eccleſia multi.
ſ dyaboli vel heretici
bis ignominia principis. Qui pa
ſ vel prudentia
tiens eſt multa gubernať ſapientia
qui autē impatiens eſt exaltat ſtul
eſt
ticiam ſuam Uita carnium ſanitaſ
ſ bonoꝝ opm. ſ eſt
cordis putredo oſſiū inuidia. Qui
ſ ſcia vel diuitijs qui talez fecit eū
calūniat egentē exprobrat factori
ſ factorem.
eius· honorat autē eum qui miſe
† ſ a ſpe boni· ſ a re
retur paupiſ In malicia ſua expel
gno dei
litur impius· ſperat autē iuſtus in
ſ ſibi
morte ſua· in corde prudentis req
et alijs proficit.
eſcit ſapientia· ꝛ indoctos quoſq̄ꝫ
ſ ad celum·
erudiet. Juſticia eleuat gentem.

¶ Iacebūt mali aū bonos. Uidentes tormenta eorū· vt ſint gratiores deo ere ptori ſuo. Unde yſayas. Egredienť et videbunt cadauera virorum qui preuaricati ſunt in me. Uermis eorum non morietur ꝛ ignis eorum nō extinguetur· et erunt vſq̄ꝫ ad ſacietatem viſiōis omni carni. Qd' autē ait. Egredientur non pedibus· ſed oculoruꝫ intuitu· quem quādo volunt foras emittūt ad videnda coꝝ ſupplicia·
¶ Fatuitas ſtul. Imprudentia quaſi i prouidentia diciť.
¶ Liberat a. Catholicus predicator· qui teſtimonia ſcripturarum fideliter predicat· et profert hereticꝰ mendacia
¶ Et profert mē. Alia tranſlatō· Incendit aūt mendacia doloſuſ animaľ deceptor
¶ Uerſipellis. i. dyabolus qui mala q̄ ſuggerit bona mentiť et dum bona pmittit eterna ducit ad tormenta
¶ In ti. d· ꝛc̄. Timor domini fiduciam fortitudinis preſtat· quia mens noſtra tanto valentius terrores rerum temporaliū deſpicit quanto ſe auctori earum veracius formidine ſubdit. Filij aūt timoris domini dicūtur· qui diuino timore reguntur. ſicut filij virtutis· et reſurrectionis qui virtutibꝰ ſtudent· et qui ad reſurrectionis gaudia ptinēt quibus erit ſpes ſcdm illud. Qui timent dominum ſperauerunt i domino. De qua ſpe ſubdit. Timor domi fons vite
¶ Timor dn̄i ꝛc̄. Hec eſt ſpes eorum q̄ timent dominum vt declinantes a ruina mortis ad eum perueniant qui dicit. Ego ſum via veritas et vita. Dictum eſt autem ſupra. Lex ſapiētis fons vite vt declinet a ruina mortis. Et nūc dicitur. Timor domini fons vite. vt declinet a ruina mortis. Ex quo patet· quia nulla prior eſt lex ſapientis q̄ mortem vitare· et vitam acquirere debeat eternam· q̄ꝫ habere timorem domini. Unde initium ſa. ti. domini.
¶ Uita carnium ꝛc̄. Per carnem infirma. per oſſa firma. Si mentiſ innocentia cuſtoditur· et ſi qua foris infirma ſunt quandoq̄ꝫ roborantur. Un̄ ſubdit. Putredo oſſiū inuidia· q: p liuoris viciuꝫ· aū oculos dei pereūt ea q̄ humaniſ oclis fortia videť· oſſa ei p inuidiā putreſcere ē robuſta q̄q̄ꝫ perire

¶ Miniſter itel. Cui dicit'. Quia ſup pauca fuiſti fidelis ſuper multa te cõ.in.i g. dñi t.

Ca. XV

¶ Reſpõſio mol. ꝛc. Qui verba increpantis humiliter ſuſcipit iam ꝓpinquat venie reatus quem geſſit Qui argueti reſultat. contra ſe iram iudicis prouocat

¶ Ebullit ſtul. ſcripturam ꝑuertẽdo ꝛ iuos ſenſus autoritati ꝓponendo velut fatui philoſophi. vt porphirius et iulianus q̃ contra eccleſie doctores ſtulticię ſuę fluēta fundebant.

¶ Stult' irridet Stultus eſt omĩs peccator qui terrenis actibus deditus in futurũ nihil preuidet. is diſciplinam irridet dñi derogat diuinę correctõi

¶ Cor ſtul. diſ. e. Vel diſſimile ſibi ipſi varijs cogitationibus et nunq̃ȝ idem manet Cõtra q̃d de anna dicitur. Vultuſq̃ȝ eius non ſunt amplius i diuerſa mutati

¶ Doctria ma. Qui ſoluerit vnũ de mandatis iſtis minimis et docuerit ſic homines minimus eſt in regno celorum. talibꝫ tamen ſi correcti fuerint patet reditus ad veniam. Si atũ increpationes non receperint. omnino morient'.

ſ deprimit ad infernũ.
miſeros facit pplos peccatũ. Acce
ſ chriſto ſ do
pt' ẽ regi miniſter intelligens. ira
mine ne in furore tuo ar. me. neq̃ȝ in ira. ſ de quo. Inutilẽ ſeruũ eijcite in tenebras exteriores.
cundiam eius inutilis ſuſtinebit.

¶ Ca. XV.

Reſponſio mol
lis frangit iraȝ. ſermo du
ſ Lingua catholicorũ patrum.
rus ſuſcitat furorem. Lingua ſa
ſ exponendo. ſ diuini eloquij. ſ heretico
pientium ornat ſcientiam. os ſa
rum.
tuorum ebullit ſtulticiã. In omni
ſ oculi dñi ſup iuſtos. ſ vultus aũt dñi ſup facientes mala.
loco oculi domini contemplatur
ſ Catholici doctoris
bonos et malos Lingua placabi
ſ ad fructũ vite ducit. ſ Ignorans fructũ vl' modum eccleſiaſtice regule
lis lignum vitę. quę aũt immo
ſ male loquendo. ſ ſuum et auditorũ. pec
derata eſt conteret ſpũm Stul
cator. ſ dei vel plati
tus irridet diſciplinam patris ſui.
ſ nõ irridet ſ ſapien
qui aũt cuſtodit increpatões aſtu
tior
tior fiet In abundanti iuſticia vir
ſ contra iuſticiam
tus maxima eſt. cogitatõnes autẽ
ſ qꝛ ſine virtute ſ eccia
impiorum eradicabunt. Domus
ſ chriſti. ſ fundata ẽ ſup firmã petrã ſ ope
iuſti plurima fortitudo. et in fru
ribus ſ dyaboli. ſ ferues qꝛ chriſti domuȝ eijcere temptat vl' p falſos fratres. vel p apertos aduerſarios pdicando.
ctibus impij conturbatio. Labia
ſ catholicorum ſ recte fidei.
ſapientium diſſeminabũt ſcientiaȝ
ſ hereticorũ. ſ qꝛ p ſcia pſidiam concipit et doceat. ſ orões op a ſacrificia
cor ſtultorum diſſimile erit Victi
ſ hereticorũ. ſ qꝛ quicquid ñ eſt ex fide peccatum eſt. ſ qui fidem catholicã iuſtis opibꝫ affirmant.
mę impiorum abominabiles do
ſ deo grata
mino. vota iuſtorum placabilia.
ſ contra abominatõ ſ iniuſticia.
Abominatio eſt dño vita impij. q̃
ſ nõ abominabit ſ l'a dño
ſequitur iuſticiam diligetur ab eo
ſ eſt ſ veritatis.
Doctrina mala deſerentiũ viã vitę
ſ eccleſie ſ omnino.
qui increpationes odit morietur.
ſ Omnia nuda in conſpectu eius
Infernus ꝛ pditio corã domino.
ſ Ego dñs ſcrutãs corda ſ bonorũ
quãtomagis corda filiorꝫ hominũ
ſ qꝛ iam ſedet in cathedra peſtilentie et corruptus alios corrumpit
Non amat peſtilens eũ qui ſe cor
ſ qui timꝫ argui
ripit. nec ad ſapientes gradit. Cor
ſ exteriora
gaudens exhilarat faciem. in mero

ſ conſcie. ſ vel ducitur. ſ nõ ſolũ facies.
re animi deijcietur ſpũs Cor ſa
ſ cordis.
piens querit doctrinam. ꝛ os ſtul
torum paſcit impitia. Omẽs dies
ſ populi dei. ſ redimẽtes tps quoniam dies mali ſ. ſ A timore dei
paupis mali. ſecura mens quaſi
ſ meli' eſt modicuȝ. iu. ſ. d. p. m.
ſ Melius eſt vt ſeruato dei timore egeas opibus vel etiã quotidiano victu q̃ȝ vt deſiderio plura acquirendi dei timorem deſeras.
iuge conuiuiũ Melius eſt paruȝ
cuȝ timore domini. q̃ȝ theſauri ma
gni ꝛ inſatiabiles. Melius eſt vo
care ad olera cum caritate. q̃ȝ ad
vitulum ſaginatum cuȝ odio. Vir
iracundus puocat rixas. qui pati
ſ nõ ſolum nõ puocat. ſ ab alijs.
ens eſt mitigat ſuſcitatas Iter pi
grorum quaſi ſepes ſpinaruȝ. via
iuſtorum abſq̃ȝ offendiculo. Fili'
ſ vt ſupra
ſapiens letificat patrem. ꝛ ſtultus
homo deſpicit matrẽ ſuam Stulti
cia gaudium ſtulto. ꝛ vir prudens
ſ ne gaudeat de ſtulticia ſua
diriget greſſus ſuos. Diſſipant co
gitationes. vbi nõ eſt ꝯſilium. vbi
vero ſunt plures conſiliarii confir
mant. Letat homo in ſentẽtia oris
ſui. ꝛ ſermo oportun' optimus eſt
ſ i. ſcientia et ope perfectum cui ſemita vite deſup apta et ianua ce
Semita vitę ſup eruditum. vt de
li patet. ſ pena vltima damnatõis.
ſ Conuenticula heretico rum et eccleſie perſecutorum.
clinet de inferno nouiſſimo. Do
mum ſupborꝫ demolitur dominus
ſ per vniuerſum orbem ſ eccleſie
ꝛ firmos faciet terminos viduę.
ſ dicentium quis eſt hic qui etiam dimittit peccata.
Abominatõ dñi cogitatões malę.
ſ Tu es chriſtus filius dei viui cui Reſpondit. Beatus es ſimon bar. qꝛ caro et ſanguis non re. t. ſȝ pa. qui i cel' e. ſ cordis
ꝛ purus ſermo pulcerrimus firma
bitur ab eo. Cõturbat domũ ſuam
ſ Beatus qui excutit manum ſuã ab omni munere. ſ i eternum
qui ſectat auariciã. qui autẽ odit
munera viuet Per miſericordiã
ꝛ fidem purgant peccata. p timo
rem aũt dñi declinat omis a malo
Mens iuſti meditat ſapiam. os i
ſ gratia
piorum redundat malis Longe ẽ
non eſſentia non loco
dominus ab impiis. ꝛ oratões

¶ Omẽs dies ꝛc. Omne tempus populi dei. q̃ȝdiu in preſenti paup eſt. afflictionibus abundat. quia ñ peruenit adhuc ad veras diuitias Vñ apoſtolus. Redimẽtes tẽpus qm̃ dies mali ſũt At reprobi qui ſine timore dei mũdo fruuntur. quaſi iugi delectantur ꝯuiuio. Vñ recte ſubdit. Melius eſt parum cũ timore dñi.

¶ Melius ẽ vo. Multo eñ vtilius eſt ſimplicis vitę innocentiam cũ caritate ſeruare q̃ȝ virtutũ exterius fulgere miraculis. ꝛ interiora mẽtis ab odiorum ſorde nõ expurgare. Vñ dicẽtibuſ. Domine nõne multas virtutes fecimus dic dñs Non noui voſ. Diſcedite a me operarij iniq̃tatis

¶ Pigrorũ. quos piget opari iuſticiam. Qui cum vitã dei appetunt eos velut ſpinę obſiſtentiũ ſepium formidinũ ſuaruȝ. oppoſite ſuſpitões pungũt. Sȝ qꝛ hoc bonos nõ ĩpedit. adiungit. Via iuſtorꝫ abſq̃ȝ offendicl'o Iuſti eñ q̇dlibꝫ aduerſitatis i ſua conuerſatõe inuenerit nõ offendũt. qꝛ eternę ſpei. ꝛ internę ꝯtẽplatõis ſaltu aduerſa trãſiliunt.

¶ Letat ho. i ſe. ꝛc Humanũ ẽ de ſententia quaſi prudẽter plata letari. Sed vere ſapiẽs nõ ſolũ q̃d loq̇tur. ſed etiã oportunitatẽ loci ꝛ tpis et pſonę. cui loquitur diligẽter inquirit

¶ De ifer. no. Primus infernus ꝯcatus peccantis animę. ꝛ vere lucis ſciã carẽtis. de quo. Deſcendãt in infernum viuentes

¶ Vidue. eccleſię. ſ. ſpõſę ſuę. p cuius vita mori dignatus eſt.

¶ Firmabit. In iudicio. qñ non ſolum factis. ſȝ ꝛ verbis omnibus digna premia reddet

¶ Lux oculorum. Iure mentē delectat humanā: que ſepe lucē celeſtiū archanorum dn̄o reuelante percepiſſe cognoſcit. fama quoqꝫ illa qua angel' deferentibus nō ſolum opa noſtra ſꝫ ⁊ ſermones ⁊ cogitatōes deo nūciantur. oleo caritatis fortitudinē noſtre actionis impinguat. Sic em̄ magis feruet opus

¶ Lux oculorū ⁊c. Alia tranſlatō. Videſ bona oculus delectat cor. bona .ſ. dn̄i in terri. que .qui in oculo mentis contemplatur merito in corde delectatur. q̄ſuis affligat' exterius

¶ Ca. XVI.

¶ Hois ē ⁊c. Si, ne me ait nihil poteſtis facere. Quomodo ergo hominis eſt animum pparare. et dei gubernare linguā. Sed pſecutionis tps ſignificat. de quo dicitur. Nolite cogitare quomodo aut quid loq̄mini. dabitur em̄ vobis in il. hora q. lo. ⁊c.

¶ Omēs vie ⁊c. Ita actiones omniuꝫ bonorum .ſ. et maloꝝ de' videt vt etiā ſpūſ ſingulorꝫ quid in occ'to cogitent certa lance diſcernat. Unde ſubdit. Reuela domino opa tua ⁊c. Opa noſtra domio reuelam' q̄n quē nihil latere nouimus. in cunctis que agimus in memoriā reducimus atqꝫ illi' flagitamus auxiliū. et tē non ſolum opa ſed et cogitationes dirigit

¶ Uniuerſa pro. ſe. ⁊c. Nulla fuit domino cauſa operandi niſi ſola voluntas vt ſuā .ſ. bonitatē rationabili creature q̄ꝫ ppetuo faceret beatā oſtēderet. cum vero q̄ bonum conditōis ppria ſponte deſeruit .id eſt dyaboluꝫ cum ſuis ſequacibus. iuſta ſeueritate damnauit.

¶ Abominatō eſt ⁊c. Quicūqꝫ tribuit ſibi bonuꝫ qđ facit. etiā ſi nihil videt' mali manibus opari. cordis innocentiam pdit. i. quo largitori bonorum ſe ptulit. et ideo talē dominus abominat' vt reum quē ſibi i beneficijs vidit ingratum.

¶ Cū pla. dn̄o ⁊c. Tanta eſt ſanctitas diuine religionis vt eam plerumqꝫ etiam qui foris ſunt venerent' et cum his pacem habeant quos deo ſeruire pfecte conſiderant. q̄uis religione diſcordent. vt in daniele ⁊ tribꝰ pueris. Sepe etiam pſecutores non ſolum ad pacem cū p̄dicatoribus. ſed etiam ad veritatem fidei conuerſi ſunt

¶ Meli' eſt paꝝ. Melius eſt in ſimplici conuerſatōne deo ſeruire deuote. q̄ꝫ multis abundare virtutibus et pximoꝝ facta deſpicere.

iuſtoꝝ exaudiet. Lux ocloꝝ letificat animā. fama bona ipinguat oſ-

ſ diſcipuli ſ obediēdo. ſ doctorū

ſa. Auris que audit increpatōnes

† ſ pficiendo ad cathedrā vſqꝫ cōſcendit

vite. †in medio ſapientiū cōmorabitur. Qui abijcit diſciplinam. deſpi-

ſ cui' vita diſciplina. ſ cōtra abijcit

cit animam ſuā. qui aūt acquieſcit

ſ ñ deſpicit animā ſuā

increpatōnibus. poſſeſſor eſt cordis. Timor domini diſciplina ſapientie. ⁊ gloriā p̄cedit humilitas.

¶ Ca. XVI

Hominis eſt

ſ ex libero arbitrio.

animū preparare. ⁊ domini gubernare linguā. Omēs

ſ actiones ſ cogitationum

vie hominū patent oculis ei'. Spirituum ponderator eſt dominus. Reuela domino opa tua. ⁊ dirigen-

ſ ñ tantum opa

tur cogitatōnes tue. Uniuerſa p-

ſ .i. ſola bonitate ſua.

pter ſemetipſum opatus eſt dominus. impium quoqꝫ ad diē maluꝫ.

† ſ qui ſibi bona tribuit.

Abominatio eſt dn̄i omis †arrogāſ

ſ nihil opans

etiam ſi manus ad manū fuerit. nō eſt innocens. Initium vie bone facere iuſticiaꝫ. accepta aūt apud deum magis q̄ꝫ immolare hoſtias.

ſ Miſericordia redimit iniquitas peccatoris

Miſericordia ⁊ veritate redimiť i-

cum dat et dimittit alijs

iquitas. ⁊ in timore dn̄i declinať a malo. Cum placuerint dn̄o vie hominis. inimicos quoqꝫ eius conuer-

¶ Diuinatō i la. ⁊c. Deus iudiciuꝫ tuum regi da. quia quis alius rex non errat in iudicio. et in cuius labijs diuinatō. hic autē non ſolum ſermones ſuorum. et facta dirigit. ſed diuinos gentilium qui reſpondeant interrogantibus diſponit. teſte ꝓpheta qui ad deceptionem achab miſſum ſpiritum dicit a ſolio dei. qui ꝓphetaꝝ eius ora impleret.

† ſ Beati paupes ſpū quoniā ip. eſt re. celorū.

tet ad pacem. †Melius eſt parū cū

ſ alis iuſticia ſ ve vobis diuitib' qui habetiſ

leticia. q̄ꝫ multi fructus cum impi-

hic conſolatōnem veſtrā

etate. Cor hominis diſponit viam ſuam. ſed dn̄i eſt dirigere greſſus

† ſ Alia lrā. nihil falſum et

eius. Diuinatō in labijs regis †i iu-

iet de ore eius. † ſ diuidens ſingulis put vult.

dicio nō errabit os eius †. Pond'

ſ omnia fecit i numero et pōdere et mēſura

et ſtatera iudicia domi ſunt. ⁊ opa eius omnes lapides ſeculi. Abominabiles regi qui agunt impie. q̄m iuſticia firmatur ſolium. Uoluntaſ

† ſ cōtra. vir linguoſus non diriget' in terra.

regū labia iuſta. qui †recta loquiť

† ſ Et rectis opm greſſibus ad vitam gueni

dirigetur †. Indignatio regis nūcij

at eternam. In manu maloꝝ dolus dirigitur

mortis. ⁊ vir ſapiens placabit euꝫ

nō homo. vnde de anthiocho. Dolus in manu

In hilaritate vultus regis vita. et

eius dirigetur

clementia eius quaſi ymber ſerotinus. Poſſide ſapientiam. q2 auro melior eſt. et acquire prudentiam. quia p̄cioſior eſt argento. Semita iuſtoruꝫ declinat mala. cuſtos ani-

† ſ Contritionē future dā

me ſue ſeruat vitam ſuaꝫ †. Contriti-

nationis p̄cedit ſuperbia vite pſentis et vnde hic omis reprob' eleuať inde illuc iuſte deijciť

onem p̄cedit ſupbia. et ante ruinā

ſ hūilia pati

exaltatur ſpūs. Melius eſt humiliari cum mitibus q̄ꝫ diuidere ſpolia

ſ p̄dicando

cum ſupbis. Eruditus in verbo re-

ſ eterna † ſ et ſi p̄dicare ñ nouerit

periet bona. et q̄ ſperat in †dn̄o bea-

ſ et ſi nō p̄dicet ſ ſolum.

tus eſt. Qui ſapiens eſt corde. appellabitur prudens. et qui dulcis

¶ Pōd' ⁊ ſta. ⁊c. Lapides iuſti. fortes. Unde. Lapides viui ſuperedificati in domos ſpirituales. Nullus ergo ab initio ſeculi ſua virtute electus. et celeſti edificio apt' eſt. ſed eius opere. qui omnia in menſura et pondere et numero cōſtituens vniuiqꝫ ſicut voluit menſuraꝫ fidei et gratiaꝝ diſtribuit.

¶ Uolūtas regū id eſt iuſtorum. Uiri reges et prophete vo. vi. que nos vi. ⁊ non vi. Hi em̄ et vicijs reſiſtunt ⁊ virtutum obſequio quaſi ſatellitū conſtipantur. Reges em̄ terre ſepe labia iuſta deteſtantur. vt herodes iohannē

¶ Nūcii mor. Angeli ſathane. heretici vani philoſophi. omnes qui verba mortifera nunciant p̄rimis. hi quo magis auctori mortis ſeruiunt. eo g̃uius vite largitoreꝫ offendunt. quibus tamē penitentia non negatur. Nam ſubditur. ⁊ vir ſapiens placabit eum. poteſt em̄ reſipiſcendo placare. quem contigit ſtulte loquendo offendiſſe

¶ Placabit. Hie. de morte fabiole. Dauid homicidium ⁊ adulterium ſeptē dieruꝫ fame purgauit. Idem. Difficilius arrogātia quā auro caremus et gemmis

¶ In hilaritate vultus re. ⁊c. quicunqꝫ hilarem chriſti vultum videre merentur. his in eternum cuꝫ illo viuere dabiť. Aliter enim videbit omiſ caro ſa. d. Sed tunc iuſti placatum. reprobi videbunt iratum. Et clementia eius quaſi ymber ſerotinus. Serotinus ymber in iudea vſqꝫ hodie. iam maturis meſſibus venire conſueuit. vbi dominus ⁊ matutinam pluuiam et ſerotinam promittit dicens. Dabo vobis pluuiam matutinam et ſerotinam terre. Pluuia matutina. vel temporanea. vt alibi dicitur. quando prima credendi in chriſtum ſemina ſuſcipimus. Serotina quando iam maturis virtutum frugibus in dei horreo recondimur. Et bn̄ regis clemētia ymbri ſerotino comparať. quia q' fructum vite bene agentes percipimus. non libertas arbitrij. ſed ſuperni facit irrigatio doni.

¶ Fōs vite ꝛc. Quia ille ꝑdicator vere ſuis auditoribꝰ vias vite apit qui exercet ipſe qđ ꝑdicat·quia amorē verbi quo alios erudit·fixum i cor de poſſidet·ne tam memoria retentū q̄ȝ collectū gremio ſemen iactat in terra. Ideo nāq̄ȝ doctrina ſtultoꝝ fatuitas eſt·quia et ſi qua bona vſu eruditionis didicerint·q̄ dicunt bona fatuo corde ꝯtemnunt.

¶ Fauus ꝛc. Diti ꝑ eloquentiam pñt amantibus ⁊ faventibus ſuaviter pronūciare bona·que ipſi nō amant. Ea aūt ſolum ad oſſium.i.virtutum ſpūalium incremēta ꝓficiunt que ex interna anime dulcedine ꝑcedunt

¶ Anima la. ꝛc. Conſtat ad literā·q̄ expulſus de paradiſo homo quotidianū laborem ne deficiat exercet ꝯpulit e.os ſu. qñ cum ſerpente locutus eſt qñ vetitū tetigit vt exiliū longū cū labore ſufferat·⁊ i ſudore vultus ſui ꝯmedat panē. Sed et doctorē vt laboret os ſuū cōpellit·quia neceſſe habet facere bona que dicit.

¶ Vir iſipiēs fo. Poteſt hoc de heretico ſpūaliter intelligi. qui florētes divini eloquij campos noxie lingue vomere rumpit·vt de internis eorum finibus ſenſus ipios eruat·in cuius labijs ignis ardeſcit a quo ſe ſuoſq̄ȝ auditores in ꝑpetuum ꝑdat. Unde iacobus. Lingua inflamat rotam nativitatis noſtre inflamata a gehenna

¶ Vir iiquus ꝛc. Poteſt hoc et de heretico ⁊ de omni fautore malorum accipi. Qm̄ laudat peccator in deſiderijs aīme ſue ⁊ iniquus bñdicitur

¶ Qui atto. ꝛc. Gravius eſt perficere malum q̄ȝ facere. Nō ſoluȝ aūt ꝑficit q̄ actu opatur·ſed et qui patrare ꝯdiſponit. Solent ſupbi indignātes labia mordere·attonitos habere oculos·et pſentia non videre dum taciti ſedula mēte pertractant. Unde intelligitur·quia attonitis oculis prava cogitare dicat eum·qui ſic mala que facit inquirit vt que malorum ſuoꝝ retributō ſequatur non videat

¶ Melior ē pa. ꝛc. Minor eſt victoria vrbes expugnare. quia extra ſunt que vincunt. Maius aūt eſt quod ꝑ patientiam vincitur·quia a ſe animus ſuperatur·et ſemetipſum ſibimetipſi ſubijcit ⁊ patientie humilitate ſubſternit

¶ Sortes. Sicut ſortes mittunt in ſinū aut dantur in ſinu continēt·di

ſ ꝑdicando·hereticis reſiſtēdo·† ſ ꝑ mia
eloquio·maiora †repiet. Fōs vite
ſ ipſam eruditionem
eruditio poſſidentis·doctrina ſtultorum fatuitas. Cor ſapientis erudiet os eius. et labijs illius addet gratiam. Fauus mellis compoſita verba·dulcedo anime eſt ſanitas oſſium. Eſt via que videt homini recta·⁊ noviſſima eius ducunt ad
ſ Que nō amat requiē ſibi in hoc exilio.
mortem. Anima laborantis laborat ſibi·quia ꝯpulit eum os ſuum.
ſ Propheta Ut iniq̄ȝ agerent laboraverunt
Vir inſipiens fodit malū·⁊ in labijs eius ignis ardeſcit. Homo ꝑ
† ſ diſcordiā ſe
verſus ſuſcitat lites·⁊ verboſus † ſeminando.
parat principes. Vir iniquꝰ lactat amicum ſuum·⁊ ducit euȝ ꝑ viam non bonam. Qui attonitis oculis cogitat prava. mordens labia ſua ꝑficit malum. Corona dignitatis
ſ maturitas mentis
ſenectus·que in vijs iuſticie repe
ſ Maius eſt ſe a ſe ſuperari q̄ȝ ea que extra ſe ſunt
rietur Melior eſt patiens viro forti. ⁊ qui dñatur aīmo ſuo expugnatore vrbium. Sortes mittūtur in ſinum·ſed a dño temperantur.

¶ Ca. XVII.

Melior eſt buccella ſicca cum gaudio q̄ȝ domus plena victimis cuȝ iurgio Servus ſapiens dñabit filiis ſtultis·⁊ inter fratres hereditatē dividet. Sicut igne probat argentum ⁊ auꝝ camino·ita corda ꝓbat dominus. Malus obedit lingue inique·⁊ fallax obtemꝑat labiis mendacibus. Qui deſpicit pauꝑem exprobrat factori eius·⁊ qui i ruina letatur alterius·non erit impunitꝰ Corona ſenum filii filioꝝ ⁊ gloria filioꝝ patres eoꝝ. Nō decēt ſtultū verba compoſita·nec principē la
ſ Expectatio vite eterne
bium mentiens. Gemma gratiſſi
quaſi gemme poſſeſſio letificat expectantem
ma expectatō ꝑſtolantis. quocūq̄ȝ
† ſ Primus ſermo eſt cuȝ
ſe vertit prudenter intelligit· † Qui
fit delictum·alter cum manifeſtatur
celat delictū querit amiciciaſ. Qui
ſ .ſ.delictum
altero ſermone repetit: ſeꝑat federatos. Plus ꝓficit correctō apud prudentem·q̄ȝ centuȝ plage apud ſtultum. Semꝑ iurgia querit ma
ſ dyabolꝰ
lus·angelꝰ autē crudelis mittetur
† ſ gentilitati vel dyabolo
contra eum. Expedit magis † vrſe
ſ cōverſis ad fidē ſ heretico.
occurrere raptis fetibꝰ·q̄ȝ fatuo cō
ſ doctrina ſua prava· ſ re
fidenti ſibi in ſtulticia ſua Qui red
tributio quā deus neſcit.
dit mala ꝓ bonis. non recedit ma
ſ corpe vel familia· † ſ non refrenat linguam ſuam
lum de domo eius. Qui † dimittit aquā caput eſt iurgioꝝ·⁊ an̄q̄ȝ pa
ſ diſcretionis
tiatur ꝯtumeliā iudicium deſerit.
ſ Nō miſerearis pauꝑis in iudicō † ſ barrabā
Et qui iuſtificat † impiū·⁊ qui ꝯdē
ſ chriſtum.
nat iuſtū·abominabilis eſt vterq̄ȝ

nini autē eſt iudicij·cuius elata palmam teneat·ſic hominum facta in pſenti quidē vita latent cuius ſunt meriti·pateſcūt vero in iudicio prolato quaſi de ſinu examinis divini. ¶ Ca. XVII

¶ Melior eſt huc·ꝛc. Melius eſt parva bona cum caritate facere ſine ſcientia ꝑdicandi. hoc eſt em̄ ſiccā buccellam eſſe·q̄ȝ magnis eſ fulgere virtutibꝰ cum admixtione diſcordie

¶ Corona ſe. ꝛc. Senes patriarche ꝓphete a filijs filiorum id eſt ſucceſſoribꝰ apoſtoloruȝ digna laude celebrant·⁊ gloria ē ꝑdicatorum novi teſtamenti qui veteruȝ patrum filij eſſe meruerūt

¶ Gemma g. ꝛc. Qui premia futura fideliter expectat·quaſi gēme ſplēdidiſſie poſſeſſione letatur·ꝓ cuiꝰ acquiſitione ſapiēs negociator omnia vendit. hic ſive pſpera ſive adverſa contigerit a ſua intentōe non flectitur·prudenter intelligens·qm̄ di·deū oīa coopant in bonū

¶ Semper iur·ꝛc Angelus crudelis·immundus ſpūs·q̄ a domino contra peccatores mittitur·vt in pſenti affligat·vt egiptios. Unde. Miſit in eos iram indignationis ſue·ꝑ angelos malos. Vel etiam pꝰ mortem ad interitum rapiat eternum. Econtra ī mittit angelum domi nus in circuitu timē. e. et eri. eos.

¶ Expedit m. vr. ꝛc. Facilius erat ſanctis doctoribus furori gentilitatis occurrere·raptis ad ſe populis aliquibus ⁊ a beſtiali eius ſevicia·ad fidei pietatem predicādo converſis. quā heretico confidenti ī ſui perfidia dogmatiſ·q̄ ibi contra exteros·hic contra viſcera ſua certamen agebant

¶ Poteſt in vrſa hoſtis antiqui malicia ītelligi. cui fetus rapimus cum eos qui filij ſui erant cathezizādo baptiſando dei filijs adiungimus. et hoc ſepe facilius fit q̄ȝ hereticum ad fidem rectam revocare·vel catholicum prave agētem ad bonum opus reducere

¶ Qui dimittit aquā caput ē iurgiorum ꝛc. Aquam dimittere eſt linguam in fluxa eloquia relaxare quod contra in bonam partē dicitur. Aqua profunda verba ex ore viri. Qui ergo dimittit aquam caput ē iurgiorum·quia qui linguam non refrenat·concordiam diſſipat. Uñ contra. Qui imponit ſtulto ſilentium iras mitigat

¶ Quid ꝓdeſt ⁊c̃. Quid ꝓdeſt populo iudeoꝝ infideli habere diui-
tias ſcripturaꝝ · cũ i hiſ intelligere chriſtũ non poſſit · Quid heretico eiſdẽ abũdare diuitijſ cũ vnitatẽ fidei i eiſ diſcernere negat. Quid malo catholico expedit diuitiaſ habere recte fidei cum ſapientiã pie actionis hic neglexerit.

¶ Omni tempore Qui deum vere amat omni tempore eius cuſtodit amorem · neqꝫ ĩ anguſtia paſſionis deſerit quẽ in pacis tranquillitate confeſſus eſt

¶ Homo ſtult⁹. Stultus eſt qui cũ fratris ſui animam ſuſcipiat regendam de ſuiſ gloriatur actibus · et ñ potius ei humili compaſſione quidq̃d poteſt auxilij ſalutaris ĩpendit

¶ Anim⁹ gau. ⁊c̃ Qui interna ſancti ſpiritus conſolatõne letatur · etiam bone actionis flore decoratur. et fructum celeſtis ꝓmij expectat · Qui ꝯo triſticia ſeculi quẽ mortẽ opatur augitur · pinguedinem diuine caritatis in robore virtutum · quas exercere videtur · habere nullatenus valet · ſ quaſi oſſibus exiccatis marceſcit · quia in bonis q̃ facit gloriam dilectioniſ amiſit.

¶ In facie pru. ⁊c̃ in facie chriſti lucebat ſapientia deitatis vel diuinitatis · quia ĩ carne apparens virtuteſ et doctrine teſtimonium oſtendebat. ſ oculi iudeoꝝ terrenis potius q̃ꝫ eius monitis ĩtendebant.

¶ Generaliter. Sepe prudentes grauitateſ ſenſus in ipſo frontis hoſpitio ꝑmonſtrant nec tamẽ ſtulti ad imitandum oculos attollunt · ſed qualiter ad finem voluptatum pertingant · tota intentione ꝑquirunt

¶ Nõ eſt bo. ⁊c̃. Et ꝯ ipſo iudice ac principe ſeculorum qui ꝓ noſtra ſalute peccati voluit · accipi poteſt, ⁊ de omnibus rectoribus eccleſie qui vel facultatibus nudati ab impijs, vel ipſa ſunt morte conſumpti

ſ et ſi nõ apud ſe.
apud dominũ. Quid prodeſt ha-
† ſ ſcripturarũ vel recte fidei · ¦¦ ſ iudeo vel heretico · vl' malo catholico · ¦ ſ chriſtũ vel vnitatem · vel actõnes ſ Qui ſe exaltat humiliabiẗ
bere † diuitias ¦¦ ſtulto · cum ¦ ſapientiam emere non poſſit. Qui altam
facit domum ſuã · querit ruinam · ⁊
qui euitat diſcere incidit in mala.
ſ nõ horaẗ ſ deũ · † ſ Qui facit voluntatem pa. m. ille pater me⁹ et frater ſo. et ma. ẽ
Omni tempe diligit qui † amicus ẽ
ſ paſſionis.
⁊ frater in anguſtijſ ꝓprobaẗ. Ho-
ſ de honore
mo ſtultus plaudet manibus · cuꝫ
† ſ deo ſ cui⁹ animã ſuſcipit regendam.
ſpoponderit pro † amico ſuo · Qui
ſ Diſpdat dñs vniuerſa l. d. et ling. mag.
meditatur diſcordias diligit rixas
⁊ qui exaltat os ſuũ querit ruinaꝫ
ſ ex quo debet ꝓcedere vita.
Qui ꝑuerſi cordis eſt non ĩuenit
ſ nigrũ in candida vertit.
bonum · ⁊ qui vertit linguã ĩcidet
ſ gehenne ſ peccator.
in malum Natus eſt ſtultus ĩ igno
ſ deus vel ꝑdicator.
minia ſua · ſed nec pater in fatuo le
ſ conſolatõe ſpũſſancti ·
tabitur. Animus gaudens etatem
ſ actione vñ fruct⁹ celeſtis † ſ ſeculi triſticia q̃ operatur mortem · ¦¦ ſ a pinguedine caritatis ·
floridam facit † ſpũs triſtis ¦¦ exiccat
ſ virtutes ſ occulte † ſ iudex aliquis.
oſſa. Munera de ſinu † impius ac-
cipit vt ꝑuertat ſemitas iudicij In
ſ chriſti ſ diuinitatis.
facie prudẽtis lucet ſapiẽtia · oculi
ſ iudeorum ſ terrenis † ſ Dolor · ſ dei vel predicatoris ſ eccleſie ·
ſtultorum in finibus terre † Ira pa
tris filius ſtultus · ⁊ dolor matris
ſ in fide ſ morti
que genuit eum. Non eſt bonũ dã
vel facultatis · ¦¦ ſ chriſto vel ſanctis.
num inferre ¦¦ iuſto · nec percutere
ſ chriſtum vel rectorẽ eccleſie
principem qui recte iudicat · Qui
ſ prohibe linguã tuã a ma.
moderaẗ ſermones ſuos · doctus ⁊
ſ eſt ſ eſt.
prudens eſt · ⁊ ꝓcioſi ſpũs · vir eru
ditus. Stultus quoqꝫ ſi tacuerit:
ſapiens reputabiẗ · ⁊ ſi ꝯpreſſerit la
bia ſua: intelligens.

¶ Ca. XVIII

ſ calũnias
Occaſiones que
ſ iudeus ¦¦ ſ non cogitur.
rit † qui ¦¦ vult recedere ab
ſ chriſto.
amico oĩ tpe erit execrabilis. Non
recipit ſtultus verba prudentie. ni
ſ placent
ſi ea dixerit que verſanẗ ĩ corde ei⁹
Impius cum in profundũ vene-
ſ peccare.
rit peccatoꝝ ꝯtemnit. ſed ſequitur
ſ future damnationis
cum ignomia ⁊ opprobriũ. Aqua
ſ ſacramenta vtriuſqꝫ teſt. † ſ chriſti et apłoꝝ
profunda verba ex ore † viri · ⁊ tor-
rens redundans fons ſapientie ·
ſ non eſt ꝑſonarum acceptio apud dñm
Accipe ꝑſonam impij in iudicõ · nõ
eſt bonũ vt declines a veritate iu-
dicij. Labia ſtulti miſcent ſe rixis ·
ſ Vita et mors in manib⁹ lingue ſ expoſitio
et os eiuſ iurgia ꝓuocat Os ſtulti
contricõ ei⁹ · ⁊ labia ipſi⁹ ruina ani
me ei⁹ · Verba bilinguis quaſi ſim
ſ vſqꝫ ad viſcera
plicia · ⁊ ipſa ꝑueniunt vſqꝫ ad in-
† ſ a bono ope ſ ne poſſit
teriora ventris Pigrum † deijcit ti
ſ debilium
mor · anime aũt effeminatoꝝ eſuri-
ent. Qui mollis et diſſolut⁹ eſt in
ſ ſimil · ſ deſtructis
ope ſuo · frater eſt ſua opa diſſipan
ſ domine refugi. f. e. nobis
tis Turris fortiſſima nomen dñi ·
ſ expedite ſ inde.
ad ipſum currit iuſt⁹ et exaltabitur
ſ Virtutes ſ intranſitiue ·
Subſtantia diuitis vrbs roboris
ſ ab inſidijs.
ei⁹ · et quaſi mur⁹ valid⁹ circundaẗ
ſ in fuſo · ſ in hoc ſeculo
eum Antequã conteraẗ: exaltatur
ſ in futuro
cor hominis · ⁊ anteq̃ꝫ glorificetur
ſ in hoc ſeculo ſ humilitas precedit gloriam.
† ſ quaſi magiſter ·
humiliaẗ. Qui pri⁹ † reſpondet q̃ꝫ
ſ vt diſcipulus
audiat · ſtultũ ſe eſſe demonſtrat et
† ſ chriſti l' ſancti cuiuſlibꝫ
confuſione dignũ Spũs aũt † viri
ſ carnis
ſuſtẽtat ĩbecillitatẽ ſuã. Spiritum
† ſ Qui ad irã facilis ẽ nec ſeipm põt ſuſtinere
vero ad iraſcendum † facilem quis
ſ tamẽ.
poterit ſuſtinere · Cor prudentis

¶ Ca. XVIII.

¶ Impi⁹ cũ i ⁊c̃. Qui longis peccatoꝝ tenebris inolu⁹ ſel' de luce deſperat · ex deſperatione ſibi peccandi frena relaxat · ſed opprobriũ future damnationis nulla ratione euadit. quem nulla diuini timoris memoria cohibuit.

¶ Aqua ꝓ. Quia dominus et apoſtoli palam vtriuſqꝫ teſtamenti ſacramenta mũdo reſerabant · de quibus ſubdit · et torrens redũdãſ fons ſapiẽtie

¶ Qui mollis ⁊c̃ Qui enim cepta bona diſtricte non exequiẗ · diſſolutione negligentie manum deſtruẽtis imitatur.

¶ Subſtãtia ⁊c̃: Subſtantia terrena non ſemper defendere poteſt · imo plerĩqꝫ per eam pereunt. Unde ec cleſiaſtes. Diuitie conſeruate in malum dñi ſui · pereunt eñi in afflictione peſſima. Ergo de ſubſtantia virtutũ dicit · que cum abundat quaſi inexpugnabili muro cunctas hoſtium arcet inſidias.

¶ Qui prius reſponderꝫ c̃. Qui ꝑus magiſter eſſe deſiderat q̃ꝫ diſcat · ſtulticie notam non declinat. Qui iudicare proximorum facta pri⁹ q̃ꝫ vtriuſqꝫ plene cauſaꝫ nouerit: inordinate feſtinat. ſe dignum confuſione monſtrat

¶ Spiritus autẽ viri ⁊c̃. Et ipſe auteꝫ vir ait Spiritus quidem promptus eſt caro auteꝫ infirma Poteſt et de quolibet ſancto viro accipi · q̃ carnis imbecillitatem ne in temptationibus incidat mentis fortitudine ſuſtentat ·

¶ Spiritum vero ad iraſcẽdũ ⁊c̃. Dicit enim ſepe irat⁹ ea que placatus: quia dixit peniteat · et plerumqꝫ an dixerit ignoret · cuius tamen veſania per ſapientiꝫ modeſtiam facillime ſuffertur atqꝫ ſopitur.

ſ vt poſſit ſuſtinere.
poſſidebit ſcientiam. ⁊ auris ſapiē
† ſ Uirtutū vel quod chriſtus attulit.
tium querit doctrinam. † Donum
ſ fidelis vel chriſti ⁞ ſ in oībus vl' ꝑ vniuerſū orbem.
hominis ⁞ dilatat viam eius. ⁊ an
ſ eccleſie vel mundi.
te principem ſpaciū ei facit. Juſt⁹
ſ ꝙ̄ alterius ſ chriſt⁹
prior eſt accuſator ſui. venit amic⁹
ſ cognoſcet facta ei⁹. ⁞ ſ Judica me de
eius ⁊ inueſtigabit eum. ⁞ Contra
us et diſ.c.m. ſ iudicij.
dictiones ꝯprimit ſors. ⁊ inter po
ſ iudeus.
tentes quoq̄ diiudicat Frater qui
ſ gētili ſ eccia.
adiuuaꝶ a fratre quaſi ciuitas fir
ſ vtriuſq̄ teſt.
ma. ⁊ iudicia quaſi vectes vrbium
De fructu oris viri replebitur ven
ter eius. ⁊ genimina labioꝝ ipſius
ſaturabunt eū. Mors ⁊ vita ī ma
nibus lingue. qui diligunt eam co
ſ †bonos vel malos mortē vel vitā ⁞ ſ Carnē
medent † fructus eius. ⁞ Qui inue
rationi ſubditā vel ſenſualitatem
nit mulierē bonā inuenit bonum.
ſ ꝑ opib⁹ ei⁹. ⁞ ſ eternam.
⁊ hauriet ⁞ iocunditatē a domino.
ſ Nemo carnē ſuā odio habuit. † ſ vim aīme circa terrena bene diſponentem
Qui expellit mulierē bonā † expel
ſ nō corrigit.
lit bonum. qui aūt tenet adulteraꝫ
ſtultus ⁊ inſipiens eſt. Cū obſecra
ſ ad deū ſ ſpū ſ ſuperbus.
tionibus loqueꝶ paup. ⁊ diues aſ
ſ merita iactās ſ gētilis cōuerſus ſ ec
fabiꝶ rigide. Uir amicabilis ad ſo
cleſie † ſ iudeus infidelis.
cietatē. magis amic⁹ erit ꝙ̄ † frater

Ca. XIX

ſ ydiota.
Melior eſt pau
ſ operando ſ ſen
per qui ambulat in ſim
ſus. ſ doctus. ⁞ ſ ad hereſim
plicitate ſua. ꝙ̄ diues ⁞ torquens
ſ cele
labia ſua. ⁊ inſipiens. Ubi nō ē ſci
ſtis ſ eternū
entia anime. non eſt bonum. ⁊ qui
ſ ꝑ ſimilitudinē ſ hereſibus. † ſ Ex
feſtinus eſt pedib⁹ offendit † Stul
cuſandi
ticia hominis ſupplantat greſſus
ſ quaſi iportabilia onera homini impo
ſuerunt ⁞ ſ vt inſanus.
eius. et contra deum ⁞ feruet aīmo
ſ Celi ſ deo et pdicatoribus eius
ſuo. Diuitie addunt amicos pluri
ſ philoſophos.
mos. a paupe aūt et hi quos ha
†yſidoru s. Falſus teſtis tres offendit deū cui⁹
buit ſeparantur † Teſtis falſus ñ erit
veritatē anichilat. iudicem quoq̄ atq̄ reum.
impunitus. ⁊ qui mendacia loqui
ſ nō honores vultuꝫ po
tur nō effugiet Multi colūt ꝑſonā
tentis
potentis. ⁊ amici ſunt dona tribuē
ſ Fratres mei elongauerūt a me † ſ ego ſuꝫ pauper et dolens
tis. Fratres hominis † paupis ode
ſ apli. ſ fu
runt eum. inſup ⁊ amici procul re
gerūt ſ chriſto ſ Jude aplus. Nō
ceſſerunt ab eo. Qui tm̄ verba ſe
auditores legis iuſti ſunt apud deū. ſꝫ factoreſ
ctatur nihil habebit. qui autē poſ
ſ intelligētie. ſ Ne vageꝶ.
ſeſſor eſt mentis diligit animā ſuā
ſ Tā hic ꝙ̄ in futuro.
et cuſtos prudētie inueniet bona.
ſ interpres diuini verbi.
Falſus teſtis nō erit impunitus. ⁊
ſ Perdes omnes qui loquunꝶ mendacium.
qui loquiꝶ mendacia ꝑibit. Nō de
ſ hereticū ſ ſcripturarū delicie † ſ pecci
cent ſtultum diuitie. nec † ſeruū do
ſ iuſtis
minari principib⁹. Doctrina viri ꝑ
patientiā noſciꝶ. et gloria eius eſt
iniqua ꝑtergredi. Sicut fremitus
ſ dei ſ iniuſtis
leonis. ita et regis ira. et ſicut ros
ſ i iudicio iuſtis.
ſuper herbam. ita et hilaritas eius
Dolor patris filius ſtultus. et

Donum hoīs ⁊c. Donū caritatis ſiue aliaꝝ virtutū quas fideleſ accipiunt. dilatat viā actionis eoꝝ. Quo enī magis gratia ſpūſſancti int⁹ replenꝶ. eo latius foris bonoꝝ opm greſſus multiplicāt. atq̄ iter magnos eccleſie rectores in futuro culmen ſortiunꝶ honoris. Aliter Donū ſpirituale ſaluatoris qḋ mundo attulit. dilatauit viā eius. ꝙ ad plimas orbis nationes ꝑ fidei et dilectionis ſue preſentiaꝫ veniret. nec ſolum populos. ſed ipſos dn̄oſ concupiſcentijs renunciare ac ſibi libenꝶ obtemꝑare faceret

Juſt⁹ pri. ē ⁊c. Omnis qui vere iuſt⁹ eſt vbi peccantium errata conſpicit ꝑmo ſe ipſuꝫ inſpicit. dumq̄ ſolicitus ſe accuſauerit alios benigne corrigit et qui dixit. vos autē dixi amicos. quia omnia queciq̄ au. a. pa. me. n. fe. vo. Uenit in cor eius ꝑ ꝑſentiam diuine contemplatōnis et cum mundū a ſorde iniquitatis cognoſcit eius humilitatem digna mercede remuneꝶrat.

Frater q̄ adiu. a f. ⁊c. Cum popul⁹ iudeoꝝ et gentiuꝫ fraterna ſibi in chriſto caritate conſentit. vnam catholice eccleſie ciuitatem conſtituit. et ſicꝫ vectes vrbiuꝫ portaſ muniunt ita dogmata vtriuſq̄ teſtamēti eccīas ꝑ orbē q̄ vnam catholicam faciūt. ab infidelium incurſione defendunt

Cum obſe. ⁊c. Humiles ſpiritu. humiliter dominuꝫ adorant. vt publicanus. ſuperbi ſua merita iactant vt phariſeus

Uir ami. ⁊c. Gētilis conuerſus magis amatur a domino ꝙ̄ iudeus infidelis ꝑdurans de quo ſm carnē natus ē. Poteſt et de apoſtoliſ de iudea natis intelligi. quia magis amarent credētes ex gentibus ꝙ̄ ſue gētis incredulos

Ca. XIX.

Melior ē p. ⁊c. Melior eſt ſimplex auditor verbi dei. ſi ea que in ſcripturis intelligit operando ꝑficit. ꝙ̄ eruditus ſi in his que caute intellexerit ad hereſim ꝑdicandam labia detorquet.

Ubi ñ eſt ⁊c. Anime humane ſcientia vite celeſtis neceſſaria eſt. qꝛ ſine ea beata eſſe non poteſt. At tñ qui effrenatis ſenſibus mentis plus appetit ſapere ꝙ̄ decet. plerūq̄ offenſionē heretice ſtultitie temerarijs tractatibus incurrit. Quod in primis parentibus miſtice ſignatum eſt. qui dum appetitum ſcientie maioris vetitum contingere ſꝑerabant. a ſtatu beatitudinis in penā miſerie et mortalitatis inciderunt.

Stultitia ⁊c. Stulti cum viam veritatis deſerunt. non ſe erraſſe fatentur. ſed culpam ſuā in conditorem referunꝶ. quaſi ipſe occaſionē peccandi tribuit. qḋ vel hominē fragilē fecerit. vel ad temptandū hoſtem verſutum admiſerit. Unde adam poſt peccatū increpatus a domino. ſe excuſauit dicens. Mulier quā dediſti mihi ſociā. dedit mihi de ligno ⁊ comedi. Et mulier. Serpens inquit decepit me. Ambo culpā in creatorē retulerūt ille ꝙ mulierē ſociā dederat. illa ꝙ ſerpentē ī ꝑadiſo poſuerat Cōtra qḋ ſapiēs. Ne de dines cor m. in v. ma. ad excuſa. ex. in pecca. Hic quoq̄ ꝯtra dn̄m feruet animo. qui diuina impia ꝑ ſuā inertiam ꝯtemnēs. ipm̄ dominū quaſi iportabilia onera impoſuerit. mente reꝑhēdit īſana.

Diuitie ad. a. ⁊c. Diuitie regni celeſtis que ꝑ ſanctos doctores fidelibus tribuendę ꝑdicantur. multos amicos et eiſdem ꝑdicatoribus et eaꝝ largitori deo. aſciſcunt. a ꝓphetis aūt quia nihil certe beatitudinis ꝓmittunt. ⁊ hi quos habent ſeparantur cōuerſi ad certiſſimam dominice fide ꝓmiſſionem.

Teſtis fal. ⁊c. Redarguerat eum q̄ tantum verba ſectabatur. nunc illum redarguit qui verba dominice autoritatiſ male interpretando corrūpit. Et multa ſepi⁹ iterantur confirmatō eſt vt ioſeph ait. Eo ꝙ ꝑmo ſit dei et velocius compleatur.

Nō decēt ſtultum diuitie. Non decent hereticum delicie ſcripturarum. quia his bene vti nō nouit neq̄ illum qui adhuc ſeruus eſt peccati preferri decet iuſtis in regimine eccleſie

Doctrina viri per patientiam. Doctrina eccleſiaſtica per patientiam doctorum ꝙ̄ ſit ꝑfecta monſtratur. quia dum magis afflictionibus ac morti corpus ſubdere ꝙ̄ a docendo ceſſare voluerūt. oſtendebāt quantum eſſet ſalutaris quā tanta cōſtantia defenſare curabant. Aliter. Doctrina viri per patientiam noſcitur. quia tanto quiſq̄ minus oſtenditur doctus. quāto minus patiens. Neq̄ enim poteſt veraciter bona docendo impendere. ſi viuendo neſcit aduerſa equanimiter tolerare. Recte autem ſubditur Et gloria eius eſt iniqua pretergredi. Perfecti enim eſt doctoris ſic aliorum improbitatem patienter ſufferre. vt ſe nouerit ab iniquis patienter obſeruare. neq̄ enim propria mundicia ſine tolerantia ſufficit. neq̄ tolerantia ſine mundicia.

Dolor patris ⁊c. Deus ī natura ſemꝑ ipaſſibilis. dolere tñ noſtro

moꝛe dicit᷑ cum homi
nes quos ad ſe creden
dum laudandūqʒ cre
auit dyabolo ſeruire
conſpicit. Unde peni
tuit eum ꝙ hominē fe
ciſſet ſup terram. et ta
ctus doloꝛe coꝛdis in/
trinſecus. delebo inqͭ
hominem quē creaui
a facie terre
¶ Tecta iugi. ⁊c.
Sicut tecta pſtillātia
pluuiam quidē ſuſci/
piunt. non ad vtilita/
tem. ſed ad moleſtiam
inhabitantium. ſic ec/
cleſia hereticoꝛum di/
uina verba non ad ſa
lutem animaꝝ. ſed ad
vſuʒ ſue nequicie ma
le interpꝛetādo. ⁊ con/
tra catholicos litigan
do cōuertit. Tecta em̄
mundas pluuie gut/
tas accipiunt. ſed ſub
tectis in domo ſoꝛdi/
das reddūt. et hereti/
ces limpidiſſima cele/
ſtis oꝛaculi verba ſuſci
pit. ⁊ ſoꝛde mixta au/
ditoꝛibus reddit
¶ Pigredo i. ſo.
Piger dicit᷑ qui recte
ſciendo vigilat. ſed ni
hil opando toꝛpeſcit.
ſed pigredo im. ſopo.
quia pauliſp recte ſen
tiendi vigilātia amit/
titur. dum ab ope ceſ/
ſatur. Recte autē ſub/
dit. et anima diſſolu/
eſu. Nā quia ſe ad ſu/
perioꝛa ſtringendo nō
dirigit. neglectam ſe i/
ferius p deſideria ex/
pandit. et dum ſtudi
oꝛum ſubtilium vigo
re non conſtringit᷑. cu
piditatis infime fame
ſauciatur. vt quo per
diſciplinam ligari diſ
ſimulat: eo eſuriens p
voluptatum deſide/
ria ſe ſpargat.
¶ Erudi ⁊c. Sub
iectū tibi ſi errare ꝯſpi
cis. diligenter caſtiga.
ꝙ ſi caſtigari renuerit:
ita caute erga illū age
ne quid in tuis verbis
vel operibus vn̄ am
plius peccet inueniat.
Huic concoꝛdat qd̾ ſe
quitur. Qui impatiēs

ſ heretí
tecta iugiter pſtillātia litigioſa mu
coꝛum eccleſia ſ ſcripture.
lier. Domus ⁊ diuitie dant᷑ a patri
ſ eccia.
bus. a domino aūt ꝓpꝛie vxoꝛ pru
ſ opandi. ſ intelligendi.
dens. Pigredo immittit ſopoꝛem
ſ voluptates
⁊ anima diſſoluta eſuriet. Qui cu/
ſtodit mandatum. cuſtodit animā
ſ mandatū. ſ.
ſuam. qui aūt negligit viam ſuam
ſ in anima. ſ Centuplum accepturus.
ſ qđ diu feciſtis vni ex mini
mis his. et mihi feciſtis
moꝛtificabit᷑. Feneratur domino q̄
ſ in paupere
miſeretur paupis. et viciſſitudinē
ſ remunerādo ſ ſubditum
ſuam reddet ei. Erudi filium tuum
ſ occaſionem peccandi.
ne deſperes. ad interfectionē autē
ſ anime.
eius ne ponas animā tuam. Qui
ſ fratris cōtradicentis ſ virtutiſ
em̄ impatiens ē. ſuſtinebit dānum
ſ ſpem penitentie. † ſ rōem deo ꝓ eo reddito
⁊ cum rapuerit. † aliud appon3 Au
ſ hoc
di conſilium: et ſuſcipe diſciplinā
ſ in ſpū ſapie. ⁝ ſ ſaltem. ſ in moꝛte.
vt ſis ſapiens in ⁝ nouiſſimis tuis.
ſ varie
Multe cogitationes in coꝛde viri
voluntas autē domini in eternum
ſ inuariabilis. † ſ Humilis qui ſe veris boniſ
indigere recolit. ⁝ ſ vt miſericoꝛdiā conſequat᷑
pmanet. † Homo indigens ⁝ miſeri
de quo adiūgit. melioꝛ. ⁝ ſ non fidens in ſe
coꝛs eſt. ⁊ melioꝛ ⁝ paup. q̄ꝫ vir mē
ſ ducit. ⁝ ſ San
dax. Timoꝛ dn̄i ad vitam. et in ple
ctoꝛū beatitudinis. † ſ faciet cōmoꝛari. † ſ ni
hil ibi reperiet inimic⁹
nitudine † ꝯmoꝛabitur † abſq3 viſi/
ſ dyaboli ſ deſidioſus p̄
tatione peſſimi. Abſcōdit piger ma
dicatoꝛ ſ vt que di
num ſua3 ſub aſcella. nec ad os ſu
cit faciat
um applicat eam. Peſtilēte flagel/
ſ correctus.
lato: ſtult⁹ ſapientioꝛ erit. ſi aūt coꝛ
ſ als diſci
ripueris ſapientē intelliget ſapien/
plinam. † ſ deū vel ꝑdicatoꝛē ſ eccíam.
tiam. Qui † affligit patrē ⁊ matrem
ſ in futuro.
fugit. ignominioſus erit ⁊ infelix.
ſ vel diſciplinā.
Non ceſſes audire fili doctrinam.
nec ignoꝛes ſermones ſcie. Teſtis

eſt ſuſtinebit damnū ſ. et cū rapu. ali. ap. Si em̄ pro duricia contradicētis fratris in impatientie vicium labaris tue virtutis damnū pateris. ⁊ cum illi ſpem penitentie ſalutiſqʒ. quā foꝛſitan habuerat durius increpādo ra pueris. rationem ꝓ fratre quē ſcandaliſaſti diſtricto iudici reddes. Ad lite ram patet. Qui em̄ per impatientiā inopie fur eſt aut raptoꝛ: damnat ani mam ſuam. et cum ꝓmo rem tollit. et ſi non homini: deo iudici rationem reddet. Unde. alij Male cogitans homo. multo damno affligit᷑. et ſi per nitioſus erit vel fuerit. et animam ſuā apponet. Cum enim pecuniā violē

† ſ Quo dicit᷑. Non dices falſum teſtimonium
vel venturum. De quo Teſtis falſus non erit i
pꝛnitus. et qui loquit᷑ mendacia peribit
iniquus deridet † iudicium. ⁊ os i/
pioꝛum deuoꝛat iniquitatem. Pa
⁝ ſ diuini pcepti vel cōminatōis futuri iudicij
⁝ ſ damnationis.
rata ſunt ⁝ deriſoꝛibus ⁝ iudicia. et
ſ vt quaſi ferrum candēs in incude gehenne
ſine fine verberent
mallei pcutiētes ſtultoꝝ coꝛpib⁹.

¶ Ca XX

ſ ſine cerere et bacho frigʒ ven⁹.
Luxurioſa res
vinū. ⁊ tumultuoſa ebꝛietas. Qui
cunqʒ his delectatur. non erit ſapi
ſ timendus eſt.
ens. Sicut rugit⁹ leonis: ita ⁊ ter
roꝛ regis. qui ꝓuocat eum: peccat
vel contra
in animam ſuā. Honoꝛ eſt homini
qui ſepat ſe a ꝯtentionib⁹. omnes
autē ſtulti miſcentur contumelijs
ſ deſidie ſ deo ſeruire.
Propter frigus piger arare noluit
ſ die iudicij. † ſ Quecū
mendicabit ergo eſtate. ⁊ † non da/
qʒ ſeminauerit homo hec et metet
bitur ei. Sicut aqua ꝓfunda. ſic cō
ſilium in coꝛde viri. ſed homo ſapi
ens exhauriet illud. Multi homi/
ſ apud homines.
nes miſericoꝛdes vocant᷑. viꝝ aūt
fidelem quis inueniet. Iuſt⁹ autē
qui ambulat in ſimplicitate ſua. be
atos poſt ſe filios derelinquet. Rex
ſ qui iudicat equitatē. † ſ etiā hic. ſ Reſpicit
qui ſedet in ſolio iudicij. † diſſipat
dominus petrum.
omne malum intuitu ſuo. Quis
poteſt dicere: mundū eſt coꝛ meu3
purus ſum a peccato. Pondus ⁊
pondus. menſura et menſura. vtꝝ
qʒ abominabile eſt apud deu3. Ex
ſtudijs ſuis itelligit᷑ puer. ſi mūda
ſ Auditoꝛē obediētē
et recta ſunt opa ei⁹. Aurē audiētē

tus abſtulerit. ꝓ hac
animā inuit⁹ dabit.
¶ Melioꝛ. q̄ꝫ qui
ſe per excellentiā virtu
tū viri nomine dignū
dicens. fallitur neſciuſ
dum ſupbiendo pdi/
dit bona que geſſit.
¶ Abſcōdit pi. m.
Nemo ita piger eſt vt
vel comedendo manū
ad os ducere laboꝛe3
putet. ſed pigro laboꝛ
eſt manū ad os poꝛri
gere. quia deſidioſus
pdicatoꝛ non h̄ vult
opari quod dic. Ma
num em̄ ad os poꝛri/
gere. eſt voci ope con/
coꝛdare.
¶ Deuoꝛat. Ut fa
melicus cibos. iniqui
tatem patrare arden/
ter exquirit
Ca. XX.
¶ Eſtate. Regnum
dei eſtati compatur.
quia tunc meroꝛis no
ſtri nubila tranſient.
et vite dies eterni ſol'
claritate fulgebunt
¶ Beatos ⁊c. Nō
ad literam. ſed exēpla
eius ſequentes. Unde
Omnes electi filij abꝛae
quibꝫ n̄ pꝛeſens. ſed fu
tura beatitudo ꝓmit/
titur. Unde. Rex qui
ſedet.
¶ Rex q̄ ſedet ⁊c.
Et ſi in hac vita electi
mala patiant᷑ tēpoꝛe
vbi iudicium venerit
omnia mala diſſipan
tur. et coꝛonatis cū do
mino iuſtis. ſoli puni/
entur iniuſti. quod et
nunc agit᷑ cum aliquiſ
ſanctus exit de ſeculo
et qui eum tribulabat
digna factis recipit.
¶ Quis po. ⁊c. Nō
dic. quis habet. quia
dicitur. Beati mūdo
coꝛde. Et innocēs ma
nibus ⁊ mundo coꝛde
Sed quis poteſt dice
re. quia temerariū eſt
ſe laudare. et q: ſunt q̄
ſua quaſi foꝛtia lau/
dant. proximoꝝ qua
ſi vilia deſpiciūt. ſub
dit. Pond⁹ ⁊ pōdus
¶ Pondus et
pon. ⁊c. Diuerſum
pondus ⁊ diuerſam menſurā habet in domo ſua. vt aliter ſibi q̄ꝫ pximo
metiat᷑. qui in ſuis ſp actibꝫ q̄ laudent᷑. in pximi q̄ vitupent᷑ q̄rit. et talē ab
ominat᷑ dn̄s. q: q̄ꝫtum ſibi meritis plac3. tn̄ ſupno inſpectoꝛi diſplic3. Sꝫ
quia piculoſum eſt de aliena conſciā iudicare. dat ꝯſiliū quibꝫ iudicijs iu
diciū noſtri coꝛdis erga ꝓximū dirigere debeam⁹. Ex ſtudijs ſuis intelligit᷑
puer. Quecūqʒ em̄ virtutibꝫ cū modeſtijs ꝯtinentie. iudicio ſapientiū. ob
ſeruātie mandatoꝝ dei. ⁊ maxime ſimplicitati ⁊ humilitati ſtudere videſ
hui⁹ munda ⁊ recta opa intellige. Si aūt his contrariū. corrige Aut ſi hoc

non potes denita ne ab eo corrũparis. Nec eſt contrariũ ꝙ ſtudioſi pueri nũc munda et recta opa teſtat' et ſupra ait. Quis poteſt dicere mũdum eſt cor meũ. In hoc eñ rectitudinẽ ꝓuẽdi. q̃lis in hac vita eſſe iuſtoꝝ põt docet eſſe habendam

In illo ſubtilitatẽ diuini examinis. qua hominũ facta ⁊ intentões diiudicat. monet añ oculos ſemp hñdam. Vñ illũ locũ quidam tranſtulerũt. Cũ ſederit rex in ſolio iudicij. q̃s gloriabit' caſtũ ſe habere cor. aut q̃s gloriabit' mundũ ſe eſſe a peccato. Qui ⁊ hõ manifeſtius poſuerũt. Iuuenis q̃ cũ iuſto eſt. directa erit via illi⁹. Qui eñ cũ ſapientib⁹ graditur ſapiẽs erit. Sic ecõtra. Amic⁹ ſtultoꝝ ſimilis efficitur.

Dñs fecit v. ⁊c. Nemo ad ꝑdicandũ idoneus fratrẽ ſimplicẽ deſpiciat. qꝛ ſi min⁹ idoneus ad docendũ ꝓmptus tñ ad diſcendũ. et ad implendum. Sꝫ recolat. qꝛ deus q̃ ei maiorẽ ſciẽtię grãm dedit. ipſe fratri q̃ habet ſpũalia dona tribuit nõ ꝓpter ſe tñ. ſꝫ ꝓpter fratrẽ. dans vnicuiq ſm menſurã donationis ſuę

Malũ ẽ ⁊c. Qui ęterna ꝑmia in cel' pręparare deſiderat. malum eſt ꝙ in p̃nti deb; ſuſtinere. vt cũ receſſerit de mũdo. glet' apte ꝓſpiciens. qꝛ nõ ſunt condignę paſſiões h⁹ tpis ad f. g. q̃ re. i. nob

Eſt auꝫ ⁊ mul' ge. ⁊c. Hęc eſt glã ſapientis emptoris. qui q̃diu emerit. malũ ẽẽ dicit q̃d ſecũ agit. cum aũt receſſerit. letabitur ſe ſapiẽter emiſſe. Sic et celi emptor vbi hic receſſerit exultabit cõperiens labia ſciẽtię. id eſt doctrinę ſpũalis qua vſus eſt in compatione celeſtiũ. auro gẽmis ⁊ vaſis eſſe aſſimilanda ꝑcioſis

Suauis ẽ h. ⁊c. In quocũq membro quis ampli⁹ peccauerit. in eo plus patiet'. Vnde. Qui in lingua magis delinq̃t in ea plus arſurus eſſe ꝓhibet'. dum os eius calculo q̃ eſt lapis ignitus: implendũ dicit'. Q̃d accidit diuiti q̃ epulabat' coti. ſplendide cũ in inferno ardens. lingę refrigeriũ petebat. q̃ in verbis ſupfluis in epulãdo defluxerat

Hereditas. Qui ꝑ auaricię neq̃ciã in hac vita multiplicari appetũt in futuro ab ęterno patrocinio exheredes fiunt. Aliter. Qui gradũ regiminis pri⁹ q̃ ſubeſſe didicerit ꝑpoſter⁹ accipit: in nouiſſimo mercede retributionis quę bonis rectoribus debet': carebit.

ſ doctorẽ eruditum. † ſ ne ſibi tribuat aliquis

et oculum videntẽ. † domin⁹ fecit

ſ peccati ignorantie

inertie. de quo. Hora eſt iã nos de ſomno ſur.

vtrũq. Noli diligere ſomnũ. ne te

ſ futura qñ nec ſitienti gutta aque dabitur.

† ſ cordis. ſ ad ſanctas vigilias.

egeſtas opprimat: Aperi † oculos

† ſ conquire bene viuendo ſaturitatem celeſti

tuos. et † ſaturare panibus. Ma

um gaudiorum.

lum eſt: maluꝫ eſt: dicit omnis emptor. ⁊ cum receſſerit tunc gloriabitur. Eſt auꝫ ⁊ multitudo gẽmarum. ⁊ vas ꝑcioſum labia ſcientię. Tolle veſtimentum eius qui fideiuſſor extitit alieni. ⁊ pro extraneis aufer pignus ab eo. Suauis eſt homini panis mendacij. ⁊ poſtea implebitur os eius calculo. Cogitationes conſilijs roborant'. ⁊ gubernaculis tractanda ſunt bella.

ſ ſecreta prioris amici

Ei qui reuelat miſteria ⁊ ambulat

ſ contra priorem amicum

fraudulẽter. ⁊ dilatat labia ſua ne

ſ ne ſis ei amicus.

cõmiſcearis. Qui maledicit patri ſuo et matri. extinguet' lumen eius in medijs tenebris. Hereditas ad quã feſtinat' in principio. in nouiſſimo benedictione carebit. Ne dicas reddam malum ꝑ malo. expecta dñm ⁊ liberabit te. Abominatio eſt apud deum pondus ⁊ pondus. ſtatera doloſa non eſt bona.

ſ Non a libertate arbitrij. ſ yſaias. Opa noſtra opatus es in nobis dñe. ſ boni

A domino dirigunt' greſſus viri.

ſ Quaſi in hoc patet. quia omnia a deo. quia nec ꝑ libertatem arbitrij quis ſcire poteſt qualiter vel q̃diu viuere poſſit

quis aũt hominũ poteſt intellige-

Qui ad miniſteriũ altaris indoct⁹ ⁊ temerari⁹ acceſſit. in nouiſſimo gratiã remũeratõis q̃ bñ miſtrãtib⁹ ꝓmittit' pdet. Põt ⁊ ita accipi. Qui ſuas vult ⁊ hic vindicare iniurias. corona pacię in futuro carebit. Cui cõuenit q̃d ſequit'. Ne dicas malũ reddã ⁊c. Abominatõ ẽ apd deũ.

Abominatõ ⁊c. Duplex pond⁹ ⁊ ſtaterã doloſam hꝫ i corde ſuo. q̃ deũ peccauit ipſe veniã petit a dño. et hoĩ peccãti i ſe ac penitẽti dimittere nõ vult. deũ vult flectere ꝑ ab ⁊ ipſe hõ nõ flectit'. qui iure q̃ñ iiqu⁹ põderatori abomiat' a dño. qꝛ ſuas iiurias g̃uiores q̃ dñi mẽſurat. vt nolẽs idulgere ei q̃ vxorẽ ſuam polluit. ⁊ petẽs indulgeri ſibi. cũ forte d' ſpõſatã chriſti ꝟginẽ polluerit l' animã ſuã deo i baptiſmo conſecratam.

Ruina ⁊c. Si peccatũ ẽ cuilib; nocẽ. q̃nto magis ſcõs q̃ſi vile mãcipiũ ꝑ libitu tractare. Quõ. xl. viri in actib⁹ apłoꝝ deuouerũt ſe nec mãducaros nec bibituros donec ĩt' ficerẽt paulũ. ⁊ pagani ſepe deuouerũt dijs ſanguinẽ chriſtianoꝝ.

Antiq̃ trãſlatõ. Alio ſenſu. Muſcipla ẽ viro citato. aliq̃d d' ſuis ꝯſecrare. p⁹ea añq̃ votũ fecẽ pñiam agit. Et qꝛ vtroſq ⁊ eos videlicet q̃ ſua vota ꝯtemnũt. ⁊ eos q̃ vt ſua vota ꝓpleãt ſcõs ꝑſequũt' dãnatõ manꝫ ęterna. iõ ſubdit. Diſſipat ĩpios rex ſa.

Diſſipat im. ⁊c. Mos fuit antiq̃s. vt adepta d' hoſte victoria. fornices ſibi erigerẽt. i q̃b⁹ viriũ ſuarum laudes deſcriberẽt. vt in ſaul' ope legim⁹. Domin⁹ g̃ rex nr̃. ñ ſolũ ĩpiorum i fine deſtruit maliciã. ſꝫ ⁊ magnã cũ electis ſuis ei⁹ dẽ triũꝓhi glãꝫ. ꝑpetuo celebrat. Antiq̃ trãſlatio. Ventilator ĩpioꝝ rex ſapiẽs. ⁊ ĩmittit ill' rotã maloꝝ. i. penã ęternam. cui rotę eſt ꝯtraria corona vitę quã repmittit de⁹ diligẽtib⁹ ſe.

re viam ſuam? Ruina eſt homi de

ſ peniten

uotare ſanctos. ⁊ poſt vota retra

tia

ctare. Diſſipat impios rex ſapiens

ſ diui

⁊ incuruat ſup eos fornicem. Lu

ni afflatus illuminatõ. cum in mentẽ hominis

cerna domini ſpiraculũ hominis.

venerit. eam ſibimetipſi illuminans oſtendit.

que inueſtigat omnia ſecreta ven

que añ cogitatiões prauas et portare poterat

tris. Miſericordia et veritas cu

et penſare neſciebat.

ſtodiunt regem. et roborat' clemen

ſ Tũc ciuitates bñ

tia thronus eius. Exultatio iuue

ordinate. tunc ſancte eccleſie res recte agitur

cum et fortiores virib⁹ neceſſarijs inſiſtũt opi

num fortitudo eoꝝ. ⁊ dignitas ſe

bus et ſeniores maiori prudentia poiti de his

num canicies. Liuor vulneris ab

que agenda ſunt ſalubriter conſulunt

ſterget mala ⁊ plagę in ſecretioribus ventris.

Ca. XXI

Sicut diuiſio-

nes aquaꝝ. ita cor regis in manu domini. quocũq voluerit inclinabit illud. Omis via viri recta ſibi videtur. appendit autem corda dñs. Facere miſericordiã et iudiciũ. magis placet dño q̃ victimę. Exaltatio oculorum eſt dilatatio cordis. lucerna impioꝝ peccatum. Cogitatões robuſti ſemp in abundãtia. omnis aũt piger i ęgeſtate eſt. Qui cõgregat theſauros lingua mendacii vanus et excors eſt. ⁊ impinget' ad laqueos mortis. Rapinę impioꝝ detrahẽt eos. qꝛ

Liuor vul. ⁊c. Cũ eñ extra ꝑcutimur ad memoriã peccatoꝝ noſtrorum tacti afflictiq reuocamur. ⁊ ꝑ hoc q̃d foris patimur. magis int⁹ q̃d fecimus dolemus. Sicq fit. vt inter aperta vulnera corporis nos abluat plaga ſecreta vẽtris. qꝛ ſanat nequiciã praui opis: occultũ vuln⁹ doloris. Vent' eñ mens. qꝛ ſic vẽter eſcãs. ita mens ꝑtractãdo excoquit curas.

Ca. XXI.

Sicut diui. ⁊c. Omniũ hominũ nõ ſolũ regis cor ĩ manu dñi. qꝛ in

manu eius ſunt omnes fines terre. Sed regē: ſanctū queq́ʒ vocat· qui vicioꝝ bella in ſe vincere· virgulta malicie nouit extirpare. Sicut eīm dn̄s aquarum diuiſionibꝫ terraꝝ fines ſimul ⁊ aeris implet· tegit quoq́ʒ aquis ſuperiora celorum· ita cor regis quocūq́ʒ voluerit inclinat. Quia ſicut diuiſiones gratiarum ſcd̄m voluntatē ſuam. et angelis ⁊ hominibꝰ tribuit· ita corda ſanctoꝝ quibuſcūq́ʒ voluerit digna donationibus reddit. Et taceat pelagianus· qꝛ abſq́ʒ gratia dei nullꝰ eſt locus ſaluti

¶ Peruerſa via. Iuſte coram domino viuere eſt ꝓprium humane cōdicionis. Vnde. Deum time· ⁊ mādata eius obſerua. h̄ eſt omnis homo. At q̄ peruerſe viuit· alienā ab hūana natura viā incedit. Peruerſa ergo actio· eſt contra naturaʒ· et aliena ē. Qui autē mundꝰ eſt in ope recte q̄d ꝑ naturā originaliter ſumpſit exeq̄tur.

¶ Qui obtu. ⁊c̄. Generaliter non egeno tantū· vel corporaliter infirmo. Nā qui criminibus alienis affectu miſericordie non vult condolere. ſed iudicantis mauult tenere cenſuram· oſtendit ſe nondum viciorum ſcabus eliquatū· neq́ʒ auditu diuine miſericordie dignum.

¶ Pauor ope. ⁊c̄. Quia ſciunt a deo ꝓhibitum· q̄buis luxurie ſue ꝑpetratōe carnaliter delectent̄· mentis tamē pauore interno non carent· quia ſe ꝑpetuo paſſuros pro his que temṗalit̄ maleſecerunt nō ambigūt

¶ In cetu gi. ⁊c̄. demonū. De quo. Ecce gigantes gemūt ſub aquis· et qui habitāt cum eis. id eſt. ſuperbi et mali ſpiritus demonorum cum his quos deceperunt penis ſubacti torquent̄. Horūʒ eīm cetu ſociabunt̄ qui a via veritatis errauerūt· ipſo iudice teſte. Diſcedite a me maledicti ī ignē eternum qui patus eſt dy a. et angelis eius

¶ Pro iuſto daꝛ ⁊c̄. Iuſtus et rectus idem. ſed iniqui omnes ꝛꝓbi· impij qui maioribus implicati ſceleribus· vel nunq́ʒ fidem ꝑceperunt vel ad apoſtaſiam redierūt. Vnde hic poteſt accipi impius omnis fidelium ꝑſecutor· iniquus generaliter omnis malus. Et ꝓ iuſto daꝛ impius· cum ꝓ martire ꝑſecutor punit̄· pro rectis iniqui· qui coꝝ iuſticiam videntes imitari nolebāt. Damnat̄ herodes pro innocentibꝫ· ē etiā in augmentū damnationis· quia fidem magoꝝ ſequi ad querendū deū noluit cum eſſet iudeus et ꝓphetaꝝ dicta cognoſceret. Hinc et dominus ait· Regina auſtri ſurget in iudicio cum generatōe iſta ⁊ con· eā· ⁊c̄. ꝯpatione non potentia· qꝛ deuotionē eiꝰ ſciētes· cuʒ mlto faciliꝰ poſſent ſapiētie curā n̄ habuerit

noluerūt facere iudiciū. Peruerſa via ^ viri aliena eſt· qui autē mūduſ eſt rectum eſt opus eius. Melius

ſ In ſecreta altitudine vite contēplatiōis.

eſt ſedere ī angulo domatis· q̄ʒ cū

† ſ tibi et mulieri

muliere litigioſa ⁊ ī domo † ꝯmuni. Anima impij deſiderat malū· non miſerebitur ꝓximo ſuo. Mulctato peſtilente ſapientior erit puulus· et ſi ſectet̄ ſapientē ſumet ſcientiaʒ. Excogitat iuſtus de domo impij· vt detrahat impios a malo. Qui obturat aurem ſuaʒ ad clamorem

ſ .i. peccatoris· ipm̄ adiuuādo· vel ad lrām.

pauꝑis· ⁊ ipſe clamabit ⁊ non ex-

ſ Elemoſina. † ſ ab humano fauore. ſ Neſciat ſiniſtra tua quid f. d. t.

audietur. Munus † abſconditum

ſ ſicut aqua extinguit ignē· ita elemoſina extinguit peccatum. ‖ ſ diſtricti iudicis

extinguit ‖ iras· et donū in ſinu: in-

† ſ quia ſperat remunerationē eternam.

dignationem maximā. † Gaudiū iu-

ſ bona oꝑa et diſcretione.

ſto eſt facere iudiciū· et pauor operantibus iniquitatē. Vir qui errauerit a via doctrine· in cetu gigantium ꝯmorabit̄. Qui diligit epulas in egeſtate erit· qui amat vinum et pinguia non ditabit̄. Pro iuſto datur impius· ⁊ ꝓ recto iniquꝰ. Melius eſt habitare in terra deſerta q̄ʒ

ſ Clari.

cum muliere rixoſa ⁊ iracūda. The-

tas bonoꝝ opm. ‖ ſ deo amabilis. ‖ ſ pinguedo dilectionis.

ſaurus ‖ deſiderabilis· et ‖ oleum ī

ſ in ſanctoꝝ eccleſia

habitaculo iuſti ⁊ imprudens homo diſſipabit illud. Qui ſequit̄ iuſticiam ⁊ miſericordiā· inueniet vi-

ſ Mundum

tam ⁊ iuſticiā ⁊ gloriam. Ciuitatē

ſ demonū ſ chriſtus

fortiū aſcendit ſapiēs· deſtruxitq́ʒ robur fiducie eius. Qui cuſtodit os ſuum ⁊ linguā ſuā· cuſtodit ab anguſtijs animā ſuā. Supbus et arrogans vocat̄ indoctus· qui ī ira opatur ſupbiaʒ. Deſideria occidūt pigrum· noluerūt eīm quicq́ʒ manꝰ eius opari. Tota die ꝯcupiſcit ⁊ deſiderat· qui aūt iuſtus eſt tribuet ⁊ non ceſſabit. Hoſtie impiorum abominabiles que offerunt̄ ex ſcelere. Teſtis mendax pibit· vir obedi-

ſ Vt iudas

ens loquet̄ victoriam. Vir impius

† ſ imprudens vt non peniteat.

procaciter † obfirmat vultū ſuum·

ſ vt petrꝰ ſ flēdo amare ‖ alr̄ viā

qui aūt rectus eſt· corrigit ‖ iraʒ ſu-

ſ hereticorū ſ in

am. Non eſt ſapientia· non eſt pru-

bil eſt

dentia· non eſt conſiliū ꝯtra dn̄m.

ſ dominis eſt deo deuote tēpe ꝑſecutionis animum ꝑparare· corpus offerre diſcrimi· ſed diuini eſt adiutorij· vt cepto labori victoria ſalusq́ʒ ſuccedat.

Equus paratur ad diē belli· domi-

ſ qui fidelis

nus aūt ſalutē tribuet.

¶ Ca XXII

M Elius eſt nomē

ſ mundane

bonum q̄ʒ diuitie multe· ſuꝑ argentum eīm et auꝝ gratia bona. Diues et pauꝑ obuiauerūt ſibi vtriuſq́ʒ operator eſt dominus.

¶ Scd̄m antiq́ʒ trāſlationē vl̄ editōʒ. Theſaurꝰ deſiderabil̄ req̄eſcit in ore ſapiētis

¶ Theſaurꝰ deſi. Reꝓbi nō tn̄ v̄tutes nō aſſeq̄· h̄ ⁊ ꝑſequi· ⁊ q̄ntū valēt ī bonis obruere feſtināt. Pōt h̄ de q̄libet martire accipi· in cꝰ habitaclō. id ē corpore aīa ſcā vl̄ theſaurꝰ ſeruat̄· ⁊ abūdat vnctio grē ſpūal̄. At ꝑſecutor imprūdēs huiꝰ mōi habitaclā dirūpere pōt· theſauꝝ aūt tāgere n̄ pōt. Vn̄. Nolite ti. eos q̄ oc. cor. a. a. n̄ p. oc.

¶ Ciuitatē· for. ⁊c̄. Mundū· ſ. q̄ q̄ndam malignoꝝ ſpirituū tirānidi ſubiebat hūs fiduciā vite in cītu eoꝝ q̄ n̄ ſunt dij· h̄ opa manuū hoim. hāc ciuitatem dei v̄tus ⁊ dei ſapiētia chriſtꝰ ī carne ītrauit· deſtruxitq́ʒ per ſuos ꝓdicatores cultū deoꝝ· ⁊ ī fide celeſtiuʒ docuit eſſe fiduciā habēdā· q̄ n̄ pōt deſtrui. Hoc etiā q̄tidie fit cū fidel̄ doctor argumēta phoꝝ vl̄ hereticoꝝ et q̄bꝫ ſcelera ſua defēdere l̄ alleuiare nitunt̄· eccleſiaſtica diſcipliā redarguit

¶ Teſtis mē. ⁊c̄. Qui ſe dō ſeruire teſtatur· nec factiſ dicta exequit̄· pibit. Qui aūt īplet vt ꝓmittit· hꝰ loq̄ la ad victoriā ꝓuenit· qꝛ dn̄i ꝑ obediētiā ſuā deſideria vicere ſatagit· ꝑ iuſticiaʒ iudicis pꝰ victoriā palmā percipit.

¶ Vir impiꝰ. Iudas q̄ ipiuſ corde erat q̄uis ipō dn̄o redarguente noluit mala cepta corrigere· petrꝰ v̄o qꝛ rectꝰ corde. i. rectitudinis amator· reſpiciēte ſe dn̄o. moꝝ penitēdo correxit. q̄d negādo deliq̄t

¶ Ca. XXII.

¶ Meliꝰ ē. Nā ſi q̄s mūdū vniūſuʒ lucraret̄· merito totū ꝯtēneret. vt eiꝰ nomē ſcriberet̄ ī cel. eiꝰ q́ʒ mēoria int̄ ſcōs atq́ʒ angelos figeret̄ eterna.

¶ Nomē bo. q̄d fideliū teſtionio laudat̄· n̄ vulgi impiorum. Vn̄ ſi adhuc hominibus placerē. chriſti ſeruus nō eſſem

¶ Gratia bona. Quia a bono ꝓ bonis laudat̄ opibꝰ q̄s. imo ꝓ collatis ei donis meritorum glorificat̄ pater q̄ in celis eſt

¶ Diues ⁊ pau. Neq́ʒ diuitē ꝓpter diuitias honora. neq́ʒ pro inopia

paupem deſpice.qꝛ opus ſunt diuinū. ⁊ ad imaginē ⁊ ad op⁹ dei facti
Callidus vi. ⁊c. Multi ex principib⁹ crediderūt. ſꝫ ꝓpter phariſeos non confitebant'.ne extra ſinagogā fierent. callidi eñ videbant malū pſe-
cutōnis. ⁊ abſcōdebāt fidē pietatꝭ. quā parū-
per ꝯceperant. Innocentes vero apl'i ꝑtrā-
ſierunt itinere ꝓfeſſionis quo ceperant. ⁊ afflicti ſunt verbere ⁊ vincalis. carcere ⁊ ipa morte. Utroꝝqꝫ aūt exemplum vſqꝫ nunc et in certamine fidei. ⁊ in cōmunibus ꝯſequuntur actibus.

Finis mo. ⁊c. Quia nimirū pfectio virtutum eſt ad hunc ſtatum animi conſcendere. quo gratiā conditoris. vel in modico timeāmus offendere. nihil eius memorię ꝑponentes. quę et alibi vocat' pfecta caritas. quę foras mittit timorem ſeruilem ſcꝫ et incipientem. quo metuit quiſqꝫ ne penis forte mereatur ſubigi. Diuitię et gloria et vita. finis modeſtię timor domini gloria ⁊ vita. quia pfectio virtutū eſt in hac vita. vt caſte timeamus deum. finis virtutum in futuro: vt diuitias promiſſę hereditatis regni cęleſtis gloriam et vitaꝫ recipiamus eternam.

Prouerbiū ē ⁊c. Quo ſemel eſt imbuta: recens ſeruabit odorem teſta diu. Et greca narrat hiſtoria. alexandrum magnuꝫ et moribus et inceſſu leonidis pedagogi ſui non potuiſſe carere. et vicijs quibus puus infectus fuerat.

Qui ſeminat. Patet quia is qui vl' verbo vel exemplo docet iniquitatem ſuſtinebit vindictam. Sꝫ quia ſequitur. Et virga irę ſuę conſummabitur. illā iniquitatem videtur dicere. quę ex impia mente pagitur. vt latrociniuꝫ. ſeruitō homines ꝓmere. tormentis laniare. morte pimere. bouem viduę pro pignore auferre. cū poſſit vindicare nolle. Talis virga ꝯſumitur. Omēs eñ q̄ acceperint gladium gladio peribunt.

Dicet piger ad bona opa. ad ꝯfitendā fidem quā corde tenet timidus. Non audeo fidē ꝯfiteri ne me pſecutoꝛ puniat vel pimat. timeo ad exercenda virtutū opa in publicū ꝓdire. ne forte me vel antiqui hoſtis aduerſitas grauioꝛ temptet. vel quilibet pueꝛſus derideat. ꝯuicijs ꝯfundat. iniurijs afficiat. aut ſicut alios iuſtos conſumat tormentis.

Callidus videt malū. ⁊ abſcōdit ſe
innocēs ꝑtrāſit ⁊ afflictus eſt dam
† ſ conſtantie honorū opm. ∵ ſ Qui pmanet i ſeculum ſeculi
no Finis †modeſtię ∵timoꝛ domini
ſ in futuro ſ quib⁹ nocęt ꝓximis verbo vel ope. vel quibus in fine feria
diuitię ⁊ gloria ⁊ vita. Arma ⁊ gla
tur a dño. ſ iuſtus
dij in via ſupbi. cuſtos aūt animę
ſ vtriſqꝫ armis. † ſ qua
ſuę longe recedit ab eis. ∵ Prouer
ſi ab infantia virtutibus ſtudere. qꝛ puerbium
bium eſt. adoleſcens iuxta viā ſuā
ſ nō qꝛ ſemꝑ. ſed quia ſepius
etiam cum ſenuerit. nō recedet ab
ſ virtutib⁹. ſ ab lrām patet. † ſ i dei iudicō
ea. Diues pauperib⁹ †impat. ⁊ qui
ſ a ꝑdicatoꝛe. ∵ ſ verbum dei. ∵ ſ debitor implendi omnia † ſ magiſtri.
accipit ∵mutuum. †ſeruus eſt †fenerantis Qui ſeminat iniquitatē metet mala. ⁊ virga irę ſuę ꝯſūmabit'.
ſ Quia dixit de impio adiungit ecōtra de pio
Qui pronus eſt ad miſericordiam
ſ venite benedicti patris mei. † ſ non ſolum carnalibus ſed et ſpiritualibus
benedicetur. †de panibus eñ ſuis
ſ eſuriui et dediſtis mihi manducare.
dedit paupi. Uictoriam ⁊ honorē acquiret qui dat munera. animam
ſ de eccia † ſ he
aūt auferet accipientiū. Eijce †hereticū incorrigibilē. ∵ ſ Pacē pſtabit eccleſie
ioꝛem. et ∵exibit cum eo iurgiū. ceſſabuntqꝫ cauſę ⁊ contumelię Qui
ſ Aliter nō et ſi ꝑdicet
diligit cordis mundiciaꝫ. propter
ſ recte ꝑdicationis. † ſ Uos amici mei eſtis ſi feceritis que ego precipio vobis
gratiam labioꝝ ſuoꝝ †habebit ami
ſ chriſtum. ∵ ſ ſugna inſpectō ſ in eccia
cum regem. ∵ Oculi dñi cuſtodiūt
ſ veritatis. ∵ ſ qꝛ nō cuſtodiuntur a domino. † ſ heretica vel q̄libet praua. ſ cum ipo
ſcientiam. ∵ ⁊ ſupplantant' † verba i
auditoꝛe. ſ in animo. † ſ ſi apte hūfacio
iqui. Dicet piger. †leo eſt foris. in
ſ Temptationi reſiſtere non poſſum.
medio plateaꝝ occidendus ſum.
ſ Infernus. ∵ ſ oſcula et verba meretricis. ſ Ire ſi
Fouea profūda ∵os alienę. cui iratus
tus eſt dominus. incidet in eam.
ſ Nolite pueri effici ſenſib⁹. ſꝫ ma.pa.e.; † ſ nō etate. hieremias eni puer prophetat. et daniel
Stulticia colligata eſt i corde †pueri. et ∵virga diſciplinę fugabit eā.
ſ correctio prudentium:
ſ virtutib⁹ detrahēdo ſ ſpū. ∵ ſ Per e⁹ vituperationem
Qui calumniat' paupem ∵vt augeat ∵diuitias ſuas ∵dabit ipe ditiori
† ſ gloriā humane laudis. ∵ ſ quod hꝫ auferet'
ab eo. et habenti dabitur
⁊ egebit. Fili mi inclina aurē tuaꝫ et audi verba ſapiētiū. Appone au
† ſ q̄uis primo aſpera. ſ Super cetera
tem coꝛ ad doctrinam meā. †q̄ pul
dogmata ſ In i
cra erit tibi. cum ſeruaueris eaꝫ in
timo coꝛde tuo. ſ cū. † ſ in predicatōne.
ventre tuo. et redundabit ∵in labijs tuis. vt ſit in domino fiducia tua.
∵ ſ In cogita
Unde ⁊ oſtendi eā tibi hodie ∵Ec
tione locutione operatione exercere eam hoc li
ce deſcripſi eam tibi tripliciter i co
bro docet.
gitationibus ⁊ ſcientia. vt oſtenderem tibi firmitatē et eloquia veritatis reſponderes ex his illis qui miſerunt te. Non facias violentiam
ſ Cuiliber. ſꝫ ꝑcipue chriſto qui paup ꝑ nobiſ
paupi quia paup eſt. neqꝫ cōteras
ſ Tibi derelictus eſt
egenum in porta. qꝛ dñs iudicabit
pauper tu eris pupillo adiutoꝛ.
cauſam eius. ⁊ configet eos q̄ confixerunt animā eius Noli eſſe amicus homini iracundo. neqꝫ ambules cū viro furioſo. ne forte diſcas ſemitas ei⁹. ⁊ ſumas ſcandalū anię
ſ Non canonice impoſitā regiminis curam prohibet ſuſcipere. ſed temere vſurpare
tuę. Noli eſſe cum his q̄ defigunt
ſ fideiuſſoꝛes
manus ſuas. ⁊ q̄ vades ſe offerūt pro debitis. Si eñ non habet vñ reſtituat. q̄d cauſę eſt vt tollas operimentum de cubili tuo. Ne tranſ
ſ fidei ſ ab antiquis ſtatu
grediariſ terminos antiquos quos
tos ſ doctoꝛes ſ ſtre
poſuerūt patres tui Uidiſti viꝝ ve
nuum ſ bono ſ apl'is.
locem in ope ſuo. coꝛam regib⁹ ſta
∵ ſ doctoꝛes ſ in ſiniſtra
bit. nec erit ante ∵ignobiles.

Qui calū. ⁊c. Cōſtat qꝛ rapaces. ⁊ quę paupib⁹ auferūt. et q̄ iuſte videbant' poſſidere ꝑdūt cū i iudicio ꝓ his q̄ geſſerūt penas recipiunt.

Fili mi ⁊c. Huc uſqꝫ titul⁹ pabolaꝝ ſalomōis q̄ ſupraꝑoſit⁹ et quo nouo genere loq̄ꝑbat'. nō ad quē doceat. ſꝫ ſecū ratōcinādo q̄ ibi incipit. fili⁹ ſapiens letificat patrē. hic finit. dabit ipe ditiori ⁊ egebit. Hinc ad prioꝛē modū loq̄ndi reu'tit' vt ad eū quē docet ꝟba faciat. Inclina aurē t. ⁊c. Pulcę initiuꝫ nouę locutōiſ. vt aurē parit' ad audiēdum. ⁊ coꝛ apponere ad intelligendū q̄ ſapiētes loquant' ꝑcipiat

Noli eē a. ⁊c. Generalr' aūt ſic pfecti pueꝛſos ꝑrios nō debēt fugere. qꝛ ſepe illoſ ad bonū trahant. nec ipi ab eis pueꝛtūt'. ita infirmi ſocietatē debēt fugē maloꝝ. ne mala q̄ freq̄nt' aſpiciūt ⁊ corrigere n̄ valēt. incipiāt imitari

Domini ira. ⁊c. Cuilibꝫ ꝑcipue iudeo q̄ cōtra chriſtū ⁊ ei⁹ diſcipulos veſana mēte furebāt. a q̄ꝝ amicicia ꝓhibent' q̄ ſaluari curāt. ne coꝝ vicinia: et ipi pcāt. qd' caſu inde fieri poſſe ꝓbatū eſt.

Noli eſſe cū ⁊c. Noli eſſe cū his q̄ cuꝫ ſint liberi ac ſibi vacātes. defigāt man⁹ i curas ſalutis maloꝝ ſpōdentes ſe rōem ꝓ animab⁹ eoꝝ reddituros. Si eñ ꝓ quo ſpopondiſti. nō habet bona opa quib⁹ te liberū ac ſecuꝝ reddat tuę ſpōſionis. q̄ tibi vtilitas eſt vt ipe in die iudicij ꝓ ei⁹ anima iudiceris. amittaſqꝫ habitū iuſticię quo indutus videbaris

Ne trāſ. ⁊c. Ne tranſgrediaris terminos catholicę fidei q̄s ab initio ſtatuere doctores

Uidiſti vi. ⁊c. Quēcunqꝫ velocē videris in ope ſuo .i. bonū qd' ſuū erat facere ſtrenuū atqꝫ ſolicitum ſcito hunc in iudicio coram apoſtolis. q̄ cum chriſto iudicabunt eſſe ſtaturū. quia eoꝝ iuſſa ſeruauit. neqꝫ i ſiniſtra

cū ignobilib⁹ doctorib⁹ quoꝝ cauit errorē eſſe ponēdū. ¶ Ca. XXIII.
¶ Quū ſederis ꝛc. Al. Legendum eſt· qñ ſederis legēdo cū magiſtro · vt pane verbi reficia/ris diligenter intellige que ſcripta ſunt. et diſcretionem ſacre lectionis in tua locutiōe cōſerua ſi tamē talis es et tantū eruditus ꝙ ī poteſtate habes animaꝫ tuam. Guttur nāqꝫ ꝓ locutione poſuit quia in gutture vox· cultrū pro diſcretione q2 eo ſecamus· Sedens ergo vt comedat· cultrū ī gutture ſtatuit· qñ is qui diuina eloquia ſedulus meditatᷣ· diſcreta et ore illa verba depromit· nec alia ſepiuſ in ligua ꝙ̄ celeſtis oraculi volutat v̄ba · hoc aūt eius eſt facere ꝙ in poteſtate habꝫ animā ſuā. i. nobilē ſapientis animi ſtatū· inᷣ erroreſ fallentiū elegit. Unde hū ſubiūgit· Ne deſideres de cibis eius

¶ Ca. XXIII

Quando ſede/
ſ legendo
ris vt comedas cum principe· diligenter attende que ſunt
ſ ſcripta ſ diſcere
poſita ante faciem tuā· ꝛ ſtatue cul
tionē· † ſ locutione
truꝫ in† gutture tuo· ſi tñ habes in
ſ i. non deprauatam errore.
poteſtate animā tuam. Ne deſide
ſ ſermonibus
res de cibis eius· in quo eſt panis
ſ vltra modum
mendacij. Noli laborare vt diteriſ
ſed prudentie tue pone modū· Ne
ſ mētis † ſ diuinitatis ꝑſcrutādaſ
erigas oculos tuos ad †opes quaſ
ſ penetrare· † ſ quia celeſtibus
non potes habere. q2 †faciunt ſibi
tantum ciuibus patent
pennas quaſi aquile ꝛ volabunt i
ſ panē ſcripture
celum. Ne comedas cum homine
ſ heretico
inuido· et ne deſideres cibos eius
quoniā in ſimilitudinem arioli et
ſ quia vt vult diuinat· † ſ interpretatᷣ·
coniectoris †extimat qd ignorat·
ſ Age ꝙ doceo ſ diſce † ſ i his ꝙ docet
Comede et bibe dicet tibi· ꝛ †mens
† ſ ꝑuerſam doctrinā quā didiceras.
eius non eſt tecū† Cibos quos co/
† ſ ꝑ penitentiā vel eternā penā· † ſ quib⁹ eis
mederas †euomes. ꝛ perdes †pul/
humiliter fauiſti ſ quoqꝫ
cros tuos ſermones. In auribus
inſipientium ne loquaris· quia deſpicient doctrinā eloquij tui. Ne
ſ ſpū ſ fidei
attingas paruulorū terminos· et
ſ ꝗs ſacrilegiū eſt rem paupꝫ nō dare pauperib⁹
† ſ inquietando ſ chri
agrum pupilloꝝ ne †introeas Pro
ſtus † ſ Felices artes ſi de il
pinquus enī illoꝝ fortis eſt· ꝛ †ipe
lis ſoli artifices iudicarent
iudicabit cōtra te cauſam illorum·
ſ perſcrutando
Ingrediatᷣ ad doctrinā cor tuū· et
ſ audiendo ſ Qui
aures tue ad verba ſcientie. Noli
parcit virgis odit filium
ſubtrahere a puero diſciplinam· ſi
enī ꝑcuſſeris eum virga· non mo/

¶ Ne deſi. de cibis. ei⁹ ꝛc. Hoc eſt ne deſideres ei⁹ auſcultare ſermonib⁹· ꝙ dulcedine mendacij auditores fallit.
¶ Pone modū. De ꝙ ſupra. Ne tranſgrediaris terminos antiquos ꝙs poſu. pa. ſcꝫ terminos fidei ꝛ veritatis date a patrib⁹
¶ Ne come. ꝛc. id eſt. ne de ſcripturis cum heretico loquariſ qui inuidet humane ſaluti· mallens decipere ꝙ̄ corrigi· qm̄ ſic ariolus ꝛ ꝯiectator ſomniorum eſtimat ꝙ ignorat· ita heretic⁹ ꝙ non intelligit in ſcripturis vt libet interꝑtatur
¶ Comede ꝛc. Se curus īquit diſce ꝙ dico et age que doceo · cum in his que docet ipſe fidem certam non habeat· ſciens ſe finxiſſe que docet.
¶ Cibos ꝛc. Senſus ꝑuerſos quos ab heretic didiceras· neceſſe eſt vt vel ꝑ penitentiam corrigend⁹ deſeras· vel pro his poſt mortem penas ſuſtineas· perdaſqꝫ ſermones confeſſionis quibus eis pꝛedicantibus humiliter fauendum eſſe putaueras
¶ In aurib⁹ ꝛc. Nolite ſanctum dare canibus neqꝫ mit. mar. in. por. ſicut ammonuit ne hereticoꝝ doctrinis auſcultares· ita nunc ne amore vane glorie ſeductus immundis hominib⁹ paſſim archana veritatis igeras.
¶ Ne attin. ꝛc. Propinquū ꝑuulorum et pupilloꝝ dominum appel/laſ· quia cum eſſet in carne· pauꝑm magis ꝙ̄ diuitum ꝯſors fieri dignatᷣ eſt. Alioquin idem dominus eſt omniū diues in omnes qui inuocāt illum

rietur. Tu virga ꝑcuties eum· ꝛ animam eius de inferno liberabis Fili mi ſi ſapiēs fuerit anim⁹ tu⁹· gaudebit tecum cor meū · et exultabūt
ſ Caro rationi ſubdita·
renes mei. cum locuta fuerint re/
ſ vel mea
ctum labia tua. Nō emuletᷣ cor tuum peccatores · ſed in timore dñi
ſ omni tꝑe ſ beatitudis
eſto tota die · quia habebis ſpem i
ſ hui⁹ vite ſ corona vite
nouiſſimo· ꝛ ꝓſtolatio tua nō auferetur.
ſ audiendo
Audi fili mi ꝛ eſto ſapiens· ꝛ
ſ veritatis.
dirige in via animū tuū· Noli eſſe in conuiuijs potatoꝝ. nec i comeſſationibus coꝝ qui carnes ad veſcendum cōferunt. quia vacantes
ſ vl dantes ſ vl cō
potibus ꝛ vocantes ſimbola abſu
ſumentur
menᷣ. ꝛ veſtietᷣ pannis dormitatō
ſ vt ſupra ſ aqua et ſpū
Audi patrē tuū qui genuit te· ꝛ ne
ſ in tribulatōe· † ſ eccleſia.
contēnas cum ſenuerit †mater tua.
ſ dñi ſ pcio corpis· † ſ gratis accepiſtis
Ueritatē eme. ꝛ noli †vendere ſapi
gratis date.
entiam ꝛ doctrinam ꝛ intelligentiam Exultat gaudio pater iuſti. qui
ſ de tu
ſapientē genuit: letabitᷣ in eo. Gau
is operibus† ſ de⁹ ſ eccleſia.
deat †pater tuus ꝛ mater tua· et ex/
ſ Sacerdos qui te baptiſauit qui te eru
ultet qui genuit te · Prebe fili mi
diuit a paruulo ſ interiores ſ vite.
cor tuuꝫ mihi· ꝛ oculi tui vias me
ſ Infernus
as cuſtodiant Fouea enī profūda
ſ heretic⁹ ſ idem·
eſt meretrix· ꝛ puteus anguſt⁹ aliena Inſidiatur in via quaſi latro· ꝛ
ſ vl inuiderit vl inuenerit.
quos incautos viderit interficiet
ſ eternū· † ſ qui exemplū alijs vel dyabolus
† ſ diſcordie.
Cui ve †cui⁹ patris ve. cui †rixe. cui
ſ viciorum
fouee· cui ſine cauſa vulnera. cui

Poſſumus ꝑ pupillos et paruulos illos accipere· de quib⁹ dicitur. Uidete ne contēnatis vnum de puſillis iſtis qui in me credunt· Dico enī vobiſ quia angeli coꝝ in celis ſemꝑ vident faciēꝫ patris mei qui in celis eſt. Quoꝝ agros et terminos qui attigerit. i. qui conuerſatōnē coꝝ bonam inquietādo leſerit· iudicium domini non euadit.
¶ Nō emu. ꝛc. Si tota die. id eſt. ſi toto tempe huius vite ꝛ exempla peccatoꝝ vitaueris· et dñm timueris· habebis ſpem beate retributionis ī nouiſſimo. i. in huius vite fine. Unde in apocalipſi. Eſto fidelis vſqꝫ ad mortem· ꝛ dabo tibi coronam vite.
¶ Noli eē i cō. ꝛc. Carnes ad veſcenduꝫ conferre· eſt in collocutione derogatiōis vicaſſim vicia primoruꝫ dicere· de quorum pena mox ſubditᷣ· q2 vacantes potibus ꝛc.
¶ Simbolum collatio· vel ſermonū vt in conſilio· vel pecuniaꝝ vt ī pꝛeſenti loco Potib⁹ ꝙ vacant · qui de opprobrio aliene vite ſe inebriant· Simboluꝫ date· eſt ſic in confabulatione verba cōferre ſicut pro parte cꝰ qꝫ cibos ad veſcendā. Sꝫ vacantes potibus et dantes ſimbola cōſumentᷣ· quia omnis detractor eradicabitᷣ Ueſtietur aūt pannis dormitatio· q2 deſpectū ꝛ inopem a cunctis bonis opibus mors ſua inueniet· quē hic aliene vite exquirēdo crimina detractōnis ſue langor occupauit.
¶ Cui ve ꝛc. Querit diſputādo qb⁹ ſcelerib⁹ maxia pena ſernetur· et rñdet rōciuādo· q2 his ꝙ ꝑ ebrietatem deuoluuntᷣ ad luxuriam. Cui inquit ve cuius patris ve. Ue eternū interitū dicit. Unde Ue homini illi ꝑ quē ſcandalū venit· Pater eius cui ve · hō a quo mali exempla ꝑcepit· vl dyabolus qui ſuggeſtionē īfudit· de quo iudeis Uos ex patre dyabolo eſtis. Cui rixe. cui fo· Rixe· q2 ꝯcordiā nō ſeruat · quem ebrietas ſenſus impotentē reddit Fouee. q2 paſſim in uolutabro omnium vicioꝝ cadere nō trepidat· qui inter bonū et malū quaſi inſan⁹ diſcernere

ignorat·⁊ ſepiſſime foueam incidit·de qua. Fouea em̄ ꝓfunda eſt·⁊ mere/
trix ⁊c. Cui ſine cauſa vulnera·quia multi nimis poti·vulnera ꝑ timorem
acceperunt·que nulla ferri cauſa ꝑtulerunt. Cui ſuffoſſio oculoꝝ quia im/
moderatus hauſtꝰ vi
ni·⁊ exterioris ⁊ interi
oris viſus ingerit ceci/
tatem.

Nōne his. Nō
vetat bibere vinum
ad neceſſitatem·ſ; mo/
rari extra tempꝰ ⁊ vti/
litatem in vino·⁊ cxa
cuandis certare calici/
bus. Unde yſaias.
Ue qui potētes eſtis
ad bibendū̄ vinum·⁊
viri fortes ad miſcēdā
ebrietatem

Oculi tui ⁊c.
Pene naturale viciū
eſt·poſt vina in corde
mulierem concupiſce/
re comitante etiaꝫ tur
pitudine verborum

Et eris ſi·dor.
⁊c. In mari dormiūt
qui in huiꝰ mundi tē/
ptationib; poſiti·ꝑui/
dere irruentium vicio
ruꝫ quaſi cumulos vn
darum negligūt·et qͥ
ſopitꝰ gubernator da/
num amittunt·qn̄do
mens ad regendā na/
uem corporis:ſtudiuꝫ
ſolicitudinis ꝑdit.

Uerberauerūt
Uox ꝑcuſſi ⁊ dormiē
tis. Mens em̄ a cura
ſolicitudinis dormiēs
verberatur ⁊ nō dolet
quia imminētia mala
non ꝓſpicit·Sic nec q̄
ꝑpetrauerit agnoſcit·
trahit et non ſentit·qꝛ
ꝑ illecebras vicioꝝ du
cit·nec tn̄ ad ſui cuſto/
diam ſuſcitat. Uigi/
lare optat vt rurſū vi
na reperiat. Quāuis
em̄ ſomno torporis ꝑſ
ſus ſe non cuſtodiat.
vigilare tn̄ ad curas
ſeculi nitit·vt ſemper
voluptatibꝰ debriet.

Ca XXIIII.

Ne emu. ⁊c.
Ne deſideres imitari
quos predictis viciis
videris implicari·ſed
ſapientie opam dare
curato. Unde ſubdit
Sapientia edificabit
domus

ſuffoſſio oculoꝝ? Nonne his qui
ſ vltra neceſſitatē
cōmorant in vino·⁊ ſtudent calici
bus epotandis? Ne intueris vinū
quādo flaueſcit cum ſplenduerit i
vitro color eius. Ingredit blande
ſed in nouiſſimo mordebit vt colu
ber·⁊ ſicut regulus venena diffū/
ſ ad cōcupiſcendū† ſ mſeres
det. Oculi tui videbunt† extraneas
ſ res contumelioſa·ebrietas
⁊ cor tuū loquet ꝑuerſa· Et eris ſi
ſ mundi tempeſtatibus.
cut dormiēs in medio mari·⁊ qua
ſ ſine cura ſ corpis· ſ mēs·† ſ ſolicitudinis
ſi ſopitꝰ gubernator amiſſo† clauo·
ſtudio ſ demones
⁊ dices. Uerberauerūt me ſed nō
ſ ignoraui· ſ ꝑ vicia
dolui·traxerunt me ⁊ ego non ſen
ſ ad curas ſeculi ſ vo
ſi. Quando euigilabo et rurſus vi
luptates
na reperiam.

Ca. XXIIII.

Ne emuleris vi
ſ ꝑdictos
ros malos·nec deſide/
res eſſe cum eis: quia rapinas me
ditat mēs eoꝝ. ⁊ fraudes labia eo
ſ que eſt chriſtus.
rum loquunt· Sapientia edifica/
ſ eccleſia.
bitur domus·⁊ prudētia robora/
ſ ſapie· ſ donariis virtutū:
† ſ corda iuſtorum
bitur In doctrina replebunt† cella
ſ et in eis
ria. vniuerſa ſubſtātia ꝑcioſa et
pulcerrima Uir ſapiens fortis eſt·
⁊ vir doctus robuſtus ⁊ validus·
quia cum diſpoſitōe initur bellum
⁊ erit ſalus vbi multa ꝯſilia ſunt.

Uir ſapiēs ⁊c. Non omnis fortis ſapiens·ſed econuerſo. quia et ſi
corpore debilis eſt·ſi aſſit ſapientia. omnia fortis aduerſarij·id eſt·dyabo
li certamina vincit

Excelſa ⁊c. Non poteſt ſtultus ad ſapientiā aſcendere·quia in infi/
mis vicioꝝ iacet·qui et ſi in preſenti ſe aliquid ſape putat·in porta. id eſt.
in exitu huius vite nihil fuiſſe inueniet·

Qui cogitat ⁊c. Aperit quē ſtultum dicat·non ingenio tardum·ſ;
et qui vel cogitando peccat.

Si deſpera. ⁊c. Nihil execrabiliꝰ deſperatōe·quā q̄ habuerit. ⁊ i ge
neralibus huiꝰ vite laborib;·ſ; qꝺ peius ē i fidei certamie ꝯſtantiā ꝑdit

Erue cos ⁊c. Erue eos q̄ ab hereticis decipiunt·rectā fidē p̄dicādo
libera eos qui a male viuētib; catholicis trahunt ad interitū exēplo bo/
noꝝ opm inſtruendo.
Sꝫ ⁊ ſi quos i certa/
mine ꝑſecutōis lapſos
vl lapſuros iſpexeris
ad vitā exhortādo re/
ſtaura· ſi quos fame·
ſi algore periturōs victu
veſte recrea

Comde fi. ⁊c.
Melli ⁊ fauo cōpat
doctrinā ſapie Quia
ſic illa ceteris cibis·ita
hec doctrinis ꝑcellit
ceteris Mel aūt qꝺ in
ꝓmptu ē moralē litere
ſupficiē notat·fauus
vbi mel in cera allego
riā. vbi ablato velaīe
litere·ſpūalis ſuauitas
labore aliquo et mora
ꝑcipitur.

Ne inſidi. ⁊c. Ne
gras occaſionē·ꝑ quā
deroges homini iuſto
ille em̄ ſi ceciderit cito
reſurget·nec iterat ma
lū. Impij ꝟo ſic corru
unt vt nō reſurgant.
Uñ ſubiūgit. Septi/
es cadet iuſtꝰ i die·⁊ re
ſur·impij ꝟo ⁊c

Septies ⁊c In
ſtus dr̄ ⁊ cadere. i. pec/
care memorat·qꝛ de le
uib; peccatis agit·ſine
qb; hec vita nō ducit
ꝑ ignorantiā em̄ l ob/
liuionē·vl ſubreptōꝫ·
ꝑ neceſſitatē·vl fragili
tatē carnis·ſingul die
bus vl inuiti vl volen/
tes freqūt peccamus·⁊
tn̄ reſurgit iuſtꝰ qꝛ iu/
ſtus eſt. nec eiꝰ iuſticie
humana ꝓiudicat fragi
litas·vn̄ cū de iuſto lo
quat·nō addit in ma/
lū·qꝛ ⁊ ſi malū ē qꝛ ca/
dūt·ne herēat i malo
citiꝰ reſurgūt. At ꝯtra
Impij autē corruūt in
malū·qꝛ cū ceciderit·l
qꝺ grauꝰ eſt corruerit
id ē criminalit peccaue
rint·ſic peccato aſſenti
unt vt non peniteant

Cum ceci. ⁊c.
Supra iuſto inſidias
vetuit. nūc āt vt te red
dat ꝑfectū in omnib;
inimicis etiā ſi pecca/
uerint·aut quid aduerſi incurrerint inſultare prohibet·ne forte ſi miſeran/
te domino ad penitentiam redierint·et tibi amici fideles fuerit. erubeſcas
quia aliqn̄ illos deſpexeris. quos diuina grā ad vitam ſeruauerat. ſ; q̄tū
potes iacentibus condole. ⁊ vt reſurgāt inua. et ſi effectus conatum ſequi/
tur. gaudebis de ſanato quem egrotum dolueras. Si non. beniuolentie
tamen fructu non carebis ante deum. Uel ita. Non gaudebis de caſu in/
imici tui·ne forte dominus ſuperbiam tuam. que illi abſq; dubio diſpli/
cet. hoc ordine illum deijciens humiliet. ne te cadente in peccato: ille reſipi
ſcens ſanetur.

ſ Alta et remota ob ſupbiam.
Excelſa ſtulto ſapientia·in porta ñ
aperiet os ſuuꝫ. Qui cogitat mala
facere· ſtultꝰ vocabit Cogitatō ſtul
ti·peccatum eſt·⁊ abominatō ho/
minū detractor. Si deſperaueris
in die lapſus anguſtie·imminuet
† ſ Eos hn̄ docēdo· ſ ab hereticis
fortitudo tua† Erue eos q̄ ducunt
ſ vel in certamine ꝑſecutionis
ad mortem·⁊ qui trahūtur ad inte
lapſuros vel fame ꝑituros recrea ſ Noli diſ
ritum liberare ne ceſſes. Si dixe/
ſimulare.
ris vires non ſuppetūt·qui inſpe/
ſ quem
ctor eſt cordis ipe intelligit·et ſer/
timere debes.
uatorem anime tue nihil fallit·red
ſ omni ita et tibi·
detq; homini iuxta opa ſua Come
ſ doctrinam ſapientie
de fili mi mel quia bonū eſt· et fa/
uum dulciſſimū gutturi tuo. Sic
⁊ doctrina ſapiētie anime tue·quā
cum inueneris·habebis in nouiſſi
mis ſpem. ⁊ ſpes tua nō ꝑibit Ne i
ſidieris ⁊ queras impietatem i do
mo iuſti·neq; vaſtes requiē eius.
ſ Als· Septies enim in die cadet iuſtus
Septies. em̄ cadet iuſtus ⁊ reſur/
get·impij aūt corruent in malum.
Cū ceciderit inimicus tuꝰ ne gau/
deas· ⁊ in ruina eiꝰ ne exultet cor
tuū·ne forte videat dn̄s ⁊ diſplice
ſ te cadente i peccatū·
at ei·et auferat ab eo iram ſuā. Ne
cōtendas cum peſſimis·ne emule
ris impios·qm̄ nō habent futuro/
rum ſpem mali· ⁊ lucerna impioꝝ

Time dñm ⁊c̃. Poteſt ꝑ dñm et regẽ pater et fili⁹ intelligi .q̃ codeꝫ diuinitatis honore colẽdi ſunt. Qui eñ nõ honorificat filiũ·nõ honorificat patrẽ q̃ miſit illũ ⁊c̃. cũ detrac. ñ ꝯmiſcearis. cũ ill'.ſ·q̃ dicẽtes ſe deũ patrem noſſe·filiũ dei in carne apparentẽ noluerũt recipe.qm̃ repente conſurget pdi.c.⁊rui. vtriuſqꝫ q̃s nouit. Vtriuſqꝫ.⁊ detrahẽtis·⁊ ei fauentis· derogantiuꝫ chriſto .pn cipum ⁊ decepti ab eiſ populi.⁊lacerantium fidẽ hereſiarcharũ· et anſultantiuꝫ illis auditorum.

Hec quoqꝫ ⁊c̃. Qñ reprobus q̃s repentino interitu rapiat' a ſeculo. Vel hec q̃ qꝫ ſapientib⁹ ſunt obſeruanda·q̃ et docui·ne detractorib⁹ ꝯmiſceantur·quia hoc ſpecialiter vicio pditat' totum pene genus hũanum. Unde aug⁹. in menſa ſua. Quiſquis amat dictis abſentuꝫ carpe vitam· Hãc mẽſam indignam nouerit eſſe ſibi

Alia tranſlatio ap tius. Hec nobis·ſubaudi ignorata ſunt·ſapientiã agnoſcentib⁹· Q̃s ſequentiũ poteſt eſſe principiũ. Cognoſcere pſonã in iudicio. ⁊c̃. Supra regẽ timere docuit·et nunc pſonam in iudicio cognoſcere vetat. Unde colligitur·quia ita principibus oportet ſeruire vt eoꝝ reuerentia vel timore nunqꝫ a via veritatis recedatur.

Labia de. ⁊c̃ Oſculũ pacis ⁊amoris ſignum eſt. Qui ergo recte reſpondet·labia deoſcu. quia quicunqꝫ neglecta acceptione pſonarum·ſola v̾ba iuſticie ſequitur·inſipientib⁹ forte grauis videt' et auſterus· Multos tñ cum quib⁹ pacẽ habeat· multos prudẽtes qui ſua v̾ba cũ amore ꝯplectant' inueniet·et eoſdẽ qui ſepe aduerſabant' i medius conuerſos

Prepara fo. ⁊c̃ Prepato ope:agrum diligenter exercere.eſt cunſtis iiquitatis ſentibus.actionẽ noſtraꝫ

ſ Que ſunt dei deo.

extinguetur. Time dominũ fili mi

ſ Que ſunt ceſaris ceſari

⁊ regem · ⁊ cum detractoribus nõ

cõmiſcearis· qm̃ repente cõſurget

perditio eoꝝ · ⁊ ruinã vtriuſqꝫ q̃s

ſ ſubaudi ignorata ſũt.

nouit · Hec quoqꝫ ſapientib⁹ . Cognoſcere pſonã in iudicio · non eſt bonũ. Qui dicunt impio iuſt⁹ es · maledicent eis populi · ⁊ deteſtabunt' eos tribus. Qui arguũt laudabuntur·⁊ ſup eos veniet benedictio. Labia deoſculabit'· qui recta verba reſpondet. Prepara foris opus tuum·et diligenter exerce agrum tuũ·⁊ poſtea edifices domum tuã. Ne ſis teſtis fruſtra con

ſ nõ foueas i peccatis

tra primũ tuũ·nec lactes quẽqꝫ la

ſ malũ p malo nõ reddas

bijs tuis· Ne dicas quomõ fecit mihi ſic faciam ei·⁊ reddã vnicui

ſ Quia repro

qꝫ ſcd̃m opus ſuum . Per agrum

bi pdicta facere negligunt·recte ſubiungit·per

hominis pigri tranſiui·⁊ ꝑ vineaꝫ

agrum hominis pi.trã·

ſtulti viri. Et ecce totũ repleuerãt vrtice·operuerant ſupficiem eius ſpine·et maceria lapidũ deſtructa erat· Q̃d cum vidiſſem poſui i corde meo· ⁊ exemplo didici diſciplinam Uſqꝫquo piger dormis? vſqꝫ quo de ſomno conſurges? Paruꝫ inqꝫ dormies·modicũ dormitabiſ Paruillũ manus ꝯſeres vt quieſcas·⁊ veniet tibi quaſi curſor egeſtas tua·⁊ mẽdicitas tua quaſi vir armatus.

ad frugem retributionis excolere·et poſt agri exercitium domũ edificare· q̃d plerunqꝫ ex bonis opib⁹ diſcimus·q̃ntam vite mundiciã ⁊ in cogitatõe conſtruamus· Ille eñ exterius domũ edificat · qui primũ agrum corporis a ſpinis viciorum purgat ne ſi deſiderioꝝ ſentes in carnis agro proficiant intus tota virtutũ fabrica fame boni creſcente deſtruatur.

Per agrũ ho. Per agrũ vineãqꝫ pigri ac ſtulti tranſire . eſt cuiuſlibet vitam iſpicere negligẽtis·quã vrtice vel ſpine replent.quia in corde negligentiũ prurientia terrena deſideria ⁊ punctiones pullulant vicioꝝ. Uñ In deſiderijs eſt omnis ocioſus. Et maceria lapidũ in vinea vel agro viri ſtulti deſtructa iacet·cum incepta virtutũ munimina· vel improbitate hominũ decept⁹· vel dyaboli pſuaſione quiſqꝫ negligens pdit. Ca·XXV

De quoqꝫ parabole ⁊c̃. Hinc nouo ordine loq̃ incipit· ⁊ vt non ad audientẽ·ſ̃ ſcõ q̃d ꝓ veritatis habeat ptractet·in q̃b⁹ tñ q̃ſqꝫ q̃d cauere:q̃d appetere debeat agnoſcat Quas q̃dem pabolas viri ezechie tranſtuliſſe dicũt' q: forſitan vſqꝫ ad eũ diſpſe habebãt' a pliribuſ:put ex ore ſalomonis ſemel dictas rapuerant.ſ̃ p ei⁹ induſtriaꝫ collecte:huic libello inſerte ſunt. Notanduꝫ q: in his pabolis multo pl'a ſunt allegorica. q̃ꝫ in ceteris.ex collatõne reꝫ.ſ.q̃ figuris apte videntur

Gloria dei Gloria dñi in carne apparẽtis·ẽ hũanitatis magis q̃ꝫ diuinitatis naturã mortaliuꝫ oculis oñdere·⁊ ſe pon⁹ miraculis ⁊ miſticis locutõnib⁹ q̃ꝫ aptis verbum dei·i.filiũ fateri . Uñ ſe magis filiũ hoĩs q̃ꝫ filiũ dei appellat

Inueſtiga ſer. Sermonẽ q̃ ſe deũ q̃ꝫ ius obſcure ſignificat vt illud. Ego ⁊ pater vnũ ſum⁹·⁊ hmõi De niqꝫ celãs diuinitateꝫ ⁊ ptendẽſ hũaitatẽ ait Quẽ dicũt hoĩes eẽ filiũ hoĩs. Cui petrus inueſtigato ſermõe· Tu es chriſt⁹ fi.d.vi. Qui nõ pũa inueſtigatõis gr̃am meruit· nã ilico audiuit. Beat⁹ es ſymon bariona·q: ca.e. ſan. ⁊c̃.

Celũ ſurſũ ⁊c̃. Sicut altitudo celi·⁊ pfunditas terre ab hominib⁹ ſciri non põt· ita ſciẽtia apſoꝝ et pphetaꝝ q̃ archana diuinitatis ſpũ reuelãte cognouerũt·noſtrã fragilitatẽ tranſcendit.

Auſer im. ⁊c̃. Auſer impietatẽ pſequẽdi chriſtianos de animo ſauli vel hmõi et cũ chriſtũ pdicare ceperint· firmabit' iuſticia · cathedra doctrine coꝝ·quã prius ad ruinam ſua ipellebat ipietas cũ iuſticie dei repugnãtes ſuã volebãt ſtatuere·

Hec quoqꝫ parabole ſalomonis · quas tranſtulerunt viri ezechie regis iu

ſ in carne apparẽtis ſ deitatis.

da . Gloria dei eſt celare verbuꝫ·et

ſ apſoꝝ ſ pſcrutari

gloria regũ inueſtigare ſermonem· Celum ſurſum ⁊ terra deorſum · et

ſ apoſtoloꝝ ſ ſcia apoſtoloꝝ noſtrã fragilitatem tranſcendit † ſ ſupficiẽ litere .

cor regum inſcrutabile Auſer rubi

ſ ſacro eloquio ſ de ſubtilitate litere et figuralium ceremoniarũ.

ginem de argento . et egredietur

ſ ſpũalia miſteria

vas puriſſimũ. Auſer impietatẽ de vultu regis · et firmabitur iuſticia thronus eius. Ne glorioſus appareas coram rege·et in loco magnorum ne ſteteris. Melius eſt eñ vt dicat' tibi·aſcende huc.q̃ꝫ vt humilieris coram principe· Que viderunt oculi tui ne pferas i iurgio ci

ſ Si peccauerit i te fra·t.cor·e. inter te et ipſum ſolum .

to.ne poſtea emendare nõ poſſis . cum dehoneſtaueris amicũ tuum Cauſam tuã tracta cũ amico tuo.⁊ ſecretũ extraneo ne reueles .ne forte inſultet tibi cum audierit. ⁊ exprobrare ñ ceſſet . Grã ⁊ amicicia liberãt.quas tibi ſerua.ne exprobrabiliſ

Auſer ipietatẽ ⁊c̃ Qui pſunt popul'ſi volũt firmũ eẽ ſoliũ ſuũ ſp hilaritate ⁊ grã vultos pleos exhibeãt ne p arrogãtiã rigidi plebiſ odiũ icurrãt

Ne glorioſus. Sic ſupi⁹ plãtũ·nũc ſubditũ monet .illã vt hilarem vultũ oñdat ſubiectis·hũc ne in ꝯſpectu maioꝝ arrogãs appareat.ſed in mediocri poſit⁹ loco:ſupius euocari mereat'. Uñ Cũ inuitat⁹ fu.ad nup. re.in no.lo. Põt in rege ⁊ principe dñs intelligi.i cui⁹ ꝯſpectu nos ſp humiliari neceſſe ẽ. Uñ. Humiliami ſub po.ma.d.vt ex·vos i tem. viſitatõis.

Mala au. ⁊c. Sacra eloquia lectis ꝯpantur· quia requiem parant audientibus· argenteis· quia ſplendida fulgent virtutibus patꝝ· Unde Eloquia domini elo. ca. ar. ig. ex. Lectoꝝ ornatui mala ſupaddit aurea. qui diuina eloquia ſpiritualibus ſenſib⁹ ⁊ miſterijs plena exponendo demonſtrat. Senſus eñ mala vocant᷑· quia de arbore vite· id eſt· dei ſapientia ſunt orti· aurea. qꝛ noticiã amoremq̨ perpetueq̨ claritatis mẽtibus infundunt Mala ergo aurea in lectis argenteis· qui lo. ver. in tpe ſuo· quia q̃ verbum dei oportune nouit iuxta audientium capacitatẽ predicare· modo exempla ac dicta patꝝ ꝑ quorũ cuſtodiam ad requiẽ ꝑuenit᷑ eternam· iuxta literam replicat· modo ſuauiores in his ſenſuum ſpũalium fructus quibus pia audientiũ deſideria paſcat· remoto litere velamine pandit

Inauris au. ⁊c. Recte humilis auditor inauri auree ꝯpatur· quia dum libẽter increpanti ac docenti aurem accõmodat· iã ſe ad ꝑcipiendã claritatẽ ſapientie celeſtis pręꝑat· iam ſupne lucis viſioni appropiat Magiſter erudit⁹ margarito fulgenti· quia dum emendationem morum· dum ſupnoꝝ ſcientiam pie querẽtibus aperit. quaſi aureo ornatui maiorẽ inſuper gratioremq̨ fulgorem gemme ardentis annectit

Sicut frig⁹ ⁊c. Importunũ videtur tempe meſſis ningere· Nam et p⁹. Quomodo nix eſtate ⁊ pluuie in meſſe· ſic indecens ẽ ſtulti gloria. Sed tñ ĩ feruenti paleſtina. nõ parum delectabile eſt ſi ſubito frigus quomodo in niue ſolet· adueniat· qđ incendia ſolis aliquando refrigeret. ſudorem laborem tergat ardentes tempet anhelitus· cui bene legatus aſſimilatur fidelis qui mentẽ eius qui ſe miſit prudenter agendo repauſat.

fias. Mala aurea in lectis argenteis· qui loquit᷑ verbũ in tẽpe ſuo.
ſ magiſter eruditus
Inauris aurea ⁊ margaritum fulgens· qui arguit ſapientẽ ⁊ aurem obedientẽ. Sicut frigus niuis in
ſ Rec pdicatõis inter feruores pſequentium.
† ſ meſſis quidẽ mul. o. pau. ‡ ſ pdicator miſ
die †meſſis· ita ‡ legatus fidelis ei
ſus a deo
q̃ miſit euꝫ· animã illi⁹ requieſcere facit. Nubes ⁊ ventus ⁊ pluuię ñ
‡ ſ ſpẽm ſanctitatis habens ſ virtutem
ſequentes· ‡vir glorioſus ⁊ ꝓmiſ-
negans· † ſ ferendo q̃ ꝑ peccatis irrogant᷑.
ſa non ꝯplens. Patientia †lenieť
ſ dux· ſ hũilis ſatiſfactõ ſ domabit
princeps· ⁊ lingua mollis confrin
ſ contumacię prioris· † ſ paratũ tibi· ſ Dulcedinẽ celeſtis intellect⁹. q̃ apum· id eſt· patrũ officio paratur.
get duriciã †Mel inueniſti· come-
ſ nõ plus ſapę q̃ oportet ſape· † ſ Cito contingeť ‡ ſ vltra vires querendo.
de qđ ſufficit tibi †ne forte ‡ ſatiat⁹
ſ quod bene intellexeras
euomas illud. Subtrahe pedẽ tuum de domo ꝓximi tui· ne qñ ſatiatus oderit te. Iaculum ⁊ gladius et ſagitta acuta· homo qui loquit᷑ contra ꝓximũ ſuũ falſum teſtimonium. Dens putrid⁹ ⁊ pes lapſus qui ſperat ſup infideli in die angu
ſ beat⁹ qui cuſtodit veſtimenta ſua ne nud⁹ appareat·
ſtię· ⁊ amittit palliũ in die frigoris
ſ Ebullit acetũ in nitro· † ſ peruerſa mẽs cor
Acetũ in nitro †qui cantat carmina

Uir glorioſus. Idem videtur. Ne lactes quenq̨ labijs tuis. Sed illud eſt ne ꝓmittendo hominẽ ſuſcipias· et non ꝯplendo decipias. Hoc autẽ ⁊ idem et quod dicit apoſtolus. Habentes ſpeciem pietatis veritatem autẽ eius abnegantes

Mel inueniſti ⁊c. Poteſt ⁊ ſic intelligi quod poſt apte dicit Subtrahe pedem tuũ de domo ꝓximi tui Et ſi eñ cuiuſlibet· vel locutionem. vel viſitationem· melle dulciorem inueneris· melius eſt tñ vt rarius veniẽdo facias eum diligere aduentum tuũ· q̨ vel vna vice tamdiu cum illo maneas· vel totiens ad eum venias· vt faſtidiat

Dens putrid⁹ ⁊c. Hieremias. Maledictus qui ponit ſpem ſuam ĩ homine· et ponit carnem brachiũ ſuum. Qui recte denti putrido et pedi lapſo compatur. quia vnicum hominis bonũ. id eſt. adherere deo· et ponere in deo ſpem ſuã· neſcit iſte· nec vitę ꝑpere cibum· nec ad manſionem poteſt deſiderate ſalutis ꝑtingere· ⁊ amittit pallium in die frigoris· quia ⁊ ſi in ſerenitate vitę pręſentis habitu religiõis videatur indutus· in die iudicij nudus patebit

Acetũ ĩ ni. ⁊c. Nitrum a nitria prouintia: vbi naſci ſolet dicitur· nec multũ a ſalis amoniaci ſpẽ diſtat. Sicut eñ ſalem ĩ litore maris. feruor cõficit ſolis· durãdo ĩ petras aquas marinas. quas vis ventoꝝ· l᷑ maris feruor ad litus ꝓijcit· ita ĩ nitria· vbi eſtate pluuię pluriores tellurẽ infundũt· ardor nimius aquas excoq̇t ĩ petrã ſali l᷑ glaciei ſimillimã ħ nihil gelidi rigoris. nihil ſalſi ſaporis hñtem. q̃ tñ iuxta naturã ſalis in caumate durare. ⁊ nubiloſo aere fluere ac liqueſieri ſolet. Hac indigenę ad lauãdũ vtunt᷑. Unñ Si laueris te nitro. ⁊ multiplicaberis tibi herbã borith. maculata es ĩ iniq̇tate tua. Crepitat aũt in aq̃ q̃ſi calx viua ⁊ deꝑit. ħ aquã lauationi habilẽ reddit

rectione deterior ſuccenditur.
cordi ꝑuerſo Sicut tinea veſtimẽto· ⁊ vermis ligno· ita triſticia viri
ſ de corporalib⁹ et ſpũalib⁹ aliment⁹·
nocet cordi. Si eſurierit inimicus tuus ciba illũ· ſi ſitierit da ei aquã
ſ Ardorem caritatis
bibere. Prunas eñ ꝯgregabis ſuper caput eius· ⁊ dñs reddet tibi. Uentus aquilo diſſipat pluuias. et facies triſtis linguã detrahentẽ
ſ In altitudine virtutum liberum et ſecretuꝫ a ſeculi deſiderijs et vxoris vinculis
Melius eſt ſedere ĩ angulo doma
ſ carnali voluptate· quotidianis
tis· q̃ cũ muliere litigioſa· ⁊ in do
nepharię mulieris contumelijs affici.
mo ꝯmuni. Aqua frigida animę ſitienti· et nunci⁹ bonus de terra lõ-
† ſ os iuſti meditat᷑ ſa. et lin. e. lo. iu· ‡ ſ a dya
ginqua. †Fons ‡turbat⁹ pede ⁊ ve
bolo.
na corrupta: iuſtus cadens coram impio. Sicut qui mel comedit multum et nõ eſt ei bonũ· ſic qui ꝑſcrutator eſt maieſtatiſ opprimet᷑ a gloria. Sicut vrbs patẽs· ⁊ abſq̨ murorum ambitu. ita vir qui non põt in loquẽdo cohibere ſpũm ſuum.

Ca. XXVI.

Quomodo nix in eſtate ⁊ pluuię ĩ meſ-
ſ nõ indoctis honor doctis cõmittat᷑.
ſe· ſic indecens eſt ſtulti gloria.

Prunas. i. ardorẽ caritatis. nõ eñ doceret ſapia vt bona inimico mali cũ faceres. ſit eñ ſepe vt inimicuſ crebris victus hñficijs odij ponat rigorẽ ⁊ calorẽ caritatis mẽti apponat

Uẽtus aquilo. Si hilari vultu audieris detrahentẽ. tu illi das fomitẽ detrahendi. Si ꝟo triſti vt ait quidã diſcit ñ libẽter dicere. qđ didicerit ñ libenter audiri.

Meli⁹ eſt ⁊c. Doma ẽ excelſus ⁊ ſecret⁹ locus. In actib⁹ ci apoſtoloꝝ vbi petr⁹ ad ſuperiora aſcẽdit ad orãdum. ꝑ ſupiorib⁹ ĩ greco doma ſcriptum eſt

Aqua frigi. ⁊c. Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquarũ ita de. a· m. ad te de⁹. Aqua ergo frigida q̃ ſitientis ardorẽ extinguit. ⁊ nunci⁹ qui de lõge noua q̃libet et inopinata gaudia portat. aſſimilãť. qꝛ ⁊ dulcedo diuinę viſionis. animã diu deſiderantẽ ꝯſolať· et ab eſtu tribulatõis liberat. ⁊ q̃tidie angli de terra lõginq̃. i. de ſupna patria deſcendẽtes in mundũ. iuſtos vel inter tẽptatões ſpe celeſtiũ roborãt· vel finito certamine: ad palmã retributõis inducũt

Fõs turbat⁹ ⁊c. Euenit ſepe vt q̃ maiori ꝓditi ſciã fulgebãt. ad vltimũ pl⁹ volẽtes ſapere q̃ fragilitati hũanę ꝯceſſuꝫ ẽ ĩ inſipiẽtię foueã decidãt. Unñ adiũgit. Sic q̃ mel ꝯmedit mul. ⁊c. Dulcedo eñ mell'ſi pl⁹ q̃ dꝫ ſumať. vñ delectať comedẽs necať. Dulcis q̃ꝫ ẽ inq̇ſitõ maieſtatis· ħ qui vltra modũ inq̇rit· ab ei⁹ gl'a opprimiť. qꝛ vt mel ĩmoderate ſumptũ. ꝑſcrutãtis ſenſũ· dũ nõ capit᷑ rũpit. Nõ aũt ħ ſolũ dꝫ q̃ſq̨ ſapiẽs attẽdere. ħ etiã ne ea q̃ recte atq̨ vtilit᷑ ſcire potuit ĩmoderatij ſermõib⁹ inutilia reddat Unñ addit. Sicut vrbs pa. ⁊c

Sicut v. p. Si ei mulꝝ ſilẽtij ñ hꝫ· ꝯꝫ ĩimici iaclis ciuitas mẽtis. ⁊ cũ ſe ꝑ ꝟba ſcẽ emetipaꝫ iacit. aptã ſe aduſario oñdit. quã tãto ille ſine labore ſupat q̃to ⁊ ipa q̃ vicit᷑ ꝯ ſemetipſã ꝑ multiloq̇ũ pugnat Ca XXVI

Quomodo nix ⁊c· Nix eſtate et pluuię ĩ meſſe ꝑſecutões ĩfidelium

tempe ꝑdicatōis· que dum forte graniores ī ſiſtunt· ⁊ calorē in mul tis impediunt dilectō nis· ⁊ fruges bone ope rationis fedant· qui bus gloria ſtulti ꝯpatꝛ quia ſi indocto cathe dra docendi tribuitꝛ: eque ꝑ hoc eccleſia vt infidelium ꝑſecutione leditur· qꝺ arriane tē peſtatis calamitas ꝓ bauit.

¶ Nam ſicut a· ⁊c. Uerba compat aui bus· quia ꝑ aera trāſ uolant ab ore loquen tis ad audientem· ſed onis ſepe reſidet: vbi vtilitas aut neceſſitas non eſt. Uerba autē non diſperſa in uentū euaneſcunt· ſꝫ cuncta ī autorem reuertuntꝛ· et vel bene prolata· iu uant loquentē. vl' ma le grauant· ita vt pro omni ocioſo verbo ra tōnē in die iudicij red dere cogamur. Quā to magis aūt maledi cta non que maligne ī inſontem iaculantur. ſed et illa que negligē ter paſſim in quoſlibꝫ proferuntꝛ· non alium ſed ipſum maledicum opprimunt. Maledi ci eñ regnum dei non poſſidebunt. Nō aūt ſine cauſa addit· Ma ledictum fruſtra ꝓlatū Eſt eñ maledictū iuꝫ diuinam iuſticiam· vt pecunia tua tecū ſit ī ꝑditōne· ⁊ anathema ta eccleſie· de quibus Quecunqꝫ ligaue· ſup ter· l· e. ⁊ inc elis.

¶ Ne reſpōdeas ⁊c. Reſpōde ſtulto iuꝫ ſtulticiā ſuam ⁊c. Nō ſunt contraria· vtrūqꝫ eñ pro tempe ⁊ perſo narum diuerſitate cō cordat· dum ⁊ ſtultus contemnit· quia nō re cipit ſapiētiam· ⁊ ſtul ta ſuperbia a ſua de cutitur ſtulticia. Uñ. Factus ſum inſipiens vos me coegiſtis.

¶ Claudꝰ pe. ⁊c. Poteſt ſapiens ſtul tum mittere neſciens. Nec tñ ſapientie ſue glām ꝑdit· quia de ignoto bo num qꝺ audierat credit. Sed qui hereticū ſciens mittit ad predicandū claudus eſt pedibus· et iniquitatem bi. quia ⁊ operis boni foris inceſſum amiſit· ⁊ in teriora ſui ſenſus hauſtu ſtulticie debriat.

¶ Quō ſi ſpi. ⁊c. Spina naſcitur in manu temulenti. cum in operibuſ eius qui carnalibus ſeruit illecebris punctiones oriuntꝛ ſcelerum. quibꝫ re cte parabola quā ſtultus ꝓponit aſſimilatur. quia et ſi verba prudētie no uit dicere. in his tñ viciorū punctiones· quibꝫ vel ſe vel ꝓximū lacerat vita

Nā ſicut auis ad alta trāſuolās. ⁊
paſſer quolibꝫ vadēs· ſic maledi-
ſ in ꝓferentem.
ctū fruſtra ꝓlatū in quēpiā ſupue-
niet. Flagellum equo et chamus
aſino· et virga ī dorſo imprudētiū·
Ne reſpōdeas ſtulto iuxta ſtulticiā
ſuā· ne efficiaris ei ſimilꝛ· Reſpōde
ſtulto iuxta ſtulticiam ſuā· ne ſibi
ſapiens videaꝛ eſſe. Claudus pedi
bus ⁊ iniquitatē bibens· q̄ mittit
ſ ꝑdicationis ſ hereticum
verba ꝑ nunciū ſtultum. Quomo
do pulcras fruſtra habet claudus
tibias· ſic indecens eſt in ore ſtul-
ſ deos gen
torum ꝑabola. Sicut qui mittit la
tium cultu veneratur inani
pidem in aceruū mercurij· ita q̄ tri-
ſ heretico ſ docendi
buit inſipienti honorē. Quomō ſi
ſ punitōes ſ operibus
ſpina naſcaꝛ in manu temulēti· ſic
ꝑabola in ore ſtultorū. Iudiciū de
terminat cauſas· ⁊ q̄ imponit ſtul-
to ſilentiū· iras mitigat. Sicut ca-
nis qui reuertiꝛ ad vomitū ſuū· ſic
ſ nequiciam.
imprudens qui iterat ſtulticiā ſu-
am. Uidiſti hominē ſapientē ſibi
videri· magis illo ſpem habebit in
ſ dyabolꝰ ſ iuſticie
inſipens. Dicit piger· leo eſt in via·
ſ male delectationes.
leena in itineribus. Sicut hoſtiū
ſ ad opꝰ bonū
vertiꝛ in cardine ſuo· ita piger in le
ctulo ſuo. Abſcondit piger manus
ſub aſcella ſua· ⁊ laborat ſi ad os
ſuum eas ꝯuerterit. Sapientior ſi
Alſ ſtulꝰ ſ ſeptiformi grā imbutis.
bi piger videꝛ· ſeptem viris loquē-
ſ ſcripture.
tibus ſententias. Sicut qui app̄-
hendit auribus canē· ſic qui tran

ſ alſ cōmiſcetur.
ſit impatiens ⁊ ꝯmiſcebiꝛ rixe al-
terꝰ. Sicut noxius eſt qui mittit
lanceas ⁊ ſagittas in mortē· ita vir
qui fraudulenter nocet amico ſuo
et cū fuerit depꝛhēſus dicit· ludēſ
feci· Cum defecerit ligna extingue
tur ignis· ⁊ ſuſurrōe ſubtracto. iur
gia ꝯquieſcūt. Sicut carbones ad
prunas ⁊ ligna ad ignē· ſic hō ira-
† ſ litis incētoris. bilinguis
cundus ſuſcitat rixas † Uerba ſu-
ſ ſimulat laudem verborū
ſurronis quaſi ſimplicia· ⁊ ipa ꝑue
et querit vnde iurgia ſeminat
niunt ad intima cordis. Quomo-
do ſi argento ſordido ornare velis
vas fictile· ſic labia tumentia cum
peſſimo corde ſociata Labijs ſuis
intelligiꝛ inimicus. cum in corde
tractauerit doloſ Qñ ſūmiſerit vo
cem ſuam· ne credideris ei· qm̄ ſe-
ptem nequicie ſunt in corde illius
Qui operit odiū fraudulenter reue
labiꝛ malicia eius in ꝯcilio Qui fo
dit foueam incidet in eā· ⁊ qui vol
uit lapidē reuerteꝛ ad eū. Lingua
fallax nō amat veritatē· ⁊ os lubri
cum operatur ruinas.

¶ Ca. XXVII

NE glorieris ī cra
ſtinum· ignorans q̄d ſup-
ſ vl' ali
uentura pariat dies. Laudet te ali
enus.
enum et nō os tuū· extraneꝰ ⁊ non
labia tua Graue eſt ſaxū ⁊ oneroſa

re nō nouit. Sepe eñ dum bona dicit· aut ſuam laudē. aut vitu peratōnem q̄rit aliorū

¶ Sicut ca. ⁊c. Ca nis vomens cibū quo pectus eius premebatꝛ abijcit· cū redit ad vo mitū quo leuatus fue rat oneratꝛ. ⁊ q̄ admiſ ſa plangunt nequiciā que mentis intima de primebat ꝯfitendo ꝓ ijciunt. quā poſt con feſſionem dū appetūt reſumunt

¶ Uidiſti ho. Uñ In iudicium ego ī hūc mundum veni. vt q̄ ñ vident videant. ⁊ qui vident ceci fiant

¶ Dicit piger ⁊c. Multi cum verba ex hortationis audiunt. dicūt velle ſe viā inci pere iuſticie. ſꝫ a ſatha na retrahi ne ꝓficiant ſicqꝫ excuſando ſemꝑ in lecto ſui torpis ſicut hoſtiū in cardine ver tūtꝛ· ⁊ mō exire ad opā dum. modo ad qui eſcendum redire ꝓpo nentes. in ſuis iacere ꝓ uitatibus ñ deſiſtunt.

¶ Sapiētior ⁊c. Septem viri loquen tes ſententias. ſeptifor mi grā pleni nobis ſen tentias ſacre ſcripture miniſtrātes· quibꝫ ſa pientior ſibi ſtulꝰ vi detur. qui dicit. l' non debere. vel non poſſe ipleri. que illi dictāte ſpūſancto hominē fa cere iuſſerunt· et mltos perfeciſſe mōſtrauerūt

¶ Sicut qui ap: Noli verbis ꝯtendere ad nihilū vtile eſt niſi ad ſubuerſionē audiē tiū· Quicūqꝫ ſimplex ſenſu eſt. ⁊ duobus in ter ſe iurgantibus mor daci ſermone capta ē aure cito incipit quaſi canis latrare· ⁊ in ꝯtē tiones generare· ſꝫ ſapi ens omnino vitat.

¶ Ca. XXVII.

¶ Ne glorieris ⁊c. Ne ſecurus ſis aliq̄ñ de futuro. quia ⁊ ſi ho die ſeruis dño· qualis eſſe in futurū poſſis· quomodo vitam finire· ꝓſus videre non vales. Bea tus homo qui ſemꝑ eſt pauidus.

¶ Graue ē ſaxū Graue eſt vl' vno crimine capitali· quaſi pōdere ſaxi deprimi. vel quaſi glareis arene innumeris peccatis leuioribꝫ onerari Sꝫ vtroqꝫ grauior eſt ira ſtulti. q: hec quo certius q̄ ſint mala pateſcunt. eo acrius vt caſtigentꝛ pungūt. ira ꝟo q: nō corꝑale ſꝫ ſpūale viciū eſt. q̄ minꝰ depꝛhēdiꝛ eo āpliꝰ ḡuat. Uñ ñ abſolute irā. ſꝫ irā ſtulti dicꝛ ſaxo ⁊ arena ḡ uiorē Nā ſapiēteſ quō actꝰ ⁊ ſmōēs. ita mētis q̄ꝫ motꝰ examināt ⁊ caſtigāt.

¶ Jra ſtulti. de quo ſupra. Jra enī iuſti nō talis Nam de moyſe dictū eſt. quia exiuit a pharaone irat⁹ nimis. De tali ira dictū eſt. Melior ē ira riſu. qꝛ ꝑ triſticiā vultus : anim⁹ corrigit᷑ delinquētis Jra ſtulti vbi incādu erit. mox viſcera pietatis amittit ⁊ furori frena laxat

¶ Melior eſt ⁊c. Amor abſcondit⁹ illicitus vt adulterinus. Qui ei male agit odit lucem. Huic iure manifeſta correctio ꝓfert᷑ Melius eſt enī deſiderio corrigendi palā corrigere. q̄ ſtudio ſimiliter peccandi dam diligere.

¶ Anima ſatu. ⁊c Anima diuitū. q̄ hn̄t conſolatōz ſuā. quibus dr̄. Ve vobis q̄ ſaturati eſtis. qꝛ eſurietis. ſpnit auditaꝫ celeſtis regni dulcedinē. Anima aūt eoꝝ q̄ eſuriūt ⁊ ſitiunt iuſticiā. aduerſa ſeculi ⁊ mortē ipſaꝫ ꝑ dn̄o pati dulce hꝫ

¶ Sicut auis ⁊c. Sicͭ auis oua vel pullos quos fouerat raptui exponit. ſic ꝟtutes in qb⁹ ꝓficiebat q̄ deſerit. īmundis ſpiritib⁹ ꝑdit Vn̄ dic alibi. Si ſpūs hn̄tis poteſtatē aſcēderit ſup te locū tuū ne dimiſeris Nō eſt. Si tēptatio dyaboli inſtiterit tibi ne a bono qd̄ faciebas deſiſtas

¶ Melior ē vici. ⁊c. Melior ē tibi qui animi fratna dilectōe vł ſocietate ꝯnectit᷑. q̄ german⁹ frat᷑ q̄ fidei ⁊ pietatis iura tecū hre ꝯmunia negligit. Vn̄ Nō quidā deſcendebat ab hieruſalē ī ie. ⁊ in. in l. ⁊c.

¶ Qui bn̄dicit ꝑ. id eſt. qui fauore ſuꝑflue laudis eū extollit. vel malis fauēdo. vel bona plus equo laudando. Sꝫ hic maledicenti aſſimilat᷑. quia vł in malo ope laudādo ꝯfidentiā tribuit. vł in bono ope ſimplicitatē puri cordis minuit. vt quod ſuperni amoris cā īcepat hūano fauore finiat

eſt arena. ſed ira ſtulti vtroq̄ grauior. Jra nō habet miſericordiam nec erūpens furor. ⁊ impetū ꝯcitati ſpūs ferre quis poterit᷑ Melior eſt manifeſta correctio. q̄ amor ab

ſ Vtilıora ſ verbera.

ſconditus. Meliora ſunt vulnera

ſ dei ſ Flagellat enim deus quem diligit
† ſ q̄ dyaboli blandimentis decipi. qui noſtris fauet errantib⁹. quaſi parū ſit quod peccamus et vltra modū ſeuiens tribulatō quam deo diſpenſāte toleram⁹. ⁑ ſ id eſt blādimenta

diligentis † q̄ fraudulenta ⁑ oſcula

ſ dyaboli. ſ Diuitum ⁑ ſ mūdanis. † ſ dulcedinem celeſtis patrie.

odientis. Anima ⁑ ſaturata † calca

ſ iuſticiam.

bit fauum. anima eſuriens etiam

ſ aduerſa ſeculi ſ mortem † ſ beatitudine

amaꝝ ꝓ † dulci ſumet. Sicut auis tranſmigrans de nido ſuo. ſic vir qui relinquit locū ſuum. Vnguento ⁊ varijs odoribus delectat᷑ cor. ⁊ bonis amici conſilijs anima dulcoratur. Amicum tuū ⁊ amicū patris tui ne dimiſeris. ⁊ domū fratris tui ne ingrediaris in die affli

ſ vt ſamaritan⁹

ctionis tuę. Melior eſt vicinus iu

ſ vt ſacerdos vel leuita.

xta. q̄ frater ꝓcul. Stude ſapiētię

ſ vel tuū.

fili mi. ⁊ lętifica cor meū. vt poſſis

ſ contradicenti

reſpondere ſermonē Aſtut⁹ vidēs

ſ apl̄i. ſ qua

malū abſconditus eſt. ꝑuuli trāſe

ſi viatores ſ multa opprobria.

untes ſuſtinuerūt diſpendia. Tolle veſtimentū eius qui ſpopōdit ꝓ extraneo. ⁊ pro alienis aufer ei pignus. Qui bn̄dicit ꝓximo ſuo voce grandi de nocte conſurgēs. maledicēti ſimilis erit᷑. Tecta ꝑſtillantia in die frigoris. ⁊ litigioſa mulier ꝯpanı᷑. Qui retinet eam quaſi q̄ ventuꝫ teneat. ⁊ oleum dextrę ſuę euocet. Ferrum ferro exacuit᷑. ⁊ hō exacuit faciē amici ſui. Qui ſeruat ficum comedet fruct⁹ eius. ⁊ qui cuſtos eſt dn̄i ſui glificabit᷑. Quō in aquis reſplendēt vultus ꝓſpicientiū ſic corda hominū manifeſta ſūt prudentib⁹. Jnfernus ⁊ ꝑditō nū q̄ replētur. ſimiliter ⁊ oculi hominum inſatiabiles. Quō probatur in conflatorio argentū ⁊ in fornace auꝝ. ſic probatur hō ore laudātium Cor iniqui exquirit mala. cor aūt rectum exquirit ſciam Si contuderis ſtultuꝫ in pila quaſi tipſanas feriente deſuꝑ pilo. nō auferetur ab eo ſtulticia eius. Diligenter agnoſce vultū pecoris tui. tuoſq̄ greges cōſidera Non enī habebis iugiter poteſtatē. ſed corona tribuetur tibi in generatōne generationum. Aperta ſunt prata. ⁊ apparu

† ſ Auferet᷑ a vobis regnū dei. et dabit᷑ g. f. f. e.

erunt virētes herbę † ⁊ collecta ſūt

† ſ iudeis ſuper his. ⁑ ſ Jnnocentes.

fęna de † montibus ⁑ Agni ſunt ad

ſ penitētes

veſtimentū tuū ⁊ hedi ad agri pręcium Sufficiat tibi lac capraꝝ in cibos tuos. ⁊ in neceſſaria domus tuę. ⁊ ad victum ancillis tuis.

¶ Diligēter ⁊c. Paſtori ecclię dr̄ Diligent᷑ adhibe curā eis qb⁹ te ꝑeſſe ꝯtigerit. agnoſce animos actuſq̄ ſinguloꝝ. ſi q̄d vicij in eis inueneris. arti⁹ caſtigare memēto. Nō enī tu ſꝑ paſcēdi dn̄icas oues poteſtatē habebis. ſꝫ eternā ꝑpiciēs coronaꝫ. ſi tuo tpe bn̄ paueris.

¶ Aperta ſūt pra. Apta ſunt mō paſcua ſacramētoꝝ cęleſtiū. q̄ diu fuerāt figuris legalib⁹ clauſa. apparuit nouitas euāgelicę ꝟitatis et gratię collecta ſunt in pabulū gregis dei ſcripta veteꝝ pīm ablata q̄dē ſuꝑbis iudeis falce diuinę iudicij. ⁊ hūilib⁹ ecclię ꝓpliſ ad ſpūale ſubſidium data

¶ Agni ſūt ad ve. ⁊c. Agnoꝝ vellerib⁹ veſtieris. dū hōis diſcipuloꝝ obediētium morib⁹ paſtor ipſe ꝓfeceris. eoꝝq̄ laudabilia fcā cernēs. ⁊ ī ornatu ꝟtutū ⁊ ī calore dilectōis ipſe gl'oſius extiteris. hedis agꝝ ꝯpas dū pccōres ad ꝑniam vocādo ſublimiorē tibi in terra viuentium locum aquiris

¶ Sufficiat tibi lac. c. ⁊c. Tāta inſtātia pec⁹ ꝯmiſſū paſcene tibi lac ęſtate nouū vł frigore deſit. ſꝫ tibi ſꝑ tuiſq̄ ſufficiat Nō ē. Tā ſedulo doctrię inſta vt etiā q̄ſdā penitētes ad officiū docendi ꝓuehas. ⁊ ꝑ illos q̄ pudē ꝓ feditate viciorū ad ſiniſtraꝫ iudicis videbāt᷑ eē ponēdi. mōratōabiles ⁊ ſine dolo lac ꝟbi ꝑuul᷑ ſenſu miſtret᷑. Fit āt lac capraꝫ ad victū ancill᷑. qn̄ hi q̄ nōdū amore ꝑfecto ſꝫ adhuc timore ſeruili dn̄o deſuiūt. ꝑ exēplū vł ꝟba eoꝝ q̄ ꝑ ꝑniāꝫ ſalui fcī ſūt viuificāſ ꝟbi ꝯpul᷑ reficiunt᷑. ⁊ ad maiora icremēta ꝟtutū iuuant᷑. Quidā ſꝫ qd̄ dictū ē. apta ſunt ꝑ. ⁊ ap. her. vi. ⁊ col. ſunt f. de mō. Agni ſunt ad veſti. t. ⁊ hę. ad a. ꝓci. ita expoſuit Apta ſunt monuſſita. apparuerunt corpa rediuiua. ſequeſtrati ſunt peccatores aſſcās. collectum eſt fenum ad ꝯburendū de locis excelſis. Sequeſtrati ſunt agni ad dexterā. hedi ad ſiniſtrā. Agni ad veſtimentū regis. qꝛ ipſe dixit. Jnhabitabo in eis. hedi. pro precio ſanctorum quib⁹ nocuerāt ignibus tradentur

¶ Ferrū fer. ⁊c. Bona conſolatio conſilium ſapientium. qui dum ſe inuicē conſolando inſtruunt. ferrum ferro acuitur

¶ Jnfern⁹ ⁊c. Jnferni tormenta nō replent᷑ terminū accipiēdo. Similiter ⁊ intentōnes eoꝝ q̄ terrena ſapiūt. inſatiabiles ſunt in deſiderio peccandi. Jdeo enī ſine fine puniūtur. quia voluntatē habuerūt ſine fine peccandi. ſi naturā haberēt ſine fine viuendi.

¶ Ca. XXVIII.

Fugit impius

¶ Ca. XXVIII.

¶ Fugit ipius. Qui nō eſt fortis etiā ſi nullus ꝑſequat᷑ ſpōte fidē deſerit. dum latrocinijs vł ꝑiurijs alijſq̄ hui⁹mōi infideli ſe ſimilē reddit.

Iuſtus aũt quaſi leo: in occurſu beſtiarũ nõ trepidat. q2 ſe omibus ꝑualere non ignorat. Vñ iuſti ſecuritas leonis ꝯparatur. q2 cũ quoſlibet inſurgere ꝯſpicit ad mentis ſue ꝯfidentiam redit. ꝛ ſcit q2 vincit. q2 ſolũ diligit quẽ nemo inuit⁹ amittit.

¶ Qui aũt re. ꝛc. Omnia aiaduertunt electi. id eſt. ꝛ futurum diſcrimen vniuerſalis iudicij. et quibꝰ opibꝰ requies. quibꝰ pena retribuat̃ eterna.

¶ Qui decipit ꝛc. Qui ꝑ doctrinã hereticam decipit amatores iuſticie: vt a vita te deuient. ipe ꝑ malis penã quã meret̃ incurrit. bona autẽ ſiq̃ gerebat. vl' vtilia ſcribẽdo vel ꝯtinenter viuẽdo innant. alios vl' legentes vel audiẽtes exemplum. etiã de caſu eiꝰ ſumũt.

¶ In exultatõe ꝛc. Non de pñtibus. ſed de eternis ĩ futuro bonis. nõ de creaturis. ſʒ de creatore cuiꝰ viſiõe letant̃. Vñ. Letamini in dño ꝛ exultate iuſti. Vel in exultatõne iu. mlt'. g. q2 dum electos in hac vita euenientibus ꝓſperis exultare contigerit. mlta dño gloria et plurimorũ fide ꝛ pijs opibus dat̃. regnantibus impijs ru. ho. Sicut mlti q̃ dant glãm deo: cum iuſtos in ꝓuectu virtutum gaudere ꝓſpiciunt. ita dũ ſuperbi regnãt. ſue perfidie multos ꝯplicant. qđ ꝛ de paganis ꝛ hereticis ꝛ mal' catholicis poteſt accipi

¶ Beatꝰ homo ꝛc. Ira iudicij tãto diſtrictior portabit̃. q̃to nũc minus timet̃. Vñ. In die malorũ: ne ſis immemor bonorũ ꝛ ĩ die bonorũ ne ſis immemor malorum.

nemine ꝑſequẽte. iuſtus aũt quaſi leo cõfidẽs abſq3 terrore erit. Propter peccata terre multi principes eius. ꝛ propter hominis ſapientiã ꝛ horũ ſciam que dicunt̃ vita dulcis longior erit. Vir pauꝑ calũnians paupes. ſimilis ẽ ymbri vehementi ĩ quo ꝑatur fames. Qui derelinquũt legẽ laudant impiũ. q̃ cuſtodiunt ſuccẽdunt̃ contra eũ. Viri mali non
(in futuro.)
cogitant iudiciũ. q̃ aũt requirunt dñm animaduertũt omnia. Melior eſt pauꝑ ambulans ĩ ſimplicitate ſua. q̃ȝ diues prauis itineribus. Qui cuſtodit legẽ. filiꝰ ſapiẽs eſt. qui aũt
(lenones) (diſſipatores)
comeſatores paſcit
(bona patris furando)
confundit patrẽ ſuũ. Qui coaceruat diuitias vſuris ꝛ fenore liberali. in paupes eas congregat. Qui declinat aures ſuas ne audiat legẽ. oratõ eius erit execrabilis. Qui decipit iuſtos in via mala. in interitu ſuo corruet. ꝛ ſimplices poſſidebunt bona eius. Sapiens ſibi videt̃ vir diues. pauꝑ aũt prudẽs ſcrutabit̃ eum. In exultatõe iuſtorum multa gloria eſt. regnantibus impijs ruine hominũ. Qui abſcõdit ſcelera ſua non diriget̃. qui aũt confeſſus fuerit ꝛ reliquerit ea miſericordiam ꝯſequet̃. Beatꝰ homo qui ſemꝑ pauidꝰ
(ꝑ futura pena)
eſt. qui vero mentis
(nõ timentis)
eſt dure. corruet in malũ. Leo rugiẽs
(ſeuiẽs. † ſic ferina ſeuicia)
ꝛ vrſus eſuriens † princeps impius
(paganꝰ vel hereticꝰ)
ſuꝑ populũ paupem.
(ſanctã eccleſiã.)
Dux indigens prudẽtia. multos opprimet ꝑ calumniã. qui aũt odit auariciam longi fiet dies eius. Hominẽ qui calũniat̃ anime ſanguinẽ
(.i. peccatum)
eius. ſi vſq3 ad lacum
(inferni)
fugerit nemo ſuſtinet.
(ſub leuat.)
Qui ambulat ſimpliciter ſaluꝰ erit. qui ꝑuerſis gradiet̃ vijs concidet ſemel. Qui opatur terrã
(agri vl' corporis)
ſuam ſatiabit̃ † panibus.
(frumẽto vel virtutibꝰ)
qui ſectat̃ ocium
(ſʒ) (in quo libet predictorum.)
replebitur egeſtate. Vir fidelis mlt'tum laudabitur. qui aũt feſtinat ditari. nõ erit innocẽs Qui ꝯgnoſcit in iudicõ faciẽ
(ꝑſonam)
non bñfacit iſte. ꝛ ꝑ bucella panis
(paruo precio.)
deſerit veritatẽ Vir qui feſtinat ditari ꝛ alijs inuidet. ignorat q2 egeſtas ſuꝑueniat ei. q̃ corripit hominẽ. grãm poſtea inueniet apud eum. magiſq3 ille qui ꝑ lingue blandimenta decipit. Qui ſubtrabit aliq̃d a patre ſuo. ꝛ a matre. ꝛ dicit hoc non eẽ peccatum. ꝑticeps homicide ẽ. Qui ſe iactat ꝛ dilatat: iurgia ꝯcitat. q̃ vero ſꝑat ĩ dño ſanabitur Qui cõfidit in corde ſuo ſtultꝰ ẽ. Qui autẽ graditur ſapiẽter ipe laudabit̃ Qui dat pauperi non idigebit. q̃ deſpicit depre cantẽ ſuſtinebit penuriã Cũ ſurrexerint impij
(perſequendo. † ſi vos ꝑſecuti f. m. v. c. f. i. a. †† na ture ordinẽ ſeruãtes.)
† abſcondẽtur †† homies
(peſtilente flagellato ſapientior erit paruulus.)
cum illi
(a perſecutione. † etiã de numero impiorũ)
† perierint † multiplicabũtur iuſti.

¶ Ca. XXIX

Viro qui corripientẽ
(idẽ quod hoies) (doctorem. ſ.)
dura ceruice ꝯtẽnit. repẽtinus ſuꝑueniet interitꝰ. ꝛ eũ ſanitas nõ ſeq̃tur. In multiplicatione iuſtorũ letabitur vulgꝰ.
(. ſ. principũ.)
cũ impij ſumpſerit principatũ. gemet populus. Vir q̃ amat ſapiam letificat patrẽ ſuum. q̃ aũt nutrit ſcortũ ꝑdet ſubſtantiã. Rex iuſtus erigit

¶ Vir qui fe. ꝛc. Qui augere opes ambit: peccatum negligit more auium captꝰ. cum eſcam terrenã auidus inſpicit quo ſtrangulet̃ peccati laqueo. nõ agnoſcit. cũ q̃libet mũdi bona deſiderat: q̃ de futuro damna pati ſe ignorat.

¶ Cum ſurrer. impii ꝛc. Eoſdẽ homines quos iuſtos dicit. quia iuſti creatõis ordinem ſeruãt. Vñ ĩ iob de penitente. Reſpiciet homines. ꝛ dicet peccaui. Quod eſt Reſpiciet eos qui naturam humane creatõnis cuſtodiũt. ꝛ ſe peccando iumentis aſſimilatum agnoſcit.

Homo qui ⁊c̃. Qui fictis ſermonibꝫ primū laudat·parat ei inſidias·quibꝫ in ꝑiculum verbi aut opis ſecurior incidat. Sed videam⁹ q̄ capiatur·cui fit·aut qui facit. Sequit̃. Peccantē vi.ini.inuol. ⁊c̃. Nõ ergo iuſto laqueus peccantium etiã ſi corpaliter ꝑimat nocet·ſed ipos in ꝑpetuum dãnat·⁊ gaudentibꝫ iuſtis ac dei iudicium laudantibus·vel de ſua ereptione·vel de ꝑditõe malorū. Deniqꝫ clauſulam prioris verſus antiqua editio manifeſte poſuit. Retia circundant pedibꝫ ſuis. Ex ambiguo eñ greco vtrūqꝫ interpretari poteſt·nam qui fodit foueam primo ſuo incadet in eam.

Uir ſapiēs ⁊c̃. Doctor fidelis ⁊ ſapiens·ſi cū infideli·⁊ contumace ꝯtenderit·ſiue tormenta reproborū ſeu gaudia narret bonorum fruſtra erga inſenſatum laborat·ſiue eñ lamenta penitētię ſuadeat ſeu bonę operationis quę ſint pręmia dicat·nõ audit̃ a ſtulto. Hinc dicitur. Lamentauim⁹ vobis et nõ planxiſtis·cecinim⁹ vobis ⁊ nõ ſaltaſtis

Totū ſpūm ſ. p. ⁊c̃. In patiētia impellente·totus ſpūs foras ꝓrumpit·quē nulla intus diſciplina ſapientię cõcludit. Sapiens differt ⁊ re.ipo. ſeſus eñ in pñs. ſe vlciſci non deſiderat·qꝫ etiã tolerans parci optat·ſed tñ indicanda omnia in iudicio non ignorat. Hec dicit. ſ. antiqua trãſlatõ Totam irã ſuam profert impius·Sapiēs autē diſpēſat ꝑ ptes·quia ſtultus ad vltionē ſuam irę ꝑturbatõe ſuccendit̃ Sapiēs ãt paulatim eam maturitate cõſilij extenuat ⁊ expellit

Pauper ⁊ ⁊c̃. Paup eſt humil' auditor·creditor ꝑdicator·q̄ verbi pecuniam cõmittit·q̄ obuiãt ſibi cū in vnã pietatis gratiã ꝯueniūt·vtriuſqꝫ illuminator ē domin⁹ quia nec iſte prędicat nec ille credit ſine dei munere. Unde. Sine me nihil poteſtis facere.

Cū ꝓphetia. Cū ſacerdotis eruditõ ceſſauerit·ſoluet̃ ꝯtinuo diſciplina diuinę legis·q̄ ad beatitudis ꝑmia ꝑtingere debuerat.

Uidiſti hominem ⁊c̃. Graue quidē viciū ſtulticię·ſ; nõ leui⁹ verboſitatis. Nã ſepe ꝯtingit·vt ydiota aliq̄s cui⁹ v̄ba correctõis accipiat·q̄ q̄ ſua q̄ nouit ſ noſſe putat magis iactat·q̄ aliorū monita audiat

terram·vir auarus deſtruet eam. Homo qui blandis fictiſqꝫ ſermonibus loquitur amico ſuo. rete expandit greſſibus eius. Peccantē virū iniquū inuoluet laqueus·⁊ iuſtus laudabit atqꝫ gaudebit. Nouit iuſtus cauſam paupm. impius ignorat ſciam. Homines peſtilentes diſſipant ciuitatē. ſapiētes vero auertunt furorē. Uir ſapiens ſi cum ſtulto ꝯtenderit·ſiue iraſcat̃ ſiue rideat·non inueniet requiē. Uiri ſanguinū oderunt ſimplicē·iuſti (Impatiētia impellente) aūt querunt animã eius. Totum (Ieſus enim in pręſenti ſe vlciſci non deſiderat) ſpiritum ſuum profert ſtult⁹·ſapiens differt ⁊ reſeruat impoſterum Princeps qui libēter audit verba mendacij·omnes miniſtros habet impios Paup ⁊ creditor obuiauerunt ſibi·vtriuſqꝫ illuminator eſt (Uirga equitatis virga regni tui.) dñs Rex q̄ iudicat in veritate pau (Sedes tua deus in ſeculum) peres·thronus eius in ęternū firmabitur. (Uultis in virga veniã ad vos ꝟ na.in ſ.m.) Uirga atqꝫ correctõ tribuit ſapiam·puer aūt qui (populus dei·ſine correctõe. Un̄ ſubdit. Cū ꝓphetia defecerit) dimittit̃ (eccleſiam) (Nomen dei blaſphematur ꝑ nos in gentibus.) voluntati ſuę confundit matrē ſuam. In multiplicatõne impiorum multiplicabūt̃ ſcelera·⁊ ruinas eorum iuſti videbūt. Erudi filiū tuū ⁊ refrigerabit te·⁊ dabit delicias animę ſuę. Cum ꝓphetia defecerit diſſipabit̃ popul⁹·qui vero cuſtodit legē beatus eſt. Seru⁹ verbis nõ

poteſt erudiri. quia q̄d dicis intelligit ⁊ reſpõdere contēnit. Uidiſti hominē velocē ad loquēdum·ſtulticia magis ſperãda eſt q̄ illi⁹ cor (Quod debuerat ratõi ſubiugari.) rectio. Qui delicate a puericia nutrit (corp⁹) (rõis) (in adoleſcentia) ſeruū ſuū (laſciuum indomabilem.) poſtea ſentiet eū cõtumacē Uir iracund⁹ ꝓuocat rixas ⁊ qui ad indignandū facilis ē: erit ad peccata ꝓcliuior Superbū ſequitur humilitas·⁊ humilē ſpū ſuſcipiet gloria. (cõſenſu etiã) Qui cū fure participat odit animã ſuã·adiurantē audit·⁊ nõ indicat. (nolite timere eos qui occidūt corpus a.aūt occi.nõ poſſunt) Qui timet hominē cito corruet·qui ſꝑat in dño (ſpes aūt nõ cõfundit) (in celum) ſubleuabitur. Multi requirūt faciē principis·⁊ iudiciū a dño egreditur ſingulorū. Abominãtur iuſti virū impium. ⁊ abominãtur impij eos q̄ in recta via ſunt. Uerbū cuſtodiēs filius·extra ꝑditõem erit

Ca. XXX.

(Hic eſt titulus) Uerba congregantis (eructantis.) filij vomētis. Uiſio quã locut⁹ eſt vir cū quo eſt deus·⁊ q̄ deo ſecum morãte ꝯfortat⁹ ait. (Predicamus chriſtum crucifixū·iudeis quidam ſcan. gentibus autē ſtulticiã.) Stultiſſim⁹ ſum virorū·⁊ ſapientia hominū non eſt mecum. Nõ (ego ſalomon.) didici ſapiam·⁊ noui ſciam ſcõrum (Hec eſt ſanctorū ſcia que ſtulticia mundo.) Quis aſcēdit i cęlū atqꝫ deſcēdit? Quis ꝯtinuit ſpūm i manib⁹ ſuis? (poteſtate.)

nus erit·nouiſſime autē ꝯtriſtabit̃. Sero eñ malorū penitet q̄ in tenera ętate noluit

Uir iracūd⁹ ⁊c̃. Janua omniū viciorū iracūdia·q̄ clauſa virtutibꝫ intrinſec⁹ dabit̃ quies·apta ad oĩe facinus armabitur animus.

Qui cū fu. par. Nõ ſolū a pccõ·ſ; etiã a ꝯſenſu abſtinere docet ſapia ne audiat a diſtricto iudice Si videbas furē c.cū eo ⁊c̃. Non eñ fur ſolum·ſ; ⁊ ille re⁹ tenet̃ q̄ furi cõſcius q̄rente poſſeſſore nõ indicat·⁊ ne metu ꝑſonę potētioris ſe excuſet·addit. Qui timet hoīe; ⁊c̃.

Ca. XXX

Uerba congregantis. Huculqꝫ ꝑabolę ſalomonis q̄s trãſtulerūt viri ezechię regis iuda Hinc rurſus v̄ba ſalomõis·q̄d ꝑpēditur ab ipſo nomine q̄ grece eccliaſtes·latię ꝯgregãs. Eccia eñ ꝯuocatio. Uiſio quã lo.ē v. cū q̄ ē deus. ⁊c̃. Uiſio quã locut̃ ē.qꝫ q̄d vidit apud deū ſecreti ora ꝯtēplãdo patefec̃ hominib⁹. Quiſq̄s eñ ſpū dei ꝯfortat⁹ ē·q̄ ſequunt̃ hūili corde dic̃ Stultiſſimus ſum virorum ⁊c̃

Stultiſſim⁹. Filij hui⁹ ſeculi prudētiores ſunt filijs lucis in ge.ſua. Et apoſtol⁹ Si quis videtur eſſe ſapiens in hoc ſeculo ſtultus fiat·vt ſit ſapiens.

Non didici ab homine·ſed donante deo·vt ſanctorum ſcientiam noſſem Et apoſtolus. Nos ſtulti propter chriſtum. Iterum ait. Sapientiam aūt loquimur inter perfectos ſa·vero non ho. ſ.neqꝫ principum huius ſeculi qui deſtruūtur.

Quis aſcendit. Quis aſcendit in cęlum·filius dei poſt reſurrectionem ⁊ noſtrę reſurrectionis tempore deſcenſurus eſt ad iudicium.

Quis cõtinuit. Omnis ſpiritus angelorum·hominum·animalium et procellarum ne deficiat dei potentia ꝯtinetur.

Quis ſuſcitauit. Et nunc oĩa que ꝑ orbẽ viuunt ⁊ creſcunt · homines · animantia · germina · deus vt ſua vita ſubſiſtant excitat · ⁊ in die iudicij genus humanũ a q̃ttuor ventis a morte excitabit.

Qd nomẽ ⁊c. De patris ⁊ filij noĩe dicit. Cu⁹ miſteriũ ſecularis ſciẽtia naturalr̃ ſcire ñ potuit · q̃uis eſſe deũ q̃ oĩa fecerit ꝑ fcã itelligere poſſit.

Si noſti tu ſcʒ q̃ tuã ſapiam: iactãs noſtre fidei miſteria ſtulticiam vocas

Omis ſermo. Propꝛietatẽ greci nominis qd̓ eſt pirome- nos vnũ verbũ latinũ nõ explicat. Vñ aliqñ ignitũ aliqñ igne examinatũ transfert. Pe ricomenos ſ̃ ſignificat qd̓ tãq̃ ꝯflatum igne purgatũ ſit. Sicut eñ metalla igne conflata ſordẽ in ſe alienã atq̃ inutilẽ ñ retinẽt ⁊ q̃d q̃d in his reſidet: verũ ⁊ pfectũ ⁊ omni ſorde purgatũ eſt · ita eloq̃a dñi eternoꝝ in ſe bonoꝝ fidẽ teſtãs. Jñ iota vnũ aut vnuſ apex nõ ꝑ.a.l.d.o.f. Uera eñ omia ⁊ ignita ·

Clipeus eſt .i. ꝓtector omniũ ſperantium in ſe

Clipeus ꝯtra hoſtium inſidias ⁊ omia aduerſa

Duo rogaui te. Hec adhuc vir · cum quo eſt de⁹ · ſermonis eius igne radiatus ad ipſum deũ ꝯuerſus obſecrãs ne vanitatẽ ſeculi iniquã · v̓ba mendacia v̓itati ꝓponat ſcripturaꝝ · nec rurſus copia vel inopia trãſeuntiũ reꝝ in obliuione deodat eternoꝝ.

Generatõ q̃ p · ⁊c. Sępius vitę puritatem a domino petebat · nũc ꝯuertẽs intuitum ad ꝯtemplãdã prauorum nequiciam q̃ntis hec ſit inuoluta miſerijs q̃ longe a veritate · inſinuat dicẽs · Generatõ eſt nefãdorum que ⁊ ſi bõa agit quia honorẽ ñ defert parentibus pdit.

ſ Congregãs ſicut in vtre aquas maris
Quis colligauit aquas quaſi i ve
ſtimento? Quis ſuſcitauit omnes
ſ patris.
terminos terrę? Quod nomẽ eius
ſ hoc maxime norunt qui terrene ſuperbie faſtum contemnunt
eſt? ⁊ qd̓ nomen filij eius ſi noſti?
† ſ Eloquia dñi igne examinata · ‡ ſ pirome
nos. ſ Caritate accẽdit · ſcientia illuſtrat · ſor
Omnis † ſermo dei ‡ ignitus · clipe-
des viciorum excoquit
us eſt ſꝑantibus in ſe. Ne addas
‡ ſ vt heretici qui corrumpunt ſcripturas · ne
cis cõuincant · † ſ de additis.
quicq̃ ‡ verbis illius · ⁊ † arguaris ·
ſ Et ſic
inueniariſq̃ mendax. Duo rogaui
te · ne deneges mihi anteq̃ moriar
Uanitatẽ ⁊ verba mendacia longe
fac a me. Mendicitatẽ ⁊ diuitias
ne dederis mihi · tribue tm̃ victui
meo neceſſaria · ne forte ſatiat⁹ illi
ciar ad negandũ ⁊ dicã · quis ẽ do
minus? ⁊ egeſtate ꝯpulſus furer ⁊
ꝑiurem nomẽ dei mei. Ne accuſes
ſeruũ ad dñm ſuũ · ne forte maledi
ſ eſt ſ de⁹ diſſipat oſ
cat tibi ⁊ corruas. Generatõ q̃ pa-
ſa eorum qui ho.p.
tri ſuo maledicit. et quę matri ſuę
non benedicit. Generatõ q̃ mun-
da ſibi videt̃ · ⁊ tm̃ non eſt lota a ſor
ſ Contra quod. Dñe nõ ẽ ex
dibus ſuis. Generatõ cui⁹ excelſi
altatũ cor meũ neq̃ elati ſunt oculi mei.
ſunt oculi · ⁊ palpebrę eius in altũ
ſ Filij hominũ · dẽtes eorũ · arma
et ſagitte et lingua eorum machera acuta.
porrectę. Generatõ q̃ pro dẽtibus
ſ alſa commandit.
gladios habʒ · ⁊ cum mandit mo-

Hę generatões ꝯgregatões ſunt iudęoꝝ ⁊ hereticoꝝ. Judęoꝝ generatõ pr̃i ſuo maledicit qui ait · hic eſt filius meus primogenitus iſrael · q̃ndo filiũ eius venientẽ in carne negauit · ⁊ matri ſuę nõ bñdixit .i. ſinagogę · cui⁹ prĩſcę fidei quã in ꝓphetis de chriſto habuerat · detraxit. Nouacianoꝝ generatio videt̃ ſibi munda dicens ſe penitẽtia opus non habere. Generatio arrianorum excelſos habet oculos · ⁊ palpebras ſup dñm erectas dicens · Si natus eſt fuit tempus qñ non fuit filius. Generatõ quę ꝑ dentib9 gladios habet · hec eſt quę ſuã ꝑfidiam alijs immittere conat̃ · et ſicut corpora gladijs · ita audientium animas veneno allocutõis occidit

Sanguiſuga dyabolus q̃ ſiti peccãdi ⁊ peccata ſuadendi ꝑpetuo ardet. Duę filię q̃ eius imitant̃ ardorẽ luxuria ⁊ philargiria. Nã luxurię quo liberi⁹ frena laxantur eo noxius delectat̃ · et creſcit amor numi. quãta ipſa pecunia creſcit.

Tria ſunt ⁊c. Jnfern⁹ nunq̃ redũdat · meretrix hʒ ſimilia · corp⁹ non ſatiat̃ delicijs · ⁊ auar⁹ nunq̃ dic̃ ſufficit. Alij infernũ dicũt dyabolũ q̃ nõ ſatiat̃ ſeductione hũana. Os vuluę ⁊ terra q̃ nõ ſatiat̃ aq̃ · vt ſupra · ignem incendium gehennę · qui nunq̃ deſinit

ſ ad hoc. † ſ deuorat. ‡ ſ Jmo
laribus ſuis vt † comedat ‡ inopes
centes humiles.
de terra · ⁊ paupes ex hominibus ·
Sanguiſugę duę ſunt filię · dicẽteſ
affer. affer Tria ſunt inſaturabilia
⁊ quartũ qd̓ nunq̃ dicit ſufficit:
Jnfernus ⁊ os vuluę · ⁊ terra quę
non ſatiatur aqua · ignis vero nũ-
q̃ dicit ſufficit. Oculũ qui ſubſan
nat patrẽ · ⁊ qui deſpicit partũ ma-
tris ſuę · ſuffodiãt eũ corui de tor-
rentib⁹ ⁊ comedãt eum filij aquilę
Tria ſunt mihi difficilia · ⁊ quartũ
ſ ſubtilitatem dyaboli.
penit⁹ ignoro. Uiam aquilę i cęlo ·
viam colubri ſuꝑ petrã · viã nauis
in medio mari · ⁊ viã viri in adole-
ſcentia. Talis ẽ ⁊ via mulieris ad-
ulterę. quę comedit ⁊ tergẽs os ſu
um dicit. Non ſum opata malum ·
Per tria mouet̃ terra · ⁊ quartũ ñ
põt ſuſtinere. Per ſeruũ cũ regna
uerit. per ſtultũ cũ ſaturatus fuerit
cibo · ꝑ odioſam mulierẽ cum i ma-
trimoniũ fuerit aſſumpta · ⁊ ꝑ ancil
lam cum fuerit heres dominę ſuę.
Quattuor ſũt minima terrę · ⁊ ipa
ſunt ſapiẽtiora ſapiẽtib⁹. Formicę
populus infirmus · quę ꝓparãt in
meſſe cibum ſibi. Lepuſcul⁹ plebs

Oculũ q̃ ſub. Qui diuina iudicia repꝛehendũt ſubſannant pr̃em · ⁊ heretici dñi ꝑdicatoꝛ ſanctę eccliẽ irrident · partũ matris deſpiciũt · q: de ipa exeunt q̃ ꝯtra eã loquũt̃ Ex nobis eñ exierũt · ſʒ nõ erãt ex nob. Quorũ intentões dñi ꝑdicatoreſ de fluẽtis ſcripturaꝝ ꝓcedẽtes increpãdo vincũt. q̃i oculum nefandũ corui de torrentib9 effodiũt · et filij aq̃lę eũ comedũt. Corui dicũt̃ doctores qui pcci nigredinẽ humiliter ꝯfitent̃ Filij aquilę q: ꝑ grãm ei⁹ ſũt renati q̃ in carne ad celum trãſuolauit · q̃ alibi filij ſpõſi dicunt̃.

Tria ſunt mi. dif. ⁊c. Jta ẽ ad lrãʒ. Sʒ via aq̃lę ĩ cęlo .i. ſubtilitas dyaboli · q̃ circa corda ſanctorum volitat magno labore dep̄hẽdit̃. Simr ⁊ via colubri ſup̃ petraʒ hoſtiſ .ſ. venenati aſtutia iſidiari ñ deſinit eis. quos in petra fũdatoſ eſſe ꝯſpicit Via nauiſ ĩ mari via ẽ iniq̃tatis q̃ ꝑ amaros ſeculi fluctus dyaboli flatibuſ agitata tãta ſubtilitate diſcurrit · vt vix aut nũq̃ poſſit iter eius deꝓhendi. Q2 aq̃la dyabolũ ſignificat · oñdit ꝓpha. Velociores perſecutoreſ nr̃i fuerũt aq̃lis cęli · i · inimici noſtri ipis demonib⁹ crudeliores videbant̃. Q2 ſerpens dyabolũ ſignificat · i primi hoĩs tranſgreſſione pbatũ ẽ. Jõ quidã ait. Quaſi a facie colubri fuge pcc̃m. Q2 aũt nauis leuitatẽ coꝝ deſignet q̃ oĩ vento doctrię circũferunt̃ · demõſtrat ꝓpha. Et caldeos ĩ nauib9 ſuis gl̃antes Sic h̃ tã calida ſũt. vt inueniri neq̃ant · ſic difficile ẽ ſcire q̃t cogitatõnib9 iuuenis agitat̃ · q̃ viã v̓itatis deſeruit. Tal̓ ẽ via mulieris ad · ⁊c. Adultera quoq̃ mens vt ea quę ꝯmemorauit ſꝑ vaga eſt q̃ vbi celare peccata poterit: negat ſe aliquid patraſſe mali

Quattuor ſ · ⁊c. Minores videt̃ iuſti ĩ t̃ra q̃ repbi · i · abiectiores · ſʒ tñ ſapiẽtiores ſũt ſapiẽtib9 mũdi. q: ęt̃na q̃runt · ⁊ ꝑ his pati deſiderãt ·

Formice ⁊c. Et eccię ppl̃s vt fortitudinẽ mẽtis cuſtodiat infirmũ ſe tempaliter aduſarijs ſeuiẽtib9 oñdit · Uñ Ego aũt dico vob nõ reſiſtere malo. Si q̃s te ꝑcuſſerit in vnã ma · ꝑ. ei ⁊ aliã. Hic in hac vita ꝓparat ſibi fructus bonoꝝ opm quib9 viuat in eternũ.

Lepuſculus, Alij cirogrill⁹ · aĩal nõ minus ericio ſimile muri ⁊ vrſo,

cuius in paleſtina magna copia in cauernis petrar ꝛ in foueis. Et in pſal
mo: vbi dicitur. petra refugiū erinacijs. alij leporibꝰ. alij cirogrillis. Sꝫ hic
quidā ꝓ lepuſculo herināū hūt. Hiero. hebreū verbū ſaphan. murē ꝛ ciro
grillū ꝛ herināū ꝛ leporem interpretatur

Lepuſculus ⁊c. Hec eſt plebs ecclie q̄ inualida. qꝛ iniurias ſuas vla
ſci nō querit. ꝛ qꝛ nō ſuis viribꝰ. ſ dei auxilio ſpare ſalutē didicit. qđ eſt cu
bile habere in petra. Vñ dicit cū pſalmiſta. Eſto mihi ī lapidē fortiſſimū
ꝛ in domū munitā vt
ſalues me. quia petra
mea ꝛ munitō mea es
tu

Regem lo. ⁊c.
Locuſta gentes quon
dam ſine rege chriſto.
ſine ꝓpheta. ſine do
ctore. nunc in vnitate
fidei cōgregate ad ſpi
ritualem pugnam con
tra dyabolū ꝓperant.
Vel anachoritarū cō
cors vnitas. q̄ cū nul
lo precepto hominis ī
ſuis latibulis regatur.
tamē inſtanter in ſuis
locis chriſto militare.
ꝛ germina carnalium
cōſuevit abſumere vo
luptatum

Stellio m. ⁊c.
Stellio alas n̄ habet
ꝛ ideo manibus nititur.
ꝛ moratur in edibus. qꝛ
illoꝝ humilitatē ſigni
ficat q̄ nat a tardi ige
nio. ſolertia tñ indu
ſtrie ſue. vel ad diui
narum noticiā ſcriptu
rarum. vel ad ꝟtutū
grām. quibꝰ celū mere
antur. attingunt. Pleꝝ
q̄ eñi aues pennate ī
imo reſident. ꝛ ſtellio
qui pennas nō habet
nitens manibus regni
edificia tenet. Sic in
genioſi dum ꝑ negli
gentiā in malis rema
nent. ꝛ ſimplices quos
ingenij penna non ad
iuuat ad optinēda eter
ni regni menia virtus
opatōnis leuat

Tria ſunt q̄ ⁊c.
Non nos moueat qđ
dixit. ꝛ quartū incedit feliciter. Tria eñi bene incedere dicit. ꝛ quartū felici
ter. Non eñi omne qđ feliciter. bene. neq̄ in hac vita omne qđ bene feliciter
Nam leo ꝛ gallus ꝛ aries bene incedūt. ſ non feliciter. quia pſecutionē pa
tiuntur. Quartū ꝟo feliciter ꝛ non bene incedit. quia in fallacia ſua ad tps
antichriſtus proſperatur.

Gallus ꝑdicatores: inter huiꝰ ſeculi tenebras veꝝ mane nūciantes

Et aries ⁊c. Primus ordo ſacerdotū. qui ꝑ ſua exempla gradientē
ꝓpl̃m vt ſubſequentē oniū gregē trahunt. quibꝰ ſpūaliter recteq̄ viuētibꝰ
non eſt qui reſiſtat eis. quia coꝝ intentōꝫ nullus pſecutor ꝑpedire poteſt.
ꝛ quia poſt hec antichriſtꝰ apparebit. ſubdit quartū dicens. qđ incedit fe
liciter. ꝛ qui ſtultus apparuerit. poſtq̄ eleuatus eſt in ſublime.

Qui aūt for. Verba fortiter ꝑmis dū ſacri eloquij verba ſubtili in
tellectu penſas. qua ꝑſſione dū lac queritur: butiꝝ inuenitur. quia dū nutriri ſ
tenui intellectu q̄rimus. vbertate interne pinguedinis vngimur. qđ nec ſp
nec nunq̄ faciendū. ne dū lac queritur: ſanguis ſequatur. quia dum verba di
uina vltra modū diſcutiuntur. in carnalē intellectū cadunt. Sanguineꝫ eñi
elicit qui vehementer emungit. quia carnale efficitur hoc qđ nimia diſcuſſio
ne ſentitur

Et q̄. p. i. ꝑ. Quid prior pabola ad lrām ſignificet apit. qꝛ qui mode

inualida. qui collocat in petra cu
bile ſuum. Regem locuſta n̄ habꝫ
ꝛ egreditur vniuerſa ꝑ turmas ſuas
Stellio manibus nititur. ꝛ mora
tur in edibus regis. Tria ſunt que
bene gradiuntur. ꝛ quartū quod in
 ſ Vicit leo de tribu iuda.
 ſ quod ifirmū ē dei f. ē ho.
cedit feliciter. Leo fortiſſimus be
 † ſ venit eni princeps mūdi huiꝰ et ī m. n̄. ha. q.
ſtiarum ad nullius pauebit occur
 ſ i. luxuriā reſtringentes.
ſum. Gallus ſuccinctus lumbos.
 ſ ſacerdotes ſ afferte dño filios arietū. ſ An
ꝛ aries. nec eſt qui reſiſtat ei ꝛ qui
 tichriſtus in ſublime erit cū ſe deū mentitur. ſed
 tūc ſtultus apparebit. quia ꝑ aduentuꝫ veri iu
 dicis deficiet.
ſtultus apparuerit poſtq̄ eleuatus
 ſ ſuppliciū dum ſuperbiret ſ ꝓuidiſſet.
eſt in ſublime. Si eñi intellexiſſet
 ſ ne in tantā iactantiam eleuaretur
ori ſuo impoſuiſſet manū. Qui au
tem fortiter ꝑmit vbera ad elicien
dum lac. exprimit butiꝝ. ꝛ qui ve
hementer emungit elicit ſanguinē
ꝛ q̄ ꝓuocat iras ꝓducit diſcordias

Ca. XXXI

Verba lamuelis
regis Viſio qua erudiuit

ſte ꝓximū allocutus. gratū accipit reſpōſum. quaſi de vberibus in quibus
lac q̄rebat: butiꝝ exprimit. At q̄ inepto verbo. iram diſcordiāq̄ fraterno
ex corde ꝓuocat. q̄i vltra modū emungēs vbera: elicit ſanguinem

Ca. XXXI

Verba lamuelis ⁊c. Lamuel in quo eſt deꝰ. de quo ſup interpta
tio. Viſio quā locutꝰ eſt vir cū quo ē deꝰ. Mater dei grā q̄ illū erudit intel
lectu ſapie quā foris hominibꝰ ipſe miniſtret. q̄uis ad lrām hoc matrem ſalomo
nis docuiſſe poſſit in
telligi. q̄ qꝛ ipſe ſapien
ter dicta ꝯgnouit: opi
pabolaꝝ ſuaꝝ īſerere
voluit. ꝛ iō poſtq̄ di
ctū eſt in titulo. verba
lamuelis regis. additū
eſt. Viſio q̄ erudiuit
eū mater ſua. qꝛ cū ī re
gnū vnctꝰ ſpūm ſapie
accepit. ꝑ ſpūm vidit
q̄ prudenter mater ſua
docuerit

Et diuitias t. ⁊c.
Hoc eſt. noli terrenis
delicijs hominū corda
corrūpere ne celeſtia q̄
rant in quibꝰ ꝑpetuo
regnēt cū dño. Delen
tur eñi reges ꝑ diuiti
as. qn̄ ſūmi regis corpi
adunati ꝑ fidē. ꝑ ille
cebras ſeculi merentur
eradicari de terra vi
uentium.

Noli regibꝰ ⁊c.
Hec ꝛ ſequētia ad li
terā patēt. Allego. aūt
ꝑcipit ne vino in quo
eſt luxuria: inebriētur
mentes fidelium. q̄ ſūt
mēbra regis eterni. qꝛ
nullū ſecretum vbi re
gnat ebrietas. nihil de
celeſtibꝰ cogitatur vbi re
gnat voluptas carna
lis. ſ ea ſolum q̄ ſunt
viſibilia carnales ſcru
tantur

Date ſicerā me.
⁊c. Vinū ꝛ ſicera diui
ne ſapiētie ꝯſolatō. q̄
illis debetur. qui in infi
mis ꝯſolari refugiunt
et quicq̄d in pñti oc
currit amaro aīo ſuſci
piūt celeſtibꝰ tota mē
te inherētes. Vñ. Negauit ꝯſolari anima mea memor fui dei. ꝛ delec. ſū.
Itē. Date ſice. ⁊c penitētibꝰ. ſ. q̄ priſtinoꝝ actuū merore atq̄ triſticia depri
muntur ſpūalis ſcie iocunditatē. vt vinū qđ letificat cor hoīs affluenter infun
dite. ne abundantiori triſticia abſorbeātur q̄ huiuſmodi ſunt

Aperi os. Pro cauſa paupis q̄ ꝑ ſe in iudicō loq̄ nō valet. ipſe loq̄
memēto. ꝛ eos defende q̄ patrie celeſtis ītuitu huiꝰ vite viā citꝰ trāſeūt. Vt
os apire muto. gentibꝰ ꝟbū ꝑdicatōis ꝑdicare. q̄ diuina eloquia prius ꝑ
ſonare neſciebāt. ꝛ nō tm̄ iudeis. ſ ꝛ cunctis ꝑ orbē nationibus curam ſa
lutis impendere.

Aperi os. Sicut ꝓ cauſa paupis ꝛ ereptōne os apire ꝑcepit. ita vbi
errauerit iuſte caſtigare admonet ac iudicare. Et moyſes. Paupis in iudi
cio nō miſereberis. Qđ vtrūq̄ dñm facere ꝓpheta dicit. Sꝫ iudicabit ī iu
ſticia paupes. ꝛ arguet in equitate ꝓ māſuetis terre

Mulierem forte. Huc uſq̄ verba lamuelis regis. hic ſalomō pan
cis verſibus ſ pleniſſima veritate decantat laudes ecclie. Conſtat eñi hoc
carmen verſibus. xxij. ꝑ ordinē hebrei alphabeti. ꝛ ſinguli ꝟſus ſingulis ī
cipiunt literis. vbi innuitur q̄ plene hic. vel anime vniꝰ cuiuſq̄ fidelis. vel to
tius ecclie ſancte q̄ ex oībꝰ electis vna pficitur catholica. ꝟtutes deſcribantur
ac ꝑmia. Mulierē fortē quis inueniet ⁊c. Mulier fortis ſancta ecclia. quia ex

 ſ dicā tibi.
cum mater ſua. Quid dilecte mi:
 ſ de vtero natus electus es in regnum.
 † ſ qui electus es in hoc quod votis om
 nibus deſiderabam.
quid dilecte vteri mei: quid dile
 ſ Ad lrām ptz. ſ cor
cte votorū meoꝝ: Ne dederis mu
 ruptionibus vicioꝝ. ſ virtutum tuarum.
lieribus ſubſtantiā tuā. ꝛ diuitias
tuas ad delendos reges. Noli re
gibus o lamuel. noli regibus da
 ſ in quo eſt luxuria.
re vinum. quia nullum ſecretum
eſt vbi regnat ebrietas. Ne for
 ſ de carnis illecebris ſ vel iudicioꝝ
te bibant ꝛ obliuiſcantur beneficioꝝ
 ſ Ebri
tuoꝝ. et mutēt cauſam filioꝝ pau
 ſi qui pauper ꝓ nobis.
peris Date ſiceram merentibus. ꝛ
vinum his qui amaro ſunt animo
Bibant ꝛ obliuiſcātur egeſtatis ſue.
ꝛ dolores non recordentur amplius
Aperi os tuū muto. ꝛ cauſis omni
um filioꝝ qui ꝑtranſeūt. Aperi os
tuum. decerne quod iuſtum eſt. et
 ſ aliꝰ iudica ſ i. doctria
vindica inopē ꝛ paupem Aleph
 ſ Eccleſiam filios dei generantem ſ faciēdo
 ſ Qualis quantus ſ ſibi congreget.
Mulierem forte quis inueniet
procul de vltimis finibus precium

aqua ⁊ ſpũ deo filios ſpũales gignit· fortis q: cuncta aduerſa· vel pſpera ſeculi p dei amore ɔtẽnit· quã ipſe in carne apparẽs· infirmã inuenit ⁊ fortẽ fecit. Uñ ad celos rediẽs· ait angelis· Cõgratulamini mihi· q: in· o. q. p. Uidens ḡ ſalomon. humanũ gen⁹ innumeris implicatũ erroribꝫ· ⁊ q ad e⁹ ſaluationẽ nullus niſi ſol⁹ mediator dei ⁊ hoĩm ſufficiat· ait. Mulierẽ for. q. i. ⁊c. At ſi apte futurã dei grãm admiret᷑. Quis tal᷑. qs tant⁹ q̇ de tot incredulis mũdi natõibꝫ· vnã ſibi electoꝝ eccĩaꝫ ɔgreget. quã ſua grã fortẽ et inſupabilem efficiat.

Nõ noſtri ſiliis· nõ noſtri tpis· ſ; in fine ſeculoꝝ deus hõ futurus nos ſua paſſiõe a morte redẽpturus. Hoc ẽ em̃ qd ait· paul. ⁊ de. vl. ſi p̃. ei⁹. Procul intervallo tempis a ſalomone vſqꝫ ad partuꝫ ꝟginis. De vltimis ei finibꝫ· q: a ſũmo celo egreſſio ei⁹. Nõ em̃ aliud p̃ciũ p nobiſ dedit q̃ ſeipm. Uñ Qui dilexit nos· ⁊ tradidit ſemetipſum p nob ⁊c. Quãuiſ ⁊ ita recte poſſit intelligi preciũ ſãcte eccĩe paul poſitũ fuiſſe q: ꝟbi incarnatõ· int᷑ hoĩes ɔuerſatõ· paſſio reſurrectõ· longe a natura noſtra remota.

.ſ. iuſtorꝫ ſ. i. cõfuſio·
eius Beth Confidit i ea cor viri
ſ. i. bõa retributõ
ſui· ⁊ ſpolijs ñ indigebit Gimel.
Reddet ei bonum ⁊ nõ malũ omnibus diebus vite ſue. Deleth
ſ. i. timor
Queſiuit lanã ⁊ linum· ⁊ opta eſt
ſ eſt vel viuit·
conſilio manuũ ſuaꝝ He Facta eſt quaſi nauis inſtitoris· de longe
ſ iſte·
portat panem ſuũ Uau Et de nocte ſurrexit. deditqꝫ p̃daꝫ domeſticis ſuis. ⁊ cibaria ancillis ſuis.
ſ huc vel huc te
Zai Cõſiderauit agrum· ⁊ emit eum· de fructu manuũ ſuaꝝ plantauit vineam.
ſ pauor l᷑ paſſio. † ſ Cũ ſu
Heth † Accinxit
pernis deſiderijs intenta carnalibus illecebris ſuccumbere deſpicit.
fortitudine lumbos ſuos· ⁊ roborauit brachiũ ſuũ
ſ bonũ excluſo ſeclo
Theth Guſtauit ⁊ vidit quia bona eſt negociatio eius. non extinguetur in nocte

Ille em̃ qñ voluit· ⁊ de q̃ voluit matre natus eſt· ⁊ ſine peccato vixit in mundo· ⁊ qñ voluit ⁊ quomodo voluit mortu⁹ eſt. ⁊ qñ voluit reſurrexit ⁊ aſcẽdit· ⁊ cetera hmõi· in quibus tã. paul a nobis· q̃ꝫ celum a terra· Quia ꝟo eccĩam quã redemit dñs· nõ ſolũ verbũ ſalutis ſuſcipe· ſ; ⁊ ɔſtanter p illo certare· p mundũ p̃dicare donauit· addit. Cõfidit in ea c. vi. ſ. Uir redẽptor· Uñ Deſpõdi em̃ vos vni vi· vir. ca. exhi· chriſto. Qꝫ ḡ dicit. cõfidit in ea cor vi. ſui· ab hũana ſimilitudine tractũ ẽ. Sic em̃ qui fortem fidelẽqꝫ ⁊ caſtã habꝫ ɔiugem· ɔfidit in ea· q: nihil ɔtra voluntatẽ ſuã agit nec ſaltẽ adulterij cogitatõne polluit᷑· cuncta p amore ſuo tolerabit libenter. ⁊ quos valebit ad amiciciã ſuã ɔuertet. Sic de⁹ in eccĩa confidit. Nouit em̃ ſpũm grẽ quẽ dedit· nouit ꝟtutẽ caritatis quã eius p̃cordijs infudit· Ideoqꝫ nõ dubitat· nõ ſolũ eam a ſua fidei integritate nõ poſſe corrumpi· ſ; ⁊ pſeueranter inſiſtere vt pl̃es ad fidei ɔgnitionẽ ⁊ vnitatem ɔgreget. Et hoc eſt· Spolijs nõ indigebit Spoliat em̃ dyabolũ eccĩa cum p p̃dicatores quos deceperat: ad veritatẽ prouocat

Et ſpoliis nõ idigebit. Quia nũqꝫ ceſſabit eccĩa deceptas a dyabolo aĩas chriſti fidei reſtituere. donec mũdi curſu finito nũs iuſtoꝝ ɔpleatur. Sꝫ q: quicq̇d boni ſcã eccĩa l᷑ fidel᷑ aĩa agit· deſup accipit: recte ſubdit᷑. Reddet ei bonũ ⁊ nõ malũ. o. d. ui. ſ. Reddet aĩa chriſto bonũ· cũ pceptis vite muneribꝫ recte viuẽdo rñdet. ⁊ ea q̃ ſcit vl᷑ facit· alijs intimare ſatagit. Cũ aũt dixit reddet ei bonũ addit· ⁊ nõ ma· q: quidã acceptis a deo bonis: mala repẽdunt· vl᷑ miſteria fidei q̃ pceperũt in hereſim ꝟtũt· vel fidem quã verb fatent᷑. factis negãt. vl᷑ bonos mores p colloq̇a mala corrũpunt. vl᷑ in bono ꝓpoſito vſqꝫ ad finẽ nõ pſeuerãt. Uñ cũ dixiſſet. reddet ei bo: ⁊ nõ ma. vt pſeuerantiã neceſſariã oñderet adiunxit. omnibꝫ di. vi. ſue· cui ſimile. Seruiamus illi in ſanctitate ⁊ iuſti. o. d. noſtris

Queſiuit. Quibꝫ opibꝫ. q̇bꝫ iuſticie l᷑ ſãtatis fructibꝫ ſit poti⁹ inſiſtẽdũ ei q̇ qd accipit repẽdere q̃rit· ſic dicit Queſiuit la. ⁊ li. ⁊c. Hec ſcã eccĩa etiã ad lrãm fac᷑ ſcḋm illḋ Cũ videris nudũ opi eũ· ⁊ carnẽ tu. ne deſ. Opatur aũt nõ in ɔſulte. ſ; ɔſilio· vt a viro ſuo chriſto mereat᷑ in iudicõ audire Nud⁹ fui ⁊ o. m. Et q̃diu feciſti vni ex mini. iſtis ⁊ m. ſ. Manuũ ſuaꝝ· i. earũ pſonaꝝ p q̃s elemoſinaſ paupibꝫ tribuit. i q̃ꝝ ope deuoto: ſaluberrimo vtit᷑ ɔſilio· vt cũ diſpgit: det paupibꝫ· ñ vt ab hoĩbꝫ laudet᷑ ad tps. ſ; vt iuſticia eius maneat in ſeculum ſeculi.

Miſtice aũt in lana q̃ habit⁹ eſt oiuũ: pietatis ⁊ ſimplicitatꝭ opa q̃ pximis ipendunt᷑ accipim⁹. In lino qḋ ex terra virẽs orit᷑. ſ; mlto ⁊ lõgo exercitio amittit humorẽ natiuũ. ⁊ ad grãm noui cãdoris pueit caſtigatõ carnis noſtre. Dũ em̃ igenitas vicioꝝ ſordes p ɔtinẽtiã excoq̇mus. dignã veſtẽ q̃ chriſtũ iduam⁹ efficim⁹. Uñ· Quotq̇t baptiſati eſtis chriſtũ iduiſtis. Que rit ḡ fortis mulier lanã ⁊ linũ ⁊ opta ẽ ɔſilio manuũ ſuaꝝ cũ eccĩa ſolicite p q̇rit q̇bꝫ ſe pietatis fructib⁹ exerceat· quõ a carnalib⁹ illecebris emũdet. ⁊ ſ; cõſilio prudẽtiſſimo. i. ſupne tantũ retributõis ituitu. De hac retributõne aptius ſubdit᷑· Fcã ẽ q̃i nauis inſti. de. l. por. p. ſ. Nauigator dr̃ iſtitor coꝝ acq̇rendis mercibꝫ ſedul⁹ iſtat. Sic ḡ inſtitoris nauis onerata mercimonijs q̃ in patria ua abũdant· p mare portat: vt vẽditis q̃ attulerat cariora domũ reportet· ſic eccĩa· ſic aĩa pfcã ꝟtutũ diuitijs gaudꝫ onuſtari· q̇bꝫ maiora diuite grẽ dõa mereet᷑. Optimũ em̃ ɔmertiũ cũ bona q̃ valem⁹ opãtes· pmũ hãc mercedẽ a dño recipimus vt ad maiora ſemp agẽda pficiamus deinde vitã et̃nã. Sic ſcã aĩa q̃i nauis inſti· que trãſit deſiderio fluct⁹ ſeculi· ſola q̃ in cel᷑ ſperat gaudia: meditatur eterna. p quibus abundantius adipiſcẽdis q̇dq̇d valet inſtant᷑ agit· q̇dq̇d occurrit aduſi: ſupare cõtẽdit· Que de longe portat pa. l. e q: i cũctis q̃ agit et̃nã tm̃ retributõꝫ expectat. ſolã vini panis ſaturitatẽ deſiderat q̇ dic᷑ Uenite ad me oẽs q̇ laboratis ⁊ onc. e. ⁊ ego re. v. In primo panem recipit. q̇ i eo q iuſte agit. hũani tm̃ fauoris premia petit. nullo vite eterne intuitu. de qua lib⁹ dr̃ Amen amen dico vobis recepeꝛt mercedã ſuã

Et de nocte ⁊c. Sic tot⁹ pñtiſ ſecli curſus die ac nocte variatur. ⁊ diel᷑ ad opandũ nox ad quieſcendum· ſic tempus eccĩe gemino quietis ⁊ operis ſtatu diſcernit᷑. Quaſi em̃ nocte q̇eſcit: cũ fidel᷑ itermiſſa mundi ſolicitudine ſibimet vacare. ⁊ ſe ſpũalit᷑ icipit curare· l᷑ lectõibꝫ orõnibꝫ lacrimis ⁊ hmõi ſecreto exercere

Surgit aũt de nocte. cũ q̇s fidel᷑ ad agẽdã. primoꝝ curã ſolicite accingit᷑. Qḋ duob⁹ mõis fac᷑· q: ⁊ eos q̇ foris errãt· ad fidẽ vocat. ⁊ q̇ i fide ſunt vt ampli⁹ opibus iſiſtãt excitat· Uñ ſubdit· deditqꝫ p̃. d. ſ. ⁊ c. a. ſ.

Dat predam domeſticis ſuis: cũ eos quos dyabolus eripuit eoꝝ ſocietati q̇ in fide p̃ceſſerunt ɔciliat

Dat ancillis cibaria: cũ hũiles q̇ſqꝫ ⁊ timore iuſſa ſeruãtes· ne laceſcant pio labore mercedis ɔmemoratõe reficit.

Cõſiderauit. Hodie ⁊ vſqꝫ i finẽ ſecli: mulier f. ɔ. agrũ ⁊ e. e. ac d fructu m. ſ. p. v. q: eccĩa ſp exq̇rit q̃s ad fidẽ ɔuertere poſſit· ⁊ q̃s dociles inuenerit. hos data ꝟbi pecunia. i ſeruitiũ chriſti emit ⁊ i eis vineã chriſti plãtare· l᷑ poti⁹ vineã chriſti facere curat. Et q: q̇ alteꝝ docere deſiderat: pri⁹ a mal᷑ abſtinẽ ⁊ bõa opa facẽ dꝫ. ſubdit. accĩxit fortitudine lũbos ſuos

Ager ſupne heredit atꝭ poſſeſſio. De q̃. Ecce odor fi. m· ſic odor agri pleni cui hñdixit dñs· Odor em̃ ſcõꝝ. ſic o· a· ple. e· b· d. q: tota mẽtis itentõe cõtuent᷑ q̃ ſit btitudis plenitudo i regno dei· Cõſiderauit ḡ eccĩa agrum ⁊ emit eũ de fructu manuũ ſuaꝝ. quia ſtudioſe didicit que ſunt gaudia vite ⁊ pro eis quidquid poteſt laborat

De fructu m. ſ. Quia de fructiferis ſuoꝝ fideliũ factis vel ꝟbis ſcripturã ɔdidit qua auditores fide ⁊ dilectõe debriaret. Et hñ p vineã eccleſiam: q̃ p mulierẽ fortẽ eſt deſignata· ⁊ eos ꝓpagines vinee. q̇ ſunt filij mulieris· accipimus. Mulier aũt vineã plãtauit. cũ eccĩa primitiua p orbem miſſis p̃dicatoribus fidei ſemina diſpſit. Cõſiderauit em̃ agꝝ. i. mundum vicioꝝ ſpinis horridũ· ⁊ cultore ſpũali egere. Emit ꝟo eũ cũ talentuꝫ verbi auditorib⁹ ɔtulit. vt credẽtes chriſto mãciparet. Plãtauit aũt in eodem agro vineã· cũ in nouis credentiũ pplis eccĩam plenã euãgelica inſtitutõne firmauit· Quã vineã de fructu m· ſu. plan. quia nõ ſolum verbo inſtituebant ſancti quos erudiebãt: ſed ⁊ factis ⁊ miraculis

Accinxit. Cum ſe ad virtutũ opa p̃parat: ⁊ hñ pmo lũbos accingit· ⁊ poſt brachiũ roborat· q: bonũ opus deo acceptabile nõ eſt· ſi nõ prius carnis ⁊ mẽtis luxuria reſtringat᷑. Uñ. Quieſcite puerſe agere. diſcite hñ facere· Et ſint lumbi veſtri p̃cincti ⁊ lucerne ardẽtes in manibus veſtris. vt bonis opibus fulgeatis

Guſtauit ⁊ vi. q: bo. Agri ſcꝫ illius negociatõ de quo. Conſiderauit agꝝ ⁊ emit eũ. Guſtauit igit᷑ ſancta eccĩa ⁊ aĩa pfecta. i. pre nimio mentis deſiderio ɔgnouit· q: bona eſt negociatõ vite imarceſcabil᷑ quã mũdo relicto eternã meret᷑ i celis. Guſtauit aũt· i· apte didicit q: bonũ eſt per inſtantiã p̃dicandi quoſcũqꝫ valet ad viã ꝟitatis adducere. Atqꝫ iõ nullis tribulationũ tenebris nec ipſa morte poteſt lucerna deuotõis eius extingui Eoꝝ nanqꝫ lucerna nocte extinguit᷑· q̇ veniẽte iudice q̃uis in die videant᷑

ardere·qui ad tempus credũt ⁊ in.tp̃e tẽ.re. Sed illoꝝ lucerna nocte me/dia extinguit᷑·q̃ veniente iudice:oleum caritatis ñ habuiſſe ĩ vaſis ꝯcordi/orum ꝓbant᷑·dum ꝑdito rumore fallax virtutũ vera tenebroſoꝝ luũt tor/menta factorũ. Sz ſi hoc loco noctẽ ꝑ quiete accipimus·ſcd̃m q̃d ſupra·⁊ de nocte ſurrexit.i.ad opandũ ſe poſt quietẽ aptauit·apte dicit᷑ ꝙ lucerna ſancte eccl̃ie nõ extinguit᷑ in nocte·q꞉ ⁊ cum ab actõe quieſcit·vacat liberius contemplatõi·cũqꝫ a publicis ceſſat opibus:ardentius vl̃ lectõibꝫ vl̃ lau/dibus ſtudet diuinis vt mulier q̃ nõ ſolũ in die inſtat laboribꝫ·ſ; ⁊ nocte accenſa lucerna manibus opatur

¶ Manũ ſuã miſit ⁊c. Fortia dicit ꝑfecta in caritate opa: quibꝫ ſe eccl̃ia pro eter na retributõe exercet. Vñ. Bñfacite his q̃ ode.v. Et ſi vis perfectus eẽ·vade ⁊ vende om.q̃ ha.⁊ da p. Sinagoga em̃ cui d᷑. Si volueritis ⁊ audieritiſ m.b.t.co.tãto ĩfimioꝛ eſt in ope iuſticie·q̃to minus ſpe eterne retributõis erecta. At eccleſia q̃ audit·pe.agi.ap pro.e.re.e.merito pro hac retributõe·ł remuneratõe oĩa ſuffert.

[ſcĩetia vel principium]
lucerna eius. Joth Manũ ſuã miſit ad fortia.⁊ digiti eius ap̃phẽ [incuruatus] derunt fuſum Caph Manũ ſuã aperuit inopi·⁊ palmas ſuas extẽ [Coꝛ ſeruiens vel coꝛ ſer uitutis] dit ad paupeꝫ Lamech Nõ time bit domui ſue a frigoꝛe niuis· oẽs domeſtici eiꝰ veſtiti ſunt duplicibꝰ [Viſcera] Mem Stragulatã veſtem fecit [als indumẽtũ] ſibi·biſſus et purpura veſtimentũ

De cuiꝰ fortitudine d᷑. Regnũ celoꝝ vim patit᷑·⁊ vi.rapiũt illd̃. Et digiti eius inquit a.f. Colꝰ in ſiniſtra.fuſus in dextra·de colo lana filo tranſit in fuſum·⁊ dextera vitã ꝑpetuã·leua p̃ntia dona dei ſignificat. i. opulentiã reꝝ·pacẽ·ſoſpitatẽ·ſcripturaꝝ ſciam·⁊ celeſtium ꝓceptõꝫ ſacramentorum. Hec ⁊ hmõi cũ a deo ꝑcipimus·q̃i lanã colo in leua geſtamꝰ. At cũ ea pro amore celeſtiũ ſalubrit᷑ exercere incipimus·lanã agni ĩmaculati de colo ĩ fuſum·de leua in dextrã traijcimꝰ·q̃ de donis noſtri redẽptoris ⁊ de exem/plis opm eius ſtolã glĩe celeſtis nobis ac veſtẽ nuptialẽ caritatis facimus. Digiti em̃ quibꝫ fuſum ap̃phendit:intentõꝫ diſcretõis q̃ q̃ſqꝫ opat᷑:ſigni/ficant·q꞉ nulla corpis mẽbra ſic diſtincta ſunt articul᷑ ac flexibꝫ. Noſtra aũt cõ/uerſatõ ẽ in cel᷑. Vñ etiã·ſaluatorẽ expectamꝰ. Hoꝝ digiti dextri ap̃phen/derũt fuſum.q꞉ ſedula diſcretõe ꝑ eternis laborãt. Et bñ d᷑ ap̃phenderũt fuſum·vt diſcat᷑ q̃to ſtudio·q̃nta feſtinatõe agere debemꝰ. Quid aũt mulier fortis.ſ.ſcã eccl̃ia·vl̃ anima ꝑfecta.ꝑ fuſum opata ſit:ſubiũgit. Manũ ſuam apuit inopi.⁊ pal.ſ.⁊c.

¶ Manum ſuã aperuit ⁊c. Hoc de elemoſinis q̃ paupibꝫ fiũt põt accipi·ſ; de v̾bo dei meliꝰ q̃d indumentũ ſalutis aĩabus ꝯfert. Vñ iacob Juſticiã ĩdutus ſũ·⁊ veſtiui me ſicut veſtimẽto ⁊ dyademate iudicõ meo. Apuit manũ iopi cũ miſteria fidei ignorantibꝫ ꝑ opatios v̾itatis reuelat. palmas ſuas ex.a.p.cũ late lõge qꝫ ꝑdicatores ad gentes eterne ſalutis egẽ tes diſperſit

¶ Nõ timebit. Frigora niuis ſunt corda maloꝝ ꝑfidie torpore rigen/tia. De q̃bꝫ. Qm̃ abũdauit iniq̃tas refri.ca.mł. Que illa niue opprimũt᷑.q̃ ob ſupbiã de celo corruẽs in tenebras adhuc ſe velut angelũ lucis oſtentare ꝑſumit·⁊ habitũ niueũ ꝓfert·q̃d dei ⁊ angloꝝ eiꝰ ꝓpriũ ẽ.ſ. niueo habitu ſue virtutis claritatẽ ſignare. Nõ timebit aũt domui ſue a fri.ni.q꞉ credi/dit deo dicẽti. ꝙ porte inferi nõ ꝓualebũt aduſus eã. Oẽs em̃ domeſti/ci eius veſtiti ſũt du.⁊ ſapia.ſ.ad hereſes reuelãdas ⁊ patiẽtia ad toleran/das aptoꝝ hoſtiũ pugnas Vł veſtiti duplicibꝫ·q꞉ ꝓmiſſioneꝫ vite hñt q̃ nũc eſt·⁊ future Nũc adiuti a deo ne deficiãt·tũc in beatitudine diuia viſi/one ditati Itẽ·veſtiti duplicibꝫ vna veſte corpis·altera mẽtis fide.ſ.⁊ fa/ctis. Sacramẽtis qꝫ redemptoris imbuti.⁊ exemplis Vñ. Quicũqꝫ ĩ chri/ſto baptiſati eſtis chriſtũ induiſtis

¶ Poſſunt aũt frigora niuis tormenta etiã eterna intelligi·q̃ igne ⁊ frigo/re mixta. Vnde. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiũ. Fletus em̃ ex igne ⁊ fumo ſtridoꝛ ex frigore. Vñ iob Ad calorẽ nimiũ ab aq̃s niuiũ. Sz ab his eccl̃ia domui ſue nõ timebit.q꞉ quicũqꝫ ꝑeunt·ad domũ illius nõ ꝑtinebãt·nec ſpũali veſte eiꝰ erãt induti. In euãgelio em̃ de eo q̃ nõ habebat veſtẽ nu/ptialẽ d᷑: Ligatis manibꝫ ⁊ pedibꝫ ꝓijcite eũ in tenebras exteriores·ibi erit fle.⁊ ſtri·dẽ. Qui merito ĩ frigore religat᷑·q꞉ veſtẽ pietatis ñ habebat

¶ Stragulatã ve·⁊c: Stragulata veſtis·q̃ variãte textura ſolet cõfici firmiſſima·fortia eccl̃ie opa·⁊ diuerſa v̾tutũ eius ornamẽta ſignificat.

De quibꝫ. Aſtitit re.a dex.t.⁊c. Biſſus caſtitas pure ꝯſciẽtie ⁊ ꝯuerſatõniſ purpura effuſio ſanguis. Biſſus em̃ candidi coloris·purpureꝰ aũt color·⁊ de ſanguie animãtis:q̃ purpura vocat᷑:fit·⁊ ſanguis habet ſpẽm. Jõ d᷑ ſancta eccl̃ia ĩ pace hĩe lilia·in bello roſas. Itẽ q꞉ biſſus virens orit᷑·ſ; mltiſ exercitatõibꝫ amiſſo humore natiuo ad decorẽ cãdide veſtis ducit᷑. biſſo induit᷑ eccl̃ia dũ caſtigant corpa electi.purpura aũt q̃ regũ eſt·cũ ꝯtinẽtiã nõ amore laudis ſ; regni ꝑennis exercẽt Huic. Gaudeamꝰ ⁊ exultemꝰ·q̃m venerũt nuptie agni. ⁊ vxoꝛ eiꝰ ꝓparauit ſe et datũ eſt ei vt coopiat ſe biſſo ſplendẽti cãdido Biſſine em̃ iuſtificatões ſcõꝝ ſunt

[als ſibi. | vnicꝰ vel paſcua | vos qui ſecuti eſtis me]
eius. Nun Nobilis in poꝛtis vir eius·q̃n ſederit cum ſenatori/ [firmamentum vel audi] bus terre. Samech Sindoneꝫ fecit ⁊ vendidit·⁊ cingulum tradi [oculus et fons] dit chananeo. Ayn Foꝛtitudo ⁊ decoꝛ indumentũ eius·⁊ ridebit ĩ [Erroꝛ vel errauit] die nouiſſimo. Phe Os ſuum aperuit ſapie ⁊ lex clemẽtie ĩ ligua [conſolatio] eius Sade Cõſiderauit ſemitaſ

¶ Nobiliſ in porvir ⁊c. Vir dñs q̃ viſus eſt ignobil᷑ cũ ante tribunal ſtaret iudicãdus·ſ; nobil᷑ cũ venerit iudicaturus·⁊ oĩs angeli cũ eo ⁊c. In portis quia veteres ĩ portis ſedebãt ad iudicãdũ·vt veniẽtes patuꝫ continuo reſpõſum iudicãtis accipẽt·⁊ ruſticos vl̃ paſtores.inſolita vrbis edificia ñ ſtupefacerẽt. nec frequẽs litigantiũ cõtrouerſia vrbis pacem turparet Nobil᷑ ergo erit dñs ĩ portis ſue ciuitatis·q꞉ qui nunc a multis ꝯtemnit᷑. vbi finis ſcl̃i fuerit: vbi patrie celeſtis ingreſſum aperuerit electis:cunctis apparebit ſublimis.

¶ Sindonẽ fecit. In linteo ſindonis ſubtilis.ſcẽ ĩtextio ꝓdicatõnis in qua molliter quieſcit᷑·q꞉ in illa ſpe ſupna refouemur. Vnde ⁊ petro animalia in linteo monſtrant᷑·quia peccatoꝝ anime miſericordit᷑ aggregate.ĩ blande fidei quiete ꝯtinent᷑. Hanc igit᷑ ſindonẽ eccl̃ia fecit ⁊ vendidit·q꞉ fidẽ quã credendo texuerat loquẽdo dedit·⁊ ab infidelibꝰ vitam recte conuerſatõnis accepit.que ⁊ chananeo cingulum tradidit.quia ꝑ vigorẽ demonſtrate iuſticie flura opa gentilitatis aſtrinxit. vt q̃d ꝓcipitur: viuẽdo teneat᷑. Sint lumbi veſtri ꝓcincti. Per chanaan em̃ gẽtes·a quo ⁊ ſunt·q̃ et ꝯmutatus interpretat᷑. Gentes em̃ a vicijs ad v̾tutes a dyabolo migrauerunt ad chriſtũ. Vñ.ꝓ his q̃ ꝯmutabũt᷑ filijs chore canticũ ꝓ dilecto Et poſt Obliuiſcere populũ t.⁊ do.p.tui.

¶ Fortitudo ⁊c Fortitudo ad tolerandũ·decoꝛ ad virtutũ grãm exercendã·decoꝛ.q꞉ opat᷑ iuſticiã·fortitudo q꞉ ꝑſecutõꝫ patit᷑ ꝓpter iuſticiã·⁊ ideo ridebit ĩ die nouiſſimo.i.gaudebit ĩ retributõe regni celeſtis.q̃ dolebat ĩ certamine vite p̃ntis Beati q̃ nũc fletis q꞉ ridebitis. Et iob Os autẽ veraciũ replebit᷑ riſu. Simile huic dicit ꝓpheta de dño Dñs regnauit·decorem ĩdutus eſt .in.eſt for·⁊ ꝓcinxit ſe. Cũ euangeliũ regni ꝑdicaret.alijs placebat·alijs diſplicebat. Ad eos quibꝰ placebat decorem ĩduit. ad eos quibꝰ diſ. fortitudinẽ. Imitare ⁊ tu dñm deũ tuũ vt poſſis eẽ veſtis illiꝰ. Eſto cũ decore ad eos q̃bꝰ placẽt opa tua·eſto fortis ad ũſus detractores

¶ Os ſuũ ⁊c Ad hoc tm̃ loquens os aperuit vt ſapiam doceret. ſcd̃m illud Omnis ſermo malus ex ore veſtro nõ procedat ſ; ſi quis bonus ẽ ad edificatõnem fidei vt det grãm audientibus Vł os cordis aperuit ad diſcendum ab ipſa ſapiẽtia ĩtus v̾itatem quã foris doceret. Vtriqꝫ ꝯuenit q̃d ſubiũgit Lex clemẽtie in lingua eius

¶ Lex clemẽtie. Vt non ſtatĩ puniat vt lex moyſi.ſ; miſericordit᷑ parcat Sicut dñs de muliere peccatrice Qui ſine peccato ẽ ꝑ·in il.la.mit. Et ſic abſoluit eã Vade ⁊ amplius noli peccare

¶ Conſiderauit ⁊c. Quia cunctas ꝯſcientie ſue cogitatões ſubtiliter inueſtigat. Panem ocioſa nõ comedit.quia ſacrũ eloquiũ q̃d ꝑcipit: ope exequit᷑ Item domꝰ fortis mulieris habitatõ patrie celeſtis ẽ ſemita ꝓcepta iuſticie·quibus ad vite manſionẽ venit᷑·quas anima bñ ꝯſiderat cuꝫ ⁊ diligenter quibus actibus ad celum ꝑuenire debeat inſpicit·et q̃ didicit agenda:exercere non deſinit Panem qꝫ ocioſa nõ co. Cum dñi corpus ꝑcipiens ſtudet imitari actu q̃d miſterio celebrat:ne ĩdigne panem domini comedendo et calicẽ bibendo·iudiciũ ſibi manducet et bibat Vel ſimpliciter poteſt accipi ꝙ p·o·ñ.comedit ſ̾m illud Qui nõ opatur nõ manduceꝫ Et ipſe paulꝰ de ſe. Qm̃ ad ea q̃ mihi opꝰ erãt ⁊ his q̃ mecũ ſunt·miniſtrauerũt manꝰ iſte Vñ Luxuriãtes viduas arguẽs ait Simul aũt ⁊ ocioſe diſcunt circuire domos:nõ ſolũ ocioſe·ſ; v̾boſe et carioſe

¶ Surrexerunt ⁊c. Quod futurū nouit vt ꝓpheta· quaſi iā factū refert. Surgent filij eius eccleſie. i. electi īmortales· ⁊ tūc matrē que eos aqua ⁊ ſpū ſancto genuit beatiſſimā ꝑdicabunt. que nunc quaſi miſera deſpicit· ſicut apoſtolus ait. Si in hac vita tm̄ ſperantes ſumus miſerabiliores ſumus omnibus hominibus Sʒ quia ꝓ alia vita militamus. merito cum apparuerit qđ erimus· matrē noſtrā beatiſſimā ꝑdicabimus.

¶ Poteſt ⁊ hoc qđ dicit. Surrexerūt fi. e· ⁊ beatiſſi. ꝑdicauerūt· etiā nunc accipi· cum quis fideli um trāſcēſis ſeculi erū nis ad celum ducitur: Aliqñ eā ſedere ad humiliatione. ſurgere ad gloriam ptinet Unde de niniuitis dicitur in euangelio. Olim in cinere ſedētes peniterēt Et ſurgite poſtꝙ ſederitis q man. pa. dolo. Surgant ergo filij eccleſie ⁊ beatiſſimā eaʒ ꝑdicant· cum celeſtibus bonis ſublimati q̄nta ſit illa beatitudo aſpiciunt· ⁊ hanc debita laude ꝓcelebrant Laudat eam vir ipſius· cū bona que ipſe donauit remunerat. Sed q̄bus verbis laudat oſtēdit. Multe fi. cō.

domus ſue· ⁊ panē ocioſa non co-
[Concluſio vel aſpice]
medit Coph Surrexerūt filij eius
⁊ beatiſſimā ꝑdicauerunt ⁊ vir eius
[Caput vel videat.]
laudauit eam· Res Multe filie
congregauerūt diuitias· tu ſuper-
[Uulnus.]
greſſa es vniuerſas· Syn Fal-
[alias gratia]
lax imago ⁊ vana eſt pulcritudo·
mulier timens dn̄m ipa laudabit.
[Conſūmauit.]
Thau Date ei de fructu manuum ſuarū· ⁊ laudent eam in portis opera ſua·

¶ Surget et vir eius ⁊ laudabit eam in iudicio dicens. Uenite bn̄dicti patris mei ⁊c Qui quidem primitie dormientium reſurrexit a mortuis· ſed in iudicio q̄nta ſit reſurrectōnis ſue gl'a demōſtrabit.

¶ Multe filie ⁊c Eccleſie hereticorū et maloꝝ catholicorū q̄ filie dicunt· vl' chriſti l' eccl'ie. que a dn̄icis nō ſunt remote ſacramentis ⁊ adoptionē filioꝝ quā nō cuſtodierūt receperunt Unde iohānes De nobis exierunt· ſed de nobis nō ſunt· Que ꝯgregauerunt diuitias bōa opa. ſ. ieiunia· elemoſinas· afflictōnē ⁊c· que ſūt vere diuitie ſpūs. vbi pura mentis ſinceritate gerunt· ſʒ ſine fide nihil proſūt. Sed ⁊ ille filie fruſtra congregant diuitias. De quibus. Multi dicūt in illa die. Dn̄e nōne i no. tuo de· eie· ⁊ in no· t. ā. m. f. Sʒ ⁊ confitebor tūc illis· q2 nūꝙ noui vos· Sʒ has filias eccl'ia ſupgredit· que fide caſta ⁊ ope pfecto redemptoris ſui veſtigia ſectatur

¶ Fallax ima. ⁊ va. eſt pul. ⁊c. Fallax eſt gloria laudis· quā ab homine accipit. vana pulcritudo caſtitatis. vl' opatōis bone quā hominibus oſtentat anima que timore caret diuino. At illa ꝯſciētia vere laude digna que timorē dei in omnibus ſeruat. Ipſe eñ principiū ſapiētie cuſtoſqʒ virtutum. Unde. Timor dn̄i mi. ſapiētie. Et alibi. Qui timet deū: nihil negligit. Hinc eſt qđ iob ⁊ in ꝓſperitate virtutibus floruit· ⁊ in aduerſitate inſuperabilis ꝑmanſit· quia hec dixit. Semꝑ quaſi tumentes ſuꝑ me fluctus timui deum· ⁊ pondus eius ferre non potui. Fallax eſt ergo ſimulatoꝝ grā· vanus decor opis ſtultoꝝ· Eccl'ia aūt que in hoc ſeculi exilio conuerſatur in timore· qm̄ ardentes virtutum lampades· venienti ad iudicium ſponſo offert· iure ab eo laudata· ianuam cum eo regni celeſtis intrabit· Qualiter eam laudet oſtēdit. Date ei de fruc.

¶ Date ei. de fructu ma. ſu. ⁊c. Hoc vir ille de quo ſupra dictum ē vir eius ⁊ laudabit eam· qui angelis in fine ꝓceptus eſt vt eccliam poſt huius vite certamen· poſt triturationē afflictionum ad regni gaudia introducat ac ſibi vite immortalitatis ſociam aggregēt· ſcđm hoc. Triticum aūt ꝯgregate in horreum meū· Date ei de fructu manuū ſuarum quia fructū ſpūs facere curauit· caritatem· gaudiū pacē ⁊c. ⁊ laudent eam in portis ī iudicio ſcʒ ſiue in ingreſſu patrie celeſtis· non hominū fauores ſupuacui. ſed opa ſua que fecit examinante ⁊ probante ac remunerante deo cui eſt honor et gloria.

¶ Incipit prologus ſancti hieronimi in librum eccleſiaſten

Memini me hoc ferme q̄nq̄nnio cū adhuc rome eſſem· ⁊ eccleſiaſten ſancte bleſille legerē· vt eā ad ꝯtemptū huius mundi ꝓuocarē· ⁊ oīne qđ in mundo cerneret putaret eſſe ꝓ nihilo· rogatū ab ea vt in morē ꝯmentarioli· obſcura queqʒ differerē: vt abſqʒ me poſſet intelligere q̄ legebat. Itaqʒ qm̄ in procinctu noſtri operis ſubita morte ſubtracta ē· ⁊ nō meruim9 a paula ⁊ euſtochiū· talē vite noſtre habere ꝯſortē· tantoqʒ vulnere tūc ꝑcuſſus obmutui· nūc in bethleē poſitus anguſtiore videlicet ciuitate. ⁊ illi9 memorie ⁊ vobis reddo qđ debeo· hoc breuiter ammonēs· q2 nulli9 autoritatē ſecutus ſum ſed de hebreo trāſferēs magis· lxx. īterpretū ꝯſuetudini me coaptaui in his dūtaxat q̄ nō multum ab hebraicis diſcrepabāt Interdū aq̄le quoqʒ ⁊ ſimachi ⁊ theodocionis recordat9 ſum vt nec nouitate nimia lectoris ſtudiū deterrerem· nec rurſum ꝯtra ꝯſcientiam meā fonte veritatis omiſſo. opinionū riuulos ꝯſectarer.

¶ Ca. I

¶ Uerba eccleſiaſtes fi· da. re· hie. Hiero. Tribus nominibus vocatus eſt. ſalomon· id eſt· pacific9. ⁊ idida. id eſt dilectus dn̄i· q2 ī regno eius pax· ⁊ dn̄s dilexit eū· ⁊ coheleth .i. eccleſiaſtes grece: q̄ ꝯgregatum. i. eccl'am cōgreget id eſt· ꝯcionator eius ſermo nō eſt ad vnuʒ. ſʒ ad vniuſos. Iuxta tria vocabula tria volumina ꝯpoſuit. prouerbia paruulos docens Unde crebro quaſi ad filium loquit. Eccleſiaſten. ad maturos. omnia eſſe breuia ⁊ caduca oſtendēs q̄ cernim9 Canticū cāticoꝝ. vbi conſummatā ſponſaʒ ſponſi iungit amplexibus. Niſi eñ vicia reliquerimus· ⁊ mortali pompe renunciantes nos ad aduentū chriſti ꝑpauerim9· nō poterimus dicere. Oſculet' me oſculo oris ſui. Prope hoc ordine phi docent· primū ethicā· in de phiſicā. ⁊ quē ī his pfecaſſe vidēt ad theologiam vſqʒ ꝑducunt Notandū quoqʒ q ī his diuerſus ē titulus In puerbijs. Prouerbia ſalomonis f. d. r. iſrael In eccl'iaſte Uerba eccl'iaſtes f. d. r. hieruſalē In quibuſdam codicibus tā grecis ꝙ latinis īuenit' additum. iſrael· ſʒ male In cātico canticoꝝ· nec fili9 dauid· nec rex iſrael· ſiue hieruſalē ſʒ tm̄ canticū canticoꝝ ſalomōis. Sic eñ puerbia· q̄ rudis īſtitutō. ad. xij. tribus ⁊ ad totū ꝑtinēt iſrael· ⁊ quō ꝯtēptus mūdi· nō niſi metropolitis cōuenit. i. habitatoribus hirlm· ita canticū canticoꝝ ad eos ꝓprie q̄ tm̄ ſupna deſiderāt. Ad icipientes ⁊ ꝓficiētes ⁊ paterna dignitas· ⁊ ꝓprij regni autoritas· ad pfectos vero qui nō timēt. ſʒ amant: ſolum nomē ſufficit· ⁊ eq̄lis magiſter eſt· ⁊ neſcit ſe eſſe regem

[Concionatoris.]

Uerba eccleſiaſtes filij [paterna dignitas.] dauid [ꝓpria autoritas] regis

¶ Grego. Quomō hic liber ſit legend9 et exponendus: ſic dicit. Eccleſiaſtes aūt ꝓprie dr̄ ꝯcionator. In contōne vero ſentētia ꝓponit'· ꝑ quā tumultuoſe turbe ſeditō ꝯprimat'· et cum multi diuerſa ſentiūt: ꝑ concionātis rationem· ad vnā ſententiā ꝑducunt'. Hic igit' liber iō ꝯcionator dr̄· q2 ī eo ſalomon tumultuātis turbe ſenſum ſuſcipit· vt ea ꝑ inquiſitōem dicat· q̄ fortaſſe ꝑ temptationē impita mens ſentiat. Nam quot ſentētias ꝑ inq̄ſitōꝫ mouet· tot ꝑſonas in ſe ſuſcipit· ſʒ ꝯcionator verax. velut extēſa manu· omniū tumultū ſedat· ⁊ ad vnā reuocat ſentētiā. cū in fine ait. finē loquēdi. o. p. a. deū time. et mādata ei9 obſer· hoc ē oīs hō. In hoc aūt qđ dicit. finem loquēdi oēs ꝑiter audiamus. īnuit q2 ſolus locutus non eſt Sunt ergo alia in hoc libro. q̄ ꝑ inquiſitōem mouēt· alia q̄ ꝑ rationē ſatiſfaciūt. alia que ex temptanti aīo ꝓfert. ⁊ mundo adhuc dediti· alia ī q̄bus ea q̄ rōnis ſunt diſſerat atqʒ animū a delectatōe ꝯpeſcat Nanqʒ ait Hoc itaqʒ mihi viſum eſt bonū vt comedat q̄s et bibat ⁊c Et poſt Melius eſt ire ad domū luct9 ꝙ ad domū ꝯuiuij. Illđ ex īfirmi ꝑſona: ſʒ ex rōe· Siliter etiā diuerſas cogitatōnū temptatōes exponēs ait Unus interitus hominis eſt. ⁊ iumētorum ⁊c Quid habet amplius ſapiēs ſtulto: niſi vt ꝑgat illuc vbi ē vita